This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Columbia University
in the City of New York

THE LIBRARIES

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΜΑΪΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ
ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ ΑΥΤΩ͂
ΑΠΑΣΑΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

Μετὰ καὶ τῆς ἀναγκαιοτέρας Προσθήκης

ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Νεωστὶ μετατυπωθὲν, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθέν.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ.
Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.
1817.

Digitized by Google

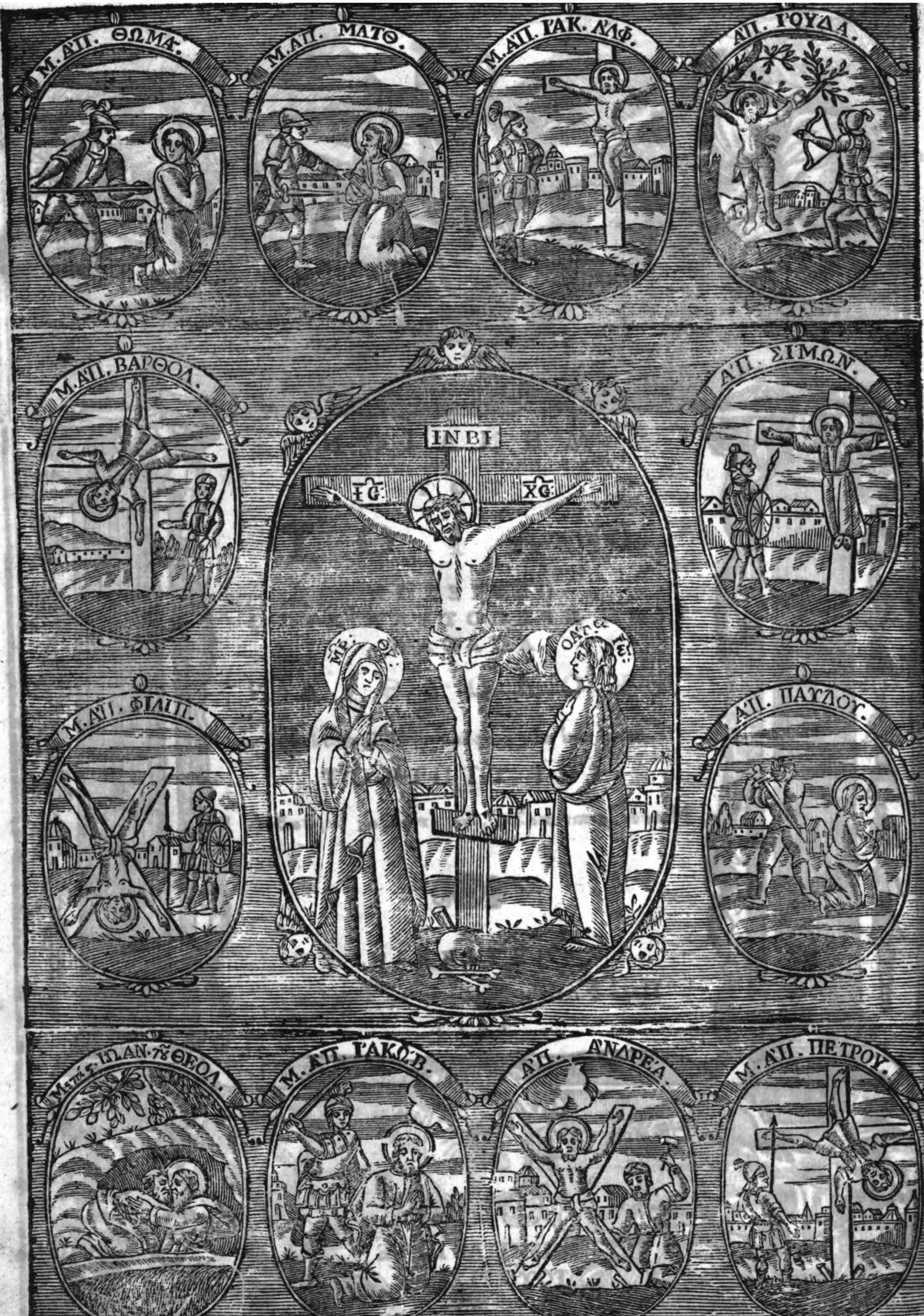

Digitized by Google

ΜΗΝ ΜΑΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας, λά. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιδ΄. καὶ ἡ νὺξ, ὥρας, ι΄.

Εἰς τὴν πρώτην, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

Ἑσπέρας ἱστῶμεν προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς γ΄. Καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Ἦχος Πλ. δ΄.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ πρὸ τοῦ πλασθῆναι προέγνως, Ἱερεμίαν τὸν ἔνδοξον· καὶ πρὸ τοῦ τεχθῆναι ἐκ μήτρας, ὑποφήτην καθηγίασας. ὡς προειδὼς ἀληθῶς, τῆς γνώμης τὸ ἐλεύθερον· οὗ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν βορβόρῳ ἐβλήθη, Ἱερεμίας ὁ ἔνδοξος, ἀλλὰ τῆς τερπνῆς εὐωδίας, νοητῶς ἀντελαμβάνετο, ἐν Παραδείσου σκηναῖς, οἷά περ αὐλιζόμενος. οὗ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ θρηνῳδίας ἐλάλει, Ἱερεμίας ὁ δοῦλός σου, ἀλλὰ τὴν πρὸς σὲ εὐφροσύνην, ὡς Προφήτης οὐκ ἠμαύρωσε. τὴν γὰρ ψυχὴν σοι Χριστὲ, τῷ πόθῳ συνηρμόσατο, καὶ θυμηδίας τῆς ἀνεκφράστου, διαπαντὸς ἐνεπίμπλατο.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, [illegible] ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς [illegible] καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Πρὸ τοῦ σε πλασθῆναι προεγνωκὼς, μητρὸς ἐκ κοιλίας, ἡγίασθης καὶ τῶν ἐθνῶν, Προφήτης ἐχρίσθης ἀνακράζων· τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Ὁ πάντων τὴν γνῶσιν προειληφὼς, σοῦ τῆς διανοίας, τὰς κινήσεις προθεωρῶν, ὦ Ἱερεμία θεόφαντορ, καθηγητήν σε λαοῦ προχειρίζεται.

Ἐσοῦ τῆς διανοίας τὸ ὀπτικὸν, σοφῶς ἐκκαθάρας, μολυσμάτων τῶν τῆς σαρκὸς, ἀληθείας Μάρτυς ἀνεδείχθης, τῷ ποιητῇ σου ποθεινότατος.

Θεοτοκίον.

Σκηνώσαντα Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ σοὶ Παρθένε, Θεοτόκε ὑπερφυῶς, ἐν σαρκὶ τεκοῦσα ἀνεφάνης, τῶν ποιημάτων ἁπάντων δεσπόζουσα.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σὺ προκαθηγίασας, τὸν Ὑποφήτην σου Δέσποτα, πρὸ τοκετοῦ, καὶ τοῖς πλανωμένοις, ὁδηγὸν ἐξαπέστειλας.

Χάρις σοῦ τοῖς χείλεσιν, ἐγκατοικήσασα Πνεύματος, φωτιστικὴν, οἷά περ λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει ἀνέδειξε.

Μύρον εὐωδίας σε, μὴ ὑποφέροντες δῆμος σου, τοῦ Ἰσραὴλ, βεβορβορωμένος, ἐν τῷ λάκκῳ καθεῖργνυσιν.

 Θεο-

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ παράδοξα ἄφθαρτε, ὁ ὑπερούσιος ἄναρχος, ὁ Υἱὸς Θεοῦ, συναναστραφῆναι, τοῖς ἀνθρώποις εὐδόκησεν.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ ἄνομος λαὸς, σὲ τὸν μόνον δικαίως, κρατῦναντα σοφὲ, ὑποβάλλει βορβόρῳ, ὁσμὴν θείας γνώσεως, μὴ βουλόμενος δέξασθαι. ὃν ἐθρήνησας, ὑπὸ βαρβάρων ἀθέων, ἀπαγόμενον, αἰχμαλωσίᾳ βιαίᾳ, Προφῆτα μακάριε. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ ὑπέρφωτος ἔλαμψας, ἡ τοῦ Παναγίου καὶ Θείου Πνεύματος, τῇ καρδίᾳ σου ἀστράψασα, τοῖς ἐν σκότει φαίνειν ἀπειργάσατο.

Προφητῶν συμπαθέστατος, πάντων πεφηνὼς παμμάκαρ θεόληπτε, συμπαθείας με ἀξίωσον, τὸν ἐσκοτισμένον πολλοῖς πάθεσιν.

Ὡς μεσίτης γενόμενος, ἐκφαντορικῆς καὶ θείας ἐλλάμψεως, μεσιτείᾳ σου εἰρήνευσον, πολυτάραχον μου βίου κλύδωνα. Θεοτοκίον.

Ἰσραὴλ ἄρρην δέδωκε, τῷ ἠγαπημένῳ Θεὸς μὴν ἅπασαν, ἐπιστήμης τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε ἡμῖν ἔλαμψεν.

Ὠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὥσπερ ἀστραπὴν, τὸν Προφήτην σου ἀπέστειλας, Ἰερεμίαν τὸν Ἱερώτατον, τοῖς ἐν σκότει, τὸ φῶς σε Χριστὲ μηνύοντα.

Βέλος ἐκλεκτὸν, ἐν φαρέτρᾳ σε κρυπτόμενον, Ἰερεμία τῇ προγνώσει αὐτοῦ, ὁ σὸς Δεσπότης, οἷς ἔδει καιροῖς ἀνέδειξεν.

Ὦτα καθαρὰ, διανοίας ἔχων ἔνδοξε, προσομιλοῦντός σοι τοῦ Πνεύματος, κατηξιώθης, Προφῆτα ἐπακροάσασθαι.

Θεοτοκίον.

Μέγα καὶ φρικτὸν, τῆς Παρθένου τὸ μυστήριον. τὸν γὰρ ὀφθέντα ἐπὶ γῆς δι' αὐτῆς, Θεὸν ἀνθρώποις, μητρικῶς ἐπιθηλάσατο.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Εἵλκυσας τὸν φωτισμὸν, καὶ τὴν χάριν δαψιλῶς Θεοφόρε, Πνευματικῶς τὸ στόμα, τῆς ψυχῆς ὡς ἐπλάτυνας. καὶ πλησθεὶς κοινωνικῶς, πᾶσι μετέδωκας, ὦ Προφῆτα, τοῖς βουλομένοις τῆς ἐλλάμψεως.

Θάλασσαν τὴν κοσμικὴν, ὑψουμένην πειρασμῶν τρικυμίαις, ἑωρακὼς ἐχάτες, τοὺς σταθμοὺς ἐπεπόθησας, καὶ πηγὴν ποταμηδὸν, βρύουσαν δάκρυα, τὸν λαὸν σου τὸν δυσμενῆ πικρῶς ὀδύρεσθαι.

Θάνατον τοῦ λυτρωτοῦ, προεδήλου μυστικῶς Θεηγόρε. ὡς γὰρ ἀμνὸν τῷ ξύλῳ, τὸν Χριστὸν ἀπηώρησεν, τῆς ζωῆς τὸν ἀρχηγὸν, δῆμος ὁ ἄνομος Ἰουδαίων, τὸν εὐεργέτην πάσης κτίσεως. Θεοτοκίον.

Λόγος ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς, πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς ἀσωμάτως, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ ἐν χρόνῳ, σαρκικῶς ἀποτίκτεται, καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ σκιᾷ πάντες ζησόμεθα, ὥσπερ πάλαι, Ἱερεμίας προεφήτευσεν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων „ καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυ„ θὸν βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως. ἀλ„ λὰ σὺ τὴν κραταιὰν χεῖρα μοι ἔκτεινον, „ ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακά„ λεσαι.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Μὴν Μάϊος, ἔχων ἡμέρας, λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιδ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ι΄.

Εἰς τὴν Α΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

Ψυχαὶ λιθώδεις, καὶ ξέναι θείου φόβου, Λίθοις ἀνεῖλον, Θεῖον Ἱερεμίαν.

Πρώτῃ ἐν Μαΐου λίθοις κτάνον Ἱερεμίαν.

Οὗτος ἐκ μήτρας ἡγιάσθη, καὶ Ἅγιος τοῦ Κυρίου καὶ Προφήτης ἦν, ἐκ Ἀναθὼθ. ἐν δὲ Δάφναις τῆς Αἰγύπτου, λίθοις βληθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἀποθνήσκει, καὶ τίθεται ἐν τόπῳ τῆς οἰκήσεως Φαραὼ, ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἐδόξασαν αὐτὸν εὐεργετηθέντες παρ' αὐτοῦ. ηὔξατο γὰρ, καὶ αἱ ὀλοθρεύσαι

σαι αὐτοὺς ἀσπίδας ἀπέψυξαν, καὶ οἱ ἐν τοῖς ὕδασι θῆρες, οὓς Αἰγύπτιοι καλοῦσι μὲν Ἐφὼθ, Ἕλληνες δὲ Κροκοδείλους. καὶ ὅσοι εἰσὶ πιστοὶ σήμερον, εὔχονται ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ λαμβάνοντες τοῦ χοὸς, δήγματα ἀσπίδων θεραπεύουσι. φασὶ δὲ, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ἐπιστὰς τῷ τάφῳ τοῦ Προφήτου, καὶ μαθὼν τὰ κατ' αὐτὸν, εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λείψανα. καὶ ταῦτα πανταχοῦ κατασπείρας τῆς Πόλεως, καὶ κύκλῳ αὐτῆς, τὰς μὲν ἀσπίδας ἐκεῖθεν ἀπεδίωξεν, ἀντεισήγαγε δὲ τοὺς ὄφεις τοὺς λεγομένους ἀργαλοὺς, οὓς ἐκ τοῦ Ἄργους ἤνεγκεν, ἐκεῖθεν ἔχοντος τὴν προσηγορίαν. δέδωκε ὁ Προφήτης σημεῖον τοῖς Ἱερεῦσιν Αἰγύπτου, ὅτι δεῖ σεισθῆναι τὰ εἴδωλα αὐτῶν, καὶ συμπεσεῖν, διὰ Σωτῆρος παιδίου, ἐκ Παρθένου γεννωμένου ἐν φάτνῃ, διὰ τοῦτο ἕως τοῦ νῦν θεοποιοῦσι παρθένον λεχώ. καὶ βρέφους ἐν φάτνῃ προτεθέντος, προσκυνοῦσι. διά τοι τοῦτο καὶ Πτολεμαίῳ τῷ Βασιλεῖ ἐρωτήσαντι τὴν αἰτίαν, ἔλεγον· πατροπαράδοτον εἶναι τὸ μυστήριον, καὶ ὑπὸ ὁσίου Προφήτου τοῖς πατράσιν ἡμῶν παραδοθὲν, καὶ ἐκδεχόμεθα εἰπον τὸ πέρας τοῦ μυστηρίου. λέγεται δὲ περὶ τοῦ Προφήτου, ὅτι πρὸ τῆς ἁλώσεως τοῦ Ναοῦ, ἥρπασε τὴν Κιβωτὸν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ ὑπὸ πέτραν κατατεθῆναι. καὶ εἶπε τοῖς παρεστῶσιν· ἐπεδήμησε Κύριος ἐν Σινᾶ ἐν δυνάμει, καὶ σημεῖον ἡμῖν ἔσται τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ὅταν ξύλον πάντα τὰ ἔθνη προσκυνήσωσιν. εἶπε δὲ, ὅτι τὴν Κιβωτὸν ταύτην οὐδεὶς ἐκβαλεῖ, εἰ μὴ Ἀαρὼν μόνος ὁ Ἱερεύς. καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλάκας, οὐδεὶς ἀναπτύξει οὐκ ἔτι, οὐχ Ἱερέων οὐδὲ Προφητῶν, εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει, πρῶτον ἡ Κιβωτὸς ἀναστήσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ τεθήσεται ἐν ὄρει Σινᾶ, καὶ πάντες οἱ Ἅγιοι πρὸς αὐτὴν συναχθήσονται ἐκδεχόμενοι τὸν Κύριον, καὶ τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες τὸν ἀνελεῖν αὐτοὺς θέλοντα. ἐν δὲ τῇ πέτρᾳ ἐσφράγισε τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγένετο ὁ τύπος, ὡς γλυφὴ σιδήρου. καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐσκέπασε τὸ ὄνομα. καὶ οὐδεὶς νοήσει τὸν τόπον, οὐδὲ ἀναγνῶναι αὐτὸ δυνήσεται, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης. ἔστι δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου πρῶτον ἡ Κιβωτὸς ἐγένετο μεταξὺ τῶν ὀρέων, ἔνθα κεῖται Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν, καὶ ἐν νυκτὶ ὡς πῦρ ἡ νεφέλη γίνεται ἐπὶ τὸν τόπον, κατὰ τὸν τύπον τὸν ἀρχαῖον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Ναῷ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βατᾶ Πέρσου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Εῦ νῦν οὐκ ἔτι ἐν ἐλπίσιν, ἀλλὰ πράγματι Προφῆτα τὰς προρρήσεις, πληρουμένας τὰς σὰς θεώμενος κραυγάζεις· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄργανον θεῖον ἀνεδείχθης, κυβερνώμενον χειρὶ τοῦ Παρακλήτου, οὐρανίους φωνὰς φθεγγόμενος καὶ μέλπων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θρηνῳδίας συγγραφῶν ὦ Προφῆτα, οὐκ ἠμαύρωσας τὴν θείαν εὐφροσύνην, ἣν ἐκ βρέφους αὐτὸς, συνήκμασες κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μήτραν Παρθένου ὑπεισδύνας, ὡς εὐδόκησας ἀνθρώπους θέλων σῶσαι, τοὺς Προφήτας σαφῶς ἐδίδαξας τὸ θαῦμα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η΄. Νικηταὶ Τυράννου.

Θυραννῶν ἐπέβης, γεγηθὼς θεόπνευστε Ἱερεμία, καὶ σὺν Ἀσωμάτοις, Θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος περιπολεύεις· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεϊκῆς ἀκτῖνος, τῷ πυρσῷ λαμπόμενος ἀνταυγάσεις, τοῖς ποθοῦσι μένοις, ἔσοπτρον πολύφωτον εἰσδεδεγμένος· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Εὐσεβείας κήρυξ, ὁραθεὶς παμμάκαρ ἱερωμένος, τὴν τῆς ἀθείας, ἤλεγξας ἀθεμίτως Ἱερεμία· εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μόνην ἐμὴν οὐσίαν, ἐκ σοῦ ἀνεδέξατο ὁ ζωοδότης, καὶ τῶν πρὶν κηλίδων, ταύτην ἐξεκάθηρεν ὦ Θεομῆτορ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Νικηταὶ Τυράννου, καὶ φλογὸς τῆς χάριτός σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι παῖδες ἐβόων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Φωτὶ συνανεκράθης, τῷ ἀκραιφνεστάτῳ, τῇ τῆς Θεότητος αἴγλῃ μακάριε. ἧς ἐπὶ γῆς τὰς ἐμφάσεις τρανῶς ἐκέκτησο.

Πηγῆς τῆς ἀκηράτου, μέχρι καταντήσας, ἀπαυγασμάτων τῶν τῆδε θεόπνευστε, τοῦ ποθουμένου σοι τέλους σαφῶς ἐπέτυχες.

Ἡ αἴγλη τῇ φωσφόρῳ, ἧς νῦν ἀπολαύεις, τοὺς ἀνυμνοῦντας τὴν σὴν μνήμην φαιδρύνεσθαι, Ἱερεμία Παμμάκαρ πάντας οἰκείωσον. Θεοτοκίον.

Ἡμέρα σωτηρίας, οἱ τετευχηκότες, τῷ παναχράντῳ σου τόκῳ γινώσκομεν. ἐκ τῶν κινδύνων ῥυσθῆναι σὲ ἱκετεύομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Κυρίως Θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦμεν.

Ἐξαποστειλάριον, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν σ. τὰ στ. τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Προκείμενον. Ἦχος δ'. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. στ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Ὁ Ἀπόστολος. Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα. Ἀδελφοὶ ὑπόδειγμα λάβετε. Ζήτει Ἰουνίῳ, ιδ'. Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρών. στ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι. Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς α'. Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β'.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στ. προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς, γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, γ'. στ. τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, θεοῤῥῆμον Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τὴν πλάνην ἐξώρισας, Ἀρείου τὴν ἄθεον, καὶ τὴν ποίμνην τῆς αὐτοῦ, ἀσεβείας διέσωσας· ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ δογματίσας τὸν Υἱόν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα ὀρθοδόξως, ἱερουργὲ ἱερώτατε. Ὅμοιον.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας, καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν ἀπεδίωξας, προκινδυνεύων τῆς Πίστεως, στεῤῥὲ Ἀθανάσιε, ὡς ποιμὴν ἀληθινός, ὡς ἑδραίωμα ἄσειστον, πανοίδιμε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας. διὰ τοῦτο, συνελθόντες σὲ τιμῶμεν, μελῳδικῶς ἀγαλλόμενοι. Ὅμοιον.

Ἀρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἐπιμόνως θεόπνευστε, καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα ἅγιον, ἱερουργὸς ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας, καὶ Ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς Πίστεως πρόμαχος. ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σου τὴν μνήμην, ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'. Γερμανοῦ.

Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην, ὑμνήσωμεν ἅπαντες Ἀθανάσιον. ὅτι Ἀρείου τὰ διδάγματα πάντα κατήργησε, καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος τὸ κράτος, εἰς πάντα τὸν Κόσμον τρανῶς κατηγγέλλει, ἕνα Θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις ἀμέριστον. ὃ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν σ. στ. προσόμ. τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀρετῶν ὁ Καμών, ὁ ὑπὲρ Πίστεως ἀθλήσας στεῤῥότατα, καὶ λύσας τὴν

Digitized by Google

τὴν τοῦ Ἀρείου, κακοδοξίαν μανιώδη, τῶν σεπτῶν σου λόγων Ἀθανάσιε, τρανῶς ἐκδιδάσκων, μιᾶς Θεότητος δύναμιν, ὁριζομένην, ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσι. παρ' ἧς ἅπαντα, νοητὰ καὶ φαινόμενα, μόνην δι' ἀγαθότητα, παρήχθη πρὸ γενέσεως. καὶ σαφηνίζων τῆς θείας, δημιουργίας τὰ δυσάληπτα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις Πατριαρχῶν ἡ κρηπὶς, σάλπιγξ ἡ εὔηχος, ὁ νοῦς ὁ περίβλεπτος, ἡ γλῶσσα ἡ ὀξυτάτη, ὁ διαυγὴς ὀφθαλμὸς, τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἡ σαφήνεια, Ποιμὴν ἀληθέστατος, ὁ λαμπτὴρ ὁ φανώτατος, πέλεκυς κόπτων, ὕλην πᾶσαν αἱρέσεων, καταφλέγων τε, τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος. στύλος ὁ ἀπερίτρεπτος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, ὁ τῆς Τριάδος κηρύξας, τὴν ὑπερούσιον δύναμιν. τρανῶς ἣν πρεσβεύοις, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις ἀτελευτήτου ζωῆς, ἐπωνυμία ἀληθῶς διαλάμπουσα. τρυγὼν τε ὡραιοτάτη, σὺν μεθ' τοῖς ἱεροῖς, καὶ τῷ ὁμοζύγῳ ἐκπετάσασα, ἐκ γῆς πρὸς οὐράνια, ἔνθα νέφος ἀφαίρεται, σεπτῶν Μαρτύρων, ἔνθα φῶς τὸ ἀνέσπερον, ὅπου ἄπαυστος, εὐφροσύνη γνωρίζεται, τάγματα ἐμπυράνια, Ἁγίων λαμπρότητες, ὅπου ὁ ἦχος ὁ θεῖος, ἑορταζόντων ἀκούεται. Χριστὸς ἔνθα ἐστὶν, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα. Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσοῤῥόας Νεῖλος, καὶ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, διὰ τῆς ἐτησίου μνήμης ἐπιδημῶν, ταῖς καλαῖς ἀναβάσεσι, πλημμυρεῖ τὰ χρυσοῤῥέεθρα τῆς ἀθανασίας χεύματα. καὶ τροφὴν ἀμβροσίας καρποδοτῶν, διὰ τῆς ὑψηλῆς θεηγορίας, Τριάδος ἀδιαίρετον κράτος ἐκδιδάσκει προσκυνεῖν, καὶ πελαγίζων τὰ Θεῖα διδάγματα, τῶν πιστῶν κατάρδει τὰς διανοίας, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Στύλος γέγονας ὀρθοδοξίας. θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεράρχα Ἀθανάσιε. τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας κατῄσχυνας Ἄρειον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. καθ. τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ϛ'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ϛ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὡς ἀθάνατον ἐν Ἐκκλησίᾳ, κεκτημένον εὔκλειαν, ἐν θεοπνεύστοις λόγοις, πάντες Ἀθανάσιον τιμήσωμεν ἀξίως, ὃν περ καὶ μετὰ θάνατον, ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὡς οἰκεῖον θεράποντα.

Εἰς θεωρίας βάθος, ἐκταθεὶς τὰς φρένας, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι Ἱερομύστα Πάτερ, τὸν πλοῦτον ἀνίχνευσας, τῶν θείων λογίων, καὶ τὸν Κόσμον ἐπλούτισας.

Ἡμᾶς ἐν πελάγει πλάνης, χειμαζομένους Πάτερ, ὡς πυρσὸς μετάρσιος, ἐνθέων διδαγμάτων, ἰθύνεις ἑκάστοτε, τῇ γαλήνῃ τῶν λόγων σου, πρὸς λιμένα τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεοτόκε Ἁγνὴ, Χερουβικὸν ὄχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐτέχθης. σὺ γὰρ μόνη γέγονας, πηγὴ ἀφθαρσίας, πηγάζουσα πᾶσι ζωήν. ἀφ' ἧς ἀρυόμενοι, ἰάματα λαμβάνομεν.

Ὠδὴ γ'. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου Ἱεράρχα. τὴν τυφλὴν ἠμαύρωσας τῆς Ἀρείου διδασκαλίαν, γενόμενος ὀφθαλμὸς τῶν Πιστῶν.

Ἐξυφανθέντα πόνοις σου καὶ ἱδρῶσιν, ἐνεδύσω Ὅσιε τὸν ποδήρη, τῆς ἀληθείας ἐν χάριτι, ἱερουργήσας Χριστῷ.

Ὡς Ταξιάρχης παρατάξεως θεολέκτου, συνασπισμὸν διέκοψας θεομάχων, τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος ὁπλισάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τοῦτον σεσαρκωμένον, καὶ ἀνθρώ-

Digitized by Google

θρώπους τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξαντα, Θεοτόκε ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ. ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου. ηὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν τῶν αἱρέσεων, πλάνην διήλεγξας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν ἐκήρυξας, ὡς Θεηγόρος εὐσεβῶς, ἐτράνωσας Ἱεράρχα, τρεῖς τὰς ὑποστάσεις μὲν, ἐν μονάδι Θεότητος, φύσει ὁμοούσιον καὶ προσώποις ἀσύγχυτον, διὸ καὶ συνελθόντες ἐν πίστει, Ἀθανάσιε Πάτερ τελοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα τὴν.

Πᾶσαν ἠρδευσας τὴν οἰκουμένην, Ὅσιε Πάτερ, τὴν πηγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τῆς ζωῆς κεκτημένος.

Ἀνεπλήρωσας ἐν τῇ σαρκί σου Ὅσιε Πάτερ, τοῦ Κυρίου τὰ παθήματα, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Διωκόμενος ὑπὸ ἀθέων Ὅσιε Πάτερ, ἀπεδίωξας τῆς ποίμνης σου, ἀρειόφρονα πλάνην. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη Ἁγνὴ Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

Ὠδὴ ε΄. Τὴν σὴν εἰρήνην δός.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες τὴν γῆν, Ἀθανασίου τοῖς Λόγοις παιδευόμενοι. στόμα γὰρ τοῦ Λόγου, τοῦ πρὸ αἰώνων ἀνεδείχθη διὰ πίστεως.

Πυρσὸς φανεὶς μακάριε ἀκατάβλητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πάσας τοῦ Ἀρείου, μηχανουργίας διεσάθρωσας.

Ταῖς ἱκεσίαις Κύριε τοῦ Ἱεράρχου σου, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν ἀντικατάπεμψον, καὶ τῆς Βασιλείας σου, ἀξίους ποίησον ὡς εὔσπλαγχνος. Θεοτοκίον.

Τὴν ἐκ Δαβὶδ βλαστήσασαν ἀνυμνήσωμεν, ὡς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί, καὶ σαρκὶ τεκοῦσαν, καὶ μείνασαν Παρθένον μετὰ τόκον ἁγνήν.

Ὠδὴ ς΄. Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς.

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω μάκαρ, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, κατασπείρας ἐν αὐτῇ τὸν λόγον τὸν εὐσεβῆ, καὶ τῶν αἱρέσεων, ἐκτεμὼν τὰς ἀκάνθας.

Τῆς χάριτος ποταμὸς Θεοφόρε, Νεῖλος ἐδείχθης νοητός, καρποδότης εὐσεβῶν διδαγμάτων τοῖς πιστοῖς, τὰ πέρατα τρέφων. Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, τὴν μετὰ τόκον Παρθένον, τὴν χωρήσασαν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον παντὶ, τὸν συναΐδιον τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι Λόγον.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς ἀσιγήτοις, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου.

Κοντάκ. Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὀρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, καὶ τὴν τῆς πίστεως σπόρον ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε. διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου. Ὁ Οἶκος.

Ἀθανασίου τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾠδαῖς οἱ Πιστοὶ, ἀνευφημήσωμεν σήμερον. οὗτος γὰρ Ἄρειον τὸν πλάνον, καὶ Εὐνόμιον ἅμα σὺν Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι, πυρὶ τῷ αἰωνίῳ παραδιδοὺς αὐτοὺς κατακαίεσθαι, ὡς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς τοῦ Σωτῆρος σαρκώσεως, ἣν πάντες Προφῆται προκατήγγειλαν. Διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β΄. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ἀθανάσιε, ποῦ κομίζῃ μοι πάλιν; Καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε; Δευτέρᾳ ἡ νέκυς Ἀθανασίου εἰσεκομίσθη.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ἀγγελικὸν βίον ἐπὶ γῆς διήνυσε. τοὺς δὲ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως ἄθλους, καὶ τοὺς κατὰ τῶν κακοδόξων ἐν-

στά-

στάσεις, καὶ τὰς ἐπισυχνῶ ἀδίκως ὑπερορίας, καὶ τὰς ἐπὶ ματαίῳ συκοφαντίας, ἃς ὑπήνεγκεν, ἄλλαι τε γραφαὶ διεξοδικώτερον, καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐκτίθεται. ὅθεν καὶ διηγήσασθαι, τὰ πολλαχῶς ὑπὸ πολλῶν εἰρημένα μὴ δυνάμενοι, μικρά τινα πρὸς ὑπόμνησιν, εἴπωμεν ἐν ἐπιτόμῳ.

Ἀθανάσιος ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, Πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Αἴγυπτον, Πατέρας δὲ πλούτῳ κομῶντας καὶ ἀρετῇ, παρ' οἷς ἐκτρεφόμενος, παῖς ὢν ἔτι κομιδῇ ἅμα παισὶν ἀθύρουσιν, ἐπί τινα τῆς θαλάσσης ἀκτὴν παραγίνεται, ἐν ᾗ παιδιᾷ τινι τοιᾷδε ἐχρῶντο, εἰς Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους ἑαυτοὺς ἀποπράξαντες, τὸν Ἀθανάσιον χειροτονοῦσιν Ἐπίσκοπον. προσῆγον τότε παῖδες αὐτῷ, μήπω τῷ θείῳ Βαπτίσματι κεκαθαρμένοι, οὓς Ἀθανάσιος τῷ τῆς θαλάσσης ἐβάπτισεν ὕδατι. τοῦτο ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἔφορος Ἀλέξανδρος θεασάμενος, οὕτω συνενεχθέν, ὑπερθαυμάζει μέν, γνοὺς δὲ τῷ Πνεύματι, ὡς μελλόντων εἶεν τὰ δρώμενα τύποι καὶ προμηνύματα, τοὺς μὲν παῖδας τῷ θείῳ μύρῳ ἐπιχρίσας τελειοῖ, Ἀθανάσιον δέ, γραμματιστῇ τινι παραδίδωσιν, εἶτα πρὸς μέτρον ἡλικίας φθάσαντα, Διάκονον χειροτονήσας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ συνεργὸν προσλαμβάνει. καὶ μετ' αὐτοῦ τοὺς τὰ Ἀρείου φρονοῦντας ἀπεκήρυξεν. οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ Ἀλεξάνδρου τὸν βίον λιπόντος, Ἀθανάσιος τὸν ἐκείνου θρόνον διαδέχεται. ἀλλ' οἱ περὶ Εὐσέβιον, τὴν προκήρυξιν πράως οὐκ ἐνεγκόντες, πείθουσι Κωνσταντῖνον, τὸν πρώτως χρηματίσαντα Βασιλέα Χριστιανῶν ἀπελάσαι τοῦ θρόνου τὸν Ἀθανάσιον. ἀλλὰ Κωνσταντῖνος μέν, μετὰ τὸ ἐν Γαλλίαις ὑπερορίσαι τὸν Ἅγιον, καταλύει τὸν βίον. Ἀθανάσιος δὲ τῷ τούτου Υἱῷ Κωνσταντίῳ πρὸς λόγους ἐν Ῥώμῃ ἐλθών, γράμμασιν ὀχυρωθείς, τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐφίσταται. τοῦτο πρὸς γνῶσιν Εὐσεβίῳ, τοῖς περὶ αὐτὸν ἐλθόν, ἠρεμεῖν οὐκ εἴα. διὸ καὶ πᾶν εἶδος συκοφαντίας συμφορήσαντες, παρασκευάζουσι Κωνστάντιον, σύνοδον Ἐπισκόπων ἀθροίσαντα, ὑπὸ τὴν κρίσιν ἐλθεῖν τὸν Ἀθανάσιον. πολλῶν δὲ ὄντων τῶν κατηγορημάτων, ἑνὸς μόνου ἐπιμνησθήσομαι. χεῖρα τεταριχευμένην ξυλίνῃ λάρνακι θέντες, προσκομίζουσιν, Ἀρσενίου ταύτην λέγοντες εἶναι. ὃν ἀνῃρηκέναι τὸν Ἀθανάσιον ἐπὶ γοητείᾳ διεθρύλλουν. καὶ κατὰ Θεοῦ πρόνοιαν, ἐν Τύρῳ τοῦ Ἀρσενίου καταράντος, ἐκρύπτετο γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἵνα μὴ τὸ δρᾶμα κατάφορον γένηται. Ἀθανάσιος δὲ τὸν νεκρὸν παρεῖναι μηνύεται. ὃς περιτυχὼν αὐτῷ, τῆς εἰς τὸ κριτήριον κυρίας καταλαβούσης, ἑαυτὸν περικεκαλυμμένον παρεισάγει. καὶ δὴ πυνθάνεται τῶν παρόντων. εἴ τινες εἶεν προεγνωκότες τὸν Ἀρσένιον. πολλῶν δὲ φησάντων τὸν ἄνδρα εἰδέναι, ἀποκαλυψάμενος αὐτόν, εἰ οὗτος εἴη προσετίθει τὴν ἐρώτησιν. τῶν δὲ συγκατατεθειμένων, τὴν δεξιὰν ὑποδείξας χεῖρα, εἶτα καὶ τὴν ἄλλην, ἔφη· ἰδοὺ ἡ δεξιά, ἰδοὺ ἡ ἀριστερά, ἃς παρὰ τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὅλων οἱ ἐκ τοῦ Ἀδὰμ ἐκληρώθημεν ἄνθρωποι. τρίτην δέ μοι χεῖρα τῷ Ἀρσενίῳ ἐπιζητείτω μηδείς. Οἱ δὲ αἰσχύνης πλησθέντες ἐπὶ τούτῳ πολλῆς, τοῦ μὲν κριτηρίου ἐξῄεσαν, ἐξοργίζουσι δὲ τὸν δῆμον κατ' αὐτοῦ. διὰ τοῦτο λάθρα τῆς Πόλεως ἔξεισι, καὶ εἴς τινα λάκκον ζοφώδη, καὶ δεινῶς ἄνυδρον καθεὶς ἑαυτόν, ἕκτον ἔτος ἐκρύπτετο. Ἔπειτα τοῦ λάκκου ὑπεξελθών, πρὸς τὴν Ἑσπέραν καταίρει. Κώνστας δὲ τηνικαῦτα ὁ Κωνσταντος ἀδελφός, τὴν ταύτης διεῖπεν ἀρχήν. τούτῳ παραβαλὼν ὁ μέγας, καὶ Ἰουλίῳ τῷ Πάπᾳ, τὰ κατ' αὐτὸν ἐτραγῴδει, οἵτινες γράμμασι τὸν Ἅγιον ὀχυρώσαντες, εἰς Ἀλεξάνδρειαν πέμπουσι. τοῦτο Κωνστάντιος ὡς ἔγνω, Συριανῷ τινι κελεύει ἐκεῖσε ἀφικομένῳ, Ἀθανάσιον μὲν ἀνελεῖν, Γρηγόριον δὲ τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρῦσαι. ὁ δὲ τὰς ἐκείνου χεῖρας διαφυγών, εἰς Ῥώμην αὖθις ἀπαίρει. καὶ ὁ Κώνστας γράφει τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντίῳ ἀποκαταστῆσαι τῷ θρόνῳ τὸν Ἀθανάσιον, ἀπει-

λῶν-

Digitized by Google

λήσας, ὡς εἰ μὴ ποιήσῃ τοῦτο, τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἑαυτὸν ἀποκαταστήσαι. ὁ δὲ Κωνστάντιος, ἐν ὀῤῥωδίᾳ γενόμενος, ἀποκαθίστησι τῇ Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίᾳ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον. μικρὸν δὲ καὶ Κώνστας καταλύει τὸν βίον. Κωνστάντιος δὲ Αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, πέμπει τοὺς συλληψομένους τὸν Ἅγιον. ὅπερ προγνοὺς ὁ μέγας, τοῦ Ἐπισκοπείου ὑπεξελθὼν, ἐπί τι γυναίαιον καταφεύγει, παρθενίᾳ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς σεμνυνόμενον, ἥτις τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, ἀσμένως τὸν Ἅγιον ὑποδέχεται. διηκόνει τε τούτῳ, καὶ πᾶσαν ἄλλην δεξίωσιν καὶ θεραπείαν παρεῖχετο. ἕκτος ἐνιαυτὸς τῷ μεγάλῳ παρὰ τῇ φιλοθέῳ γυναικὶ κρυπτομένῳ ἠνύετο. καὶ δὴ Κωνστάντιος μὲν καταλύει τὸν βίον, Ἰουλιανὸς δὲ τῆς Βασιλείας κρατεῖ. αὐτίκα οὖν Ἀθανάσιος μέσαις νυξὶ τοῦ οἰκήματος ἐξελθὼν, ἐν μέσῃ τῆς Ἐκκλησίας εὑρίσκεται. ἐφ' ᾧ ὅπως ἡ Πόλις συνέδραμεν ἅπασα κροτοῦντες, εὐχαριστοῦντες, οὐ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ. Ἰουλιανὸς δὲ πάντα περὶ ἐλαχίστου θέμενος, τοῦτο προηγούμενον προβάλλεται σπούδασμα, μὴ μόνον τοῦ θρόνου ἐξῶσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς ἀπελάσαι τὸν Ἅγιον. πέμπει γοῦν τοὺς ἀναιρήσοντας. ὁ δὲ καὶ αὖθις ἄληπτος ἦν καὶ ἀχείρωτος. νύκτωρ γὰρ παρὰ τὸν Νεῖλον ἐλθὼν, πλοίου ἐπιβὰς, πρὸς Θηβαΐδα ἀπέπλει. ὡς δὲ πλησίον ἦσαν οἱ διώκοντες, παρακρουσάμενος αὐτοὺς ὑποστρέφει, καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν καταίρει. κἀκεῖ κρυπτόμενος διελάνθανεν, ἕως οὗ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς ζῶσιν ἐξητάζετο. καὶ τούτου δὲ τὴν ζωὴν καταλύσαντος, Ἰοβιανὸς Βασιλεὺς ἀναγορεύεται. ἀλλὰ καὶ τούτου τάχιστα ἐξ ἀνθρώπων γεγονότος, Οὐαλεντινιανὸς τῆς Ῥωμαίων κρατεῖ, καὶ ποιεῖται ταύτης κοινωνὸν τὸν ἀδελφὸν Οὐάλεντα. ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἑσπέραν, ὁ δὲ τὴν Ἑῴαν διεῖπεν· ὃς εἰς κόρον τῶν τοῦ Ἀρείου δολερῶν ναμάτων πάλαι ἐμφορηθεὶς, πάντας μὲν τοὺς τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἀντεχομένους μυρίαις αἰκίαις καὶ κολάσεσι περιέβαλεν, Ἀθανάσιον δὲ ἑλεῖν θερμὴν ἐτίθετο σπουδήν. μέλλων οὖν ὁ Ἅγιος ἁλώσιμος ἔσεσθαι· εἴς τινα πατρῷον τάφον καταδὺς, τὰς τῶν φονώντων καταδιδράσκει χεῖρας. ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο ταραχωμένον τὸν τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμον, ἐπιτρέπει τῷ Ἀθλητῇ καὶ ἄκων τὴν τῆς Ἐκκλησίας προστασίαν. καὶ οὕτω μετὰ τοὺς πολλοὺς ἄθλους καὶ τὰς μακρὰς ὑπερορίας, ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνους τοῖς διωγμοῖς ἐγκαρτερήσας, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἑσπέρου, καὶ Ζωῆς τῆς Συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, Ἕσπερος καὶ Ζωὴ, ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Βασιλέως. δοῦλοι μὲν ὄντες τὰ σώματα ἐν Ἰταλίᾳ Κατάλου τινὸς καὶ Τετραδίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀποίκων ὄντων Ῥωμαίων· οἳ ἐκ Παμφυλίας τούτους ὠνήσαντο, ἐλεύθεροι δὲ τὰς ψυχάς. ὅθεν οὐδὲ τῷ σώματι δουλεύειν ἐπὶ πολὺ ἠνέσχοντο ἀσεβέσι δεσπόταις, οἳ ἀντὶ τοῦ Ποιητοῦ καὶ πάντων Δημιουργοῦ, τιμῶσι καὶ προσκυνοῦσιν εἴδωλα. τοῦ γὰρ Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου τῶν τέκνων αὐτῶν, πρὸς τὴν οἰκείαν μητέρα, μηκέτι συνοικεῖν τοῖς ἀσεβέσιν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν χωρίζεσθαι, ἵνα μὴ σὺν αὐτοῖς ἀπόλωνται, διεξελθόντων· τῆς δὲ, ὅτι κύριοι ἡμῶν εἰσιν, εἰπούσης. τῶν δὲ τῷ τοῦ Χριστοῦ αἵματι ἐλευθερωθῆναι βοώντων, ἤδη τῆς Μητρὸς συμπεισθείσης αὐτοῖς, ἐπιῤῥωσθέντες, παραγενόμενοι πρὸς τὸν Κάταλον, τὸν μὲν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, Δεσπότην τῶν αὐτῶν εἶπον ψυχῶν, τύχῃ δέ τινι τὴν τῶν σωμάτων αὐτῶν ἔχειν κυριότητα. εἶναι δὲ προτιμοτέραν ἐπ' αὐτοῖς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐξουσίαν. πειθαρχεῖν γὰρ δεῖ φασὶ μᾶλλον Θεῷ, ἢ ἀνθρώποις. ἐκπλαγέντος οὖν ἐπὶ τούτῳ τοῦ Κατάλου, τέως μεταπέμπονται μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῷ Τριτωνίῳ, πρὸς Ἕσπερον τὸν Πατέρα αὐτῶν. ὕστερον δὲ γενέθλια τοῦ τεχθέντος παιδὸς ἐκτελῶν ὁ

Κάτα-

Κάτυλος, ἐκ τῶν παρεσκευασμένων οἴνου καὶ κρέας αὐτοῖς ἔγνωκεν ἀποςεῖλαι, παρορώμενος εἰ μεταλήψωνται τῶν εἰδωλοθύτων. ἀντὶ δὲ τοῦ μεταλαβεῖν αὐτοὺς, τοῖς κυσὶ βαλούσης ταῦτα τῆς μητρὸς αὐτῶν Ζωῆς, ὡς ὁ Κάτυλος ἐπύθετο, τὴν ὀργὴν ἀνάψας, πρῶτον μὲν τὰ νήπια κρεμασθῆναι κελεύει, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι καταξέεσθαι. οἷς ἐπεφώνουν καὶ παρεθράσυνον οἱ γεννήτορες μὴ ἐνδοῦναι, ἀλλὰ καρτερεῖν μέχρι τέλους, καὶ πρὸς τὸν Μαρτυρίου Στέφανον ἀποβλέπειν. ἔπειτα δὲ κατενεχθῆναι, καὶ μετὰ τῆς μητρὸς τυφθῆναι σφοδρῶς. εἶτα ἐκκαυθῆναι κλίβανον, καὶ τοὺς Ἁγίους ἐμβληθῆναι. ἐν ᾧ γενόμενοι, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἀπέδωκαν τῷ Θεῷ. ἔωθεν δὲ, φωνῶν ἐν τῷ κλιβάνῳ ἐνηχουμένων, ὥσπερ ψαλλόντων τινῶν, διανοίξαντες, οὐδένα εὗρον, εἰ μὴ τοὺς Ἁγίους μόνους, ἐν σχήματι καθευδόντων, κατὰ Ἀνατολὰς τετραμμένους. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Ὠδὴ ζ'. Τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ὡς σύμβολον τὴν καρδίαν, τῶν καλῶν ἐργασάμενος, ἀναβλύζεις γλυκασμὸν ὀρθοδοξίας ἡμῖν, ὃν τρυγῶντες βοῶμεν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀθέους δυναστείας, οὐ κατέπτηξας Ὅσιε, δυσσεβοῦς δὲ παρρησίας ἐμπιπλάμενος, πνευματικῶς ἀνεβόας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Τοῦ Πνεύματος ὑπάρχων, ἀδιαίρετος Ὅσιε, διετήρησας ἀμέριςον τὸ κήρυγμα, τῆς Τριάδος κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός. Θεοτοκίον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ὡς εὐδόκησας Κύριε, καὶ ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν. διὰ τοῦτο βοῶμεν· εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐκ ἀνάρχου τοῦ Πατρός.

Καὶ τοῖς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης Ἀθανάσιος, τῇ οἰκουμένῃ τῆς ἀθανασίας δόγματα φθεγξάμενος. διὸ Χριςὸν σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Τριάδα εὐσεβῶς, δογματίσας ὁμοούσιον, σὺν τῷ Ἀρείῳ καὶ τὴν Σαβελλίου ἤλεγξας κακόνοιαν. διὸ φυγόντες τὴν αὐτῶν ἐναντίαν συμπλοκὴν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐνοικήσαντα πιςοὶ, ἐν κοιλίᾳ τῆς Παρθένου Μητρὸς, καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς ἀφράςως, καὶ πάλιν μετὰ γέννησιν, Παρθένον φυλάξαντα, ὡς Θεὸν ἀληθινὸν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν ἐκ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Θεοτόκου, σάρκα ἐνδυσάμενον, ὡς τέλειον ἄνθρωπον, καὶ Θεὸν ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν.

Ὠδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον.

Ἔσοπτρον Θεοῦ τὴν ψυχήν σου, ἀκηλίδωτον δείξας, πρακτικῶς καὶ λογικῶς, τῇ οἰκουμένῃ ἀςράπτεις, τὰς θείας ἐμφάσεις παμμακάριςε.

Σάλπιγξ γνωςικῆς εὐφωνίας ἀνεδείχθης Θεόφρον, τὰ φρονήματα ἡμῶν ἀνδρείας λόγος, κατὰ τῶν θεομάχων ἀνδρῶν διεγείρουσα.

Σὲ τὸν ἀληθῶς δεδειγμένον, τῆς σοφίας κρατῆρα, καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς, τῆς εὐσεβείας τὸ κεφάλαιον πόμα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἐν γαςρὶ συλλαβοῦσαν, τὸν ἀχώρητον Λόγον, καὶ τεκοῦσαν ἐν σαρκὶ ἀνερμηνεύτως, Θεοτόκε Ἁγνὴ οἱ Πιςοὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον, καὶ Ἁγίαν Παρθένον, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ Θεοτόκον, τὴν ἐλπίδα πάντων ἡμῶν μεγαλύνομεν.

Ἐξαποςειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄςροις.

Ἀρχιερέων τὸ κλέος, καὶ τῆς Αἰγύπτου τὸ θρέμμα, ἀθανασίας τὸ κῦδος, ὑμνήσωμεν ἐν αἰνέσει, ὡς καθαιρέτην Ἀρείου, καὶ τῶν πιςῶν ὡς προςάτην.

Και

Digitized by Google

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὺς Αἴνυς, τὸ, Πᾶσα πνοὴ, ἱςῶμεν ϛ. δ'. ἢ ψάλλομεν ϛ. προσόμοια τῷ Ἁγίῳ.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῖς πνευματικοῖς σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη πάνσοφε, τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται ςράτευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, Ἀθανάσιε Ὅσιε. σοῖς δὲ δόγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἑκάςην, τῶν Πιςῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Ὅμοιον.

Τῇ τῶν λόγων λαμπρότητι, τῶν ἐνθέων σου Ὅσιε, Ἐκκλησία ἅπασα ὡραΐζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὡραίοις ἐν κάλλεσι, ἢ τιμᾷ χρεωςικῶς, τὴν πανέορτον μνήμην σου, Ἀθανάσιε, Ἱερέων τὸ κλέος εὐσεβείας, ὁ λαμπρὸς ἢ μέγας κήρυξ, ὁ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.

Τῆς Χριςοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους πάνσοφε, Ἐκκλησίας, τῇ ῥάβδῳ τῶν δογμάτων σου, ἢ ταύτην κύκλῳ ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραςήσας τῷ Χριςῷ, ἄσπιλον ἢ ἀλώβητον, ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς ἢ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίςει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαςον μνήμην σου.

Ἰδιόμελον τῷ Ἁγίῳ, λεγόμενον μετὰ τὸ Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Ἦχος γ. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ, ὁ πολύαθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον συγκαλεῖται τὴν οἰκουμένην φαιδρῶς· πάντες πιςοὶ πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ καλοῦ ποιμένος, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ πόνους, ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ Χριςοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ μέγα κλέος τῶν Ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον ἀθλητὴν ἱεροπρεπῶς εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ τῶν αἱρέσεων ἀνακόψας τὰς φάλαγγας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς ὀρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεςήσατο καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης, ἀναθεμὰν εὐσεβῶς τὸ τῆς Τριάδος μυςήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα. ἢ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἕν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα. ἢ Χερουβικῶς θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰ βούλεται ὁ προεςὼς, Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, ἢ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, Ὠδὴ γ. ἢ ἐκ τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ ϛ.

Προκείμενον τοῦ Ἀποςόλου.

Τὸ ςόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Ὁ Ἀπόςολος. Πρὸς Ῥωμαίους.

Ἀδελφοὶ, οἱ ἐν σαρκὶ ὄντες, Θεῷ ἀρέσαι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος ὑμεῖς ἐςε τὸ φῶς τοῦ Κόσμου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Γ.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, ἢ Μαύρας.

Ἑσπέρας ϛ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ. ἢ τῶν Ἁγίων γ. ϛ. προσόμοια τῶν Ἁγίων. Ἦχος ά.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὸ ζεῦγος τὸ ἅγιον Χριςοῦ, ξυνωρὶς ἡ ἔνθεος, τὸ τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα, μέγιςοι Μάρτυρες, οἱ τὴν θείαν ζεύγλην, ἐν βασάνοις ςέρξαντες, ἢ μάςιγας τυράννων μὴ πτήξαντες, ἢ νῦν πρεσβεύσαντε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ἢ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Μορφῇ ἀςραπτούσῃ ὦ σεμνὴ, Μαῦρα παμμακάριςε, ἢ τῷ φωτὶ τῆς σῆς χάριτος, ὄψεις ἠμαύρωσας, τοῦ δεινοῦ Τυράννου, ἢ σπασμοῖς τριχῶν τῶν σῶν, Θεῷ ἀναφανδὸν προσωμίλησας. ἐντεῦθεν ἔφλεξας, ἢ λεβήτων ἐν τοῖς βράσμασι, τοῦ Βελίαρ, τὴν κάραν τὴν ἄδικον.

Ὅμοιον.

Ἰσχύϊ Τιμόθεε ψυχῆς, ἢ καρδίας ὅλης σου, Θεὸν τιμῶν τὸν ὑπέρτιμον, πνευ-

Digitized by Google

οἱ φλεγόμενος, ἐν τοῖς ὀβελίσκοις, ἀλήφας φωνῆς Θεῦ, καρδίας ἐν ὠδὶ τὴν τερπνότητα, ἐν ἐν κρεμάσματι, αὐτὶς ῥοφῶ πρὸς οὐράνιον, δρόμον τρέχων, τὸ στέφος εἰσδέδεξαι.

Δόξα, ἐν νῦν. τῆς Ἑορτῆς. ἐν

Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἕξ, ἐν τῶν Ἁγίων εἰς δ.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τιμοθέου Μαύρας τε τοὺς πόνους σέβω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τῶν ἱερῶν Ἀθλοφόρων τὴν ἱερὰν, καὶ σεπτὴν πανήγυριν, ὁ λαὸς ὁ ἱερὸς, ἱερῶς τιμήσωμεν αὐτῶν, ταῖς δεήσεσι δεινῶν ὅπως ῥυσθείημεν.

Ἱερονίκους στεφάνους παρὰ Χριστῦ, εἰληφέναι συνᾴδοντες, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες σαφῶς, ἠρετίσαντο· διὸ δόξης ἐπέτυχον.

Μὴ δειλιάσαντες πόνους τοὺς τῆς σαρκὸς, μὴ κολάσεις πτήξαντες, μὴ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, ἀθλοφόροι Μάρτυρες Χριστὸν, ἐν σταδίῳ ἀνδρικῶς ἀνεκηρύξατε.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὑπερούσιος Λόγος οὐσιωθεὶς, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ἐθεούργησεν ἡμᾶς, ἐν φθορᾶς ἐρρύσατο Ἁγνή. διὰ τοῦτό σε πιστῶς ἀεὶ δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Θεοῦ τὰς βίβλους τῷ λαῷ, ἱερῶς ὑπανοίγων, ἐν φωτίζων καρδίας, στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, Τιμόθεε τῷ σεπτῷ, μαρτυρίῳ, χαίρων ἐπιβέβηκας.

Ἐνθέῳ πόθῳ τὴν ψυχὴν, πυρπολούμενος Μάρτυς, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσωμίλεις καρτερῶς. διό σε ἡ τοῦ Χριστοῦ, θεία δρόσος, μάκαρ ἐπανέψυχεν.

Ὁ νοῦς σου νεύσει πρὸς Θεὸν, λαμπρυνόμενος Μάρτυς, οὐκ ᾐσθάνετο ὅλως, τῶν σιδήρων τὰς δριμὰς, προσψαύσεις διὰ πυρὸς, γνωρισθεὶς ἔνδοξε Τιμόθεε. Θε.

Ὑπάρχων φύσει ἀπαθὴς, ὁ Υἱός σου Παρθένε, προσελάβετο σάρκα, ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν, καὶ διὰ πάθους Σταυροῦ, τῶν παθῶν με Ἄχραντε ἐρρύσατο.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Θεοτοκίον (?) Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τιμήσαντες Θεὸν, ἀπημαύρωσαν πλάνην, Τιμόθεος σαφῶς, ἐν ἡ ἔνδοξος Μαῦρα. καὶ πᾶσαν ὑπομείναντες, οἱ πανένδοξοι βάσανον, ἐλαμπρύνθησαν, ὑπὲρ ἀκτῖνας Ἡλίου, ἐν γεγόνασι, συλλειτουργοὶ τῶν Ἀγγέλων, οὓς πίστει δοξάσωμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Μεγίστην εὔκλειαν, ἐπιποθήσαντες, ἠξιώθητε ταύτης τέκνα φωτὸς, θείου χρηματίσαντες, μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι.

Ἁγίων τάγμασι, συναριθμούμενος, ἐν ὀνήκοα ὦτα πρὸς θεϊκοὺς, νόμους ἔχων ἔνδοξε, τὰς διατηρήσεις στεῤῥῶς ἐκαρτέρησας Τιμόθεε.

Ὑψοῦντες ξύλῳ σε, οἱ ματαιόφρονες, προσβαρύνουσι λίθῳ τὴν κεφαλὴν, ἔνδοξε Τιμόθεε. ἀλλ' ἐδυνάμωσε Χριστὸς, θείῳ πάθει σεμνυνόμενον.

Ῥεόντων ἄστατον, φορὰν μακάριοι, ἐβδελύξασθε ὄντως, καὶ ἑαυτοὺς πόνοις ἐξεδώκατε, τὰ δι' αἰῶνος ἀγαθὰ, διὰ τούτων κληρωσάμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἁγιείας Σκήνωμα, κατοικητήριον, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων τῶν Προφητῶν, πάντων περιήχημα, Θεοχαρίτωτε Ναὲ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε οἰκτείρησον.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ὁμόζυγος Μαῦρα φωτοειδὴς, λόγους ἠκροάσω ἀνενδοιάστως (?), ἐν τὴν ζοφώδη κακόνοιαν, ἀποῤῥιψαμένη, φῶς ἐχρημάτισας, διὰ τοῦ Μαρτυρίου Θεομακάριστε.

Τῷ θείῳ Πνεύματι σεαυτὴν, Μαῦρα θωρακίσασα σεμνὴ, πρὸς συμπλοκὴν τοῦ ἀλάστορος, χαίρουσα ἐξῆλθες, ἐν τοῦτον ἔστεψας, ἐν νίκης τοὺς στεφάνους Μάρτυς ἀπείληφας.

Ἐμάσε Κύριον Ἰησοῦν, καθομολογοῦσα ἡ σεμνὴ, χεῖρα τὸν ἄνθρωπον πλάσαντα, τέμνεται δακτύλους χειρὸς τὴν ἀδίκως,

κον, ἀνδρείως τιμωρίαν καθυπέφερουσα.

Θεοτοκίον.

Τὴν καταιγίδα τῶν λογισμῶν, τὰς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, τῶν πειρασμῶν τὸν κλύδωνα, κόπασον Παρθένε θεοχαρίτωτε, καὶ σῶσόν με ὑμνοῦντα τὰ μεγαλεῖά σου.

Ὠδὴ ς'. Τῷ βίῳ τὴν θάλασσαν.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, τῷ ἱστίῳ τοῦ Σταυροῦ, πνευματικῶς πτερούμενοι, τῶν πειρασμῶν τὸ πέλαγος ἀβλαβῶς, ἐν πίστει παρέδραμον, καὶ πρὸς θείους λιμένας ἀνεπαύσαντο.

Ὑφάψαντες λέβητα, ἐν αὐτῷ σε τὸν Χριστόν, ὁμολογοῦσαν ῥίπτουσιν, οἱ δυσσεβεῖς, ἀλλ' ἔμεινας ἀβλαβής, τὴν δρόσον τοῦ Πνεύματος, δεξαμένη σε Μαύρα ἀναψύχουσαν.

Ἐκθλιβόμενοι Μάρτυρες, πάσας στρέβλας τοῦ ἐχθροῦ, ἀνδρείως διελύσατε, καὶ τῇ ἀγάπῃ τέλειον τοῦ Χριστοῦ, ψυχὰς συνεδήσατε, τῆς σαρκὸς ἀποθέσει παναοίδιμοι.

Θεοτοκίον.

Ἡ πανάγαθε Δέσποινα, τὸν πανάγαθον Θεόν, ἡ ἐν σαρκὶ κυήσασα, κεκακωμένην πάθεσι τὴν ψυχήν, ἐμοῦ νῦν ἀγάθυνον, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ μεγαλύνω σε.

Ὁ Εἱρμός. Τῷ βίῳ τὴν θάλασσαν.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Γ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Στ. Ἥπλωσε Χριστὸς χεῖρας ἐν Σταυρῷ πάλαι.
Ἥπλωσε καὶ νῦν Μαῦρα σὺν Τιμοθέῳ.
Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτῃ παγεὶς ἅμα Μαύρᾳ.

Οὗτος ὁ ἅγιος Τιμόθεος ἐν τῷ σχήματι ὢν τῶν Κληρικῶν, τῶν ἱερῶν λογίων ὑφηγητὴς ἦν, ἐκ κώμης Πεναπέων, ἄρτι πρὸς κοινωνίαν γάμου τὴν Μαῦραν ἀναγόμενος. οὔπω δὲ διαγενομένων εἴκοσιν ἡμερῶν, διαβληθεὶς ἄγεται πρὸς τὸν ἡγεμόνα Θηβαΐδος Ἀρριανόν. οὗ προστάξαντος ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς βίβλους, ἃς τοῖς Χριστιανοῖς ὑπαναγινώσκει, τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησεν, ἀπεκρίνατο δὲ τῷ ἡγεμόνι, τὰς βίβλους τέκνα μου εἶναι λογιζόμενος, ὑφ' ὧν νῦν φρουρεῖσθαι, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων φυλάττεσθαι, τοῦ ἐκεῖ γεγραμμένου δυναμένους λύσεις αὐτὰς εἰς βοήθειαν, μηδένα δὲ ἑκούσιον τὰ ἴδια τέκνα διδόντα εἰς θάνατον. ὅθεν σίδηρα πεπυρωμένα ἐνέβαλλον αὐτοῦ τοῖς ὠσίν. ὑφ' ὧν αἱ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κόραι διατακεῖσαι ἐξέπεσον. εἶτα δεσμοῦσιν αὐτὸν ἐπὶ τροχοῦ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ κημὸν ὑποβάλλουσιν αὐτοῦ τῷ στόματι, καὶ κρεμῶσιν ἐπὶ κεφαλῆς, λίθον αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ προσδήσαντες. ὡς δὲ τούτοις οὐκ ἐνεδίδου, τὴν γαμετὴν αὐτοῦ Μαῦραν ἀπατήσειν ἐλπίσας ὁ Ἡγεμών, ἐπειδὴ ἐκόσμησεν αὐτὴν, διὰ κολακείας, θεραπείας τῆς ἀδόλου προσάγειν. ἡ δὲ οὐκ ἤκουσε, μᾶλλον δὲ τοῦ Ἁγίου πεισθεῖσα παραινέσει, τῷ ἡγεμόνι ἐμφανισθεῖσα Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὡμολόγησε. τίλλεται οὖν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, καὶ τοὺς δακτύλους τέμνεται, καὶ βαπτίζεται ἐν θερμῷ ὕδατι. ἐν ᾧ μείνασα ἄφλεκτος, ὑπόνοιαν παρέσχε τῷ ἡγεμόνι, ὡς οὐ θερμὸν ἦν, ἀλλὰ ψυχρὸν τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ ἐβαπτίσθη. ὅθεν ἐπιρραντισθῆναι αὐτῷ κατὰ τῆς χειρὸς κελεύει. τῆς δὲ Ἁγίας, τῇ χειρὶ λαβούσης ἀπὸ τοῦ λέβητος, καὶ ἐπιβαλλούσης αὐτῷ κατὰ τὴν χεῖρα, ἀπερρύη τὸ δέρμα τοῦ ἡγεμόνος. ἐπὶ τούτῳ οὖν σταυροῖ αὐτοὺς ἀμφοτέρους, καὶ ἐπιμείναντες ἡμέρας ἐννέα τῇ ἀναρτήσει, ἀλλήλους παρῄνουν ὡς ἐκ διαδοχῆς ἐγκαρτερεῖν ταῖς κολάσεσι, καὶ μὴ ἐνδοῦναι συνεβούλευον, καὶ οὕτω τὰ πνεύματα ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν. ἐγένετο δὲ ὡς ἐν ἐκστάσει ἐλθεῖν τὸν Διάβολον τῇ Ἁγίᾳ Μάρτυρι ἔτι τῷ Σταυρῷ ἠρτημένῃ, ὀρέγειν ποτήριον μέλιτος καὶ γάλακτος ἔμπλεων πιεῖν προσεπόμενον. τὴν δὲ δι' εὐχῆς ἀπώσασθαι. καὶ πάλιν ἐπὶ ποταμὸν ἀγαγεῖν ῥέοντα τοὺς προσφθέντας χυμοὺς, καὶ πιεῖν ἐπιτρέπειν. τὴν δὲ εἰπεῖν, οὐκ ἐκ τῶν αὐτοῦ πίεσμαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ ποτηρίου, οὗ μοι κεράσαι ὁ Χριστός. καὶ οὕτω τὸν Διάβολον ἀπελαυνόμενον ἐλθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Ἄγγελον δὲ τοῦ

Θεοῦ

Digitized by Google

Θεοῦ παραστάντα, δόξαι τὴν Ἁγίαν εἰς τὸν Οὐρανὸν ἀναγαγεῖν, τῆς χειρὸς λαβόμενον, καὶ ὑποδεῖξαι αὐτῇ θρόνον, καὶ στολὴν λαμπρὰν ἐπ' αὐτόν, καὶ στέφανον, καὶ εἰπεῖν· ὅτι σοὶ ταῦτα ἡτοιμάσθησαν. εἶτα πρὸς ὑψηλότατον ἀναγαγεῖν, καὶ πάλιν ὑποδεῖξαι θρόνον ἕτερον καὶ παμπρεπεστάτην στολήν, καὶ στέφανον, καὶ προσειπεῖν· ὅτι ταῦτα τῷ ἀνδρί σου ἀπεκληρώθησαν. ἡ δὲ τοῦ τόπου διαφορὰ παραδηλοῖ σοι, ὅτι ὁ ἀνήρ σου μᾶλλον πρόξενός σοι τῆς σωτηρίας ἐγένετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πέραν ἐν Ἰουστινιαναῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Διοδώρου, καὶ Ῥοδοπιανοῦ Διακόνου, οἵτινες ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν, ὑπὸ τῶν ἰδίων συμπολιτῶν ὕβρεις πολλὰς καὶ αἰκίας καὶ μάστιγας ὑπομείναντες, ἐν Ἀφροδισιάδι τῆς Καρίας, τελευταῖον ὑπὸ τῶν αὐτῶν λιθοβολούμενοι, τὰ ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν πνεύματα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ´. Δροσοβόλον μέν.

Ὁμοῦ ὕδατι ταῖς λαμπάσι παρακοιδίμε, φλογιζομένη πάντοθεν, πῦρ ἐγκάρδιον, τὴν ἀγάπην φέρουσα Χριστοῦ, καὶ τούτῳ βοῶσα ἐμμελῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπωσάμενος, κακίας ὦ Τιμόθεε, ἐκαρτέρησας, ὀφθαλμῶν πυρώσεις τὸν Χριστόν, καρδίας τοῖς ὄμμασιν ὁρῶν, καὶ μελῳδῶν διηνεκῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τὰ κάτω παριδόντες θεῖοι Μάρτυρες, τῶν ἄνω δὲ τὴν οἴκησιν, κληρωσάμενοι, ἱεραῖς τιμάσθωσαν ᾠδαῖς, βοῶντες ἀπαύστως σὺν ἡμῖν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὑπερύμνητε Παρθένε ὑπερύμνητον, Θεὸν ἀποκυήσασα, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, κοινωνοὺς ἀνάδειξον φωτός, καὶ ῥῦσαι γεέννης καὶ φλογός, καὶ πάσης βλάβης τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ὠδὴ η´. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Συντηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Παντοκράτορος, ἀνομωτάτῳ τῷ κράτει οὐχ ὑπεκύψατε. σέβας πονηροῖς οὐκ ἐνείματε Δαίμοσι, Μάρτυρες γενναῖοι, Κυρίου κληρονόμοι.

Συζυγίᾳ ἀρίστῃ σαφῶς συνδυούμενοι, τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἐλαφρότατον, εὕρατε ὁμοῦ ἐπαυχένιον Μάρτυρες, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων, συνήφθητε ἀγέλαις.

Ἐπὶ ξύλου ταθέντες Σταυροῦ πανεύφημοι, ἐπὶ πλείστας ἡμέρας διεκομίσατε, πάθος τὸ σεπτόν, τοῦ παθόντος βουλήματι· ὃν ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βιαιότατον ὄντως θάνατον Ἅγιοι, παρατάσει τῶν πόνων καθυπεμείνατε, ἄπονον διὸ πρὸς ζωὴν μετετέθητε, ἀνυμνολογοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡραιότης Παρθένε ἀποκυήσασα, ὡραιότατον κάλλει Χριστὸν τὸν Κύριον, θείαις τοὺς πιστοὺς ἀγλαΐαις φαιδρύνοντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον.

Ὠδὴ θ´. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν κατηξιώθητε, τοῦ ἑαυτὸν κενώσαντος δι' οἶκτον πανεύφημοι. τοὺς αὐτοῦ γὰρ νόμους ἐφυλάξατε, καὶ κοινωνοὶ τῶν τούτου, παθημάτων γεγόνατε. ὅθεν συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμᾶς γεραίρομεν.

Ὡρῶν ἰσάριθμον διηνύσατε, μέτρον σοφοί, νυκτῶν καὶ ἡμερῶν προσηλούμενοι, τοῦ δι' οἶκτον Σταυρῷ ὁμιλήσαντος· ὃν καθομολογοῦντες, πάντων δεσπόζοντα, τούτου ἐν χερσὶ τὰ ἑαυτῶν πνεύματα ἔθεσθε.

Στρατὸς Ἀγγέλων χορὸς μακάριος, τῶν Προφητῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Ὁσίων τε, τῇ ἀνόδῳ ὑμῶν ἐπεκρότησε, πάντων δὲ ὁ Δεσπότης, στέφει κατέστεψε, μάρτυρες ὑμᾶς νικητικῶς ὡς ὑπεράγαθος.

Ἡμῖν τοῖς πόθῳ ὑμᾶς γεραίρουσι, καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν ἐπιτελοῦσι πανήγυριν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι,

λύ-

Digitized by Google

λύσιν ἁμαρτημάτων, βίυ διόρθωσιν, πάντων τε δεινῶν, ἀπαλλαγὴν σοφοὶ αἰτήσασθε. Θεοτοκίον.

Φωτὶ τῷ σῷ με θεοχαρίτωτε, ἐν γυναιξὶ, Παρθένε καταλάμπρυνον δέομαι, ἐκ πυρὸς αἰωνίυ με λύτρωσαι, ὅπως σε μεγαλύνω, ὅπως δοξάζω σε, ὅπως κατάξιως ἀνυμνῶ τὰ μεγαλεῖά σου.

Ὁ Εἱρμός. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἀ. ἀ. τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, ἐκ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ἐκ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ΄.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Ἑσπέρας ἀ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, γ΄. ἐκ τῆς Ἁγίας, γ΄. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Βάπτισμα τὸ πάνσεπτον, ἐκ ἱερὸν ἐκ σωτήριον, Πελαγία ποθήσασα, σπουδῇ ἐπεζήτησας, καὶ εὑροῦσα Μάρτυς, τὸν μυσταγωγοῦντα, μετ᾽ εὐφροσύνης ἐκ χαρᾶς, τῷ ποθυμένῳ θᾶττον προσέδραμες, καὶ ξενίων κατηξίωσαι, θεωρίαν ἀξίαγαστε. ὡς νεανις ὀπίσω δὲ, τῷ Νυμφίυ σου ἔδραμες. Ὅμοιον.

Κόσμον τὸν ἐπίγειον, καταλιποῦσα ὡς πρόσκαιρον, καὶ φθαρτὸν ἐκ ἀμάραντον, τὴν θείαν ἀντρέπεσιν, ὡς ἀεὶ ἑστῶσαν, ἐκ ὡς κεκτημένην, διηνεκῆ τὴν χαρμονὴν, ἐκ θυμηδίαν ἐκ καθαρότητα, συντόμως κατεδίωξας, ἐκ παρθενίαν προσείληφας, τῶν Μαρτύρων τὴν εὔκλειαν, δι᾽ ἀμφοῖν ἀναλάμψασα.

Ὅμοιον.

Ἄπειρον ἐκ ἄφρασον, τῶν σῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, Πελαγία πανεύφημε. Χριστὸν γὰρ ποθήσασα, καθαρᾷ καρδίᾳ, ἐκ τελειοτάτῃ, τῶν αἰκισμῶν καὶ τῷ πυρὸς, ἐκ τῶν βασάνων καταπεφρόνηκας. διό σου καρτερόψυχε, θαλαμηπόλον οὐράνιον, ὁ Νυμφίος εἰργάσατο, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἐκ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, ἐκ τῆς Ἁγίας συνήθως. Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πελαγία τὸν αἶνον εἰκότως πλέκω.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Πελάγει τῷ τῶν θαυμάτων πλέοντι, αὔραν τῷ Πνεύματος, νῦν μοι παράσχου Μάρτυς τῷ Χριστῷ, Πελαγία πανεύφημε, ἐκ πρὸς λιμένα εὔδιον, τῶν σῶν ἐπαίνων καθοδήγησον.

Ἐκ βρέφους προγνωστικῶς τῷ Κτίστῃ σου, ἀνατεθεῖσα σεμνὴ, τῶν τῶν φθαρτῶν ἀπέρριψας στοργὴν, Πελαγία πανένδοξε, ἀρρενωπῶς τὰ πάθη δὲ, θείᾳ δυνάμει κατεπάτησας.

Λουτρὸν θεῖον ἐπιθυμοῦσα δέξασθαι, τὸ τῷ Βαπτίσματος ἱερουργὸν εὑροῦσα τῷ Χριστῷ, Πελαγία προσέδραμες, ἐκ μετασχοῦσα γέγονας, φωτὸς ἀνθέου Μάρτυς ἔμπλεως. Θεοτοκίον.

Ἁγίων ἁγιωτέρα πέφηνας, Παρθένε ἄχραντε, τὸν Ἁγίων Ἅγιον Χριστὸν, ἐν ἀγκάλαις βαστάσασα, τὸν θείαις δυνάμεσι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιέχοντα.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Γῆ ὡς περ τις ἀγαθὴ, προσηκαμένη λογικὰ σπέρματα, Μάρτυς Χριστοῦ πάνσοφε, ταῦτα δαψιλῶς ἐγεώργησας.

Ἰθύνθης ὡς ἐκλεκτὴ, πρὸς τὸν Δεσπότην ἐκ Θεὸν σπεύδουσα, Μάρτυς Χριστοῦ ἔνδοξε, θείοις ῥωννυμένη διδάγμασιν. Θεοτοκίον.

Ἀνέστησας ὦ σεμνὴ, τὴν πεπτωκυῖαν μου μορφὴν τέξασα, τὸν προφανῶς αἴτιον, τῆς ὑπερφυοῦς ἀναστάσεως.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Καθ. Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ πόθῳ τῷ Χριστῷ, τὴν ψυχὴν πυρωμένη, ἐπῆλθες ἀνδρικῶς, τῷ σφοδρῶς ἐκκαιέντι, θεόφρον χαλκουργήματι. Πελαγία καὶ γέγονας, τῷ Δεσπότῃ σου, δεκτὴ ἐκ ἄμωμος θυσία. ὅθεν σήμερον, τὴν πανάγιαν σου μνήμην, φαιδρῶς ἑορτάζομεν.

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾨδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τὴν τοῦ Δεσπότου πορφύραν ἐνδεδυμένη, διὰ λουτροῦ πανένδοξε, παλιγγενεσίας, πᾶσαν τὴν τοῦ βίου τερπνὴν, πορφύραν ἐκδέδυσαι, Μάρτυς Πελαγία πανέντιμε.

Ὁ πόθος τῶν Οὐρανίων ὡραιοτήτων, τὰς ἐπὶ γῆς ἠμαύρωσε, πόθους Ἀθληφόρε. ὅθεν ἐπτερώθης Χριστῷ, βοῶσα καὶ λέγουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νενοθευμένην θρησκείαν καταλιποῦσα τῷ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, σοφῶς Πελαγία, Μάρτυς πανοίδιμε, εἰδώλων πατήσασα, πᾶσαν τὴν ἀπάτην θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

ᾨδὴ ε΄. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Ἰσχύσας τοῦ ἐχθροῦ καταλῦσαι τὸ φρύαγμα, πανεύφημε Πελαγία, τῷ Σταυρῷ τοῦ Δεσπότου, σωθεῖσα καὶ τῇ χάριτι.

Νῦν χαίρεις ἀληθῶς, συναφθεῖσα νυμφίῳ σου, ὑπέρλαμπρε μαρτυρίου, καὶ τῆς σῆς παρθενίας, τὰς λαμπάδας κατέχουσα.

Θεοτοκίον.

Ὁ Κύριος ἐν σοὶ, Θεομῆτορ ἐσκήνωσε, τὸν ἄνθρωπον ἀναπλάττων, τὸν φθορᾷ πεπτωκότα, ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως.

ᾨδὴ ϛ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα προσέδραμες, τὸν μαρτυρίου τὸν δρόμον, ἐπιβαλλομένη τῷ σῷ νυμφίῳ, καὶ λιμένι, γαληνοτάτῳ τούτου προσέδραμες.

Ἐπλάκη, σῇ κορυφῇ ὡραιότατος στέφανος, δικαιοσύνης θεόφρον, Πελαγία Μάρτυς στεφανηφόρε. τὴν γὰρ πίστιν, μέχρι τέλους ἐτήρησας ἄτρωτον.

Θεοτοκίον.

Ἰὸν τὸν πρὶν μὲν, ταῖς ἀκοαῖς τῆς Εὔας διέχεεν, ὁ σκολιώτατος ὄφις, σὺ δὲ μόνη τοῦτον διετιράξω, Θεομῆτορ, τὸν ἀναιρέτην τούτου κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Δ΄. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Στ. Ἄθλους Πέλαγος ἐμπλέει Πελαγία,
Νεωρίῳ νῦν σάρκα δοῦσα καμίνου.
Ἀμφὶ τετάρτῃ Πελαγίη βοῒ καύθη χαλκῷ.

Αὕτη ἦν ἐκ Ταρσοῦ, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἀκούσασα δὲ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ ζητοῦσα μαθεῖν ὁποία τίς ἐστιν, ὄναρ τὸν Ἐπίσκοπον βαπτίζοντα ἐθεάσατο. ἀπολυθεῖσα οὖν παρὰ τῆς μητρὸς, ὡς δῆθεν πρὸς τὴν τροφὸν ἀπελθεῖν, πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον παρεγένετο. ὃς ἐκ θείας ἐπιπνοίας κινηθεὶς, προσεδέξατο αὐτὴν καὶ ἐβάπτισεν. ὅπερ ὁ ἁρμοσάμενος αὐτὴν υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀκούσας, καὶ ὅλως πάθους γενόμενος διὰ τὸν ἔρωτα, ἑαυτὸν ἀνεῖλεν. ὁ δὲ Διοκλητιανὸς μεταστειλάμενος τὴν Παρθένον, καὶ μεταστῆσαι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως μὴ δυνηθεὶς, ταῦρον χαλκοῦν ἐκπυρώσας, ἐν αὐτῷ τὴν Ἁγίαν ἔβαλεν· ἐν ᾧ ἅμα τὸ τέλος καὶ τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Νικήτα Πρεσβυτέρου, καὶ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

Οὗτος ποθήσας τὴν παρθενίαν καὶ τὴν ἐγκράτειαν, ηὐλίσθη ἐν ὄρεσιν, ἐν μεθέξει γενόμενος πάσης ἀρετῆς, καὶ ἐτράφη ἐν πόλει τῆς ἡσυχίας. καὶ ὑψωθεὶς ἀμφοτέρωθεν, ἔφθασε τὴν οὐράνιον κατοικίαν. λόγῳ τε θείῳ κυβερνώμενος, θεῖος Οἰκονόμος ἐδείχθη, καὶ πιστὸς μυσταγωγός. διὸ καὶ ὡς Ἱερεὺς ἱεροῦ Ποιμνίου προέστη. διωχθεὶς δὲ τῆς Ποίμνης παρὰ τῶν Εἰκονομάχων, ἐξορίαις δειναῖς καὶ πικροτάταις καθυπεβλήθη. καὶ Ἀθλητὴς ἀμ[illegible]ος ὢν τῇ πίστει, ὡς στεῤῥὸς ὁπλίτης ἅπασαν ψυχόλεθρον ἀπάτην τῶν θεομάχων διέπτυσεν. ὅθεν καὶ διπλᾶς τὰς λαμπάδας ἀνάψας, τῆς ὁμολογίας καὶ τῆς ἀσκήσεως, διπλοῦς καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς Κυρίου ἐδέξατο.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Ἰωαννου Πρεσβυτέρου, τοῦ Παλαιολαυρίτου.

Ος δὲ ἁπαλῶν ὀνύχων, θείῳ πόθῳ τρωθεὶς, τῷ Θεῷ προσεκολλήθη. ϗ καταλιπὼν τρυφὴν ϗ περιφάνειαν βίου, ϗ ἀποξενωθεὶς πατρίδος ϗ τῶν οἰκείων, ϗ τὸν Σταυρὸν ἀράμενος, ἦλθεν εἰς ξένην χώραν ϗ ἄγνωστον, διὰ τὸν ξενιτεύσαντα Κύριον, ϗ ἐν ξένοις τεχθέντα. ϗ καταλαβὼν τοὺς σεβασμίους τόπους, ἐν τῇ τοῦ μακαρίου Χαρίτωνος ἐπιδημεῖ μάνδρᾳ. ϗ καλῶς πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος, ϗ θεαρέστως τελέσας πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γλαφύρωνος τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος ἐκ νεότητος τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ᾽ ὤμων ἀράμενος, τῷ σταυρωθέντι Δεσπότῃ ἠκολούθησε. ϗ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὑποτάξας τῷ πνεύματι, χάριν πλουσίαν ἐκ Θεοῦ ἐδέξατο, ἰατρεύειν παντοῖα νοσήματα, ϗ φυγαδεύειν τοὺς Δαίμονας. στενωτάτῳ γὰρ οἰκίσκῳ ἑαυτὸν κατακλείσας, καὶ ἔξωθεν παντὸς θορύβου γενόμενος, ϗ ἀπαθείᾳ λαμπρυνθεὶς, τὸ θεῖον τῆς ἱερωσύνης ἐδέξατο χάρισμα. ϗ ἐπὶ πλείστοις χρόνοις τῇ σκληραγωγίᾳ ἐγκαρτερήσας, ϗ ὑπὸ πάντων θαυμαζόμενος διὰ τὰ ἄπειρα αὐτοῦ θαύματα. ζώοις γὰρ ἐπετίμα, λυμαινομένοις τὰ φυόμενα σπέρματα, ϗ πληγὴν χαλάζης ἔστησε, ϗ γῆν διψῶσαν ὀμβρίοις κατήρδευσε, ϗ ῥοῦν ποτάμιον ὡς Ἐλισσαῖος διέρρηξε, ϗ ξηρὰν χεῖρα ἰάσατο, ϗ τυφλῷ τὸ βλέπειν ἐχαρίσατο, ϗ χωλῶν καὶ παρειμένων τὰς βάσεις διωρθώσατο, ϗ ἕτερα πλεῖστα πεποίηκε θαύματα εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ϗ οὕτω τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Ποιητῇ αὐτοῦ παρέθετο:

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Καμίνου δίκην, τὸ κεκαυμένον Μάρτυς ὄργανον, θείῳ πυρπολουμένη αἵματι τοῦ Χριστοῦ, ὑπομένουσα ἔκραυγάζες· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ουρανὸν περιβάλλων, τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις ἔνδοξε, Μάρτυς γυμνωθεῖσαν θείᾳ περιβολῇ, κατεφαίδρυνέ σε ψάλλουσαν· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Πρὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε. διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Παναμώμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ως Μάρτυς ὡς λίαν ἀψευδὴς, Χριστοῦ παναύφημε, τὴν τούτου δύναμιν, ἐθεολόγησας ἅπαντας, θεοφρόνως ἐκδιδάσκουσα, καὶ πρὸς εὐσέβειαν λαοὺς εἵλκυσας ψάλλοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα.

Σαφῶς μνηστευθεῖσα τῷ Χριστῷ, τὴν τοῦ Τυράννου ὁρμὴν, πᾶσαν κατέσβεσας, σοφίας πέλαγος βρύουσα, Πελαγία πανσεβάσμιε. ϗ διαδήμασι τρισὶ, Μάρτυς κεκόσμησαι, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Πατρὸς δὲ ἀνάρχου τὸν Υἱὸν, ϗ Πνεῦμα Ἅγιον, ὁμολογοῦμεν πιστοὶ, ἐκ σοῦ Παναμώμε λέγοντες, σεσαρκῶσθαι τὸν συνάναρχον, μονογενῆ Λόγον Πατρὶ, ϗ θείῳ Πνεύματι, ϗ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λόγος ἐξειπεῖν οὐκ ἰσχύει, τοὺς σοὺς ἐπαίνους Πελαγία. πέλαγος θαυμάτων γὰρ βρύεις, τοῦ σοῦ Νυμφίου ῥώμῃ ϗ χάριτι· ὅν περ καὶ νῦν δυσώπησον, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εὖ στῆς τῆς ἐφέσεως νύμφη, στεφανηφόρε Πελαγία, τῶν ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ, ἀξιωθεῖσα Μάρτυς παρίστασθαι, ϗ τὴν τρυφὴν ἀπείληφας, τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν, τὸν σὸν Νυμφίον ἐκδυσώπει, Μάρτυς Πελαγία θεόφρον, τὴν Ἐκκλησίαν διαφυλάττουσα, ἐκ πειρασμῶν ϗ χάριτι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταυγάζουσα.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ωραίας Παρθενίας καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς Θεογεννήτορ, Λόγον συλλαβοῦσα ἐκ Πατρὸς, σεσαρκωμένον τοῦτον γεννήσασα. δι᾽ ὅπερ νῦν σωζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ε'.

Τῆς Ἁγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμ. τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'. στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας. Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πορφύραν τῶν αἵματος λαμπρὰν, τῶν οἰκείων πανσεμνε, περιθεμένη ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθησας, Βασιλέα Κτίστην, τῶν παντὸς καὶ Κύριον. πρὸς τούτου τε τῆς νίκης τὸν Στέφανον, ὄντως ἀπείληφας, σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύουσα, ὡς Παρθένος, καὶ Μάρτυς πολύαθλος.

Ὅμοιον.

Πυρὸς καταφλέγοντος ὁρμὴν, ἤνεγκας πανεύφημε, ξέσεις τε πάσας τοῦ σώματος, ἐνατενίζουσα, πρὸς τὰς ἀντιδόσεις, τὰς ἐκείνου πανσεμνε ἃς μόνος Ἰησοῦς προητοίμασε, τοῖς ἀγαπήσασι, καὶ θερμῶς αὐτὸν ποθήσασιν, ὡς νυμφίον ψυχῶν ὡραιότατον.

Ὅμοιον.

Ἐθέλχθης τῷ ἔρωτι Χριστοῦ, καὶ θεοὺς ἐμίανσας, Ἐθνῶν καὶ ἄψυχα ξόανα, Εἰρήνη ἔνδοξε, καὶ Θεογνωσίας, στήλην ἐμφανεστάτη, σαυτὴν τοῖς καθορῶσιν ἀνέστησας, ὡς ἐναθλήσασα, καὶ τὸν δρόμον τελειώσασα, καὶ τὴν Πίστιν ἄμωμον τηρήσασα.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στιχηρὰ. τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας κ.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν καθίσματα τῆς Ἑορτῆς. Καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς'. καὶ τῆς Ἁγίας εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ταῖς με προσοχαῖς μάρτυς Εἰρήνη σκέπε.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Στέφανος ὑπάρχων τῆς Ἀθληφόρου, ταύτης Χριστὲ ταῖς πρεσβείαις εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ δόξαν τὴν ἀμάραντον, τοῖς ὑμνοῦσι σε δώρησαι.

Αἴγλη διαλάμπουσα μαρτυρίας καὶ κοσμουμένη τῷ κάλλει τῆς σῆς παρθενίας, Εἰρήνη μεγαλώνυμε, σῷ νυμφίῳ παρίστασαι.

Ἵλεων γενέσθαι ταῖς Ἐκκλησίαις, τὸν σὸν δυσώπει Νυμφίον, Εἰρήνη θεόφρων, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, παρέχειν τοῖς ὑμνοῦσι σε.

Θεοτοκίον.

Σάρκα γενόμενον τὸν Θεὸν Λόγον, καὶ πεφηνότα καθ᾽ ἡμᾶς ἁγία Παρθένε, ἀφράστως ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠθένησε.

Πυρὸς κεκμωθέντος αἴσθησιν, τούτων οἰκουμένην ἐνωδιάσαντος χάριτι, δεξαμένη ἀνεπτερώθης, πρὸς τὸν τούτου πόθον ἔνδοξε.

Ρ᾽ οχες τὸν Θεὸν συλλήπτορα, ἐν τοῖς σοῖς ἀγῶσι καὶ συναστίζοντα πάνσοφε. διὰ τοῦτο στεφανωθεῖσα, τοὺς Τυράννους κατεπάλαισας.

Πύργος ἀρετῶν ἀκλόνητος, καὶ θεοσεβείας κατοικητήριον γέγονας, καὶ ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης, ἐνδιαίτημα πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ῥέων μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, ἔστη προσβαλὼν τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι παναμώμε. διὰ τοῦτο ἀθανασίας, ἀπαρχήν σε ὀνομάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Τόξον δυνατῶν ἠθένησε.

Digitized by Google

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ κάλλει σου Χριστέ, ἡ Παρθένος τρωθεῖσα, παρέδραμε αὐτίκα, τὰ ὁρώμενα πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ σώματος, εὐμορφίαν ἐξέδωκε, ταῖς κολάσεσι, καὶ ταῖς πικραῖς τιμωρίαις, ἀφανίζεσθαι· ἣν εἰς ὡραίους νυμφῶνας, εἰσήγαγες Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὁ τὴν εἰρήνην σοι βραβεύων εἰρηνώνυμε, δι᾽ αὐτὸν μαχομένην σε θεώμενος, ἀνδροπρεποῦς φρονήματος, Μάρτυς καὶ δυνάμεως ἔπλησε.

Ἐν τομωτάταις προθυμίαις ὑπερβέβηκας τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον Παμμακάριστε, καὶ σταθερῶς διελέγξας, Μάρτυς τοὺς τῇ πλάνῃ δουλώσαντας.

Ἐνθεωτάτην καρτερίαν ἐπιδέδειξαι, καὶ Τυράννων τὸ θράσος καταβέβληκας, τῷ σῷ νυμφίῳ κράζουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Χαρμονικὴν σοι γεγηθότες φωνὴν Πάναγνε, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες ἀνακράζομεν· χαῖρε Παρθένε Πάνσεμνε, χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὠδὴ ε΄. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ἀνδρειοτέρῳ εὔδοξε, φρονήματι Χριστὸν τὸν Θεὸν τῶν ὅλων, τρανῶς ὡμολόγησας, λόγῳ δὲ στερρῷ, τοὺς ἀντιπάλους ἀθληφόρε κατῄσχυνας.

Ἰχνηλατεῖν ἐπόθησας, τὸ Πάθος τοῦ Χριστοῦ καὶ τῇ μιμήσει θερμῶς ἠκολούθησας, ἀγωνιστικῶς ὑπερήθλησας τοῦ Δεσπότου πανόλβιε.

Στίφη Μαρτύρων εὔδοξε, προσήνεγκας Χριστῷ, τῇ σῇ σοφίᾳ καὶ θεολογίᾳ, τούτους ἀληθῶς μυσταγωγοῦσα, καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Μεμνημένοι μυστήριον, συλλήψεως τῆς σῆς, καὶ τοῦ ἀφράστου καὶ θείου σου τόκου, νῦν πανευσεβῶς ὑμνολογοῦμέν σε, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὠδὴ ς΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἀνώρθωσας, τῆς Προμήτορος Εὔας τὴν ἔκπτωσιν, Ἀθληφόρε, τοῦ ἐχθροῦ καθελοῦσα τὴν δύναμιν, καὶ καταβαλοῦσα, τὴν ἐκείνου ὀφρὺν θείᾳ χάριτι.

Ῥωμαλαῖον, κεκτημένη Εἰρήνη τὸ φρόνημα, τοῖς Τυράννοις, ἀντετάξω ψυχῆς γενναιότητι, καὶ στεφάνῳ νίκης, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐστεφάνωσαι.

Τῷ αἵματι, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς φαιδρότερον, ἀπειργάσω, τὸ τῆς φύσεως κάλλος τὸ ἄχραντον, γενικοὺς ἀγῶνας, ὑποστᾶσα στερρῶς καλλιπάρθενε.

Θεοτοκίον.

Ὑπέφηνε, τὸ μυστήριον τῆς σῆς κυήσεως, ὁ Θεόπτης, καιομένην τὴν βάτον θεώμενος, καὶ μὴ φλεγομένην, Θεοτόκε Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη Παρθένε, καὶ Μαρτύρων στέμμασι στεφανωθεῖσα Εἰρήνη, αἵματι τοῦ μαρτυρίου ἐρραντισμένη, θαύμασι καταγραφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ ἔρωτι, παναοίδιμε, ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀεῤῥύτοις. καὶ τῇ ἀθλήσει δὲ σαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίστου σου θαλάμῳ ἔνδοξε, ὡς νύμφη εὐκλεής, ἐστολισμένη, πεποικιλμένη εἰσῆλθες ὡς ἐκλεκτή, στεφανηφόρος ὁραθεῖσα, παρὰ ἀφθάρτου νυμφῶνος, δεξαμένη ὡς χρυσίον, Βραβεῖον Νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ε΄. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Στίχ. Ξίφει θαρσοῦσα, καὶ βλύσασα ξένως,
Εἰρηνικῶς τέθνηκας αὖθις Εἰρήνη.
Εἰρήνη τμηθεῖσα, ἀνέγρετο καὶ θάνε πέμπτῃ.

Αὕτη ἦν θυγάτηρ μονογενὴς Λικινίου βασιλίσκου, καὶ Λικινίας μητρός, ἐκ πόλεως Μαγεδών, Πηνελόπη πρότερον ὑπὸ τῶν γονέων ὀνομασθεῖσα. οὖσα δὲ τῷ σώματι διαπρεπής, καὶ τῷ κάλλει τὰς κατ᾽ αὐ-

Digitized by Google

αὐτὴν ὑπερβαίνουσα, ἐφ' ὑψηλοῦ πύργου διῆγεν, ὃν ὁ πατὴρ αὐτῇ ᾠκοδόμησε, μετὰ παιδισκαρίων ἀμόρφων δεκατριῶν, πολλὴν καὶ ἄφθονον εἰς ὑπηρεσίαν ἔχουσα πλοῦτον, καὶ θρόνον καὶ τράπεζαν καὶ λυχνίαν, κατασκευασθέντα πάντα ἐν χρυσῷ. ἦν δὲ ὅτε ἐν αὐτῷ ἐτέθη χρόνων ἕξ, παρὰ Ἀπελιανοῦ τινὸς γέροντος παιδαγωγουμένη, ὃν εἰσιέναι πρὸς αὐτὴν ἔταξεν ὁ Λικίνιος. ὁρᾷ γοῦν δι' ὁράματος τῇ νυκτὶ Περιστερὰν ἐλθοῦσαν, ἐπιφερομένην κάρφος ἐλαίας, ὃ παρὰ τὴν τράπεζαν ἔθηκε, καὶ Ἀετὸν ἐπικομιζόμενον ἐξ ἀνθέων στέφανον, καὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης θέντα αὐτόν. εἶτα δι' ἄλλης θυρίδος εἰσελθόντα κόρακα, καὶ ὄφιν ἐπιθέντα τῇ τραπέζῃ. ἀπορούσης δὲ αὐτῆς καὶ διαλογιζομένης, τί ἄρα τὰ ὀφθέντα δηλοῦσιν; ὁ γέρων Ἀπελιανὸς αὐτῇ διεσάφησε. τὴν μὲν Περιστερὰν λέγων παιδευτήριον γνώμης εἶναι. τὸ δὲ κάρφος τῆς ἐλαίας, σφραγῖδα πραγμάτων, καὶ ἀμοιβητήριον Βαπτίσματος. τὸν δὲ Ἀετὸν, βασιλέα ἐν ὄρνεσιν ὄντα, διὰ τοῦ στεφάνου, τὴν ἐπὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῇ καλοῖς προσημαίνειν νίκην. τὸν δὲ κόρακα διὰ τοῦ ὄφεως, θλῖψιν καὶ ταλαιπωρίαν ὑποφαίνειν. καὶ ὅλως αὐτῇ διηρμήνευσε, καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦ Μαρτυρίου παρέστησεν, ὃν διὰ τὸν Χριστὸν ἔμελλεν ἐξανύειν. τὰ δὲ ἐντεῦθεν παράδοξα πάντα περὶ αὐτῆς λέγεται. τεθῆναι γὰρ φασὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ κληθῆναι ὑπὸ Ἀγγέλου, ἀντὶ Πηνελόπης, Εἰρήνη, καὶ τὰ περὶ Χριστοῦ μυηθῆναι, καὶ ὅτι ἔσονται τῶν σωθησομένων δι' αὐτῆς πολλαὶ ψυχῶν μυριάδες, καὶ ὡς ἐπιστήσεται αὐτῇ ὁ τοῦ Παύλου μαθητὴς Τιμόθεος, καὶ βαπτίσει αὐτήν. Τούτων οὖν γενομένων, τὰ τοῦ πατρὸς συντρίψασα εἴδωλα, κάτω ἔβαλεν. ἐξετάζεται δὲ πρῶτον μὲν παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς, ὃς ἵπποις αὐτὴν συμπατηθῆναι ἐκέλευσεν. ὧν ἑνὸς ἀντὶ τοῦ δρᾶσαί τι δεινὸν, κατὰ τοῦ Βασιλίσκου ἀναστατώσαντος, καὶ τοῦτον κατὰ γῆς ῥίψαντος, τὴν δεξιὰν τούτου χεῖρα συντρίψαι, καὶ αὐτὸν θανατῶσαι, καὶ ἀνθρωπίνῃ

φωνῇ τὴν Ἁγίαν μακαρίσαι. παραυτίκα οὖν αὐτὴ τῶν δεσμῶν ἐλύθη, καὶ παρακληθεῖσα ὑπὸ τῶν παρόντων, δι' εὐχῆς τὸν πατέρα ἀνέστησεν· ὃς μετὰ τρισχιλίων ἀνδρῶν καὶ τῆς αὐτοῦ γαμετῆς εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἐπίστευσε, καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἐδέξατο Βάπτισμα, καὶ τὴν Βασιλείαν καταλιπὼν, ἐν τῷ πύργῳ τῷ οἰκοδομηθέντι τῇ θυγατρὶ τοῦ λοιποῦ ἐπεβίωσε. Διαδεξαμένου δὲ αὐτοῦ τὴν Βασιλείαν Σεδεκίου, αὖθις ἡ Ἁγία ὑπὲρ τοῦ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις καταναγκάζεται, καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον βαθὺν κατὰ κεφαλῆς βάλλεται, ἐν ᾧ ἰοβόλων ἑρπετῶν παντοίων ἐτύγχανον γέμον· ἐκεῖθεν δὲ ἀβλαβὴς μείνασα, καὶ μετὰ τεσσάρων ἡμερῶν περίοδον ἐκβληθεῖσα, πρίζεται τοὺς πόδας, καὶ αὖθις ὑπὸ Ἀγγέλου καθίσταται ὑγιής. εἶτα ἐν τροχῷ δεσμεῖται. τοῦ δὲ κινοῦντος ὕδατος τὸν τροχὸν κατασταλέντος, ἡ Ἁγία τηρεῖται ἀβλαβής. ἐπὶ δὲ τῷ τοιούτῳ θαύματι, προσῆλθον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει χιλιάδες ὀκτὼ ψυχῶν λογικῶν. τοῦ δὲ Σεδεκίου ἐκπεσόντος τῆς Βασιλείας, Σαβωρίῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ κατὰ τῶν ἐκβαλόντων ἐκεῖνον στρατευσάμενοι, ὑπαντήσασα αὐτῷ πρὸ τῆς Πόλεως ἡ ἁγία Εἰρήνη, αὐτόν τε καὶ τὸν μετ' αὐτὸν στρατὸν ἅπαντα ἐτύφλωσε δι' εὐχῆς, καὶ ἀορασίᾳ ἐπάταξε, καὶ πάλιν δεξαμένη βλέπειν ἐποίησε. καθηλοῦται οὖν τὰς πτέρνας ἥλοις, καὶ σάκκος αὐτῇ ψάμμου μεστὸς ἐπιτίθεται, καὶ ἐπὶ τρισὶ μιλίοις ἐλαύνεται. τῆς δὲ Γῆς δίχα διαιρεθείσης, καὶ ταῖς λαγόσιν αὐτῆς τοὺς ὑπηρέτας τοῦ Τυράννου, καὶ ἐκ τῶν ἀπίστων ὑποδεξαμένης ἄνδρας χιλιάδων δέκα, προσῆλθον ἕτεροι τῷ Χριστῷ, ἄνδρες χιλιάδες λ'. Ἔτι δὲ ἐπιμένοντος τοῦ Τυράννου τῇ ἀπιστίᾳ, προσελθὼν, ἐπάταξεν Ἄγγελος χιλιάδας, ε'. Ἐν ἀδείᾳ δὲ τῆς Μάρτυρος γενομένης, καὶ διὰ τῆς πόλεως φοιτώσης, πολλαὶ παραδοξοποιίαι ἐνηργοῦντο δι' αὐτῆς. ἐλθοῦσα δὲ κατὰ τὸν πύργον, ἐν ᾧ ὁ πατὴρ αὐτῆς ἦν μετὰ Τιμοθέου τοῦ Πρεσβυτέρου, πέντε μυριάδων ψυχὰς, τῇ διδα-

σκαλίᾳ προσελθοῦσας, τῷ Χριστῷ παρέστησε, καὶ σὺν αὐτοῖς τοὺς τεταγμένους φυλάττειν ἐν τῷ πύργῳ ἄνδρας τριάκοντα τρεῖς. εἰς δὲ τὴν Πόλιν Καλλίνικον, ἔνθα Νουμεριανὸς ἦν ὁ βασιλεὺς καταντήσασα, καὶ αὐτῷ κατὰ πρόσωπον στᾶσα, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα ἐν τρισὶ χαλκοῖς βουσὶν ἐμβάλλεται, ἀφ' ἑνὸς πρὸς τὸν δεύτερον, εἶτα πρὸς τὸν τρίτον μετατεθεῖσα. τοῦ δὲ τρίτου βοὸς παραδόξως κινηθέντος καὶ περιπατήσαντος, ἐν ᾧ ἦν ἡ Ἁγία, εἶτα διαρραγέντος, καὶ τῆς Ἁγίας ἀφλέκτου προϊούσης, προσῆλθον τῷ Χριστῷ, καὶ ἐπίστευσαν ὡσεὶ μυριάδες δέκα. εἶτα τοῦ βασιλέως τὸν βίον καταστρέψαντος, καὶ ἐν τῷ τελευτᾷν ἐντειλαμένου τῷ Ἐπάρχῳ, μὴ παριδεῖν αὐτήν, ἀλλὰ τιμωρήσασθαι, οὗ καὶ σιδήροις αὐτὴν καταδήσαντος, καὶ ἐμβαλόντος τῇ πυρκαϊᾷ, διέμεινεν ἀβλαβής, Ἀγγέλου θείου τὸ πῦρ κατασβέσαντος, καὶ τὰ περικείμενα αὐτῇ δεσμὰ διαρρήξαντος, ὥστε ὑπερθαυμάσαντα τὸν Ἔπαρχον, μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ, πιστεῦσαι καὶ προσελθεῖν τῷ Χριστῷ. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης διαδοθείσης, Σαβώριος τῶν Περσῶν βασιλεύς, ξίφει τὸν αὐχένα αὐτῆς τμηθῆναι κελεύει. καὶ τούτου γενομένου, ἐν μνήματι τίθεται, καὶ αὖθις ὑπὸ Ἀγγέλου ἀνίσταται, μακαρίσαντος αὐτῆς ταύτην, ἐφ' οἷς ὑπὲρ Χριστοῦ ἤθλησε. καὶ τοὺς δι' αὐτῆς πιστεύσαντας, καὶ τοὺς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον μνησθησομένους αὐτῆς. Μετὰ δὲ τὴν διὰ ξίφους τομήν, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, λέγεται, κλάδον Ἐλαίας ἐν τῇ χειρὶ κατέχουσαν, εἰσελθεῖν ἐν μεσημβρίᾳ, καὶ ὀφθῆναι τῷ βασιλεῖ. τὸν δέ, πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθῆναι ὑπὸ Τιμοθέου Πρεσβυτέρου, μετὰ πλήθους μυριάδων πολλῶν. εἶτα τὴν Ἁγίαν ἀφικέσθαι ἐν τῇ πόλει αὐτῆς Μαγεδών, παρὰ τοὺς γονεῖς αὐτῆς. καὶ τὸν μὲν Πατέρα ἤδη τὸν βίον λιπόντα δακρῦσαι, συντάξασθαι δὲ τῇ Μητρί, καὶ ὑπὸ νεφέλης ἀναληφθεῖσαν, καταστῆναι εἰς Ἔφεσον, καὶ διάγειν ἐν αὐτῇ, πλεῖστα θαύματα ἐπιτελοῦσαν, καὶ ἀληθῶς ἰσαπόστολον λεγομένην. μετὰ δὲ ταῦτα καταλαβεῖν Ἀπελλιανόν, ὃν ἐπέστησεν αὐτῇ διδάσκαλον ὁ πατὴρ τῶν Ἱερῶν γραμμάτων ἐν τῷ πύργῳ, καὶ τὴν Ἁγίαν τοῖς ἐν Ἐφέσῳ συνταξαμένην, μόνους ἓξ ἄνδρας παραλαβοῦσαν καὶ τὸν Ἀπελλιανόν, καινὴν ἐν λάρνακι ἐλθοῦσαν, ἐν ᾗ οὔπω τις κατετέθη, ἐν αὐτῇ κοιμηθῆναι, συντάξασαν μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν μηδένα κινῆσαι τὸν ἐπικείμενον λίθον, ὃν ἐπέθηκεν Ἀπελλιανὸς ὁ Διδάσκαλος. ἡμερῶν δὲ διελθουσῶν δύο, καὶ ὁ λίθος εὑρέθη ἠρμένος, καὶ τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος. Ταῦτα μὲν οὖν κατὰ ἀνθρωπίνους λογισμούς, ἴσως τισὶν ἄπιστα δόξουσιν, ἀλλὰ τῷ Θεῷ δυνατά, τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Νεοφύτου, Γαΐου, καὶ Γαϊανοῦ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ καὶ σεβασμίῳ Ναῷ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Δαρείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Κύρου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Στεφανηφόρε Μάρτυς, παρισταμένη θρόνῳ, τοῦ σοῦ Δεσπότου περιφρούρησον, τοὺς πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν μυρίαις σκηναῖς, περιχορεύειν Μάρτυς, κατηξιώθης ἀξιάγαστε, Εἰρήνη κραυγάζουσα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἱμειρομένη τυχεῖν, τοῦ ἐραστοῦ σου κάλλους, βασάνων πόνους ἐκαρτέρησας, Εἰρήνη κραυγάζουσα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ῥήσει χειλέων τῶν σῶν, ἀκολουθοῦντες πίστει, σὲ Θεομῆτορ μακαρίζομεν, βοῶντες τῷ τόκῳ σου· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ.

Ἤθλησας Εἰρήνη μακαρία, γενναίως καὶ τοὺς τυράννους καταβέβληκας, ἔ-

χου

Digitized by Google

χυσα συμπράττουσαν, τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ σοῦ Δεσπότου δύναμιν, καὶ συνεργοῦσάν σοι, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεᾶνις ἀγάπῃ τετρωμένη, ὀπίσω τοῦ σοῦ νυμφίου ἠκολούθησας, Εἰρήνη πανένδοξε, τούτου τὰ παθήματα, ἐν τῇ σαρκί σου φέρουσα, καὶ ἀναμέλπουσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ἡ σὴ ἐν βασάνοις καρτερία, Εἰρήνη στεφανηφόρε κατεγέλασε, τῆς ματαιότητος, καὶ τῆς ἀθεότητος, ἀντεχομένων ἔνδοξε, πίστει δὲ ἔψαλλες· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Θεοτοκίον.

Ἡ σοφία Θεοῦ πάντων τεχνῖτις, τῇ σῇ γαστρὶ Θεομῆτορ ἐνσκηνώσασα, οἶκον ᾠκοδόμησεν, ἔμπνουν τε καὶ ἔμψυχον, τὸν ἑαυτῆς καὶ ἔσωσε, Κόσμον κραυγάζοντα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Κύκλῳ περὶ τὸν σὸν ἐραστὴν χορεύουσα, ἐν ὑψίστοις καλλιπάρθενε, αἴτησαι κόσμῳ τὴν εἰρήνην, Εἰρήνη τε καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, τοῖς πίστει ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Ἔνδον τῆς παστάδος σε Χριστὸς, ὡς Μάρτυρα καὶ Παρθένον κατεσκήνωσεν, ἔνθα Παρθένων συναγάλλῃ, καὶ σὺν τοῖς τῶν Μαρτύρων στρατεύμασιν, Εἰρήνη στεφανηφόρε πανεύφημε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Πύλας διανοίξας Οὐρανῶν, ἐδέξατο τὴν ψυχήν σου τὴν παναμωμον, μόνος ὁ πάντων βασιλέων, καὶ τῆς δικαιοσύνης ὁ πρύτανις, Εἰρήνης θείας εἰρήνης ἐπώνυμε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἔχουσα πρὸς τὸν σὸν Υἱὸν παναμώμητε, παῤῥησίαν ἀνεπαίσχυντον, τοῦτον δυσώπει Παναγία, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην δωρήσασθαι, καὶ πάσαις Ἐκκλησίαις ὁμόνοιαν, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥωσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, Τυράννων ἔλυσας θράσος, ἄθλησα Μάρτυς γενναίως. καὶ πρὸς Χριστὸν ἀπείληφας, βραβεῖα νίκης πάνσεμνε, Εἰρήνη μεγαλώνυμε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν εἰς Γυναῖκα Μάρτυρα.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ς΄.

Τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Ἰώβ.

Ἑσπέρας γ΄. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, γ΄. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Ἦχος γ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας ὑπόδειγμα, ὑπομονῆς ὑπεράγαθε, καὶ ἀνδρείας τὸν δίκαιον, Ἰὼβ τὸν πολύαθλον, ἀρεταῖς καὶ λόγοις, καὶ τοῖς θείοις ἔργοις, καὶ σωφρονίζεις ἀληθῶς, τοὺς μετεώρους τοῖς ἀτυχήμασι. διό σου τὴν ἀνείκαστον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Δίκαιος καὶ ἄκακος, ἀληθινός τε καὶ ἄμεμπτος, καὶ πιστὸς ἀπεχόμενος, ἀπὸ κακοῦ πράγματος, ἐγνωρίσθης Μάκαρ, κατηγλαϊσμένος, ταῖς ἀρεταῖς ὡς ἀληθῶς, καὶ εὐσεβείᾳ καταλαμπόμενος. διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, καὶ σεπτὴν ἑορτάζομεν, γεγηθότες πανήγυριν.

Ὅμοιον.

Πλοῦτον τὴν εὐσέβειαν, καὶ ὡς πορφύραν πολύτιμον, στολιζόμενος ἄμεμπτε, Ἰὼβ

Digitized by Google

Ἰὼβ τὴν συμπάθειαν, τὴν δικαιοσύνην, ὥσπερ θεῖον στέφος, περιβαλλόμενος παθῶν, τῶν τυραννούντων σὺ ἐβασίλευσας. διὸ πρὸς τὰ βασίλεια, τὰ νοητὰ ἀναβέβηκας, Βασιλεῖ τε ἀοίδιμε, αἰωνίῳ παρίστασαι. Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ἐγκαρτερήσας τὸν βίον τηρήσας, τῶν ἐν μόμφῳ οὐδὲν ἥμαρτες. τὴν γὰρ ἐκ Θεοῦ ἐπαινετὴν εὐφημίαν σύμμαχον ἔχων, ὡς στρατιώτης καρτερώτατος, πρὸς τὸ γυμνάσιον τῆς ἀρετῆς ἀπεδύσω, τοῖς ἀφορήτοις μώλωψι, τῶν ἰχώρων καταπαλαίσας, τὸν ἄμετρα καυχώμενον κατέβαλες. ἐντεῦθεν τὸ νίκης βραβεῖον παρὰ Χριστοῦ ἀναδησάμενος, αὐτὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στ. ἀπ. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Τὸν μυριάθλον ἄξιον μέλπειν Ἰώβ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις.

Τὸν καρτερικὸν ἀδάμαντα τῆς ὑπομονῆς, τῷ στεφάνῳ κατακοσμούμενον, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νοεροῖς ὁρῶσα ὀφθαλμοῖς πανηγυρίζει, ἐν ἀγαλλιάσει μέλπουσα· ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Οὐ γλῶσσα σοφῶν δυνήσεται, οὐδὲ νοῦς βρότειος, ἐφικέσθαι τῶν ἐγκωμίων σου. ἡ γὰρ ἄκτιστος γλῶσσα, σὲ θεοσεβῆ ἄμεμπτον ἀληθινὸν ἔφη. ὅθεν σοι συμφώνως βοῶμεν· ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Νομίσας πλούτῳ φραττόμενον, ἀγωνιστικῶς αὐτῷ ἀνατρέπειν τὸν Δίκαιον, ἐξαιτεῖ ὁ ἀλάστωρ, καὶ γυμνοῦ βιαίως προσπαλαίσας κατερράγη. δι᾽ ὑπομονῆς γὰρ ἐβόα· ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Χοροὶ Προφητῶν ὑμνοῦσιν Ἁγνή, καὶ τῶν Ἀσωμάτων αἱ τάξεις σε γεραίρουσι. τὸν γὰρ κτίστην τῶν ὅλων, ἐν νηδύϊ σου ἀφράστως προελθόντα, τοῦτῳ ἀσιγήτως βοῶσιν· ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠθέτησε.

Μένεις ἀκλινὴς τὸ φρόνημα, τῶν φιλτάτων τέκνων, καὶ τοῦ πλούτου στερούμενος, ἀναμέλποντα εὐλογημένον, τοῦ Κυρίου μου τὸ ὄνομα.

Ὕλην ἀρετῆς πεποίησαι, πλοῦτον καὶ πενίαν. δι᾽ ἀμφοῖν γὰρ πυρούμενος, ὡς χρυσίον ἑπταπλασίως, ἀνεδείχθης δοκιμώτατος.

Ῥήσει γυναικὸς προσέβαλεν, ὡς τῷ ἀρχεγόνῳ, ὁ ἀρχέκακος ὄφις σοι, ἀλλ᾽ ἐψεύσθη τῆς πανουργίας, ὁ εἰς ἄμετρα καυχώμενος. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, Θεὸν Λόγον σεσαρκωμένον, πάντεπόπτην παντοκράτορα.

Ὁ Εἱρμός.

„Τόξον δυνατῶν ἠθέτησε, καὶ οἱ ἀσθε„νοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν.
„διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρ„δία μου.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Ἰὼβ τὸν ἄμεμπτον, καὶ καθαρώτατον στῦλον τὸν ἄτρεπτον, καὶ καρτερώτατον, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, γενόμενον ἐν Πνεύματι, πάντες μακαρίσωμεν, καὶ πιστῶς εὐφημήσωμεν, μέγιστον θεράποντα, τοῦ Χριστοῦ χρηματίσαντα, καὶ τοῦτον ἐκτενῶς δυσωποῦντα, σῶσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον.

Ἰσχυρότατον ὑπόδειγμα, καὶ στήλη ἔμψυχος ἡμῖν ἀρετῶν, Ἰὼβ ἄμεμπτος σοφὸς ἐδείχθη. οὗ ζηλωτὰς ἡμᾶς βοῶντας ποίησον· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀθλοθετεῖ σοι γυμνάσιον, ὁ πληρωτὴς τῶν ἀγαθῶν ἀθλητά, ἐξ ὑπογραφῶν ἀνακαλύπτων, τῶν ἀρετῶν σου πᾶσι τὴν λαμπρότητα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεραπεύει σοι τὸ εὔτονον, καρτερικόν τε τῆς ἀκάκου ψυχῆς, ἐν τῇ σαπρίᾳ ὁ ἀθλο-

θλοθέτης, τῆς ἐν Ἀδὰμ ὑπάρχων παραβάσεως, ἴαμα Ἰὼβ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε θεόνυμφε, ἡ τὸν Σωτῆρα τεξαμένη σαρκὶ, σὲ ἀνυμνοῦμεν δεδοξασμένη, καὶ ἀσιγήτως ὄντως σοι κραυγάζομεν· χαῖρε προστασία τοῦ Κόσμου καὶ καύχημα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Οἱ παρακλήτορες πρὶν, τῶν δεινῶν προστιθέντες, τοῖς τραύμασί σου, καὶ ἄλγει πλείονάς σοι ἔπλεξαν, τοὺς στεφάνους Ἰὼβ ἔνδοξε.

Νεανικῶς ἐν δεινοῖς, ἀκατάπτωτος ὤφθης, καὶ ἐν περιφανείαις, πρὸς τὴν ἄτακτον ὕβριν, οὐκ ἐκάμφθης Ἰὼβ ἔνδοξε.

Ἀπεριτύπηκτον [illegible] ψυχῆς τὸ φρούριον, δειξάμενος, γενναίως ἐφ[illegible] ἔνδοξε, τοῦ ἐχθροῦ τὸν δεινὸν κλύδωνα.

Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως ἡ Κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε. χαῖρε Μῆτερ ἄχραντε, Ἰησοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ζωρίζεται, ἀκοὴ ἐντρυφῶσα τοῖς λόγοις σου, ὅτι στόμα, μυστηρίου ἐδείχθης ἀνάπλεως, τοῦ ποιήσαντός σε, καὶ διδάξαντος θείῳ ἐν Πνεύματι.

Ἰώμενος λυπουμένης καρδίας τὸ ἄλγημα, ἐκ βλεφάρων, συμπαθείας προέχεας δάκρυα, προϊστάμενος, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν Ἰὼβ ἔνδοξε.

Ὁ βίος σου, εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος πέφηνε. διὰ τοῦτο, καὶ ὁ θάνατος ὤφθη ἀνάπαυσις, καὶ πρὸς ἄληκτον, εὐφροσύνην Ἰὼβ μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἱκέτευε, ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὁ **Εἱρμός**.

„Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν
„τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν
„τῷ κήτει δεόμενος· ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι,
„Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἀληθῶς πρᾳότατος, καὶ τοῦ Θεοῦ συνόμιλος, ἡγιασμένος ἀνέφανας ἔνδοξε, Ἰὼβ θεράπων γνήσιε τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐφώτισας Κόσμον, καὶ τῇ ὑπομονῇ σου τὴν καρτερίαν σου, τὴν πολιτείαν σου. ὅθεν πάντες θεόφρων, ἀνυμνοῦμέν σου τὰ παθήματα Ἅγιε.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ τῶν ὅλων Θεός τε καὶ Κύριος, σὺν Υἱῷ βασιλεύων καὶ Πνεύματι, καὶ μιᾷ τῇ Θεότητι ἔλαμψε, καὶ πιστοὺς ἀσεβεῖς ἀπειργάσατο. ὁ αὐτὸς καὶ τὸν Ἰὼβ ἐμαρτύρησεν, ἡ γλῶσσα ἡ ἄκακος, ἄκακον, Θεοσεβῆ τε καὶ δίκαιον, πάντων τῶν κακῶν ἀπεχόμενον. διὰ τοῦτό σε Ἰὼβ, ἐν ψαλμῳδίαις ὑμνοῦντες ἅπαντες· ἀνυμνοῦμέν σου τὰ παθήματα Ἅγιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ϛ'. Τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου καὶ Πολυάθλου Προφήτου Ἰώβ.

Στίχ. Εἰ καὶ θανὼν, ἄσειστος ἀνδρείας
Πέτρα,
Καὶ πῶς Ἰὼβ κρύψωσε τῆς λήθης πέτρα;

Ἕκτῃ Ἰὼβ πολύτλαν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψεν.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Αὐσίτιδος χώρας, τῶν ὁρίων Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας. Ἡσαῦ Υἱῶν Υἱὸς, ὡς εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ. ἦν δὲ πατρὸς μὲν Ζαρέθ, μητρὸς δὲ Βοσόῤῥας. προϋπῆρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβὰβ, καὶ προεφήτευσεν ἔτη, κε'. Προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη χίλια ἐννεακόσια εἰκοσιπέντε. τοῦτον ἐξητήσατο ὁ Διάβολος μαρτυρηθέντα ὑπὸ τοῦ Κυρίου, δίκαιον, καὶ ἄμεμπτον, καὶ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ὑπερέχοντα. αὐτὸν δὲ πάντων τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας, καὶ πληγαῖς φρικταῖς καὶ ἀπαρηγορήτοις ταλαιπωρήσας, ἀπῆλθε κατῃσχυμμένος, ἐν ταῖς τῶν πειρασμῶν προσβολαῖς, ἀκάμπτου καὶ ἀνενδότου τοῦ Δικαίου φανέντος. τοῦτον ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων

ἀνε-

Digitized by Google

ἀνεκήρυξεν ἄνωθεν ὁ Θεὸς, καὶ ἐν διπλῷ πάντα τὰ ἀφαιρεθέντα ἀπέδωκεν αὐτῷ, ὡς ἡ τὰ κατὰ μέρος διεξοδικῶς ἡ κατ' αὐτὸν Ἱστορία δηλοῖ. ἔζησε δὲ μετὰ τὴν πληγὴν, Ἔτη, ρό. ὡς εἶναι τὸν σύμπαντα χρόνον αὐτοῦ, Ἔτη, σμή.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παρμενᾶ, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων. ἡ τῆς ἁγίας Εὐθαλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Κοίμησις τοῦ Θαυματουργοῦ, ἡ τοῦ Ἁγίου Τρωαδίου, ἡ ἡ Κοίμησις τῶν Ἁγίων Ἀνδρονίκου καὶ Ἀθανασίας, ἡ Θεοδωρήτου Ἀντιοχείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου Ἐπισκόπου Κυρηνίας τῆς Κύπρου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου βασιλέως, καὶ Σαβίνου ἡγεμόνος. ᾧ παραστὰς, θυμώδως τύπτεται, εἶτα κρεμᾶται, ἡ τὰς σάρκας ξέεται, καὶ ἐπὶ κραββάτου σιδηροῦ πυρωθέντος ἁπλοῦται. ἡ ἐν φυλακῇ βληθεὶς τοῦ διωγμοῦ παυσαμένου, δόγματι τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς. καὶ δύω ἐπιβιοὺς ἔτη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, εἰς δόξαν ἡ αἶνον τοῦ αὐτὸν δοξάσαντος Θεοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Νομίμων ἄγαστος ἐπῶν, ἀλλὰ Προφητῶν τε ἡ νόμου, φέρων τὸ πλήρωμα Ἰὼβ, δι' ἀγάπης Θεοῦ εὐηρέστησας, μελῳδῶν ὑπερύμνητε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ θησαυρίσας ἐπὶ γῆς, ἀλλ' ἐν Οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, εἰς χοῦν κατέαξας χρυσὸν, τῷ Θεῷ ἐκβοῶν ἀγαλλόμενος· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἕλκει σε παίσας πονηρῷ, ἡ ὑπαρχόντων γυμνώσας, ὁ τῶν Δικαίων δυσμενὴς, τῆς ψυχῆς σου τὸν τόνον οὐκ ἔκαμψε, τοῦ βοᾷν ὑπερύμνητε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως προελθεῖν, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, ἐν τῇ γαστρί σου τὸν Θεὸν, ἐν σπλαγχνίᾳ βροτοῖς ἐπιλάμψαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Ὑψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Ἠ σ σωνημεῖζαι πᾶς ἑορτάζοντων, ἐν Οὐρανοῖς χορὰς, τῷ θεσπεσίῳ συμμέλπων Ἰὼβ. διὸ κραυγάζει· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπεδιπλασίασέ σοι τοὺς στεφάνους, ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ὁ ἀθλοθέτης Θεὸς φρον Ἰὼβ. διὸ κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ἰάματα ψυχῶν τε ἡ σωμάτων, οἱ ἰχῶρες τῆς σῆς σαρκὸς, μακάριε βρύουσι, μελῳδοῦσιν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως καὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, ἡ τεκοῦσαν τῇ οἰκουμένῃ Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑμνεῖτε Παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὁρωμένον, ἡ ἐν καμίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμνολόγοις, „ Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑμνεῖτε Παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς „ πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰὼβ μὲν τῇ τῆς ὑπομονῆς λαμπρότητι, ἐπαξίως ἐστεφάνωται. σὺ δὲ πενθεῖς ἡ σκυθρωπάζεις, οὐ φέρων τοῦ Δικαίου τὸν στέφανον· διακενῶς γὰρ ἐλπίσας ἠσχύνθης Σατᾶν, μόνε ἀδίκων δυσμενέστατε.

Ὡς θέμις ἀνθρώπῳ κατιδεῖν, τὴν δόξαν σου κατιδὼν τὴν ἀθέατον, φόβῳ κρατηθεὶς ἡ εὐλαβείᾳ, ἐβόησεν Ἰὼβ λίαν ἔντρομος· σποδὸς ὑπάρχω καὶ γῆ, σὺ δὲ Κύριος. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἡ βίβλος σου τῆς ζωῆς, ἐδέξατο ἡ ταμεῖα ἐπουράνια, σῖτον ὡς ὥριμον ἀχθέντα, καὶ πλήρη ἡμερῶν τῶν τοῦ Πρά-

Ηγιάσματος, Τῶν θεραπόντων Κυρίε μακάριε. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σοφίας χωρίον ὑπὲρ νοῦν τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης Κόρη ἄμωμε, ἔμψυχος θρόνος τε καὶ πύλη. διὰ ὡς Βασιλίδα ἠγάπησαν, παρθένοι σε Παρθένε ὀπίσω σου, ἀπαρχὴ δέδοσαι τῇς Θεῷ παιδὸς.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Ζ.

Μνήμη τοῦ ἐν Οὐρανῷ φανέντος Σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως, Υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου. καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκακίου, καὶ Κοδράτου.

Ἑσπέρας ἱστ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ. καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τρία. ἱστ. προσόμοια τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἦχος δ.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Σήμερον χαίρει Πιστῶν πλῆθος ἡ θεία. φαίνει γὰρ οὐράνιος Σταυρὸς ἐν πέρασι. λάμπει αἰθὴρ φῶς ἀπρόσιτον, ἀὴρ αὐγάζει, καὶ γῆς τὸ πρόσωπον ὡραΐζεται, μέλπει θείοις ᾄσμασιν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ. σέβει τιμῶσα τὸν ἄνωθεν, αὐτὴν φρουροῦντα, Σταυρὸν τὸν θεῖον καὶ ὑπερθαύμαστον. οὗ τῇ δυνάμει κραταιούμενοι, τῷ Δεσπότῃ προσέλθωμεν κράζοντες, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Τιμιωτάτη ὡς κλίμαξ καθωράθη, σήμερον ὁ πάντιμος, Σταυρὸς καὶ ἔνδοξος, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐράνια, μετάγων πίστει, τοὺς ἀδιστάκτῳ τοῦτον γεραίροντας. χαίρει ἔθνη ἅπαντα, θερμῶς προστρέχοντα, τῷ βαπτισμῷ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἐκκλησίας, νυμφοστολεῖται μορφὴ ἡ ἔνθεος. οὓς γὰρ συγκρύπτει μέγκατε ἔσωθεν, Ἰουδαῖοι ἐφανέρωσεν, καταφυγὴ καὶ σώζει, τοὺς πιστῶς αὐτῷ προστρέχοντας.

Ὅμοιον.

Ἀγαλλιάσθω ἡ Κτίσις καὶ σκιρτάτω. σήμερον γὰρ ἤστραψε Σταυρὸς ἐν πέρασιν, ἐξ Οὐρανοῦ τὰ ἐπίγεια, καταφωτίζων, καὶ συνημμένα δεικνὺς τὰ ἄμικτα. σήμερον συγχαίρουσι χοροῖς Ἀγγέλων βροτοί. τὸ γὰρ διεῖργον μεσότοιχον, Σταυρῷ ἠρμένον, εἰς ἓν τὰ πάντα σαφῶς συνήγαγεν. ὅθεν προλάμπων ὑπὲρ Ἥλιον, πᾶσαν Κτίσιν φαιδρύνει τῇ χάριτι, καὶ λαμπρύνει καὶ σώζει, τοὺς πιστῶς αὐτὸν γεραίροντας.

Ἕτερα γ. προσόμοια, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου. Ἦχος δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Κατὰ μόνου τοῦ ὄφεως, τῷ θυμῷ προσβλέψας μόνος, καὶ Χριστοῦ τὴν ἄμαχον καὶ ἀήττητον, περιζωσάμενος δύναμιν, θεόφρον Ἀκάκιε, τῶν κακῶν τὸν εὑρετὴν, πρὸς τὴν γῆν καταβέβληκας, τὴν ὑπερόφρυον, καθελὼν δυναστείαν, καὶ τοὺς ταύτῃ, συνεργοῦντας ὑπηρέτας, διαφερόντως κατῄσχυνας.

Ὅμοιον.

Τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσιν, τῶν καλῶν τὴν οἰκείωσιν, μελετήσας ἄμαθεν, ἔργῳ γέγονας, ὅπερ ἐκλήθης τὸ πρότερον, Ἀκάκιε πάνσοφε. εἰ καὶ μᾶλλον προκληθεὶς, ὅπερ πέφηνας ὕστερον. ἡ γὰρ πρόνοια, τῶν μεγάλων πραγμάτων τὰς αἰτίας, ἀπορρήτως καὶ βαθέως, προκαταβάλλεται πόρρωθεν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Κοδράτου. Ἦχος Πλ. α.

Πρὸς τὸ, Ὅσιε Πάτερ.

Μάρτυς Κοδράτε, ἀθλοφόρε παναοίδιμε, ναμάτων θείων, ἔμπλεων ἔχων ψυχὴν, καὶ δίψει μαρτυρίου κεκρατημένον, ἦλθες ἀνέκλητος, πρὸς πάλην ἐχθρῶν. τούτων κατακλύσας τὰς ἁλμυρὰς θαλάσσας, τῆς ἀπιστίας ὡς ἀληθῶς, τῶν μεμιρρύτων σε λόγων τῇ ἀναβλύσει, καὶ τῇ τοῦ αἵματος ἐκχύσει θεομάκαρ. οἷς καταρδεύεται Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία. αὐτὸν ἱκετεύε, αὐτὸν δυσώπει Ἅγιε, δωρηθῆ-

Digitized by Google

ρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. β΄.

Ἀπήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δόξαν σου Κύριε, τὸ φοβερὸν τοῦ Σταυροῦ σου σημεῖον, καὶ ἡ γῆ ἅπασα μετὰ φόβου προσεκύνησεν. ἡμεῖς δὲ δοξολογοῦντες ἀνυμνοῦντές σε βοῶμεν· Θεὸς ὢν ἀπαθής, σαρκὶ παθεῖν δι' ἡμᾶς, ἑκουσίως κατεδέξω. διὸ σῶσον λαόν, ὃν περιεποιήσω οἰκείῳ Αἵματι.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. κάθ. τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ εἰς ς΄. Ἰωσὴφ τοῦ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἅρματα Φαραώ.

Ἔφανας ἐπὶ γῆς, τὰς ἀκτῖνας τοῦ Σταυροῦ. ἐν ᾧ τὸν διάβολον, καταβαλών, τῶν ἀνθρώπων, ἔσωσας τὸ γένος Κύριε. διὸ ὑμνοῦμεν τὴν δόξαν σου.

Ἰμώσεως ἀπειθοῦς, Σταυρῷ ὁ Λυτρωτής, ἔλυσε τὸ δέλεαρ, τῇ τοῦ Πνεύματος εὐδοκίᾳ. ᾄσωμεν αὐτῷ ᾆσμα καινόν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Σκῆπτρον νικοποιόν, κατεφύτευσας Χριστέ, ζωῆς ξύλον ἄχραντον, ὡς ἐν Ἐδὲμ τὸν Σταυρόν σου, ὃς φωτοειδὴς ἐξέλαμψεν, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Ἥνπερ τῶν Προφητῶν, προεώρακε χορός, ὡς πύλην οὐράνιον, καὶ ἀκατόφλεκτον βάτον, σὲ Παρθενομῆτορ ἄχραντε, Θεὸν τεκοῦσαν ἔγνωμεν.

Ὠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ὥσπερ θυρεῷ φραττόμεθα, τῷ τοῦ ἀηττήτου Σταυροῦ τύπῳ Δέσποτα· ὃν μὴ φέρων ὁ ἀπώκταιος, δραπετεύει τῶν Δαιμόνων ἐσμός.

Πάντας ὁ Σταυρός σου ηὔφρανε, τοὺς ἐσταυρωμένον σε Θεὸν καταγγέλλοντας· ὃς ἐκλάμπων καὶ ἀπροσίτῳ, ὡραιότητι ἐξέλαμψε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἱρμός. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Κοντάκιον. τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα κα. τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ διανοίξας οὐρανοὺς κεκλεισμένους, ἐν οὐρανοῖς περιφανεῖς τὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄχραντος Σταυρός. ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, δεξάμενοι πρὸς ἄδυτον ὁδηγούμεθα αἰφέγγας, καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτόν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μυστικῶς μὲν τὸ πρίν, καὶ αἰσθητῶς δὲ σήμερον, κατηγλάϊσας Χριστέ, τοῦ σοῦ Σταυροῦ τὸν τύπον.

Τὸ παράνομον τῶν θεοκτόνων τόλμημα, σταυροτύπῳ σου Σωτήρ, ἐθριάμβευσας φωτὶ οἰκτίρμων.

Ἐβεβαίωσας Χριστιανῶν τὸ θρήσκευμα, τῷ αὔλῳ σου φωτί, τὸν Σταυρὸν ἡμῖν Χριστὲ χαράξας.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄχραντε, εὐλογημένη Δέσποινα, ὃν ἐκύησας Θεόν, ταῖς λιταῖς σου ἐξιλέωσαι ἡμῖν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας.

Θανατηφόρον τὸ ξύλον, ὁ Σταυρὸς ζωηφόρος, τοῖς τῆς Ἐδὲμ ἀποίκοις ἐδείχθη Χριστέ, ἔνοικον αὖθις, διὰ κακούργου τὸν Ἀδὰμ ἐργασάμενος.

Ὁ ὑποστήσας τῷ Λόγῳ, τὸ πρωτόκτιστον σέβας, ὡς Υἱῷ Πατὴρ φωταυγῆ τὸν Σταυρόν, νῦν διαγράφει, τῷ σταυρωθέντι μαρτυρῶν τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ ὠδίνειν σε Κόρη, τὰ μητέρων ἐκ ἔγνως, ὑπερφυῶς ἐπεὶ συλλαβοῦσα Θεόν, τέτοκας σαρκί. διὸ πάντες εὐσεβῶς σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ς΄. Ἐν τῷ θλίβεσθαί με.

Τὸν Σταυρὸν ἐκλάμπεις, πέρασι Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἐφώτισας δέ, δι' αὐτοῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Κα-

Digitized by Google

Καλυπτέτωσαν μου, ὄμματα οἱ παραμόμοι, τοῦ Σταυροῦ τὸ κάλλος, ἀξιασεκάπτον γὰρ οὐ φέρουσιν.

Ἐντρυφάτωσαν τῇ αἴγλῃ, τοῦ ἀλλαμπτου Σταυροῦ, οἱ Θεὸν εἰδότες, τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σαρκί.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν τεκοῦσα Παρθένε ἀπειρόγαμε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, τὸν Υἱόν σου ἱκετεύουσα.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς „Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς „τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὦ Τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, σὲ ἀνυμνῶν καὶ προσκυνῶν νῦν ἁγιάζομαι, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀνυψώμενος Κόσμον ἔσωσεν. ἀλλὰ πρόφθασον καὶ σῶσον τῇ δυνάμει σου, καὶ ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καταύγασόν μου τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας, καὶ ἁγίασόν μου τὴν ψυχήν, ἵνα ὑμνήσω Λόγε τὸ σεπτὸν Ξύλον σου. κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου καὶ δίδαξόν με, ἵνα πόθῳ κραυγάζω· Χαῖρε Σταυρὲ οἰκουμένης δόξα. Χαῖρε Σταυρὲ Ἐκκλησίας κράτος. Χαῖρε Ἱερέων προπύργιον ἄσειστον. Χαῖρε Βασιλέων διάδημα τίμιον. Χαῖρε σκῆπτρον τοῦ Παντάνακτος, καὶ παντὸς Δημιουργοῦ. Χαῖρε, ὅτι κατεδέξατο προσπαγῆναί σοι Χριστός. Χαῖρε τῶν θλιβομένων παραμύθιον μέγα. Χαῖρε τῶν ἐν πολέμοις τὸ ἀήττητον ὅπλον. Χαῖρε Σταυρὲ Ἀγγέλων εὐπρέπεια. Χαῖρε Σταυρὲ Πιστῶν ἡ ἀντίληψις. Χαῖρε, δι' οὗ κατεπόθη ὁ ᾅδης. Χαῖρε, δι' οὗ ἐξανέστημεν πάντες. Χαῖρε ξύλον μακάριον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ'. Τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζομεν τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως Υἱοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στ. Σταυροῦ παγέντος, ἡγιάσθη γῆ πάλαι, Καὶ νῦν φανέντος, ἡγιάσθη καὶ πόλος.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, μηνὶ Μαΐῳ ἑβδόμῃ, ὥρᾳ τρίτῃ τῆς ἡμέρας, ἐφάνη ὁ τίμιος καὶ ζωοποιὸς Σταυρὸς, συνεστὼς ἐκ φωτὸς, ὁρώντος παντὸς τοῦ λαοῦ, ὑπεράνω τοῦ ἁγίου Γολγοθᾶ ἐκτεταμένος μέχρι τοῦ Ἁγίου Ὄρους τῶν ἐλαιῶν· ὅστις τῇ τῆς μαρμαρυγῆς λαμπρότητι, τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκάλυψεν· ὅθεν πᾶσα ἡλικία νέων τε, καὶ γερόντων, σὺν νηπίοις καὶ θηλάζουσι τὴν Ἐκκλησίαν κατέλαβε, καὶ ἐν ἀμέτρῳ χαρᾷ, καὶ θερμῇ κατανύξει, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀνέπεμψαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θεάματι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου.

Στίχ. Εἴπερ τις ἄλλος ἐν χορῷ τῶν Μαρτύρων,
Κάλλιστος Ἀκάκιος ἐκτμηθεὶς κάραν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, Καππαδόκης τὸ γένος, ἀριθμοῦ τῶν Μαρτισίων. Προσαχθεὶς δὲ Φίρμῳ τῷ ἄρχοντι, ὡμολόγησε τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, καὶ πλεῖστα παρ' αὐτοῦ βασανισθεὶς, πέμπεται Βιβιανῷ ἑτέρῳ ἄρχοντι, ὃς αὐτὸν ἤγαγε μεθ' ἑτέρων δεσμωτῶν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. δειναῖς δὲ μάστιξι καὶ στρέβλαις συγκόψας, ἐν φυλακῇ κατέθετο, ἔνθα ἐπιστάντες αὐτῷ Ἄγγελοι, κατέστησαν αὐτὸν ὑγιῆ. μετὰ τοῦτο πέμπεται Φυλακιλλιανῷ ἑτέρῳ ἄρχοντι· οὗ προστάξαντος, τὴν κεφαλὴν ξίφει ἀφαιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Πασχάλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχ. Ζωμοὺς χύτρας σῆς τοὺς ἱδρῶτας Κοδράτε,
Ἅλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύεις.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν Νικομηδείᾳ τῇ πόλει ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, κρατηθεὶς σὺν ἄλλοις πολ-

πολλοῖς ὑπὸ Ἑλλήνων, παρεδόθη τῷ τῆς Πόλεως Ἀνθυπάτῳ. καὶ ὁμολογήσας παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν, ἡπλώθη κατὰ γῆς, καὶ ἐτύφθη βουνεύροις ξηροῖς. αἱμάτων δὲ πληρώσας τὴν γῆν, τῷ δεσμωτηρίῳ παρεδόθη. εἰς Νίκαιαν δὲ ἀχθεὶς παρὰ τοῦ Ἀνθυπάτου, πάλιν ἐτιμωρήθη. ἰδὼν δέ τινας τῶν σὺν αὐτῷ, φόβῳ τῶν κολάσεων, μέλλοντας θύειν, τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον ὑπομνήσας, ἐστήριξεν, οὓς εἰς πῦρ ὁ Ἀνθύπατος ἔκαυσεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Κοδρᾶτος ἐν τῷ ναῷ εἰσελθὼν τῶν εἰδώλων, τὰ ἐν αὐτῷ πάντα συνέτριψε ξόανα. ὅθεν κρεμασθεὶς, ξέεται, καὶ ἐν σάκκῳ βληθεὶς, τύπτεται βουνεύροις. ἔνθα Σατορνῖνος καὶ Ῥουφῖνος, πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, κρεμασθέντες ξέονται, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. εἰς δὲ τὴν Ἀπολλωνίδα ἐλαύνων ὁ Ἀνθύπατος, ἐπαγόμενος καὶ τὸν Ἅγιον, ἅλμην σὺν ὄξει συγκεράσας, καταχέει κατὰ τῶν πληγῶν αὐτοῦ, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασιν ἀνατρίβει, καὶ σίδηρα πυρωθέντα ἄγει ταῖς πλευραῖς αὐτοῦ. διαβὰς δὲ τὸν Ὁρμίδακον, καὶ Ἑρμούπολιν καταλαβὼν, ἦγε καὶ τὸν Ἅγιον ἐφ' ἁμάξης, μὴ δυνάμενον βαδίσαι. ἔνθα ἐπ' ἐσχάρας πυρὸς ἁπλώσαντες τοῦτον, ἔλαιον καὶ πίσσαν ἄνωθεν ἐπέχεον. εἶτα τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον, καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, Ἰωάννου τοῦ Ψυχαΐτου.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ νηπίου, Ἰωάννου, καὶ Ἠλιοὺ τοὺς τρόπους μιμούμενος, ἐν σκληραγωγίᾳ τὸν βίον ἑαυτοῦ ῥυθμίσας, τοὺς πολέμους τῶν Δαιμόνων ἐνίκησεν ἀνδρικώτατα, ταῖς τῶν δακρύων ῥοαῖς τὴν ψυχὴν προκαθαρθεὶς, καὶ παννύχοις στάσεσι τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, καὶ ἰκμάδας προχέων δακρύων, ποταμοὺς ἐξήραψε τῶν αἱρέσεων, τοῦ Χριστοῦ τὸ ὁμοίωμα προσκυνῶν ὡς σεβάσμιον, τῶν δὲ ἀσεβῶν τὰ βουλάματα καταστρεψάμενος, ἡρίστευσεν, ἐξορίας πικρὰς καὶ φυλακὰς καρτερῶς ὑπομείνας, καὶ μόνων προϊστάμενος, καὶ πατρικῶν παραδόσεων, μόνων βασιλικῶν κατέπτυσεν. ὅθεν καὶ ἀθλήσας καρτερῶς, τὸν ἴσον καὶ αὐτὸς τοῖς Ἁγίοις ἀγῶνα, ὁμοίως καὶ τὸν στέφανον ἤρατο, νοσήμασι σώματι, καὶ ψυχὰς θεραπεύων, ὡς τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἐκ Θεοῦ δεξάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Οὗτος ὁ Μακάριος παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ πολλοὺς χειραγωγήσας πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καὶ διαφόρους ὑπομείνας αἰκίας, ἔσχατον λίθοις βληθεὶς, καὶ οἱονεὶ στεφανωθεὶς ὑπ' αὐτῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, ἥλιος μεσούσης ἡμέρας, ἐν καθορῶν ὁ αἰσθητὸς, τὰς ἀκτῖνας συνέστειλεν ἥλιος, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ τῷ Θεόπτῃ ἐν πυρὶ, πάλαι ὁμιλήσας καὶ γνόφῳ, σταυροφανῶς δὲ ἀστραπῇ, ὡς Θεὸς δοξαζόμενος σήμερον, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ ἐκ φωτὸς καὶ ἐν φωτὶ, φῶς συναϊδίως ἐκλάμπον, καὶ τῷ ἀῤῥεύστῳ σου φωτὶ, τοῦ Σταυροῦ σου δοξάσας τὸ τρόπαιον, ὑπερύμνητε Κύριε. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν, εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Τ' ψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ὁραθέντα, καὶ ἐν ξύλῳ Σταυροῦ καθηλωθέντα, οὐσίᾳ σαρκὸς, ὑμνεῖτε παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φωτὶ ἀῤῥεύστῳ τυπωθέντα, φῶς συναϊδίως ἐκλάμπον, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, ὑμνεῖτε παῖδες, Ἱερεῖς εὐλο-

ἀλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δοξολογοῦντες ἓν τὰ τῆς Τριάδος, τὸν ἐν τῇ αἴγλῃ τοῦ Σταυροῦ τὴν οἰκουμένην φωτίσαντα, ὑμνεῖτε παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως καὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν τῇ οἰκουμένῃ Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὁραθέντα, ἐν » καμίνῳ τοῦ πυρὸς τοῖς ὑμνολόγοις, » Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε παῖδες, Ἱε- » ρεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὁ πάλαι πυρί τε καὶ γνόφῳ, τῷ ἀπειθεῖ νομοθετήσας, νῦν τῷ πιστοτάτῳ λαῷ, τὸν τοῦ Σταυροῦ σου τύπον διέγραψας, ὑπὲρ φωστῆρας λάμποντα, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἐπένθησε ζόφῳ ἡ Κτίσις, τῶν σταυρωσάντων σε τὴν τόλμαν. νῦν δ' εὐπρεπεστάτῳ δὲ φωτί, ζωηφόρος λάμψας Σταυρός σου Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας ἔδειξε, τὴν κεκρυμμένην ὡραιότητα.

Ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνάψας, ὁ περιούσιος λαός σου, σοὶ πρὸς ἱκεσίαν τὸν Σταυρόν, καὶ τὸ φρικτόν σου αἷμα προβάλλεται. ἀλλ' εὐμενῶς ἐπίβλεψον, Λόγε Θεοῦ ἡμῶν τὴν λύτρωσιν. Θεοτοκ.

Φώτισον ἡμᾶς ἡ τεκοῦσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον Παρθένε. ἔμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, καὶ θυμηδίας καὶ θείας γνώσεως, τοὺς καθαρᾷ καρδίᾳ σε, εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἐξαποστειλάριον.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης, Σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα, Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἆ. π̃. τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν, ιδ΄. Σεπτεμβρίου, ἤγουν Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν σταυρώσιμον.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Θεολόγου εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου, ἢ τῆς Σαμαρείτιδος, ἢ τοῦ Τυφλοῦ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τοῦ Θεολόγου τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου, ἢ τῆς Σαμαρείτιδος, ἢ τοῦ Τυφλοῦ, ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, π̃. ἀναστάσιμα, δ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τὸ α΄. τοῦ ἤχου τοῦ αὐτοῦ. Εἰς τὸν ἆ. τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ ἤχου, καὶ τοῦ Ἁγίου τρία, τὰ εἰς τὸν π̃. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. καὶ νῦν. Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν π̃. ί. καὶ ψαλμ. π̃. ἀναστάσιμα γ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς, γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, δ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Θτ. τὸ α΄. τοῦ ἤχου. τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν λιτὴν τὸ π̃. τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τὰ ἰδιόμ. τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν ἆ. π̃. ἀναστάσιμα, τοῦ ἤχου. καὶ τὰ κατ' Ἀλφάβητον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, Θεοτόκε Παρθένε, δίς. καὶ τοῦ Ἁγίου, ἅπαξ. ἀνάγνωσις εἰς τὰς πράξεις, καὶ τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου αἱ περίοδοι. Εἰς τὸν Ὄρθρον, Θεὸς Κύριος. Τροπάριον, τὸ ἀναστάσιμον, δίς, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Θτ. τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν ἀλό. κα. ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. ὁ ἄμωμος, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, καὶ οἱ ἀναβαθμοί. ὁ πολυέλεος, καὶ κα. τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Θτ. Προκείμενον τοῦ ἤχου. Εὐαγγέλιον ἀναστάσιμον. οἱ Κανόνες, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Θεοτοκίων εἰς ϛ΄. τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς εἰς δ΄.

Κα-

Digitized by Google

Καταβασία, τὸν εἱρμὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸν οἶκον. καὶ ἀκ. τοῦ Ἁγίου, καὶ Συν. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. ἐν τῇ θ΄. ᾠδῇ ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, εἰ μὴ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ἐξαποστειλ. τοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. τὸ, Πᾶσα πνοή. στ. ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου δ΄. τοῦ Ἁγίου γ΄. καὶ ἰδιόμελον τὸ εἰς τὸ, Δόξα. μετὰ τῶν στ. τοῦ Ἁγίου. Δόξα. τῆς Ἑορτῆς. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη. τροπάριον, τὸ ἀναστάσιμον μόνον. ἡ ἐκτενής, ἡ κατήχησις, καὶ Ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον. ἡ συνήθης λιτή. Δόξα. τὸ, Ἑωθινόν. Εἰς τὰς ὥρας τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς, ἡ γ΄. ᾠδὴ εἰς δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ΄. ἡ ἕκτη ᾠδή. Τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον. Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς, Ἀπόστολον. Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου Ἀκολουθία ψάλλεται ὅταν θέλῃ ὁ Ἐκκλησιάρχης.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ τοῦ Θεολόγου τῇ δ΄. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ στ. τῆς Ἑορτῆς, δ΄. Δόξα. τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν στ. στ. τοῦ Ἁγίου. Δόξα. τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκ. τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ΄. τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οἵα ἂν ἡμέρα τύχῃ τοῦ Θεολόγου, ψάλλεται ἀπαραιτήτως.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τοῦ Θεολόγου. ὡσαύτως καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Πατέρων, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἡ ἀναστάσιμος, καὶ τοῦ Θεολόγου, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η΄.

Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου. Ἑσπέρας ἐν τῇ Ἀγρυπνίᾳ, στιχολογοῦμεν τὸ α΄. Ἀντίφ. τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Εἰ τύχῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἱστῶμ. στίχους ἡ. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου δ΄. Δόξα. τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δὲ ἐν τῇ δ΄. τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως τύχῃ, καὶ ἐν τῇ Ἀναλήψει, ἱστῶμεν στίχους ί. καὶ ψάλλομεν τοῦ Τυφλοῦ ἰδιόμ. ϛ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου δ΄. Δόξα. τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. τοῦ Τυφλοῦ. Τίς λαλήσει. Ὡσαύτως εἰ τύχῃ καὶ ἐν τῇ Ἀναλήψει, τῆς Ἑορτῆς ϛ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, δ΄. Δόξα. τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. στ. προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, καὶ ἑρμηνεὺς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, θεολογεῖν τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Ὅμοιον.

Ἡ θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸ θεόγραφον στόμα, τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων, ᾄδει τερπνῶς· τὰ μὲν χείλη κινῶν ὡς μάζας. ὥσπερ δὲ πλῆκτρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν, ἱκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὅμοιον.

Τῇ βροντοφώνῳ σου γλώττῃ ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον λόγον, Θεῷ ἠγαπημένε, κράζεις ἀεὶ, ἀναπτύσσων τὰ χείλη πυκνῶς, τὸ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν Θεοῦ.

Ἕτερα τοῦ Ὁσίου. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε, ταῖς τῶν δακρύων

κρύων πηγαῖς, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῷ Θεῷ ὡμίλησας, ἀνενδότοις καθάρσεσι, καὶ τῇ ἐλλάμψει στύλος ὁλόφωτος, θεοσεβείας πυρσῷ λαμπόμενος, ὤφθης μακάριε, Μοναστῶν τὸ καύχημα, καὶ νῦν ἡμᾶς, πάντας περίφρούρησον, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ὅμοιον.

Ὅσιε Πάτερ Ἀρσένιε, σὺ τὸν Θεὸν ἐκζητῶν, καὶ ταῖς τούτου ἐλλάμπεσθαι, φωτοβόλοις λάμψεσιν, ἀσεβῶς ἐφιέμενος, περιφανείας πᾶσαν λαμπρότητα, καὶ Βασιλείας αὐλὰς κατέλιπες, καὶ τὴν ἀθάνατον, κληρουχίαν εἴληφας, μετὰ Χριστοῦ, νῦν συμβασιλευόμενος, Θεομακάριστε.

Ὅμοιον.

Λόγου καὶ γνώσεως ἔμπλεως, εἴπερ τις ἄλλος ὀφθεὶς, ἀρεταῖς τε κατάκομος, πάσης δόξης γέγονας, τῆς ἐντεῦθεν ἀνάπλεως. ἀλλὰ τῷ θείῳ ζήλῳ πυρούμενος, καὶ τῶν ἀρρήτων καταγλιχόμενος, φεύγεις εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα βίον ἔζησας ἀσκητικὸν, βάρος δόξης ἄρρητον, ἀνταλλαττόμενος.

Δόξα. Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Τὸν Υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν θεμέλιον τῶν θείων λόγων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς θεολογίας, καὶ κήρυκα πρώτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογμάτων Θεοῦ σοφίας, τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην καὶ παρθένον, μερόπων γένος κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ ἄληκτον ἔχων τὸ θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τὸ Ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφησε τοῦ Λόγου. αὖθις δὲ, τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταὐτὰ τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας, δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ τὴν Ὀρθοδοξίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος, δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρὶ, ζωὴν φέροντα καὶ φῶς ἀληθινὸν, τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν. ὢ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος σοφιστικοῦ. ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς θεολογίας, δόξῃ καὶ τιμῇ καὶ πίστει, θέμεθλος ὑπάρχων, τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν Πίστεως. δι' ἧς τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰ τύχῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τοῦ Ἁγίου. Εἰ δ' οὖν, Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Κεφ. γ'. 21. Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. (Κεφ. δ'. 1.) Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος, καὶ οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀγαπητοὶ, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν. ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν Κόσμον. ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι. Καὶ πᾶν πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ Κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ἡμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ Κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ Κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ Κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ Κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν. ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν, ἀκούει ἡμῶν. ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ'. 11. Ἀγαπητοὶ, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν

Digitized by Google

κεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ Κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Κεφ. δ'. 20. Ἀγαπητοὶ, ἐάν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισεῖ, ψεύστης ἐστίν. ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν, ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾷν; καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται. καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν, καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν Κόσμον. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν Κόσμον ἡ Πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν Κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Εἰς τὴν Λιτὴν λέγομεν ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Ποταμοὶ θεολογίας, ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος ἀνέβλυσαν Ἀπόστολε. ἐξ ὧν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη, προσκυνεῖ ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοούσιον. ἣν καὶ νῦν αἴτησαι Ἰωάννη Θεολόγε, στηριχθῆναι καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸ φυτὸν τῆς ἁγνείας, τὸ μύρον τῆς εὐωδίας, πάλιν ἀνέτειλεν ἡμῖν, εἰς τὴν παροῦσαν ἑορτὴν, βοῆσαι πρὸς αὐτόν· ὁ ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ στῆθος τὸ δεσποτικὸν, καὶ ἐπομβρείσας τῷ Κόσμῳ τὸν λόγον Ἰωάννη Ἀπόστολε, ὁ τὴν Παρθένον φυλάξας ὡς Κόρην ὀφθαλμοῦ, αἴτησαι ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων αὐτόπτης ἐκέκραγες βοῶν, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν ἀρχῇ ὑπάρχειν πρὸς Θεὸν, καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν Θεὸν, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ἐπιστήθιε Χριστοῦ καὶ φίλε γνήσιε, καὶ τῆς Τριάδος τὸ ἥδυσμα, καὶ τῆς Ἐφέσου καὶ Πάτμου τὸ στήριγμα τὸ ἄσειστον, ἡμῶν δὲ βοήθεια· πρέσβευε Θεολόγε παμμακάριστε, ἐκ δυσσεβῶν ἐχθρῶν, αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, λυτρωθῆναι λαὸν, τὸν τὴν μνήμην σου ἀεὶ ἐκτελοῦντα πιστῶς.

Ἦχος β'.

Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς Θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν πνευματικὸν στρατηγὸν, τὸν τὴν οἰκουμένην Θεῷ καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν, Ἰωάννην τὸν ἀοίδιμον, ἐκ γῆς μεθιστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφιστάμενον, ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα τὴν φοβερὰν τοῦ Δεσπότου δευτέραν ἔλευσιν. ἣν ἀκατακρίτως ὑπαντῆσαι ἡμῖν, αἴτησαι Φίλε μυστικὲ Χριστοῦ ἐπιστήθιε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Ἦχος Πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, αἴτησαι εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ, ἐν τῷ δείπνῳ Κυρίου, ἠγαπημένε Μαθητὰ, ἐκεῖθεν ἔγνως τὰ ἄῤῥητα, καὶ τὴν οὐράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας φωνὴν, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, τὸ Φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, εἰς τὸν Κόσμον ἐρχόμενον, Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Digitized by Google

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰ τύχῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ψάλλομεν ἀπόστιχα γ΄. τῆς Ἑορτῆς τὰ εἰς τὸν γ΄ ὁμοίως καὶ ἐν τῇ Ἀναλήψει. Εἰ δὲ ἐν τῇ ἀποδόσει τοῦ Πάσχα τύχῃ, γ΄. προσόμοια τοῦ Ἁγίου τὰ εἰς τὸν γ΄. μετὰ τῶν γ΄. τοῦ Ἁγίου. εἶτα τὰ γ΄. τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν γ΄. αὐτῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, καὶ τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων τὸν συγγραφέα πιστοί, ὕμνοις στεφανώσωμεν ἐνθέοις σήμερον, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον, καὶ ἠγαπημένον. οὗτος γὰρ ἐβρόντησεν, ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ. ὅθεν, βροντοφώνος ἐδείχθη, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον Κόσμῳ, λάμψας πολυσόφως ὁ ἀοίδιμος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὄντως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος ἐπιστήθιος μέγας τῷ Διδασκάλῳ Χριστῷ. στήθει γὰρ ἀνέπεσας, ὅθεν ἐξήντλησας, τῆς σοφίας τὰ δόγματα, ἐν οἷς καὶ πλουτίζεις, πᾶσαν τὴν περίγειον, ὡς θεηγόρος Θεοῦ. ὅθεν, καὶ κατέχουσα ταύτην, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νῦν ἀγαλλομένη ἐπαγάλλεται.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Χαίροις, Θεολόγε ἀληθῶς. χαίροις τῆς μητρὸς τοῦ Κυρίου Υἱὸς παμπόθητος. σὺ γὰρ παριστάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐκεῖθεν ἀκήκοας, φωνῆς τοῦ Δεσπότου, ἴδε νῦν ἡ Μήτηρ σου πρὸς σὲ βοήσαντος. ὅθεν, ἐπαξίως σε πάντες, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολον θεῖον, καὶ ἠγαπημένον μακαρίζομεν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Λέοντος Μαΐστορος.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, τῶν ἀπορρήτων μύστης γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπόρρητα ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα, τὸ Ἐν ἀρχῇ ἦν τρανώσας τοῖς πιστοῖς, καὶ τὸ Οὐκ ἦν ἀποβαλὼν, τῶν αἱρετιζόντων ἀπεκρούσω τοὺς λόγους, ἐπιστήθιος φανεὶς καὶ φίλος ἠγαπημένος, ὡς Ἡσαΐας ὁ μεγαλοφωνότατος, καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης. παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν, ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ΄. τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, λέγει τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρας. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἅπαξ. τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τροπ. τὸ ἀναστάσεως καὶ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ θεοτ. τὸ α΄. τοῦ ἤχου. Εἰ δὲ τύχῃ ἐν ταῖς προγραφείσαις ἑορταῖς, λέγε πρῶτον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τοῦ Ἁγίου, καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος β΄.

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον. δέχεταί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος. ὃν ἱκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Λέγεται δὲ ἐν τῇ εὐλογήσει τῶν ἄρτων, εἰ τύχῃ ἐν ταῖς Ἑορταῖς, οὕτως ὡς ἄνωθεν εἴρηται. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, τοῦ Ἁγίου, δὶς, καὶ τῆς Ἑορτῆς, ἅπαξ. ὁμοίως καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Εἰς τὴν α΄. καὶ β΄. στιχολογίαν κάθισμα. τῆς Ἑορτῆς, εἰ τύχῃ ἐν ταῖς προγραφείσαις Ἑορταῖς, καὶ εἰς τὸν πολυέλεον κάθισμα. τοῦ Ἁγίου. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ΄. πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, εἰς τὴν α΄. στιχολογίαν καθίσματα. Ἀναστάσιμα, εἰς δὲ τὴν β΄. στιχολογίαν καθίσματα. τοῦ Τυφλοῦ. εἰς δὲ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Πάσχα, τὸ, Προλαβοῦσαι τὸν Ὄρθρον. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, εἰς μὲν τὴν α΄. στιχολογίαν καθίσματα. τῆς τυχούσης Ἑορτῆς. εἰς δὲ τὴν β΄. στιχολογίαν καθίσματα. τοῦ Ἁγίου. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρρησίας τυγχάνων ὡς Μαθητὴς, πυθόμενος τίς ἐστιν, ὁ προδότης σου Κύριε, ἠγαπημένος λίαν, ὑπάρχων πανεύφημε. διὰ τοῦ ἄρτου οὗτος σαφῶς ὑπεδείχθη σοι. ὅθεν καὶ ὡς Μύστης, τῶν ἀρρήτων γενόμενος, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα. Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Digitized by Google

Δόξα. τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Πολυέλεον Κάθισμα. Ἦχος δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν μνήμην τιμήσωμεν, τοῦ Ἀποστόλου πιστοί. ἐπέστη γὰρ σήμερον, πᾶσι τοῖς πέρασι, φωτίζουσα ἅπαντας. οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου, ἀληθὴς Θεολόγος, ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, ἀναδέδεικται φίλος. διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Δόξα. τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.
Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφ. τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.
Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.
Τὸ, Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον Ἑωθιν. ια'. Εἰ δὲ ἐν τῇ Ἀναλήψει τύχῃ, Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, Οἵα ἂν ἡμέρα τύχῃ, καὶ τὸ στιχηρὸν τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρα τύχῃ, λέγε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεολόγου. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις. Εἶτα, Ἐλέησόν με. καὶ λέγομεν τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου. Ἦχος β'. Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα. Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν. εἶτα, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ϛ'. καὶ τῶν Ἁγίων ἅμα, δ'. Εἰ δὲ ἐν ταῖς προγραφείσαις Ἑορταῖς τύχῃ, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς δηλαδή, ὁ δ'. μετὰ τοῦ εἱρμοῦ εἰς, ϛ'. καὶ τοῦ Ἀποστόλου εἰς, δ'. καὶ ὁ παρὼν. τῆς Ἑορτῆς εἰς, δ'. Καταβασία τὸν Εἱρμὸν αὐτοῦ, ὁμοῦ οἱ δύω χοροί. Εἰ δὲ ἐν τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, δ'. τύχῃ, τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς, ϛ'. τοῦ Ἀποστόλου εἰς, δ'. τοῦ Τυφλοῦ εἰς δ'. τὸ ἀναστάσιμον Τροπ. εἶθ' οὕτω τοῦ Τυφλοῦ. Δόξα. τὸ Τριαδικόν. Καὶ νῦν. τὸ Θεοτοκίον. Καταβασία. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ. Ὁ δὲ προεόρτιος καταλιμπάνεται. Εἰ τύχῃ τῆς Ἀναλήψεως, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς εἰς, ι'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν. Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις. Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν. Εἰ δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρα, ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, εἰς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρὼν. εἰς ϛ'.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὠδὴ α'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ὡς καθαρὸς ἠγαπημένος γέγονας, τῷ ἀκροτάτῳ φωτί, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις, ἐπαναπαυσάμενος, πεπαρρησιασμένῃ ψυχῇ, ἐξ ἀβύσσου σοφίας, τὸ φῶς τῆς γνώσεως εἵλκυσας, μάκαρ Ἰωάννη Ἀπόστολε.

Ὑπερφυῶς θεολογῶν ἐβρόντησας, ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ζῶν καὶ ἐνυπόστατος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, καὶ σὰρξ ὁ Λόγος ἐγένετο, καὶ Θεὸς διέμεινεν ἄτρεπτος.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σκέπην σου Ἁγνὴ προσφεύγοντες, ἀποτρεπόμεθα, τῶν πειρασμῶν πᾶσαν, καταιγίδα Ἄχραντε. διὸ καὶ νῦν αἰτούμεθα, πεπτωκότας εἰς βάθος, πλημμελημάτων ἀνάγαγε, θείαις σου Ἁγνὴ παρακλήσεσι.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τῷ τοῦ Δεσπότου πειθαρχῶν Ἀρσένιε, θείῳ προστάγματι, βασιλικοῦ πλούτου, δόξαν καταλέλοιπας, ὥσπερ ὁ νομοθέτης Μωσῆς, καὶ φυγὼν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλοις γέγονας σύσκηνος, ἅμα σὺν αὐτοῖς εὐφραινόμενος.

Ἐκ τοῦ θορύβου ἐκφυγὼν Ἀρσένιε, ἁμαρτίας πηγάς, τῇ σιωπῇ γλῶσσαν, ἐψαλιμαγώγησας. ὅθεν ἐν ἀταράχῳ τὸν νοῦν, ἡσυχίᾳ τηρήσας, τοῦ Θείου Πνεύματος γέγονας, ἀξιοπρεπὲς ἐνδιαίτημα.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Εἰ δὲ τύχῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Θείῳ καλυφθείς.

Digitized by Google

'Ωδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.
Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός.
Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ.

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἐξ ἁλιέων ἁλιεὺς, παρθένιος καὶ θεολόγος, ἐχρημάτισας σοφὲ Ἰωάννη, ἀφειδήσας πατρικῆς, καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ τῷ Δεσπότῃ λόγῳ, ἔρωτι θείῳ ἑπόμενος.

Κεκαθαρμένος τῆς ψυχῆς, τὸ ὄμμα ὦ Θεολόγε, ἐθεάσω τὴν ἀπόρρητον δόξαν, ἐκ Πατρὸς μονογενοῦς, τοῦ Λόγου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ σαφῶς τὰ πάντα, Θείῳ γεγένηνται Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τὴν σὴν προσπεφευγὼς, θεοχυῆτορ Παρθένε, σωτηρίαν ἀπαλλάττομαι πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σώζομαι πρεσβείαις σου· ἀλλὰ καὶ τῆς μελλούσης, Ἁγνὴ ῥυσθείην κολάσεως.

Ὁ αὐτός.

Πατὴρ Ἀρσένιε τῆς σῆς, χριστομιμήτου πτωχείας, τὸ τραχὺ καὶ εὐτελέστατον ῥάκκος, τὸ περίδοξον τῆς πρὶν, ἐσθῆτος κατεκάλυψε, τὴν τῆς ἀφράστου δόξης, στολὴν σοι περιποιούμενον.

Τὰς προσβολὰς τῶν δυσμενῶν, καὶ τῶν μεγάλων πνευμάτων, ἐκ Θεοῦ συντετριμμένη καρδία, δεδεγμένος ἀρωγὴν, Ἀρσένιε κατέρραξας, τροπαιοφόρος Πάτερ, τῇ ταπεινώσει γενόμενος.

Θεοτ.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε. διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Καταβασία.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Εἰ δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἔξω τῶν ἑορτῶν, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τὸ κα. τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος Πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσὼν, καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων καταμαθὼν, ἐνθέως ἐβρόντησας, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος. καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἄναρχον γέννησιν, καὶ προκηρύξας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν. ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασι, Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου ἀποφυγὼν, καὶ ἡσύχως τὸν βίον διατελῶν, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ στύλος, πυρὸς ἐχρημάτισας, καὶ φωστὴρ ἀπάντων, πιστῶν τῶν τιμώντων σε. ὄμβροις δακρύων, πιαινόμενος ὤφθης, ὡς δένδρον κατάκαρπον. Θεοφόρε Ἀρσένιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

'Ωδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ Θεηγόρος.
Ἄρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν.
Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνὸς, ὁ εὐλογούμενος.
Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαβὶδ πρὸ τῆς.

Ἄλλος. Σὺ μου Χριστὲ Κύριος.

Ἐκ τῆς βροντῆς, γόνον ὁ Κύριος ἔφησε, τῆς βροντῆς τε, πνεύματι ἠξίωσε, τῆς ἑαυτοῦ, θείας ἐκ Πατρὸς, καὶ ἀκαταλήπτου, γεννήσεως τὸ ἀπόρρητον. διό σου Θεολόγε, τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾠδαῖς ἐπαξίως δοξάζομεν.

Εὐ ἀρετῶν, ἤρθης πρὸς ὕψος Ἀπόστολε. σὺ κατεῖδες, δόξῃ ἀπαστράπτοντα, μονογενῆ Λόγον ἐν σαρκὶ, τὸν ἐν τοῖς Πατρῴοις, ἀνάρχως κόλποις καθήμενον, φωνῆς τε ἐπακοῦσαι, πατρικῆς ἠξιώθης, μαρτυρούσης αὐτῷ τὴν Υἱότητα.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τὴν σὴν, νῦν καταφεύγω ἀντίληψιν, ὁ ἀχρεῖος, δοῦλός σου Παναμώμε, μὴ αἰσχυνθῶ. σὲ γὰρ πρὸς Θεὸν, ἔχω προστασίαν, καὶ τεῖχος ἀκαταμάχητον. ἐν σοὶ καὶ τῆς μελλούσης, ἀπολαύσω γαλήνης, καὶ τῆς θείας ζωῆς ἐπιτεύξομαι.

Digitized by Google

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Σὺ βιαστής, φύσεως ὤφθης Ἀρσένιε, σὺ τὰ πάθη, Πάτερ καθυπέταξας, τῷ νοερῷ ἡγεμονικῶς, καθάπερ οἰκέτῃ, τῷ ὕπνῳ ἐγκελευόμενος. διὸ καὶ ἐν παννύχοις, ἀγρυπνίαις ἐβόας· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Σὺ τὸν Θεὸν, Ὅσιε πόθῳ ἐζήτησας, σὺ φανέντα, πλεῖον ἐπεπόθησας, καὶ τῇ καθάρσει θεοειδὴς, ὅλος χρηματίσας, τῷ ποθουμένῳ ὡμίλησας, καὶ ἔγνως τῇ ἑνώσει, τὸν ὑπέρτερον πάσης, καταλήψεως Πάτερ Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τεῖχος καὶ λιμήν. πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον Ἁγνὴν σε γινώσκοντας.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.
Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν.
Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐν τῷ σκότει τοῦ Κόσμου, λάμψαν θεασάμενος τὸ φῶς τὸ ἄχραντον, καὶ κραθεὶς τῷ πόθῳ, καὶ φωστὴρ εὐσεβείας γενόμενος, τὰ τῶν πολυσπόρων, γενῶν ἐθνῶν θεολογίας, Ἰωάννη φωτὶ κατελάμπρυνας.

Ἐπιγνοὺς ὡς ὁ νόμος, διὰ Μωϋσέως ὁ σκιώδης γέγονεν, ἡ δὲ θεία χάρις, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν γέγονε, θεολόγῳ γλώττῃ, γόνε βροντῆς ἠγαπημένε, εὐηγγελίσω αὐτοῦ τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ἔνθου σκέπη καὶ κράτος, πάναγνε καὶ στήριγμα καὶ τεῖχος ἄρρηκτον, καὶ δὲ προσκαλοῦμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ με φρούρησον, ἐκ παντοίας βλάβης, ἐπερχομένης τοῦ Βελίαρ, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τὸν μεσίτην τῆς πρώτης, Πάτερ ἀναβάσεως τοῦ πρώτου Ἀδὰμ, εὐσεβῶς ἀπώσω, τοῦ ἐχθροῦ εὖ εἰδὼς τὰ σοφίσματα. διὸ ἐν ἀχράντῳ, χοροβατῶν τῆς εὐφροσύνης λιμένι, τὸν Δεσπότην Χριστὸν καθικέτευε.

Σεαυτὸν ἀπηρνήσω, πᾶσαν ἡδυπάθειαν ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸν σταυρόν σου βαστάσας Ἀρσένιε, καὶ Χριστὸν ποθήσας, ἐν οὐρανοῖς συγκληρονόμος, ἐπαξίως αὐτοῦ ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.
Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ.
Σωτὴρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον.

Ἄλλος. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἄνθρακα θείου πυρὸς, προκατεῖδε τυπικῶς Ἡσαΐας. προκαθαρθεὶς τὰ χείλη, προφητείας ἠξίωται. σαρκωθέντος δὲ Θεοῦ Λόγου μακάριε, Ἰωάννη, σὺ ἀνεδείχθης ἐπιστήθιος.

Λόγος ὁ Μονογενὴς, ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἱδρυμένος, σωματωθεὶς ὡράθη, Ἰωάννη μακάριε, καὶ ὡς μύστῃ προσφιλεῖ, σοὶ ἐξηγήσατο, ἀσωμάτως, Θεὸν οὐδεμία ἰδεῖν πώποτε.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν μου τὴν ψυχὴν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε, Θεοτόκε Πανύμνητε. τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀληθεῖς, χάριν κατέχοντες, θιασῶται, τὰς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Φρόνημα τὸ τῆς σαρκὸς, εὐσεβῶς δι' ἀπαθείας νεκρώσας, οὐχ ᾑρετίσω κλῆρον, τὸν ἐπίγειον Ὅσιε, τοῦ Χριστοῦ ἐπιποθῶν,

Digitized by Google

-θῶν, Πάτερ Ἀρσένιε, ἐν ὑψίστοις, κληροδοσίας τὴν ἀπόλαυσιν.

Ἥλιος ἐπιφανείς, τὴν ὁλόνυκτον σὺ ἔλυσε στάσιν· τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, τὴν ἀσύγκριτον ἔλλαμψιν, μετὰ τοὺς ἐν τῇ νυκτὶ, βίου καμάτους σου, προμηνύων, περιαυγάζειν σοι Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Ἔχουσα τὸ συμπαθὲς, ἡ τεκοῦσα τὸν φιλάγαθον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαίας, καὶ δεινῆς περιστάσεως. σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοὶ, Πάναγνε Δέσποινα, προστασίαν, ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα.

Καταβασία.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, εἰ οὐ τύχῃ ἐν Ἑορτῇ.

Εἰ δὲ τύχῃ ἐν μιᾷ τῶν Ἑορτῶν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸν Οἶκον.

Κοντάκιον αὐτόμελον. Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου, Παρθένε τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Ὕψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον. ὥσπερ γὰρ ἄστρα ἐξαριθμῆσαι καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως, οὕτως οὔτε τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἱκανῶς, τοσούτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστὸς ὃν ἠγάπησεν ἔστρεψεν, ὃ ἐν τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ συνεστιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η'. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου, φίλου, ἠγαπημένου, καὶ Παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἤτοι, Ἡ σύναξις τῆς Ἁγίας κόνεως τῆς ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἤτοι τοῦ Μάννα.

Στ. Οὐ βρῶσιν, ἀλλὰ ῥῶσιν ἀνθρώποις νέμει,
Τὸ τοῦ τάφου σου Μάννα Μύστα Κυρίου.
Ὀγδοάτῃ τελέουσι ῥοδισμὸν βροντογόνοιο.

Ὁ πανάγαθος Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος Κύριος ἡμῶν, οὐ μόνον τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως ἀγωνισαμένους Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς, καὶ Ἀποστόλους, Προφήτας καὶ Μάρτυρας, καὶ πάντας τοὺς εὐαρεστήσαντας αὐτῷ Βασιλείας Οὐρανῶν καὶ τῶν αἰωνίων ἠξίωσεν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς διέπρεψαν καὶ ἐτάφησαν, πλήρεις χαρίτων ὑποδέδειξας, πολλοῖς ἐλάμπρυνε θαύμασι. καὶ γὰρ ὁ τάφος, ἐν ᾧ ὁ Μέγας Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος μέλλων μετατεθῆναι ἐτάφη, κόνιν ἁγίαν, ἣν οἱ ἐγχώριοι Μάννα μετονομάζουσιν, ἐπιπνεύσει Πνεύματος Ἁγίου κατὰ τὴν ὀγδόην τοῦ Μαΐου Μηνὸς ἐτησίως ἐξαίφνης ἀναβρύει καὶ ἀναδίδωσιν. ἣν οἱ προσερχόμενοι λαμβάνοντες, χρῶνται εἰς παντοίων παθῶν ἀπολύτρωσιν, εἰς θεραπείαν ψυχῶν, εἰς ῥῶσιν σώματος, Θεὸν δοξολογοῦντες, καὶ τὸν αὐτοῦ θεράποντα Ἰωάννην γεραίροντες.

Σωφρονίου.

Ἰστέον ὅτι ὁ Πατὴρ τοῦ Θεολόγου ὁ Ζεβεδαῖος ἦν, ἡ δὲ Μήτηρ Σαλώμη, θυγάτηρ Ἰωσὴφ τοῦ μνηστευσαμένου τὴν Θεοτόκον. ὁ γὰρ Ἰωσὴφ Υἱὸς ἔσχε τέσσαρας, Ἰάκωβον, Συμεὼν, Ἰούδαν, καὶ Ἰωσῆ, καὶ θυγατέρας τρεῖς, τήν τε Ἐσθὴρ, τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν Σαλώμην, ἥτις ἦν γυνὴ Ζεβεδαίου, Μήτηρ δὲ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. ἐντεῦθεν ὁ Σωτὴρ, θεῖος ἦν Ἰωάννου, ὡς ἀδελφὸς Σαλώμης τῆς θυγατρὸς Ἰωσήφ. μόνον δὲ τὸν Ἅγιον Πέτρον ὁ Κύριος ἐβάπτισεν οἰκείαις χερσί. καὶ Πέτρος Ἀνδρέαν, καὶ Ἀνδρέας Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, Ἰωάννης δὲ καὶ Ἰάκωβος τοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους· ὅτι πάντων φυγόντων, Ἰωάννης ὡς ἀγαπητὸς ἐν τῇ παραδόσει καὶ ἐν τῷ Σταυρῷ παρὼν, καὶ εἰς τὸν τάφον μετὰ τοῦ Πέτρου ἦλθεν. ἔλαβε δὲ καὶ τὴν Θεοτόκον εἰς τὰ ἴδια. Μητέρας δὲ ἔσχε τρεῖς ἐπὶ τῆς γῆς. Πρώτην τὴν Σαλώμην, ἐξ ἧς ἐγεννήθη. Δευτέραν τὴν Βροντὴν, ὅτι βροντῆς Υἱὸς ἐχρημάτισε. Τρίτην δὲ τὴν Παναγίαν Θεοτόκον, κατὰ

τὸ ῥηθὲν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Κυρίου. ἰδοὺ ἡ Μήτηρ σου. ἐβάπτισαν δὲ τὴν Ἁγίαν Θεοτόκον Πέτρος καὶ Ἰωάννης, μέχρι τῆς κοιμήσεως αὐτῆς συνὼν αὐτῇ ὁ Θεολόγος· καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς Ἔφεσον, καὶ κατέβαλε διὰ προσευχῆς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ τεσσαράκοντα μυριάδας ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν λατρευόντων τῇ Ἀρτέμιδι, τῆς πλάνης ἀπήλλαξε, καὶ πρὸς τὸ φῶς μετήγαγε. καλεῖται δὲ Λίβατον τὸ ὄρος, ἐν ᾧ ἵσταται ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. ἐκ δὲ Δύσεως κεῖται ὁ Ἅγιος Τιμόθεος. Μαρία δὲ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ οἱ ἑπτὰ Παῖδες, ἐν τῷ πλησίον Ὄρει Χελέων καλουμένῳ. ἡ δὲ Ἁγία Ἑρμιόνη θυγάτηρ μία οὖσα Φιλίππου ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων ἐκ τῶν τεσσάρων Προφητίδων θυγατέρων αὐτοῦ, κεῖται εἰς τὸ πλησίον ὄρος. καὶ Ἄδαυκτος ὁ Μάρτυς, καὶ ἡ τούτου θυγάτηρ Καλλιθέμη, καὶ ἕτεροι Μάρτυρες Ἐπίσκοποι γεγονότες, Ἀρίστων, Τύραννος, καὶ Ἀριστόβουλος, καὶ Παῦλος ὁ τῆς ἐρήμου πολίτης, ἐκεῖσε κατάκεινται. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Ἑβδόμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Λαθεῖν βιῶσαι Ἀρσένιος ἠγάπα.
Ὃς οὐδὲ πάντως ἐκβιώσας λανθάνει.

Οὗτος ἦν τῆς Μεγαλοπόλεως Ῥώμης γέννημα καὶ θρέμμα, ἐξ ἁπαλῶν τῶν ὀνύχων καθαρὸν τηρηθεὶς τῷ Θεῷ ἐνδιαίτημα, καὶ πάσης ἀρετῆς καὶ σοφίας θείας τε καὶ ἀνθρωπίνης πλήρης ὑπάρχων. ὅθεν καὶ τὴν τοῦ Διακόνου χειροτονίαν δεξάμενος, τοῦ Μεγάλου Θεοδοσίου τὴν τῶν Ῥωμαίων Βασιλείαν τότε ἰθύνοντος, πολλὴν δὲ ποιουμένου σπουδὴν, καὶ ἐπιζητοῦντος ἄνδρα πραγματικὸν, καὶ λόγιον, ἱκανοποιῆσαι, καὶ διδάξαι τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν τοῖς μαθήμασι, καὶ μάλιστα οἷς θεραπεύεται Θεὸς, μαθὼν περὶ τούτου, γράφει τῷ Βασιλεῖ Γρατιανῷ καὶ τῷ Πάπᾳ Ἰννοκεντίῳ, καὶ μόλις ἴσχυσε τοῦ ποθουμένου τυχεῖν. ἐπεὶ δὲ ἀπάρας τῆς Ῥωμαίων Ἀρσένιος, τὴν Κωνσταντίνου Πόλιν κατέλαβεν, ἔσχε κατὰ πρόσωπον Θεοδοσίου. εἶδε δὲ αὐτὸν σεμνὸν μὲν ἔχοντα πρόσωπον καὶ τὸ χρῶμα, εὔτακτον τὸ βλέμμα, ταπεινὸν τὸ φρόνημα, καὶ πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένον, καὶ πολλῆς χαρᾶς καὶ θυμηδίας ἐμπλησθεὶς, ἔκτοτε ὡς Πατέρα ὑπερετίμα, καὶ ὡς Διδάσκαλον ἐσέβετο. οἱ δὲ τῆς Συγκλήτου ὡς μέγα τι κειμήλιον βλέποντες, ἐθαύμαζον. αὐτὸς δὲ μισόδοξος ὢν καὶ φιλόθεος, καὶ τὴν δόξαν ὡς σκύβαλα ἡγούμενος, καὶ ἐπιποθῶν τὸν μονήρη βίον, καθ' ἑκάστην κατελιπάρει τὸ Θεῖον, πληρῶσαι αὐτοῦ τὴν αἴτησιν, καὶ παραυτίκα φωνῆς ἐνωτίσθη θείας, Ἀρσένιε, λεγούσης, φεῦγε τοὺς ἀνθρώπους καὶ σώζου. ὁ δὲ μηδὲν μελήσας, ἀλλὰ τὴν ἐσθῆτα ἀπαλλάξας, τὴν Ἀλεξάνδρειαν καταλαμβάνει, καὶ τὴν κόμην κειράμενος, ἐν τῇ σκήτῃ γέγονε, πάσῃ σκληραγωγίᾳ καὶ ταλαιπωρίᾳ ἑαυτὸν ὑποβάλλων, καὶ τοῦ Θεοῦ δεόμενος. καὶ πάλιν θεία φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀρσένιε, φεῦγε, σιώπα, ἡσύχαζε, καὶ σώζου. Τοῦτον τὸν Μέγαν ἠρώτησέ ποτε Θεόφιλος ὁ Πάπας Ἀλεξανδρείας, ἀνελθὼν σὺν ἑτέροις, εἰπὲ ἡμῖν, Πάτερ, λόγον ὠφελείας. ὁ δὲ ἔφη· ἐὰν εἴπω, φυλάττετε; οἱ δὲ εἶπον, ἐκπαντός. καὶ εἶπεν· ὅπου ἐὰν ἀκούσητε Ἀρσένιον, μὴ πλησιάσητε. Περὶ τούτου λέγεται, ὅτι παρ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐργαζόμενος, ῥάκος εἶχεν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, ἐν ᾧ ὑπεδέχετο τὰ δάκρυα. ἦν δὲ ἀστεῖος τῷ σώματι, ὁλοπόλιος, ξηρὸς, καὶ μακρὸς, εἰ καὶ μερικῶς ὑπὸ τοῦ γήρους κεκύρτωτο, τὴν ὑπήνην ἔχων μέχρι τῆς κοιλίας, τὸ εἶδος Ἀγγελικὸν ὡς Ἰακώβ. διὸ οὐδὲ φαίνεσθαι τινι ἤθελε κατὰ πρόσωπον, ἠγρύπνει τε πολλὰ, ὄρθιος ἱστάμενος καὶ εὐχόμενος, καὶ μηδόλως κλίνων τὰ γόνατα, μέχρις ἂν ὁ Ἥλιος τὴν ὁλονύκτιον αὐτοῦ ἔλυσε στάσιν. ὅθεν τὴν ψυχόλεθρον πύρωσιν, τοῖς τῶν δακρύων χεύμασι κατέσβεσε. μέλλοντος δὲ αὐτοῦ ἐκδημεῖν ἐκ τοῦ σώματος, πρὸς βαθὺ γῆρας ἐληλακότος,

τῶν

Digitized by Google

ἦν γὰρ ἐγγύς που τῶν ἑκατὸν ἐτῶν, ἐρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, τὸ ποῦ, καὶ ὅπως δεῖ καταθέσθαι αὐτόν. ὁ δὲ, οὐκ οἴδατε βαλεῖν σχοινίον ἐν τοῖς ποσί μου, καὶ ἆραι πρὸς τὸ ὄρος; καὶ αὖθις λέγει πρὸς αὐτούς· ἴδετε πόσος φόβος ἐστὶν ἐν ἐμοὶ μέλλοντι ἐκδημεῖν ἀπὸ τοῦ σώματος; οἱ δὲ, οἴδαμεν. ὁ δὲ, ἀφ᾽ οὗ ἐγενόμην Μοναχὸς, οὗτος ὁ φόβος οὐδ᾽ ὅλως ἀπέστη ἀπ᾽ ἐμοῦ. καὶ αὐτίκα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ ἐν εἰρήνῃ παρέδωκε.

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

Οἱ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.
Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες.
Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν.
Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Προθύμως ἐκβέβηκας, δεσμοῦ τῆς ὕλης ὦ παμμακάριστε, ὡς Θεοῦ παραστάτης, καὶ θεοπνεύστου γεγονὼς Ἄγγελος, θεολογίας βοῶν ἐξεπαίδευσας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς χόρτον λελόγισαι, χρυσὸν καὶ πλοῦτον ὦ παμμακάριστε, ὡς Θεοῦ παραστάτης, δι᾽ ἐνεργείας λαμπρῶς γεγονὼς, ἐθεολόγεις τῇ Κτίσει καὶ ἔψαλλες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Πατρὸς ἀνάρχου ἐκπορευόμενον, καὶ ἐκ σοῦ ἀμερίστως, λαμβάνων Λόγε μονογενὲς τοῦ Θεοῦ, τοῖς Ἀποστόλοις κραυγάζειν ἀνήγγειλεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ παλάτιον, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ γεγένησαι, καὶ κλίνη μόνη ῥῆσις, ἣν ὡς ἔφησε γραφῆς, κυκλοῦσι Σολομῶν ἑξήκοντα, σοὶ νῦν Παρθένε βοῶσαι καὶ ψάλλουσαι· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τὴν λύμην ἰώμενος, τῶν πάλαι μύρων Πάτερ Ἀρσένιε, δυσωδίας ἣν εἶχον, καὶ εὐωδία Χριστοῦ γεγονὼς, ἐν μετουσίᾳ τῆς χάριτος ἔλεγες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν Θεὸν ἐν σώματι, ὑπέδυς γνόφον Πάτερ Ἀρσένιε. ἐν Χριστῷ μυηθεὶς δὲ Πατρὸς ἀνάρχου γνῶσιν καὶ Πνεύματος, τὴν ἐν Τριάδι μονάδα ἀνύμνησας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Ἕνα πάντων μὲν Κύριον, σὲ δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα θεολογοῦντες σὲ καταγγέλλομεν, καὶ εὖ εἰδότες σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυὲς καὶ συναΐδιον.

Καταβασία.

Οἱ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα.
Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου.
Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου.
Πάτερ παντοκράτορ καὶ Λόγε καὶ Πνεῦμα.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡς εὐπρεπὴς καὶ εὔσημος, ἡ πανένδοξος μνήμη σου, Εὐαγγελιστὰ τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, εὐθέως μυρίζουσα, τὴν Ἐκκλησίαν ἔλαμψεν. ὅθεν γεγηθότες, οἱ πιστοὶ μελῳδοῦμεν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Τὸν Θεολόγον ἔχοντες, τῆς χορείας ταξίαρχον, σὲ τὸν ὑπ᾽ αὐτοῦ Χριστὲ θεολογούμενον, Θεὸν καταγγέλλομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι. καὶ ψαλμῳδικῶς, ὑμνολογοῦντες βοῶμεν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα τέτοκας, Θεὸν Λόγον πανάμωμε. τοῦτον ἐκδυσώπει τοῦ πυρός με ῥύσασθαι. ἰδοὺ γὰρ ὁ βίος μου, ὅλος ἐκδεδαπάνηται, ὅλος ἐκδεδούλωται, ταῖς δειναῖς ἁμαρτίαις. διὸ πρὸς σὲ Παρθένε, καταφεύγω ὁ τάλας, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι τὴν κεχαριτωμένην.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τῶν ἡδονῶν Ἀρσένιε, τὴν ψυχόλεθρον πύρωσιν, τὴν κολαστικήν τε τῆς γεέννης ἔκκαυσιν, εὐτόνως κατέσβεσας, τοῖς τῶν δα-

δα-

δακρύων ῥάμασιν. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς, ἐξ ἀμφοτέρων ῥυσθῆναι, μὴ παύσῃ ἱκετεύων, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, Χριστὸν ὃν εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἑπταπλασίως Ὅσιε, καταψύξεως κάμινον, τῆς Βαβυλωνίας σεαυτῷ ἐξέκαυσας. ἐν ᾗ δροσιζόμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόας, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Τριαδικόν.

Τριοσοφαῆ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρὸς, καὶ συμβασιλεῦον ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Καταβασία.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα.

Εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ, ἢ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἢ τῇ δ'. πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, ἢ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Εἰ δὲ ἐν τῇ ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς τύχῃ, στιχολογεῖται, ἢ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἑβδομάδος, ἢ ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Φωτίζου φωτίζου ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ.

Ὢ θείας, ὢ φίλης, ὢ γλυκυτάτης σου.

Ὢ Πάσχα τὸ μέγα καὶ ἱερώτατον Χριστέ.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Δεσπότου παρεστηκὼς, τὴν Παρθένον τε καὶ Θεοτόκον Ἁγνὴν, τῶν Μαθητῶν, ὁ ἠγαπημένος τὸ καθαρὸν, θεολογίας ὄργανον, οἷά περ Παρθένος ἐγχειρισθεὶς, καὶ φύλαξ τῆς ἀμέμπτου, ὑπάρξας Θεοτόκου, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Ἀξίως ἀγαπήσας ὁ καθαρὸς, τὸν σεμνὸν καὶ ἀκίβδηλον βίον σου, ἀγγελικῶς πεπολιτευμένον ἐπὶ τῆς γῆς, σὲ ἀδελφὸν προσήκατο, μάκαρ Ἰωάννη τῆς ἑαυτοῦ, Υἱὸν σὲ καταγγείλας, μητρὸς τῆς Θεοτόκου. μεθ' ἧς σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Στερρὸς σκεπαστήριος γενοῦ μοι πύργος Ἁγνὴ, τῶν Δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβοῦσα, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόρρω ἀπελαύνων καὶ καθαρὰν, διδοὺς ἐλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν μοι παρέχουσα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Μωσῆς ἐθαυμαστώθη ἀξιωθεὶς, κατιδεῖν τῆς Παρθένου τὴν κύησιν, συμβολικῶς, βάτον τὸν τυπούμενον φλογοειδῆ. σὺ δὲ τῷ θείῳ Πνεύματι, ὅλος δι' ἐκστάσεως συγκραθεὶς, πυρίμορφος ὡράθης. διὸ καὶ ἐπαξίως, σὲ μακαρίζομεν Ἀρσένιε.

Ἀμείψατο Χριστός σοι ἄδυτον φῶς εὐφροσύνη δὲ, σὲ ὑπεδέξατο ἐν Οὐρανοῖς, μνήμη μὲν θανάτου διηνεκεῖ, τὸν σεαυτοῦ προσήγαγες, βίον ἀκηλίδωτον ἐμμελῶς. διὸ καὶ ἐπαξίως, ἀπείληφας τῶν πόνων, ἐπικαρπίας Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Καταβασία.

Φωτίζου φωτίζου ἡ Νέα Ἱερουσαλήμ.

Ἐξαποστειλ. Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός.

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεολογῶν ἐβρόντησας, Ἐν ἀρχῇ ἦν, ὁ Λόγος, καὶ πρὸς Θεὸν ὁ Λόγος ἦν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη. τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῷ στήθει, ἐπιπεσὼν κἀκεῖθεν δὲ, πλῆρες Θεολογίας, ῥεῖθρον ζωῆς, μάκαρ ἀρυσάμενος Θεολόγε, τὴν κτίσιν ἄρδεις ἅπασαν, ἥτις σε καὶ γεραίρει.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Τῷ τοῦ Δεσπότου Ὅσιε, πειθαρχῶν θείῳ νόμῳ, πάντα τὸν Κόσμον ἔλιπες; καὶ

λα-

λαβὼν τὸν σταυρόν σου, Πάτερ Ἀρσένιε χαίρων, ἠκολούθησας τούτῳ, μνείαις καὶ τοῖς δάκρυσι, Θεοφόρε σχολάζων, καὶ προσευχῇ, στάσει τε παννύχῳ καὶ ἡσυχίᾳ. δι' ἧς ἀκράδης πάνσοφε, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, οἷα τύχη.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Πᾶσα πνοή.

Εἰ τύχη ἐν ταῖς δυσὶν ἑορταῖς, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς δηλαδή, καὶ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ἐν τῇ πρὸ αὐτῆς δ. ἱστῶμεν στ. ϛ΄. στ. τῆς Ἑορτῆς, γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, γ΄. στ. προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσίᾳ θερμῇ, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, πλέον πάντων πέφηνας, μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ καὶ κείμενος, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἁγνείας κάλλεσι καταυγασθείς, σῶμα καὶ διάνοιαν, θεομακάριστε. Ὅμοιον.

Ὁ Παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας τὸ φαεινότατον, ὄμμα τὸ πάνσεπτον, Ἰωάννην ᾄσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ. Ὅμοιον.

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσών, τῆς σοφίας ἐξήντλησας, καὶ τὸν Κόσμον ἤρδευσας, Ἰωάννη μακάριε, τῇ τῆς Τριάδος γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος. στῦλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμψυχος, καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Πάτερ Θεόφρον Ἀρσένιε, τῆς κοσμικῆς σεαυτόν, ἐκχωρήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνηνέχθης ἀκρότητα. αὐτὴν ποθήσας τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν, αὐτὸ τὸ ὄντως ἐφετὸν ἔφθασας. οὗ ταῖς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρσούμενος, ἁμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, ἰσάγγελε Παρθένε, Θεολόγε θεοδίδακτε, ὀρθοδόξως τῷ Κόσμῳ, τὴν ἄχραντον πλευράν, τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ, βλύζουσαν ἐκήρυξας. ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν ποριζόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰ δὲ τύχη τῇ δ. τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, ψάλλομεν στ. τοῦ Ἁγίου, δευτεροῦντες τὸ α΄. εἶτα Ἀναστὰς ὁ Θεός, καὶ τὰ στ. τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στ. αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, ἐκτενής, ἡ κατήχησις, ἡ συνήθης Λιτή, ἡ α΄. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα, Ὠδὴ γ΄. καὶ ἐκ τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ ϛ΄. Προκείμενον τοῦ Ἁγίου. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου. Εἰ δὲ ἐν ταῖς δυσὶν Ἑορταῖς τύχη, ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, Ὠδὴ γ΄. τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐκ τοῦ Ἁγίου, ἡ ϛ΄. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον. Ἀπόστολον, Ἀλληλουϊάριον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ὁμοίως καὶ Κοινωνικόν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Θ΄.

Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στ. τῶν ἀμφοτέρων ἅμα, γ΄. στ. τοῦ Προφήτου. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄνθρακι Θεότητος, τῷ σαρκωθέντι κρυπτόμενος, Προφητείαν πιστεύεται, ὁ μέγας καὶ ἔνδοξος, καὶ τὴν θείαν δόξαν, βλέπει Ἡσαΐας, διὰ πολλὴν τῆς ἀρετῆς, περιουσίαν καὶ καθαρότητα, καὶ κήρυξ προχειρίζεται, καὶ προμηνύει τὴν μέλλουσαν, σωτηρίαν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν.

Ὅμοιον.

Digitized by Google

Ὅμοιον.

Νοῦν τε καὶ διάνοιαν, ἐκκαθαρθεὶς ἀξιάγαστε, Ἠσαΐα τοῦ Πνεύματος, ἐνάρμοστον ὄργανον, ἐνεργείαις τούτου, καὶ ταῖς ἐπιπνοίαις, ἀνακρουόμενος ἀεὶ, καὶ θεοφρόνως μεθαρμοζόμενος, ἐγένου πανοίδιμε, τὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον, ἐπηρμένου θεώμενος, καὶ τὰ θεῖα μυούμενος.

Ὅμοιον.

Μίαν κυριότητα, Τρισυποστάτου Θεότητος, τρισαγίῳ φρονήματι, ἀπαύστως δοξάζοντα, Σεραφὶμ τὰ θεῖα, Μάκαρ θεωρήσας, καὶ μυηθεὶς προφητικὴν, ἐνεπιστεύθης χάριν θαυμάσιε. διό σου τὸ πανίερον, ἐπιτελοῦντες μνημόσυνον, τῷ Χριστῷ σε προσάγομεν, πρεσβευτὴν δυνατώτατον.

Ἕτερα τῆς. τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῦ Χριστοφόρου τοὺς ἄθλους, δεῦτε τιμήσωμεν, δι' ὧν ἡμῖν πηγάζει, ἡ ἀέναος χάρις, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου. καὶ γὰρ κραταιῶς, τοὺς ἐχθροὺς τροπωσάμενος, κατὰ παθῶν καὶ Δαιμόνων καὶ ὀδυνῶν, τὴν ἴασιν ἐκομίσατο.

Ὅμοιον.

Ἡ τῶν λειψάνων σου κόνις, θαυμάτων βλύζει πηγὰς, τῶν κεραυνῶν τὴν λύσιν, καὶ λοιμῶν καὶ κινδύνων, τὴν λύτρωσιν παρέχει. διό σε καὶ νῦν, Χριστοφόρε πολύαθλε, ὁ σὸς λαὸς ἱκετεύει ὅπως ἀεὶ, διασώζεται τῆς βλάβης αὐτῶν.

Ὅμοιον.

Εὐῶδες τὸ μνημόσυνον Μάρτυς, εὐωδιάζει τερπνῶς, ἐαρινὰ ὡς ῥόδα, τὰ πολύαθλα πάθη, τῶν σῶν ἀγωνισμάτων· δι' ὧν ἀσθενεῖς, ἐμπαθεῖς τε καὶ ἄρρωστοι, τὴν εὐρωστίαν πλουτοῦντες ταῖς σαῖς εὐχαῖς, ἀνυμνοῦσι τὸν δοτῆρα Χριστόν.

Δόξα. Ἦχος δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κογχύλῃ αἵματος τοῦ μαρτυρίου σου, κοσμηθεῖσα ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει, Χριστοφόρε πολύαθλε· τῷ γὰρ Σταυρῷ καθοπλίσας ἑαυτὸν, καὶ τὰ θανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἑλόμενος, γενναίως πρὸς παράταξιν τοῦ ἀλλοτρίου ἀντικατέστης, καὶ κατῄσχυνας πάσας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, νικητὴς στρατιώτης ὤφθης τοῦ Χριστοῦ. διὸ δυσωποῦμέν σε, ὡς παῤῥησίαν ἔχων, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα. Ἦχος δ΄. Ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὸν ἀθλοφόρον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Χριστοφόρον τὸν ἔνδοξον. σήμερον γὰρ ὡς ἑωσφόρος ἀνέτειλε, καὶ καταφωτίζει τὰς διανοίας τῶν πιστῶν τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σεβάσμιον.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον τοῦ Προφήτου. Ἦχος β΄.

Τοῦ Προφήτου σου Ἠσαΐου, τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας καὶ τῶν Ἁγίων. Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Φώτισόν με Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ καθοδήγησον φαιδρῶς, τοῦ θείου Προφήτου, τὴν ἔνδοξον καὶ ἔντιμον, εὐφημῆσαι πανήγυριν.

Θεόφθογγος σάλπιγξ τοῦ Ἠσαΐου, περιηχήσασα τὴν γῆν, τοὺς τῆς Ἐκκλησίας τροφίμους συνεκάλεσεν, ἑορτάσαι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὰ πάθη τοῦ σώματος θεοφόρε, τῷ τῆς ψυχῆς στεῤῥῷ ὑποτάξας, τὴν δόξαν κατηξίωσαι, ἰδεῖν τοῦ Παντοκράτορος.

Ἄλλος τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος ὁ αὐτός.

Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες σήμερον χριστοφόροι, τοῦ Χριστοφόρου τὴν μνήμην, τοῦ τῆς ἀληθείας Μάρτυρος θεοφρόνως, καὶ εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν.

Ἀρ-

Digitized by Google

Ἀνδρείως ἠγωνίσω κατὰ τῆς πλάνης, καὶ τὰς τῶν Τυράννων ἀπειλὰς Μάρτυς ἀθλοφόρε, ἰσχύϊ ῥωννύμενος, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησας. Θεοτοκίον.

Ῥάβδον προορῶν σε τὴν Θεοτόκον, ἄνθος δὲ πάλιν τὸν ἐκ σοῦ, σαρκούμενον Λόγον, προήγγειλεν ὁ ἔνδοξος, Ἡσαΐας παράδοξα πάντε.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν.

Ὅλην τὴν αὐγὴν τοῦ Πνεύματος, ὑποδεδεγμένος προηγόρευσας ἔνδοξε, τῆς τοῦ Λόγου οἰκονομίας, τὸ ἀπόῤῥητον Μυστήριον.

Ἤρθης πρὸς οὐράνιον ὕψος, καὶ τῆς εὐσεβείας τὴν λαμπρότητα ἔδειξας. τῶν εἰδώλων ματαιοτάτην, σὺ διήλεγξας ἀθεΐαν.

Λίθον ἐκ Σιὼν ὑπέρτιμον, ἀκρογωνιαῖον τὴν οἰκουμένην συνδέοντα, τὸν Δεσπότην ὁ Ἡσαΐας, προφητεύει τεθησόμενον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ φραξάμενος Μάρτυς ἀθλοφόρε, τὰς ἀλγηδόνας ὑπέμεινας, ἀνδρείως τῷ ποθουμένῳ, ἐντρυφῶν καὶ ἀγαλλόμενος.

Σάρξ μὲν αἰκισμοῖς ἐτέμνετο, ἡ θεοφιλὴς δέ σου ψυχή, δι' ἀγάπης ἐτρέφετο, μελετῶσα τῆς Βασιλείας, Χριστοφόρε τὴν ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Ῥῆσις ἀληθῶς πεπλήρωται, ἡ τῷ Ἡσαΐου· ἡ Παρθένος γὰρ τέτοκε, σαρκωθέντα τὸν ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ Εἱρμός.

„ Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κα. Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως ὁμολογία.

Θείας χάριτος κατηξιώθης, ὅτι ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, Ἡσαΐα Προφῆτα πανένδοξε. τῆς ἀληθείας προῤῥήσεις ἐκήρυξας, καὶ ἀνόμους τὰς Τυράννους διήλεγξας. διό σοι ἐπέθεντο ξυλίνῳ πρίονι διχάσαντες. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος Πλ. δ'.
Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τὴν γνῶσιν καταλαβών, ἀγνωσίας τὸν ζόφον ἀποβαλών, Μάρτυς κατεπάτησας, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων ἔσβεσας τὸ ἄθεον φρύαγμα. ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, ἐδέξω τὸν Στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα. Χριστοφόρε πολύαθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Τῆς σῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας.

Τῆς ἀρετῆς ἀμυψωθεὶς πρὸς ἀκρότητα, καὶ καθαρῶς τῷ ποθουμένῳ προσομιλήσας, γεγηθότως ἔψαλλες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Προφητικὴν Ἡσαΐα χάριν πεπίστευσαι, καὶ Θεοῦ ἐνδιαίτημα θεῖον δέδειξαι, καὶ Οὐρανῶν σκηνώμασι, δόξης ἀκηράτου ἠξίωσαι.

Ἐγκαινίζεσθαι νήσους ἔφης αἰνιττόμενος, τὰς ἐθνῶν Ἐκκλησίας τοῦ θείου Πνεύματος, πληθυνθησομένας ἔνδοξε, μύστης ἀῤῥήτων γενόμενος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τῶν Οὐρανῶν τὴν κληρουχίαν Μάρτυς εἴληφας, ἐπὶ γῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος, τὴν τῶν εἰδώλων ἔσβεσας, πλάνην ἀνδρείως δεισιδαίμονα.

Τῶν γυναικῶν σοι τὴν πεῖραν Μάρτυς προσέφερεν, ὡς Ἀδὰμ τῷ προπάτορι ὁ ὄφις ποτέ. ἀλλ' ἡττηθεὶς ᾐσχύνετο, βρόχους καθ' αὐτοῦ τεκταινόμενος.

Θεοτοκίον.

Παιδίον ἡμῖν ἐδόθη ἐκ τῆς Προφήτιδος, τὸ τεχθὲν πρὸ ὠδίνων τῆς Θεομήτορος, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπώμιος, θεῖος Ἡσαΐας ἐκήρυξεν.

Ὠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Τὸν κεκρυμμένον ἄνωθεν, μυστήριον ὁρῶν, καὶ τὴν ἀρχαίαν βουλὴν τοῦ ὑψίστου, τῆς περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας, θεοῤῥήμον κατήγγειλας.

Digitized by Google

Ἡ τῶν παθῶν σου Κύριε, ἀέναος πηγή, τῶν παθημάτων ἡμᾶς ἀπελαύνει. ἧκας γὰρ Σωτὴρ ὡς Ἡσαΐας, ὁ Προφήτης ἐδίδαξε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ἐξώρμησας λαοὺς, καὶ τὴν μανίαν ἀθέων Τυράννων ἔλυσας, σαφῶς τῆς ἐπιγείου σοφίας ἐνδεδυμένος, τὴν ἐξ ὕψους ἐνέργειαν.

Οὐρανῶν ὡς προέκρινας, ἀπόλαυσιν σαφῶς, τῆς ἐπιγείου σοφὲ Χριστοφόρε, ἔφερες στεῤῥῶς βασάνων πόνους, τῷ Σταυρῷ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ νεφέλης Κύριε, καθήμενος ἀγκάλης, τῆς πανυμνήτου μητρὸς, Ἡσαΐας βλέπει σε τρανῶς, τῶν Αἰγυπτίων καθαιροῦντα τὰ ξόανα.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Τῷ Πνεύματι, τυπωθεὶς Ἡσαΐας ἑώρακεν, ἐπὶ θρόνου, κυριότητα δόξης ἀστράπτουσαν, ὑμνολογουμένην, τρισαγίᾳ φωνῇ τὸν τρισάριθμον.

Τῷ στόματι, δεδοικὼς σοὶ προσάγει τὸν ἄνθρακα, Ἡσαΐα, Σεραφεὶμ τῇ λαβίδι δραξάμενον, καὶ Θεοῦ Προφήτην, ἐκτελεῖ μυστικῶς ἱερώτατε.

Τὴν ἔκβασιν, τηλαυγῶς θεωρῶν τῶν προῤῥήσεων, Ἡσαΐας, νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις ἀγάλλεται, καὶ σκιρτῶν δοξάζει, πληροῦντα αὐτοῦ τὰ κηρύγματα.

Τοῦ Μάρτυρος.

Οὐ πρὸς αἷμα, οὐ πρὸς σάρκα τὴν πάλην ἀράμενος, ἐναντίων, τὰς ἀρχὰς ἐτροποῦτο καὶ δαίμονας, ἀοράτῳ σθένει, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κρατυνόμενος.

Ἠγάπησας, εὐπρεπῶς ὀρεκτῶν τὴν ἀκρότητα, Ἀθλοφόρε. οὐκ ἠσθένεις τῶν πόνων ξεόμενος, τὴν διάνοιάν σου, ἐνερείδων ἀεὶ τῷ Δεσπότῃ σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Παρθένον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν θεώμενος, καὶ τεκοῦσαν, Ἡσαΐας ὡς ἔφη ὁ ἔνδοξος, σαρκωθέντα Λόγον, καὶ Υἱὸν τοῦ Θεοῦ νῦν ἀγάλλεται.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν „τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν „τῷ κήτει δεόμενος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, „Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον.

Τῆς Προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, Προφητομάρτυς Ἡσαΐα θεοκήρυξ, πᾶσιν ἐτράνωσας τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου φωνήσας, μεγαλοφώνως εἰς τὰ πέρατα· ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται.

Ὁ Οἶκος.

Ὅλος ὑπάρχων νενεκρωμένος, καὶ ἀκάθαρτα χείλη κεκτημένος Χριστὲ, πῶς οἴσω σοι αἶνον ἐπάξιον; ὅμως γινώσκων τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, ὅτι σώζεις τοὺς πίστει προσιόντας, ὥσπερ ποτὲ καὶ ἡ χήρα ἐκείνη τὰ δύω λεπτὰ, προσφέρω λόγους χειλέων ῥυπαρῶν, καὶ προσπίπτω κραυγάζων σοι· τὸν νοῦν μου φώτισον Δέσποτα, ἵνα λέγω μετὰ τοῦ Προφήτου σου· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Θ΄. Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡσαΐου.

Στίχ. Ὡς ἄσπορον προεῖδεν Υἱομητρίαν,
Πρισθεὶς ἄναρχον εἶδεν Υἱοπατρίαν.
Ἡσαΐας δ᾽ ὀρόων μέλλοντ᾽ ἐνάτῃ χερὶ πρίσθη.

Οὗτος ὁ ἐν Προφήταις μέγιστος, καὶ μεγαλοφωνότατος ἦν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. θνήσκει δὲ πρισθεὶς ὑπὸ Μανασσῆ τοῦ βασιλέως, υἱοῦ Ἐζεκίου, καὶ ἐτέθη ὑποκάτω δρυὸς Ἀρωὴλ, ἐχομένου τῆς διαβάσεως τῶν ὑδάτων, ὧν ἀπώλεσεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς, καταχώσας αὐτά. καὶ ὁ Θεὸς τὸ Σημεῖον τοῦ Σιλωὰμ ἐποίησε δι᾽ αὐτὸν τὸν Προφήτην. διότι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ὀλιγωρήσας, ηὔξατο καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ ὁ Θεὸς διὰ τὸ τὸν Προφήτην πιεῖν ὕδωρ, καὶ εὐθέως ἀπέστειλεν αὐτῷ ἐξ αὐτοῦ ζῶν ὕδωρ. διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωὰμ, ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐζεκίου πρὸ τοῦ ποιῆσαι τοὺς λάκκους, καὶ τὰς κολυμβήθρας ἐπὶ τῇ εὐχῇ Ἡσαΐου, μικρὸν ὕδωρ ἐξελήλυ-

Digitized by Google

λυθῶσι. ὅτι ἦν ἡ Πόλις ἐν συγκλεισμῷ ἀλλοφύλων. καὶ ἵνα μὴ διαφθαρῇ ἡ Πόλις, μὴ ἔχουσα ὕδωρ, ἠρώτων γὰρ οἱ πολέμιοι, πόθεν αὐτοῖς τὸ πότιμον ὕδωρ; καὶ ἐχαράκωσαν τὴν πόλιν, καὶ παρεκαθέζοντο τῷ Σιλωάμ. Ὅταν οὖν ἤρχοντο σὺν τῷ Ἡσαΐᾳ οἱ Ἰουδαῖοι, ἄφνω ἀνήρχετο τὸ ὕδωρ. διὸ καὶ ἕως τῆς σήμερον αἰφνιδίως ἐξέρχεται, καὶ κατὰ τὴν ὥραν, ἣν ὁ Προφήτης ἐπεδήμει σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, ἵνα δειχθῇ τὸ μυστήριον. καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἡσαΐου τοῦτο γέγονε, μνήμης αὐτοῦ χάριν, καὶ ὁ λαὸς πλησίον τοῦ Σιλωὰμ ἐπιμελῶς ἔθαψαν αὐτὸν καὶ ἐνδόξως, ὅπως διὰ τῶν εὐχῶν αὐτοῦ, καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ, ἔχωσιν ὡσαύτως τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ὕδατος.

Ἔστι δὲ καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ τοῦ Προφήτου ἐχόμενα τοῦ τάφου τῶν Βασιλέων, ὄπισθεν τοῦ τάφου τῶν Ἱερέων, ἐπὶ τὸ μέρος τὸ πρὸς νότον. Σολομὼν γὰρ ἐποίησε τοὺς τάφους Δαβὶδ διαγράψας κατὰ ἀνατολὰς Σιών, ἥτις ἔχει εἴσοδον ἀπὸ Γαβαών, μήκοθεν τῆς πόλεως σταδίους εἴκοσι, καὶ ἐποίησε σκολιὰν σύνθετον, ἀνυπονόητον ἔχουσαν τὴν εἴσοδον τοῖς πολλοῖς. καὶ ἔστιν ἕως σήμερον ἀγνοουμένη τοῖς Ἱερεῦσι, καὶ ὅλῳ τῷ Λαῷ. Ἐκεῖ εἶχεν ὁ Βασιλεὺς τὸ ἐξ Αἰθιοπίας χρυσίον, καὶ τὰ ἀρώματα. καὶ ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς Ἐζεκίας ἔδειξε τὸ μυστήριον τοῦ Δαβὶδ καὶ τοῦ Σολομῶντος τοῖς Ἱερεῦσι Βαβυλωνίοις, καὶ ἐμίαναν τὰ ὀστᾶ τῶν Πατέρων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς ἐπηράσατο, εἰς δουλείαν ἔσεσθαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ, καὶ ἄκαρπον ἐποίησεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Προφητείῳ αὐτοῦ, τῷ πλησίον τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λαυρεντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Στίχ. Τὸν Χριστοφόρον οἶδά σου Χριστοφόρε,
Χριστῷ σύνθετον τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.
Χριστοφόρον δὲ ἐμάτη σύγχροος ἔκταμε χαλκός.

Καὶ περὶ τούτου λέγεται τοῦ ἐνδόξου καὶ Μεγαλομάρτυρος τερατώδη τινὰ καὶ παράδοξα, ὅτι τε κυνοπρόσωπος ἦν, ἐκ τῆς χώρας τῶν τοὺς ἀνθρώπους κατεσθιόντων. καὶ ὅτι καταχεθεὶς ἐν πολέμῳ ὑπὸ κόμητός τινος, καὶ ἀνθρωπίνως φθέγγεσθαι μὴ δυνάμενος, προσηύξατο τῷ Θεῷ, καὶ ἐπέμφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου λέγων· Ῥέπρεβε, ἀνδρίζου· τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα. καὶ ὅτι ἀψάμενος αὐτοῦ ὁ Ἄγγελος τῶν χειλέων, λαλεῖν παρεσκεύασε. καὶ ὅτι εἰσελθὼν τῇ πόλει, διήλεγχε τοὺς τῶν Χριστιανῶν διώκτας, τοὺς πλανωμένους περὶ τὰ μάταια, καὶ Θεοὺς νομίζοντας εἶναι τὰ ἄψυχα, τύπτεται ὑπὸ Βακχίου τινός. πρὸς ὃν ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὡς ὑπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐντολῆς ταπεινούμενος κατέχεται. εἰ γὰρ δοίη κίνησιν τῷ θυμῷ, οὔτε τὸν βραχίονα αὐτῷ ὑποστήσασθαι, οὔθ' ὅλως τὴν τοῦ βασιλέως αὐτοῦ ἰσχὺν μηδὲν οὖσαν, καὶ διεφθαρμένην. Διακοσίων οὖν στρατιωτῶν πεμφθέντων ἐπ' αὐτόν, διά τε τὸ φοβερὸν καὶ ἐξηλλαγμένον τοῦ εἴδους, καὶ τὴν αὐτοῦ ἰσχὺν ἀνυπέρβλητον οὖσαν, καὶ καταλαβόντων αὐτόν, τῇ χειρὶ ῥάβδον κατέχοντα, ἥτις παραδόξως ἐβλάστησε, καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα ἀγαγόντων, ἐπεὶ Ἄγγελος ὀφθείς, ἤδη τῶν ἄρτων ἐπιλιπόντων τοῖς στρατιώταις, εἰς πλῆθος αὐτοὺς αὖθις κατέστησε, τῷ παραδόξῳ τοῦ θαύματος ἐκπλαγέντες οἱ στρατιῶται, ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζονται ἅμα τῷ Ἁγίῳ Χριστοφόρῳ, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, ἐν Ἀντιοχείᾳ γενόμενοι, ἔνθα ἀντὶ Ῥεπρέβου, Χριστοφόρος ἐκλήθη. Κατιδὼν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς παραγενόμενον, καὶ ἐκπλαγείς, ὕπτιος εἰς τοὐπίσω κατέπεσε, καὶ πάλιν ἀνενέγκας, δόλῳ μετελθεῖν αὐτὸν καὶ κολακείαις μαλάξαι, καὶ κατ' ὀλίγον ἀποστῆσαι τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ μὴ φανερῶς ἐπιχειρῆσαι ἐβουλεύσατο.

Ὅθεν προσκαλεσάμενος δύο γυναῖκας τὴν ὄψιν διαπρεπεῖς, ἀκολάστους δέ, καὶ πρὸς μίξιν ἑτοίμους, καὶ δεινὰς ὑποθερμά-

Digitized by Google

μαι καὶ ἐρεθίσαι, καὶ ἀνεγεῖραι ἀνδρῶν νέων ἀκαθέκτους καὶ λυσσώδεις ὁρμάς, ὄνομα δέ, τῇ μὲν Καλλινίκη, τῇ δὲ Ἀκυλίνα, εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν κελεύει, καὶ παντοίαις χρήσασθαι μηχανίαις, ὡς ἐν συνηθείᾳ τῇ πρὸς αὐτάς, καὶ ἀγαπήσει γενόμενον, ἀποστῆναι μὲν τῆς τοῦ Χριστοῦ Πίστεως, θυσίαν δὲ τοῖς εἰδώλοις προσενεγκεῖν. ἃς ὁ Ἅγιος κατηχήσας, τῆς θρησκείας τῶν εἰδώλων μετέστησεν. αἳ τοῦ βασιλέως ἐνώπιον Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἀνειποῦσαι, δειναῖς μάστιξιν ὑπεβλήθησαν, καὶ ταῖς βασάνοις ἐγκαρτεροῦσαι, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. Ἐπὶ τούτοις εἰς ὀργὴν ἐξαφθέντος τοῦ βασιλέως, καὶ τὸν Ἅγιον εἰς τὸ τοῦ προσώπου σχῆμα ἀλλόκοτον ἐξυβρίσαντος, τοῦ δέ, δεκτικὸν αὐτὸν τῆς ἐνεργείας τοῦ Διαβόλου εἰπόντος, τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ Δέκιος ὄνομα, ὁ Βασιλεὺς κατὰ τῶν διακοσίων στρατιωτῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει τοῦ Ἁγίου σταλέντων, καὶ βαπτισθέντων ἅμα αὐτῷ, τὴν ἀπόφασιν ἔδωκεν. οἳ, ἐπειδὴ προσῆλθον ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἅγιον προσεκύνησαν, πάντες τῷ ξίφει τοὺς αὐχένας ἐτμήθησαν. τὸν δὲ Ἅγιον Χριστοφόρον ἐν ὀργάνῳ τινὶ χαλκῷ κελεύει καθηλωθῆναι, καὶ πυρκαϊὰν γενέσθαι κάτωθεν. καὶ τούτου γενομένου, διέμεινεν ἀβλαβής, οὐ μόνον μηδὲν πάσχων ὑπὸ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς καθηλώσεως, ἀλλ᾽ ὡς ἐν ἀνέσει παράδοξά τινα, καὶ τοῖς μὲν πολλοῖς ἄπιστα, τοῖς δὲ Πιστοῖς πάνυ πιστὰ καὶ ἀπαράδεκτα διηγούμενος· ἄνδρα τινὰ λέγων καθορᾶν μήκει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, λευκὰ περιβεβλημένον ἱμάτια, καὶ ταῖς ἐξ αὐτοῦ μαρμαρυγαῖς τὸν Ἥλιον ἀποκρύπτοντα, οὗ ὑπὲρ κεφαλῆς λαμπρὸς ἐπέκειτο στέφανος, περιπόλους δὲ κύκλῳ καὶ στρατιώτας ἐξηρτημένους, πρὸς οὓς μέλανές τινες καὶ δυσειδεῖς συμβαλόντες κρατεῖν ἔδοξαν αὐτῶν καὶ κατατροποῦσθαι· ἐπιστραφῆναι δὲ τὸν φοβερὸν ἐκεῖνον ἄρχοντα θυμῷ, καὶ συνταράξαι καὶ συμπατῆσαι τῶν ἐναντίων πᾶσαν τὴν δύναμιν, καὶ τὸ κράτος λαβεῖν. τοὺς δὲ ὄχλους ταῦτα ἀκούσαντας, καὶ ἅμα τὸν Ἅγιον ἀλώβητον ἀπὸ τοῦ ὑποβληθέντος πυρὸς φυλαχθέντα ἰδόντας πιστεῦσαι, καὶ προσελθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ τὸν Ἅγιον ἐξελκύσαι ἀπὸ τοῦ πυρός. Ἀλλ᾽ οὗτοι μὲν ὑπὸ τῶν τοῦ βασιλέως ὑπηρετῶν κατεκόπησαν· ὁ δὲ Ἅγιος Χριστοφόρος δεσμεῖται λίθῳ ἐπὶ τοῦ τραχήλου, καὶ ἐν φρέατι ῥίπτεται· ἐκεῖθεν δὲ ὑπὸ Ἀγγέλων ἀνελκυσθείς, χαλκοῦν ἱμάτιον πεπυρωμένον ἐνδύεται, καὶ τελευταῖον ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τῷ Κυπαρισσίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἐπιμάχου καὶ Γορδιανοῦ. καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῖν, παρεσομένην βλέπων, ὁ Ἡσαΐας ἀπολύτρωσιν, ἥξει ἀνεβόησεν, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ Προφητείας χάριν, καὶ Μαρτυρίου στέφος, ὁ Ἡσαΐας ἀνεδήσατο· ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσεβείας ὅρους, καὶ πολιτείας νόμους, θεοφορήτῳ γλώσσῃ τέθεικας, Προφῆτα θεσπέσιε, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τῆς Μαρτυρίας ὁδόν, τῇ καρτερίᾳ τρέχων, ὁ Χριστοφόρος τὰ οὐράνια, πολλὰ σκηνώματα, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς ἀσεβείας φλόγα, τῆς εὐσεβείας δρόσῳ, ὁ Χριστοφόρος κατεμάρανε, καὶ ὕμνοις ἐκραύγαζεν· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τῆς παρθενίας ὅρων, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, καὶ τῆς ἁγνείας τὴν λαμπρότητα, Ἡσαΐα βόησον· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ η'. Οἱ ἐν Βαβυλῶνι.

Εὐφροσύνης τὸν χιτῶνα, νυμφίου περικείμενος τρόπον, ἀγάλλεται νῦν χαρμονικῶς, Ἡσαΐας ὁ ἔνδοξος, καὶ θείας τρυφῆς ἀπολαύων, Ἀγγέλοις συμφθέγγεται· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ τοῦ Θεοῦ νῦν χωρισθέντες, Δαιμόνων ἀπατώμενοι λόγοις, ἐνδίκως ἀπανίστανται, γῆς ἁγίας οἱ τάλανες, Προφήτου φωναῖς ἀκολούθως, καὶ μέλπειν οὐ δύνανται· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν πλάνην καταλιπόντα, τῷ θείῳ προσέδραμον φέγγει, τὰ πλήθη τῶν ἐθνῶν, καὶ Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡρμόσθησαν, ὡς πάλαι φησὶν Ἡσαΐας, καὶ ὕμνοις νῦν μέλπουσιν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τὸ τῆς εἰδωλομανίας, θρασέως προσρηγνύμενον κῦμα, Μαρτύρων ἐθραύσθη ταῖς στερραῖς ἀντιτύποις ἐνστάσεσι, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ ἑλομένων, κινδύνους καὶ μελπόντων αὐτῷ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βασιλικὴν ἁλουργίδα, βαφεῖσαν ἐξ αἱμάτων σου Μάρτυς, ὡραίως ἐνδυσάμενος Χριστοφόρε ἀήττητε, Ἀγγέλων χοροῖς συγχορεύεις, καὶ μέλπεις τῷ Κτίστῃ σου· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθενομήτωρ Κόρη, ὡς Βρέφος ἀγκαλίζεται, τὸν πᾶσι διδόντα τὴν ζωήν, καὶ τὰ πάντα ποιήσαντα, ὡς ἔφη τὸ πρὶν Ἡσαΐας, καὶ χαίρων ἐκραύγαζεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

„ Οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, Τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες δροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ῥήματι παρέστησας φαιδρῶς θεόληπτε, τῷ Δεσπότου τῶν δυνάμεων, δόξῃ δὲ τούτου ἐπαύφρανθης, τοὺς τῆς σῆς εὐσεβείας καρπούμενος, ἐπικαρπίας παμμάκαρ ἀοίδιμε. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Δεῦτε νῦν φωτὸς Προφητικοῦ χαρίσματος, οἱ ποθοῦντες ἀπαρύσασθε, βίβλῳ προθύμως Ἡσαΐου, τῷ τῆς Θεογνωσίας ἐγκύμονι, συντόμῳ ἐπιθυμίᾳ προσέλθωμεν, καὶ θείας αἴγλης πλησθησόμεθα.

Νεύματι σοφιστικῷ σαφῶς λαμπόμενος, Ἡσαΐα θεοφρόνητε, πάντας φωτίζεις τοὺς τελοῦντας, τὸ θεῖον καὶ σεπτόν σου μνημόσυνον, πρεσβεύων τῆς σωτηρίας, τυχεῖν αὐτούς, καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Στέφανον ὡς νικητὴς λαμπρῶς δεξάμενος, Χριστοφόρε παναοίδιμε, συμβασιλεύεις τῷ Δεσπότῃ, τῷ σοὶ τὴν βασιλείαν παρέχοντι, καὶ χεῖρα ζωηφόρον δωρήσαντι, τοῖς ἐκτελοῦσι σου τὴν ἄθλησιν.

Αἵματι μαρτυρικῷ φαιδρῶς λουσάμενος, κατηυγάσθης ὑπερένδοξε. νῦν δὲ Παρθένων ἐν νυμφῶνι, σὺν τῷ νυμφίῳ χαίρων εἰσέδραμες. εἰρήνην δὲ τῷ Κόσμῳ αἰτούμενος, μὴ διαλίπῃς Μάρτυς ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Ἄνθρακα τὸν νοητὸν Ἁγνὴ θεόνυμφε, Ἡσαΐας ὃν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεομῆτορ, μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ ἐνούμενον, καὶ Κόσμῳ τὴν σωτηρίαν δωρούμενον. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν π. τῶν Αἴνων, π. προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.
Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἡ Πρώτη Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς Προφήτας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι'.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, γ'. καὶ τοῦ Ἀποστόλου, γ'. στιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Σίμων ὁ θαυμάσιος, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, ὡς βολὶς ἐξαστράπτουσα, διῆλθε τὰ πέρατα, ἐκδιώκων ζόφον, τῆς πολυθείας, σωτηριώδεσιν αὐτοῦ, καὶ φωτοβόλοις θείοις διδάγμασι. καὶ πάντας κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν Θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον ἄτμητον.

Ὅμοιον.

Σίμων ὁ θεόπνευστος, ὁ παμφαὴς καὶ ὑπέρτιμος, τῶν ἐθνῶν ὁ Διδάσκαλος, σαγήνη ἡ ἔνθεος, ἐκ τῆς ἀπωλείας, τοῦ βυθοῦ ζωγροῦσα, θεολογίας ὑψηλῆς, ὁ ἀληθέστατος κῆρυξ ἅπαντας, Χριστοῦ πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν, νῦν δεξιῶς εἱστιάσατο, τὰ αὐτοῦ κατορθώματα, προτιθεὶς πανδαισίαν τερπνήν. Ὅμοιον.

Σίμων ὁ μακάριος, διαδραμὼν εἰς τὰ πέρατα, ὡς τροχὸς κυλιόμενος, πᾶσαν γῆν κατέφλεξεν, εἰδωλομανίας, καὶ τῇ ἀσεβείᾳ, καταπυρσεύσας τηλαυγεῖς, πυρσοὺς ἀνῆψε πιστοῖς ὁ ἔνδοξος. καὶ πάντας κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν Θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον ἄτμητον.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ζήλου ἐπώνυμος κληθεὶς, Σίμων ἀξιάγαστε, ζηλῶν ἐζήλωσας Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, καὶ θείων σε θαυμάτων ἔμπλεων ἀνέδειξε. ξένον γὰρ τὸν ζῆλον ἔχων, φερωνύμως ζηλωτὴς μακάριε ἐκλήθης, καὶ τῷ τρόπῳ τὴν κλῆσιν σύμφωνον ἐκτήσω. διὸ ὑψηλὸς ὑπάρχων, ἐν μεταρσίοις χοροῖς σκηνούμενος, πρέσβευε θεόπτα τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σίμων πανοίδιμε τρυφῆς, τὸν χείμαρρον ἔπιες, καὶ θεοφρόνως ἐπότισας, Θεοῦ ἐπίγνωσιν, τοὺς θερμῶς ποθοῦντας, τὸν Χριστὸν μιμούμενος· ᾧ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας, δόξαν θεώμενος, τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρφωτον, καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδύναμον.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Ὅμοιον.

Σίμων ὑπερθαύμασε Θεὸν, καθορῶν τερπνότατα, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὁρώμενος, ἑνώσει κρείττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ θετῶς θεούμενος, τὸν μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέλαβες, Χριστοκήρυξ πανοίδιμε, τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται. Ὅμοιον.

Σίμων παμμακάριστε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων δέδειξαι, πιστὸς μεσίτης γενόμενος. καὶ νῦν ἀΐλατον, ἀπαρρησιάστοις, προσευχαῖς τιθεὶς ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλίπῃς τὸν Κύριον, πρεσβεύων πάντοτε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Τὴν κτίσιν ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης διῆλθες, Σίμων ἱερώτατε, Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Ἀπόστολε. καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων τοῖς πυριφθόγγοις σου δόγμασιν, ὡς ὕλην πᾶσαν καταφλέξας, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν Θείαν γνῶσιν μετήγαγες. καὶ νῦν πρέσβευε Χριστῷ, ὅπως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε Ἅγιε πρέσβευε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.
Μετὰ δὲ τὴν συνήθη στιχολογίαν κα. τῆς Ἑορτῆς

τῆς, καὶ οἱ Καμόρες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τȣ̃ Ἀποςόλȣ.

Οὗ ἡ ἀκροςιχίς.

Ἀποςόλȣ Σίμωνος ᾄδω κλέος.

Ὠδὴ ά. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Ὕμνω τῷ Δεσπότῃ παρεςὼς, Ἀπόςολε θεσπέσιε, τῷ σὲ δοξάσαντι, καὶ Μαθητὴν οἰκεῖον, λαμπρῶς ἀναδείξαντι, φώτισον τὴν ψυχήν μȣ, ἵνα σȣ μέλψω τὴν ἔνθεον μνήμην.

Πᾶσαν ἀφθονίαν ἀγαθῶν, σοὶ ὁ Χριςὸς δεδώρηται, καὶ τὰς ἀκρότητας, τῶν θείων χαρισμάτων, Ἀπόςολον δείξας σε, κρίσει δικαιοτάτῃ, Θεοφάντορ ὁ δίκαιος μόνος.

Ὅλην τὴν τȣ̃ Πνεύματος αὐγὴν, δεξάμενος Ἀπόςολε, καταφοιτήσασαν, ἐπὶ σὲ ȣ̓ρανόθεν, πυρίπνοος γέγονας, ἄνωθεν καταφλέγων, ἅπασαν τὴν ἀπάτην τῆς πολυθείας. Θεοτοκίον.

Σὺ μȣ τὸ θνητὸν καὶ τὸ φθαρτὸν, ἀθάνατον καὶ ἄφθαρτον, Σωτὴρ ἀνέδειξας, Παρθένȣ Παναγίας, οἰκήσας παράδοξαντον, Μήτραν ἀπειρογάμως, μορφωθείς τε τὴν βρότειον φύσιν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔςιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Τὸ θεῖον μυςήριον τῆς σαρκώσεως, ἐμυήθης Ἀπόςολε, Σίμων Θεόληπτε, παρ' αὐτȣ̃ τȣ̃ Σωτῆρος, τὴν αἴγλην δεξάμενος ὑπερκόσμιον.

Ὁ Λόγος ὁ ἄναρχος καὶ ἀΐδιος, τὸν αὐτȣ̃ ὑπηρέτην Σίμων σε θεσπέσιε, ἀςραπαῖς φανωτάταις, πλȣσίως ἐλάμπρυνε, ταῖς τῆς θείας χάριτος.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ἡ πάγχρυσος σὲ προέγραψε, Θεοτόκε βαςάζȣσαν, φῶς τὸ ἀνέσπερον, τὸ φωτίζον τὸν Κόσμον, ἀκτῖσι Θεότητος Χριςὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐκ ἔςιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ ȣ̓κ „ ἔςι Δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμ„ νεῖ πᾶσα Κτίσις· ȣ̓κ ἔςαι Δίκαιος πλὴν „ σȣ Κύριε.

Καθίσματα. Ἦχος γ'.

Θείας Πίςεως ὁμολογία.

Θείȣ Πνεύματος τῇ φωταυγίᾳ, σκότος ἔλυσας πολυθείας, καὶ τῶν πιςῶν τὰς καρδίας ἐφώτισας, ἀναβοήσας σωτήρια δόγματα, καὶ καταργήσας Ἑλλήνων μυθεύματα. Σίμων εὔδοξε, Χριςὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Ἐξ ὄρȣς κατασκίȣ.

Ὅλος θησαυρὸς, ὑπάρχων χαρισμάτων, ἀγγελικῶν, χαρίτων πεπλησμένος, καὶ φῶς τοῦ Κόσμου, καὶ ἅλας τῆς οἰκȣμένης, Σίμων παμμάκαρ ἐχρημάτισας.

Ὕλης ἀνδȣ̃ς, ἐμφάσεις ἀπεστράφης· ἄϋλον δὲ φῶς, ἰδεῖν κατηξιώθης, τὸ τῆς Θεότητος εἶδος ἐπειλημμένος, ὕλης βροτείας ἀξιάγαςε.

Σίμων Μαθητὰ, ζωῆς τῆς ἀκηράτȣ, μέτρωσον ἡμῶν, τὴν ζῶσαν ἁμαρτίαν, τῇ ζωηφόρῳ δυνάμει τȣ̃ Ζωοδότȣ, ἣν ὑπεδέξω τὴν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Ἴσος πεφυκὼς, Πατρί σȣ κατ' οὐσίαν. Ἴσος τοῖς βροτοῖς ἐγένȣ κατὰ φύσιν, ἐκ τῆς Ἀχράντȣ Παρθένȣ τὴν ἡμετέραν, Δέσποτα σάρκα προσλαβόμενος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Μετὰ πυρὸς Παμμάκαρ, σὺ ὁρωμένην τὴν γλῶσσαν τȣ̃ Πνεύματος, ὑπεδέξω προθύμως, ἐν τῷ ὑπερῴῳ καθήμενος.

Ὡς ὑψηλὸς ὑπάρχων, ἐν μεταρσίοις χωρίοις σκηνȣ̃μενος, ὑψηλὰ καὶ μεγάλα, δόγματα ἡμῖν προσενήνοχας.

Θεοτοκίον.

Νόμος ἡμῖν Παρθένε, παρεισελθὼν ἐν τῷ τόκῳ σȣ πέπαυται, ἤνθησε δὲ ἡ χάρις, καὶ δικαιοσύνη ἀνέτειλεν.

Ὠδὴ ς'. Χιτῶνά μοι παράσχȣ.

Ὁ ζήλȣ ἐπώνυμος κληθεὶς, Σίμων ἀξιάγαςε, ζῆλον ἐζήλωσας, τῷ Κυρίῳ καὶ Θεῷ Παντοκράτορι.

Digitized by Google

Ως ἐ θείων θαυμάτων αὐτουργόν, ὁ Σωτὴρ ἀνέδειξε, δοὺς ἐξουσίαν σοι, ἐνεργεία τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος.

Θεοτοκίον.

Ἐμφράττεται στόμα δυσσεβὲς, τῶν μὴ Θεοτόκον σε, φρονούντων Παναμωμε, ἐξ ὄψις ἐντρεπῇ ἐνδιδύσκεται.

Ὁ Εἱρμός.

„ Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀνα-
„ βαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πο-
„ λυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος β´. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβούντων θέμενον, ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν, τὸν θεηγόρον Μύστην Σίμωνα. τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσταται, ἐξ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις εὐφραίνεται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Ἀποστόλου τὴν μνήμην πάντες ὡς σωτηρίας ἡμέραν εὐφημήσωμεν νῦν, ἐξ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν. Αὕτη γὰρ πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, ὥσπερ ἥλιος λάμπει, φωτὸς ἀκτῖσι πᾶσαν ἀχλὺν ἐκδιώκουσα, ἐξ καταλάμπουσα τοὺς πόθῳ ταύτην τὴν μνήμην ἐκτελοῦντας, ἐξ πόθῳ γεραίροντας. Διὸ προθύμως συνδράμωμεν, ἀνυμνοῦντες αὐτὸς γὰρ Χριστῷ παρίσταται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ι´. Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Στ. Ἔοικε Χριστὲ τοῦτό σοι Σίμων λέγειν, Ζηλῶν πάθος σὸν καρτερὸν σταυροῦ πάσχω.

Τῇ δεκάτῃ Σίμωνα σταύρωσαν Ἀπόστολον ἐχθροί.

Οὗτος ἐστι Σίμων, ὁ ἐξ Ναθαναὴλ ὀνομαζόμενος, ἐξ χρηματίσας νυμφίος ἐν τῷ γάμῳ, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐκλήθη σὺν τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ἐν Κανᾷ, καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλεν. ὅθεν ὁ νυμφίος τὸν γάμον καὶ τὸν οἶνον καταλιπὼν, τῷ φίλῳ ἐξ θαυματοποιῷ, καὶ νυμφαγωγῷ ἠκολούθησε, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις ἐν τῷ ὑπερῴῳ συνὼν, ὅτε πυρίνων εἴδει γλωσσῶν τὸ Πνεῦμα ἐπεφοίτησε. ἐξ τούτου πλησθεὶς, ἐξ τὴν γῆν ἅπασαν σχεδὸν εἰπεῖν διαδραμὼν, πᾶσαν κατέφλεξε τὴν τῆς πολυθείας ἀπάτην. Μαυριτανίαν δὲ πᾶσαν, ἐξ τὴν τῶν Ἄφρων χώραν διελθὼν, ἐκήρυξε τὸν Χριστόν. ὕστερον δὲ ἐν Βρεττανίᾳ γενόμενος, ἐξ πολλοὺς τῷ λόγῳ τοῦ Εὐαγγελίου φωτίσας, ὑπὸ τῶν ἀπίστων σταυρωθεὶς, ἐξ τεθεὶς θάπτεται ἐκεῖ. ὡς δὲ ζῆλον διάπυρον ζηλῶν Θεῷ παντοκράτορι, κλῆσιν τὸν τρόπον ἐκτήσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀλφαίου, Φιλαδέλφου, ἐξ Κυρίλλου.

Στίχ. Ὁ φιλάδελφος φιλαδέλφως τῷ ξίφει,

Σὺν τοῖς ἀδελφοῖς θεῖον εὕρατο στέφος.

Οὗτοι ὑπῆρχον τῆς τῶν Βασκανῶν χώρας Πόλεως Πρεφεκτῶν, εὐγενεῖς ἐξ τῇ περιουσίᾳ λαμπροὶ, Υἱοὶ γεγονότες Βιταλίου Ἄρχοντος τῆς αὐτῆς χώρας Πρεφεκτῶν, τραφέντες ἐπ᾽ εὐσεβείᾳ, ἐξ τῶν θείων Γραφῶν ἀναγνώσει δὲ Ὀνησίμου τινὸς Ἁγίου ἀνδρὸς, κηρύττοντος τὸν Χριστόν. ἐρωτῶνται οὖν πρῶτον παρὰ Λιγελλίωνος τινὸς, ἐκ Ῥώμης μετὰ γραμμάτων βασιλικῶν ἐκπεμφθέντος, ἐξ παρ᾽ αὐτοῦ ἀποστέλλονται εἰς Ῥώμην πρὸς Λικίνιον. ὁ δὲ τούτους Βαλλεριανῷ εἰς ἐξέτασιν δίδωσι, παρ᾽ οὗ ἐν Ποτιόλοις πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Διομήδην ἐκπέμπονται. καὶ οὗτος αὐτοὺς πρὸς Τέρτυλλον ἀποστέλλει, τὴν τῆς Σικελίας ἀρχὴν διέποντα. καὶ παρ᾽ ἑκάστῳ τούτων διαφόροις βασάνων ἰδέαις δοκιμασθέντες, ἀφ᾽ ὧν οὐκ ἄν τις μιᾶς περιγένοιτο, ἀλλὰ θᾶττον ἀπαγορεύσας, τῷ θανάτῳ παραπεμφθείη, δυσυποίστων ὄντων οὕτω, ἐξ λίαν σφοδρῶν, τέλος ἐπὶ Τερτύλλου τὸ μακάριον ἐδέξαντο τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου.

Στίχ. Ἥσυχος Ἡσύχιος ἦν πρὸς τὸν μόνον.

Τοῦ ἡσυχάσαι πρὸς Θεὸν ποθῶν ἄγαν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, πρῶτος τοῦ Παλατίου τυγχάνων. προστάξαντος δὲ τοῦ Μαξιμιανοῦ τοὺς ἐν στρατείᾳ Χριστιανοὺς, λύσαντας τὰς ζώνας ἰδιωτεύειν, καὶ πολλῶν τὸν ἀκλεῆ μᾶλλον ἑλομένων βίον, ἢ τὴν ἐν ἀπωλείᾳ τιμὴν, μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ Ἅγιος Ἡσύχιος· καὶ τοῦτο μαθόντος τοῦ βασιλέως, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποδυθῆναι τὰ ἱμάτια, ἃ περιβέβλητο, ὄντα πολυτελῆ, ἐνδυθῆναι δὲ κολόβιον ἐξ ἐρίου, καὶ μετὰ τῶν γυναικῶν συνδιάγειν. καὶ τούτου γενομένου, προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, εἰ οὐκ αἰσχύνεται ἐπυνθάνετο ἐκ τῆς τῶν μαγίστρων τιμῆς, εἰς τὴν ἄτιμον ταύτην κατενεχθεὶς ἀγωγήν. μηδὲ γὰρ δύνασθαι τοὺς Χριστιανοὺς, ἐπὶ ταῖς πρότερον μεγίσταις οὔπω τιμαῖς καὶ ἀρχαῖς καταστῆσαι αὐτόν. τοῦ δὲ, τὴν παροῦσαν τιμὴν πρόσκαιρον εἶναι εἰπόντος, τοῦ δὲ Χριστοῦ αἰωνίαν καὶ ἀπέραντον, λίθον μυλικὸν δεθῆναι τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς προσέταξε, καὶ μέσον τοῦ ποταμοῦ τοῦ λεγομένου Ὀρόντου ῥιφῆναι, ἐν ᾧ τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἡσυχίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στ. Τὸν βίον Ἡσύχιος ἄγων ἡσύχως,
Ἐν ἡσυχίᾳ πρὸς Θεὸν διαβαίνει.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Ἡσύχιος ὥρμητο ἐκ τῆς Ἀδραπηνῶν Πόλεως. ἦν δὲ ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πρᾶος, καὶ φρονίμως ἔχων τὸν τρόπον τῇ κλήσει κατάλληλον. δεηθεὶς οὖν τοῦ Θεοῦ ὑποδεῖξαι αὐτῷ τόπον, ἐν ᾧ κατὰ μόνας γενόμενος, δουλεύσῃ καὶ ἀρεστήσῃ αὐτῷ, ἀπεκαλύφθη αὐτῷ εἰσελθεῖν ἐπὶ τὰ πρὸς θάλασσαν μέρη, εἰς τὸ ὄρος τὸ λεγόμενον Μαϊουμᾶς. ἔνθα γενόμενος καὶ ἐπιπλεῖστον διαγαγὼν, εἶτα ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ ὕδωρ κατελθὼν, καὶ πλησίον εὐκτήριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου κατασκευάσας, καὶ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς ἐν ἀσκήσει καὶ καρτερίᾳ διανύσας, καὶ πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας πεποιηκὼς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ζέων τὸν ζῆλον Σίμων ἔχων, φερωνύμως ζηλωτὴς μάκαρ ἐκλήθης, καὶ τὸν τρόπον τῇ κλήσει σύμφωνον ἐδείξω, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ἐκβοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅμα τῷ Λόγῳ συγχορεύων, καὶ συνόμιλος αὐτοῦ γεγενημένος, βασιλείας ἐκεῖ μετέσχηκας κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δόλῳ τῆς πάλαι εὐκληρίας, τοὺς προπάτορας ἐξώρισεν ὁ ὄφις. σὺ δὲ τούτους Θεοῦ Μήτηρ ἀνεκαλέσω, εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η'. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ὡς ὡραῖοι Σίμων οἱ σοῦ πόδες, εὐπρεπὴς ὑπάρχει καὶ ἡ γλῶσσα, λαλοῦσα δόξαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ πείθουσα κραυγάζειν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καλλοναῖς ἐμπρέπων φωτοβόλοις, καὶ θαυμάτων πέμπων λαμπηδόνας, ἐγνώσθης Σίμων τοῖς λαοῖς, σπέρμα εὐλογημένον, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λογισμὸς οὐ δύναται τὸν τόκον, σοῦ Θεογεννῆτορ ἑρμηνεῦσαι, καὶ φράσαι λόγος ἀτονεῖ. Θεὸν γὰρ συλλαβοῦσα, τέτοκας Παρθένε, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

„ Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
„ λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰ-
„ κόνι τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πει-
„ σθέντες, τὸν Κύριον ἀνύμνουν, καὶ ἐδο-
„ ξολόγουν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως.

Ἐμφανὴς ἐγένου τοῖς πέρασι, φωτὶ καταλάμπων, καὶ τὸ πῦρ τὸ τοῦ Πνεύματος δεδεγμένος, φωτοειδὴς ἐδείχθης. διό σε μακαρίζομεν.

Ὁλικῶς Θεῷ ἀνακείμενος, αὐτῷ συνεκράθης, ὃν νῦν καθικέτευε, θεοφάντορ ὑπὲρ ἡμῶν, τῇ πίστει καὶ πόθῳ εὐφημούντων σε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πᾶσι τὴν πρόξενον, φανεῖσαν ἀνθρώποις, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσασαν λαμπηδόσι, θεοειδοῦς ἁγνείας, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ „ Θεοτόκον, τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότη„ τος δεξαμένην, ἐν τῇ γαστρὶ ἀφλέκτως, „ ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αὐτόπτα καὶ Ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ παμοικτίρμονος, εἰρήνην αἴτησαι πάσῃ, τῇ οἰκουμένῃ καὶ νίκας, τῷ φιλοχρίστῳ Ἄνακτι, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν ἅπασι, τοῖς εὐφημοῦσι σε Σίμων, ὡς μαθητὴν θεηγόρον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ καλάμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας, Σίμων ἔνδοξε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπείκων μακάριε, τοῦ φωτίσαντος τὴν γῆν, κατὰ πάντα διαπρύσιον, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον καὶ φωσφόρον, ἀναδείξαντα τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Ὅμοιον.

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει, καὶ σὲ μακάριε, θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόμως ἐλαύνοντα, ἀθείας τὴν ἀχλύν, καὶ τὸν Κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων, μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἡ ἀκρότης, Σίμων θεόφρων πανόλβιε.

Ὅμοιον.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, ἀγνωσίας ἔνδοξε κατεφώτισας, καὶ ἀναδείξας θεσπέσιε, Υἱοὺς διὰ Πίστεως, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, οὗ τὸ πάθος ἐζήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς καὶ Θεηγόρος, καὶ μαθητὴς ἀληθέστατος.

Δόξα... Ἦχος Πλ. δ΄.

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, καὶ Ἀπόστολε Σίμων ζηλωτὰ πανένδοξε, ἡμῶν δὲ πολιοῦχε, καὶ τῆς οἰκουμένης κήρυξ διαπρύσιε, πρέσβευε ἐκτενῶς, ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΑ΄.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου, καὶ τὰ Γενέθλια τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στ. προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ τῶν Πόλεων Ἄνασσα, τῇ Κυρίᾳ τῆς Κτίσεως, τὴν αὐτῆς νῦν σύστασιν ἀνατίθεται. ἐν γὰρ αὐτῇ καὶ κρατύνεται, καὶ φῦλα πολέμια, καὶ ὑψαύχενα ἐχθρόν, τοῖς ποσὶν ὑποτίθησι, τῶν πιστῶν αὐτῆς, Βασιλέων βοῶσα· ἡ Παρθένος, καὶ τοῦ στέφους καὶ τῶν σκήπτρων, καὶ τῶν Ἀνάκτων κραταίωμα.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὅμοιον.

Φωταυγὴς ὥσπερ ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλκας, καταυγάζων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον, ταῖς ἀστραπαῖς τῆς ἀθλήσεως, Θεόφρον πανόλβιε, ἀθλητῶν ἡ καλλονή, Ἱερέων εὐπρέπεια, ἰσοστάσιε, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ὁ τῆς πλάνης, τὴν ἰσχὺν ἐξαφανίσας, Θεομακάριστε Μώκιε.

Ὅμοιον.

Εὐσεβείᾳ πυρούμενος, καὶ ἀθλήσει στομούμενος, καὶ ἀνδρείᾳ Μώκιε λιπαινόμενος, οὐρανοχάλκευτος γέγονας, ἀοίδιμε μάχαιρα, παρατάξεις δυσμενῶν, παντελῶς ἀφανίζουσα. ὅθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον ἐκ πόθου καὶ ἁγίαν, ἑορτάζομεν σου μνήμην, κλέος Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὅμοιον.

Καὶ τροχοῖς συντριβόμενος, καὶ πυρὶ δαπανώμενος, καὶ θηρσὶ μακάριε συμπλε-

πλεκόμενος, καὶ μεταβάσει θλιβόμενος, καὶ ξίφει τεμνόμενος, οὐκ ἠρνήσω τὸν Χριστὸν, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας. ὅθεν ἀλήψας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ συνήφθης, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀσωμάτων, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου δεόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τοῦ Ἁγίου. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Καὶ τῶν Γενεθλίων. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῆς Θεοτόκου ἡ Πόλις τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, τὴν ἑαυτῆς ἀνατίθεται σύστασιν. ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστήρικται διαμένειν, καὶ δι' αὐτῆς περισώζεται, καὶ κραταιοῦται βοῶσα πρὸς αὐτήν· χαῖρε ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Κάθισμα. τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὴν πόλιν σου Δέσποτα, ἥν περ ἐπύργωσας φύλαττε, καὶ ταύτην περίεπε, ἐξ ἀλλοφύλων ἐχθρῶν, ἐμφυλίων τε, πολέμων καὶ μαχαίρας, σεισμοῦ τε ἀκράδαντον, λοιμοῦ πυρὸς καὶ λιμοῦ.

Πρὸς πλάτος μακάριε, τῶν σῶν ἐπαίνων κυβέρνησον, νοός μου τὴν χαύνωσιν, καὶ φῶς κατάπεμψον, τῇ καρδίᾳ μου, ὑμνοῦντι τὴν φωσφόρον, καὶ ἔνδοξον μνήμην σου, Μάρτυς πανεύφημε.

Σιδήρῳ ξεόμενος, καὶ τῷ περὶ λιπαινόμενος, χρυσοῦ ὀβρυζότερος, Μώκιε γέγονας, καὶ ἐκσφράγισμα, Χριστοῦ τῶν Παθημάτων, καὶ πίστεως πρόμαχος, Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Χαρᾶς ἡμῖν πρόξενος, ὡς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, ἅπαν τῆς Θεότητος, ὤφθης Πανάμωμε. ὅθεν πάντες σοι, τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου, συμφώνως κραυγάζομεν, Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ἡ τῶν πόλεων, βασιλεύουσα Πόλις σου Δέσποτα, καυχωμένη ἐπὶ σοί, τὴν ἑαυτῆς προσανέθετο, ἡμέραν σωτήριον, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ἀνενδοιάστως, πρὸς ἀγῶνας πρὸς πάλας ἐχώρησας, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, τὸ ἀσθενές σου ῥωννύμενος. ὅθεν τὸν μεγάλαυχον, ὄφιν κατέβαλες.

Διὰ θανάτου, τοῦ προσκαίρου ἀθάνατον, εὔκλειαν, διὰ πόνου τῆς σαρκὸς, τὴν δι' αἰῶνος ἀπόλαυσιν, εὗρες ὡς ἐπόθησας, Μάρτυς ἀήττητε. Θεοτοκίον.

Σὲ ἡ σοφία, τοῦ Θεοῦ καθαρώτατον σκήνωμα, ἀραμένη ἐκ τῶν σῶν, ἁγνῶν αἱμάτων σεσάρκωται, καὶ μετὰ τὴν κύησιν ἄφθορον ἔδειξεν.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀστὴρ ἀνατέταλκας ἀπὸ δυσμῶν ἀθλητὰ, καὶ πᾶσαν ἐφώτισας τὴν οἰκουμένην αὐγαῖς, τῶν θείων ἀγώνων σου, φθάσας τὴν Βασιλίδα, Πόλιν μάκαρ δεσμώτης, λέλυσαι διὰ ξίφους, καὶ πρὸς Πόλιν τὴν ἄνω, ἀνέδραμες συνεῖναι Χριστῷ, Μώκιε ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Κραταιουμένη τῷ σκήπτρῳ, Βασιλείας ἡ Πόλις σου, ἐπὶ σοὶ νῦν πᾶσαν, Σῶτερ τὴν ἐλπίδα ἀνέθετο. ἣν περιφρούρει Παντάναξ, καὶ διάσωζε, ἐξαιρούμενος, ἐκ πειρασμῶν καὶ ἐχθρῶν δυσχερῶν.

Δερματίνους τοὺς χιτῶνας, παλαιᾶς τῆς νεκρώσεως, ἐξεδύσω Μάκαρ, πάντοθεν τὸ σῶμα ξεόμενος, καταστολὴν ἀφθαρσίας, ἐνεδύσω δὲ, καὶ τρυφᾶς τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀγαλλόμενος.

Ἀθείας ὁ βυθός σε, οὐδαμῶς κατεπόντισε. κραταιᾷ χειρὶ γὰρ, σε ὁ πλαστουργὸς διεσώσατο. οἱ ποταμοὶ τῶν βασάνων οὐκ ἐσάλευσαν, τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον σοφὲ τὸν ἀσάλευτον. Θεοτοκίον.

Ὁ θελήματι τὰ πάντα, πλαστουργήσας βουλήματι, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σάρκα ἑαυτῷ ᾠκοδόμησε, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, εἷς προέρχεται, Μητροπάρθενε, σῴζων ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Digitized by Google

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ ἔχουσα Χριστὲ, κραταιὸν καταφύγιον, ἡ Πόλις σου σοὶ προσπίπτει, καὶ κρατύνεται πίστει, τῇ σῇ στηριζομένη ἀεί.

Σοῖς αἵμασιν ἡ γῆ, ἡγιάσθη μακάριε, σοῖς στίγμασι κατεστίχθη, τῶν Δαιμόνων τὸ στῖφος, Θεόφρον ἐξηφάνισας.

Σὲ ἔχουσα φαιδρὸν, μαργαρίτην καὶ ἔντιμον, ἐν στέμματι τῷ οἰκείῳ, καὶ σεπτὴ Ἐκκλησία, παμμάκαρ ὡραΐζεται.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, γεγέννηκας ὑπὲρ λόγον, ἀγαθότητος πλούτῳ, γενόμενον Παναμώμητε.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἡ Πόλις, ἡ Βασιλὶς τῶν Πόλεων σήμερον, πᾶσαν τὴν σύστασιν ταύτης, τῷ Σωτῆρι σοὶ προσανέθετο. ὃν περ σώζοις, ἐκ παντοίων κακώσεων ἄτρωτον.

Ἀγάπῃ, καὶ ἐλπίδι καὶ πίστει καθώπλισεν, ἀγωνοθέτης ὁ μέγας, τὸν στερρὸν ὁπλίτην τῆς εὐσεβείας· διὰ τοῦτο, τὸ τῆς πλάνης καθεῖλεν ὀχύρωμα.

Φιλίας, τῆς πρὸς σάρκα τὸν νοῦν διεχώρισας, καὶ τοῦ νυμφίου τῷ κάλλει, ἀρρεν ὀφθαλμῷ... δότῳ νόσει ἐνατενίζων, τὰς βασάνους, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἄβυσσον, εὐσπλαγχνίας Χριστὸν ἡ κυήσασα, ἁμαρτιῶν ἐκ βυθοῦ με, συμπαθὴς ὡς μόνη ἀνάγαγε. καὶ ἐκ βλάβης, λογισμῶν ἐναντίων διάσωσον.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΑ΄. Τὴν ἀνάμνησιν πραγματικῶς ἐπιτελοῦμεν τῶν γενεθλίων ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου καὶ Βασιλίδος τῶν Πόλεων, τῆς κατ᾽ ἐξαίρετον ἀνακειμένης τῇ Δεσποίνῃ ἡμῶν, καὶ Ἁγίᾳ Θεοτόκῳ, καὶ ὑπ᾽ αὐτῆς διὰ παντὸς σωζομένης.

Στ. Γενεθλίων σῶν δεῖ με τιμᾶν ἡμέραν,
Ἐν σοὶ Πόλις τυχόντα τῶν γενεθλίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Στ. Μωκώμενόν σε δεισιδαίμονα πλάνην.
Οἱ δυσσεβεῖς κτείνουσι Μώκιε ξίφει.
Μώκιος ἐνδεκάτῃ κεφαλὴν τμήθη ἀγαθόφρων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Λαοδικίου Ἀνθυπάτου τῆς Εὐρώπης. ὑπῆρχε δὲ τῆς ἐν Ἀμφιπόλει Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος. Γεννήτορες δὲ αὐτῷ, Εὐφράτιος καὶ Εὐσταθία, ἐκ τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης ὁρμώμενοι, εὐγενεῖς ὄντες καὶ πλούσιοι. ὁ δὲ Ἅγιος Μώκιος ἦν τῇ διδασκαλίᾳ ἀεὶ σχολάζων, καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλων, καὶ ἀπέχεσθαι τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων πᾶσι παρεγγυῶν. ἐπεὶ δὲ θυσίας τελουμένης παρὰ τοῦ Ἀνθυπάτου τῷ Διονύσῳ, καὶ τῶν εἰδωλολατρῶν συνηγμένων, προσελθὼν ἀνέτρεψε τὸν βωμὸν, καὶ κατασχεθεὶς, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε. καὶ πρῶτον μὲν κρεμασθεὶς ξέεται ἀπὸ τῶν κροτάφων τὰς σιαγόνας καὶ τὰς πλευράς· ἔπειτα ἐξαφθείσης καμίνου, ἐκ πίσσης καὶ στυπείου καὶ κληματίδος, ὥστε ἑπτὰ πήχεις τὴν φλόγα ὑψοῦσθαι, ἐμβάλλεται. ἡ δὲ φλὸξ σῶον ὑπολαβοῦσα ἐφύλαξε, καὶ ὡρᾶτο ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐμπεριπατῶν, μεθ᾽ ἑτέρων ἀνδρῶν τριῶν, ὧν ἑνὸς τὸ πρόσωπον ὑπὲρ τὰς αὐγὰς ἤστραπτε τοῦ ἡλίου. καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἄφλεκτος, καὶ ὑγιὴς, μηδὲ μέχρι τριχὸς ἁψαμένης αὐτοῦ τῆς φλογός· ἥτις ἐπιχυθεῖσα, τὸν Ἀνθύπατον, καὶ ἐκ τῶν μετ᾽ αὐτοῦ ἄνδρας, ἐννέα κατέφλεξεν, ὡς μηδὲ βραχύτι μέρος σώματος αὐτῶν, μαρανθείσης τῆς φλογὸς, εὑρεθῆναι. καὶ τότε μὲν ἐμβληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ ὑπὸ τοῦ Πρίγκιπος Θαλασσίου, ὕστερον Μαξίμου τοῦ Ἀνθυπάτου καταλαβόντος, ἔστη ὁ Ἅγιος εἰς ἐξέτασιν. Καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ μᾶλλον κηρύξας λαμπρῶς, ἐν δυσὶ δίδοται τροχοῖς, ὑφ᾽ ὧν συμπατεῖται καὶ κατατέμνηται. παραδόξως δὲ ἐκ τούτων ῥυσθεὶς, θηρίοις ἀφίεται. ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτων ἀβλαβὴς διαμείνας, τοῦ δήμου ἐπιβοῶντος αὐτὸν ἀπολύεσθαι, πέμπεται πρὸς Φιλιππήσιον ἐν Πειρίνθῳ, Πόλιν τῆς Θρᾴκης,

ἥτις

Digitized by Google

ἥτις νῦν Ἡράκλεια καλεῖται, κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸ Βυζάντιον στέλλεται, ἔνθα τὴν διὰ ξίφους λαμβάνει ἀπόφασιν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. καὶ τότε μὲν πρὸ μικροῦ ἔξω τῆς πόλεως τίθεται, ὕστερον δὲ, ἀνοικοδομηθέντος αὐτῷ Ναοῦ παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τῷ μεγέθει τῆς κατασκευῆς, καὶ τῷ βάρει τῆς οἰκοδομῆς, πολυτελοῦς ὄντος καὶ περιφανοῦς, ἐν αὐτῷ μετετέθη. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ καὶ ἁγιωτάτῳ Μαρτυρείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διοσκορίδους.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς Σμυρναίων Μητροπόλεως, καὶ προσαχθεὶς τῷ ταύτης Ἄρχοντι, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνακηρύξας, δέσμιος ἐν τῇ φυλακῇ τίθεται. καὶ πάλιν ἐρωτηθεὶς, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν ἐπιμένων πίστει, προστάξαντος τοῦ Ἄρχοντος, ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἣν ὑπερεπύργωσας Χριστὲ, Πόλιν σου περίεπε ταύτην, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, καὶ πολέμων παντοίων καὶ θλίψεων, τοῦ βοᾶν ἀχαρίστως σοι· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεὶς, εὗρες δὲ δροσίζοντα Λόγον, τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγελικῇ, νεανίας τοὺς τρεῖς διασώσαντα, ἐκβοῶν παμμακάριστε· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Κατὰ ξιφῶν καὶ πυρὸς, καὶ πριστηρίων ὀργάνων, Μάρτυς ἀντέστης ἀνδρικῶς, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ ῥωννύμενος, καὶ βοῶν ἀγαλλόμενος· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς ἀθανάτου πηγῆς, ὕδωρ τῆς ἀφέσεως μόνη, ἀποκυήσασα ἡμῖν, Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν ἀειπάρθενε, ἀνυμνοῦμεν κραυγάζοντες· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πόλεων πασῶν νῦν ἡ κρατοῦσα, τὴν σύστασιν ταύτης προσανέθετο, Δέσποτα τῷ κράτει σου, ἣν καὶ διαφύλαττε, τῆς προσδοκίας ἄστοχον, πάντων ἐθνῶν εἰς ἀεὶ, βοῶσάν σοι ἐν πίστει Οἰκτίρμον, καὶ ὑπερευλογοῦσαν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πορφύραν οἰκείων ἐξ αἱμάτων, φοινίξας καὶ ταύτην περικείμενος, φέρων ἀντὶ σκήπτρου τε, ὅπλον τὸ ἀήττητον, συμβασιλεύεις Μώκιε, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντὸς, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων.

Ὡς ἥλιος σήμερον τῷ Κόσμῳ, ἡ μνήμη τῆς σῆς ἀθλήσεως ἀνέτειλε, πάντας καταυγάζουσα, νόσους ἐκδιώκουσα, δαιμονικῆς κακώσεως, ἐξαιρουμένη ἡμᾶς. ἣν περιχαρῶς σε ὑμνοῦμεν, Μώκιε ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ κατωρθώθησαν πορείαι, μεγάλου τοῦ Βασιλέως τῶν δυνάμεων, πύλη ἐπουράνιε, Κόρη ἀπειρόγαμε, ἡ τῶν βροτῶν τὸ φύραμα, ἀποθεώσασα. διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ταύτην Πόλιν σου φύλαττε Σωτὴρ, λυτρούμενος ἐκ παντοίων περιστάσεων, νίκας τῷ Ἄνακτι παρέχων, ἐχθρῶν καθυποτάσσων τὸ φρύαγμα, πρεσβείαις τῆς ἀσπόρως τεκούσης σε, καὶ τῶν Ἁγίων πολυέλεε.

Ὄλβιος καὶ πλήρης φωτισμοῦ, γενόμενος καὶ τῷ πάθει σεμνυνόμενος, ἔνδον ἐχώρησας παστάδος, φρονίμοις σὺν Παρθένοις γηθόμενος, καὶ κάλλος κατανοεῖς τὸ ἀμήχανον, οὗ τὰς ἐμφάσεις πρὶν ἐκέκτησο.

Πόλεσιν ἑτέραις προπαθῶν, ἀοίδιμε Βυζαντίδα πόλιν ἔφθασας, Μάρτυς ἐν ᾗ τῶν σῶν ἀγώνων, τὸ πέρας καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, ἐδέξω ἀθλητὴς ὡς ἀήττητος· ἣν περιέποις ταῖς δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασιν ἑπόμενοι τοῖς σοῖς, ἑκάστοτε ὦ Παρθένε σὲ δοξάζομεν. Λόγον ἡμῖν γὰρ ἀπορρήτως, Πατρὸς τὸν πρὸ αἰώ-

νων

Digitized by Google

μων ἐγκώμησας, ἐκλάμψαντα αὐτὸν ὡς ἀδόκησον· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός. **Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.**

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ςί. ςί. τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, ἡ ἡ ά. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ'.

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων, Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἐπιφανίου Κύπρου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν ςί. ϛ'. καὶ ψάλλομεν ςί. προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων ἀνὰ τρία. ςί. τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Νόμος ὁ ἐν γράμματι, παιδαγωγός σοι γεγένηται, εἰς Χριστὸν Ἐπιφάνιε, δεικνὺς τὴν ἀστράψασαν, τοῦ Σωτῆρος χάριν, τῆς Θεογνωσίας, προγραφομένην μυστικῶς, καὶ τυπουμένην διαφανέστατα. ἣν περ καὶ ἐφανέρωσας, ταῖς διδαχαῖς σου παμμάκαρ, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὰ Θεόπνευστα δόγματα.

Ὅμοιον.

Νόμου τοῦ τῆς χάριτος, καταγγελεὺς ἐχρημάτισας, θεοφάντορ μακάριε, φωτίζων τὰ πέρατα, ταῖς τῶν σῶν δογμάτων, θείαις δᾳδουχίαις, καὶ τῶν αἱρέσεων θερμῶς, τὰς γλωσσαλγίας καταστρεψάμενος, πανσόφως ἐστηλίτευσας, διδασκαλίαις πανσόφοις, καὶ τὸ κάλλος τὸ ἄχραντον, τὸ τῆς Πίστεως ἔδειξας.

Ὅμοιον.

Ὁ βίος ὁ ἔνθεος, τῷ ὀρθοδόξῳ φρονήματι, συνδραμὼν παρεσκεύασε, τελεῖν τὰ θαυμάσια, καὶ Δαιμόνων θράσος, Πάτερ ἀπελαύνειν, καὶ νοσημάτων χαλεπῶν, τὰς ἀλγηδόνας παύειν ἐν τάξει· καὶ χάριτι κοσμούμενον, ἱεραρχίας σε ἔδειξεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ. Ἦχος ά.

Παμεύφημοι Μάρτυρες.

Λεόντιον φρόνημα στεῤῥῶς, Γερμανὲ κατέβαλες, τὸ δυσσεβείας ἀνάμεστον. τὴν γὰρ προσκύνησιν, τῶν σεπτῶν Εἰκόνων, τοῦ Χριστοῦ ὁ δείλαιος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἠρνήσατο. ἀλλὰ τοῖς λόγοις σου, θεοφάντορ διελήλεγκται, καὶ ὡς ἄνους, ἀνόητος ἔμεινεν. Ὅμοιον.

Ὀλέων ὁ ἄθεος ὁ θήρ, ὁ θεομισούμενος, τοῦ Ἀντιχρίστου ὁ πρόδρομος, ὁ τὴν προσκύνησιν, τῆς Χριστοῦ εἰκόνος, ἀθετήσας Ὅσιε, τοῦ κλήρου τῶν πιστῶν ἐξωστράκισται. διὸ αἰτοῦμέν σε, Γερμανὲ θείαις πρεσβείαις σου, τὸν παρόντα, κατάλυσον τάραχον. Ὅμοιον.

Ἐφέσεως ἔτυχες τῆς σῆς, θεοφάντορ πόῤῥωθεν, πεποθημένης σαφέστατα. τῷ γὰρ Δεσπότῃ σου, μετὰ παῤῥησίας, Γερμανὲ μακάριε, νῦν ἱεροπρεπῶς προσεχώρησας. ᾧ παριστάμενος, ἀπολαύων τῆς θεώσεως, τὴν εἰρήνην, τῷ Κόσμῳ δυσώπησον. Δόξα. Ἦχος β'.

Εἰ καὶ Μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκυψας, τῆς Ἰουδαϊκῆς λατρείας ὑπάρχων βλάστημα, ἀλλ' ἡ χάρις Πάτερ ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐν σοὶ ἐπιλάμψασα, μαθητὴν τῆς εἰρήνης τοῦ Εὐαγγελίου σαφῶς ἀπειργάσατο, ἐντεῦθεν ὡς ἀγχίνους, τὴν ἀμφοῖν διαθηκῶν, κατὰ νοῦν ἀληθῶς ἔκβασιν, ἀπὸ δουλείας, εἰς ἐλευθερίαν μεταβέβηκας. διὸ ἱκέτευε ὑπὲρ ἡμῶν, λυτρωθῆναι τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ςί. ςί. τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα. τοῦ Ἁγίου. καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα. Ἦχος Πλ. ά.

Τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως, διὰ τὴν πραγματικὴν σοφίαν, Διδάσκαλος ὤφθης Ἐπιφάνιε μακάριε. Χριστὸν δὲ ὁρῶν ποδηγέτην, τὰς ὕλας τῶν κακοδόξων αἱρετικῶν διεσκέδασας. διὸ αἰτοῦμέν σε Ἅγιε, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν ἄχρι τέλους, τὴν ὑπὸ σοῦ βεβαιωθεῖσαν ὀρθὴν πίστιν, ἀσάλευτον φυλαχθῆναι ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος

λεος παρ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος τῶν ὅλων, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ μνῆ. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον. Ἦχος δ΄. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Κάθισμα. τῆς Ἑορτῆς. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ϛ΄. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἐπιφανίου τὸ κῦδος ἔπλησε χθόνα.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ἐν τῷ τοῦ θεράποντος πιστῶς, πολιτευσάμενος νόμῳ τοῦ γράμματος, τῷ δεσποτικῷ ὑποκύψας ζυγῷ, διεκπρέψας παμόλβιε, καὶ φωστὴρ ἐδείχθης, τῆς γῆς φωτίζων τὰ πέρατα.

Πόθῳ θείῳ νόμου συνεχεθεὶς, καὶ τοῦ ἀδίκου προκρίνας τὸ δίκαιον, Πάτερ Ἐπιφάνιε συμβολικῶς, ἐδέξω τὴν σωτήριον, πίστιν τῆς Τριάδος, ἐκ θείας ὥσπερ γνώσεως.

Πατὴρ σαρκός τε καὶ ψυχῆς, θεοειδής σοι ἐγένετο ἄνθρωπος, τῷ ὑποζυγίῳ σου, τὸ τῶν παθῶν συναποκτείνας ὅρμημα, καὶ συνθεραπεύσας, ψυχῆς τὸ ἄπιστον φρόνημα.

Θεοτοκίον.

Ὅλην τὴν μορφὴν μου προσλαβὼν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ πρὶν καθορώμενος, ὅλην ἀνεκαίνισε, τῇ σῇ γαστρὶ θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἁγνή. ὅθεν Θεοτόκον, πιστοὶ σε πάντες δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Φαιδρὸν περιβόλαιον ἰδὼν, αἰτήσαντι τὸν ἔλεον, μεταδοθὲν τοῖς σώματος ὄμμασι, λαμπρὰν ἐσθῆτα περιβαλλόμενον, νοητῶς τεθέασαι, καὶ τῇ θείᾳ χάριτι, ἐφωτίσθης πρὸς πίστιν ἀμώμητον.

Ἀκούσας ῥημάτων ἀσεβῶν, τὴν ὕλην ἐβδελύξω μου, καὶ βίον ἐπόθησας ἄϋλον. ὡς αἵματος δὲ συμμετασχοῦσάν σοι, καὶ τῆς γνώμης μέτοχον, προσλαβὼν ὁμαίμονα, ἀνεδείχθητε ζεῦγος μακάριον.

Νεκροὺς λογισμοὺς ἀποστραφεὶς, παμμάκαρ Ἐπιφάνιε, ἐπιποθήσας ζῶντι λατρεύειν Θεῷ, τῷ θείῳ δρόμῳ πιστῶν προσέδραμες, καὶ ἐδέξω σύμβολον, τηλαυγὲς παμόλβιε, τῶν νεκρῶν σου πεδίλων τὴν ἔκπτωσιν.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων τὸν Ἅγιον Χριστὸν, ἁγίως ἀποτεκοῦσα, ἁγιωσύνης ἅγιον σκήνωμα, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον. ᾧ βοῶμεν ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Θείοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν, Πάτερ ἔπλησας, ὀρθοδοξίας, ταῖς διδαχαῖς σου αἱρέσεις τρεψάμενος, τῆς ἀσεβείας τὸν δρόμον ἐπλήρωσας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὴν Πίστιν ἐτήρησας, Ἐπιφάνιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Ἱκέτης ὡς δοῦλος προσελθὼν τῷ βαπτίσματι, υἱοθετήθης δι' αὐτοῦ, καὶ κληρονόμος γεγονὼς, Θεοῦ Ἐπιφάνιε, καὶ τοῦ Χριστοῦ συγκληρονόμος γεγένησαι, θεοπρεπῶς αὐτῷ πολιτευσάμενος.

Ὁρᾷ σου πολὺ ἠγλαϊσμένον τὸ πρόσωπον, καὶ ἀπορρήτως ὁ Ποιμὴν, δόξῃ καὶ στέφει ἀπρεπεῖ, τὴν ἔνδοξον Κάραν σου ὑπερφυῶς, κατεστεμμένην ἀοίδιμε, τῆς καθαρᾶς σου καρδίας τὰ σύμβολα.

Ὑπῆρξας δοχεῖον θείας χάριτος Ὅσιε, καὶ διεσκόρπισας σαφῶς, πλοῦτον τὸν πρόσκαιρον Χριστῷ, καὶ ὄλβον αἰώνιον, ἐν Οὐρανοῖς ἀσύλητον ἐθησαύρισας, ὥσπερ ἀγχίνους κριτὴς Ἐπιφάνιε.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγία Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε [illegible]

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ὁσίως σου, τὴν γαστέρα ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι, ἐστένωσας, κεχρημένος ὡς ὄψῳ τῷ ἅλατι, καὶ παθῶν ἐκράτησας, σαρκὸς ἐν σώματι, τὸν βίον τῶν Ἀσωμάτων μιμούμενος.

Κατῴκτειρας, τρυχομένους τῷ δίψει ἐν καύσωνι, καὶ ἤμειψω, ἀπρεπῶς τῶν σημείων ἀρχόμενος, ὡς θεράπων ἄριστος

Digitized by Google

ρειστός, τὸν σὸν μιμούμενος Δεσπότην, ὕδωρ εἰς οἶνον μεταποιεῖ.

Ὑπέδρασας, τὸ κενὸν τῶν ἀνθρώπων δοξάριον, καὶ ἔρημον, ὥσπερ ὁ σὸς Δεσπότης κατῴκησας. πειρασμοῖς δ᾽ ἐχώρησας, δεσποτικὴν πρὸς πάλην ἀοράτως, τὸ ἀσθενές σου μαρυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἀγάλλονται, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὁρῶσαί σε, εὐφραίνονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα. τῷ γὰρ τόκῳ συνῴνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε· ὅθεν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Ὠδὴ ς΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Δαιμόνων σε οἱ μιμηταὶ ἐκύκλωσαν, τῆς Ἄγαρ οἱ ἀπόγονοι. τὸν Δεσπότην δ᾽ ἐκμιμούμενος τὸν σόν, τὸν ἀδικοῦντα ἀντευεργέτησας, καὶ διφανῆ, ἔδειξας Πάτερ τὸν ἑτερόφθαλμον.

Ὁ Πλάστης σου ἐν σοὶ ἀναπαυόμενος, τοῦ Πνεύματος σὲ ὄργανον, καὶ Θεὸν ὡς Μωϋσῆν τοῦ Φαραώ, ἔδειξεν Ἀράβων τοῖς σκηνώμασι· παναληθῶς ὤφθης τὸν τρόπον σὺ θεομίμητος.

Ἐνωέσει σε τῶν Ἀσσυρίων ἄνακτα, τὸ Πνεῦμα διωκόμενον, ἐσχημάτισε δὲ Ἄγγελος τῆς σῆς, Πάτερ ἀρετῆς καὶ θείας χάριτος. τοὺς γὰρ αὐτὸν οἶδε δοξάζειν Θεὸς δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν. σὺ γὰρ Ἁγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἱεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῷ τὸν Θεῖον Ἐπιφάνιον. οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας, καὶ δόγματα σοφώτατα, ἀνεκήρυξαν πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν ἀεί, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἱερέων καλλονήν, καὶ δόξαν ὀρθοδόξων, δυάδα τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν ἀξίως. οὗτοι γὰρ ὤφθησαν ἡμῖν πύργοι ἀσφαλείας, κατ᾽ ἐχθρῶν τῶν ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων πάντοτε, τῆς Πίστεως στῦλοι ἀκλόνητοι καὶ τῆς Ἐκκλησίας θεῖος κόσμος. ὃν φοροῦσα ὀρθοτομεῖ εὐθύμως βοῶσα· εὐφράνθη ἐν ἐμοὶ τὸ πνεῦμά μου ὄντως τὴν στολήν μου ὥσπερ πρὶν ἀπολαβούσῃ, ἣν αἱρετικοὶ διέρρηξαν μὴ ὑμνοῦντες, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΒ΄. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου.

Στ. Φανεὶς Ἐπιφάνιος ἐν Κύπρῳ μέγας,
Κλέος παρ᾽ αὐτῇ καὶ θανὼν ἔχει μέγα.
Τῇ δύω καὶ δεκάτῃ Ἐπιφάνιον μόρος εἷλε.

Οὗτος ὁ μέγας καὶ θαυμαστὸς Ἐπιφάνιος χώρας γέγονε Φοινίκης ἐκ περιοικίδος Ἐλευθερουπόλεως, γονέων αὐτουργῶν. τραφεὶς δὲ ἐν οἰκίᾳ μικρᾷ, καὶ οἵαν ἔχοιεν πένητες ἄνθρωποι καὶ γηπόνοι, αὐτὸς τῇ κατὰ Θεὸν διέλαμψεν ἀρετῇ, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς κατ᾽ εὐσέβειαν προήχθη πολιτείας. Τῶν γὰρ γονέων αὐτοῦ τῇ τοῦ νόμου ἐναπομεινάντων λατρείᾳ καὶ σκιᾷ, καὶ μὴ δυνηθέντων ἰδεῖν τὸ φῶς τῆς χάριτος, αὐτὸς πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν ἔδραμε, μικρᾶς δραξάμενος ἀφορμῆς. Κλεοβίου γάρ τινος, ἰασαμένου αὐτοῦ τὴν πληγήν, ἣν ὑπέστη κατὰ τοῦ μηροῦ, ἀτάκτως πεσόντος ἀπὸ ὑποζυγίου, οὗ ἐπωχεῖτο κατασκιρτήσαντος, καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ ὑποζυγίου θανατωθέντος, τότε μὲν ἀμφίδοξον ἐν διαλογισμοῖς εἶχε τὴν γνώμην, καὶ τὸ λοιπὸν οὐ πάνυ τῇ τοῦ νόμου προσεῖχε δουλείᾳ. ὕστερον δὲ Λουκιανῷ τινι μονάζοντι ἐντυχών, εἶδεν αὐτὸν πένητι ἐντυγχάνοντα, ζητοῦντι αὐτῷ βρῶσιν φαγεῖν. ὁ δὲ καὶ τριβώνιον ἐπέδωκε, καὶ αὐτίκα, ἄνωθεν ἐκείνῳ στολή, τῷ Λουκιανῷ ἐνεδύετο. καὶ ταῦτα θεασάμενος Ἐπιφάνιος, τῇ τῶν Χριστιανῶν Πίστει προσέρχεται, καὶ τὸ Ἅγιον Βάπτισμα παρὰ τοῦ

Ἐπι-

Digitized by Google

Ἐπισκόπου δέχεται. τὰ δὲ ἐντεῦθεν δυσέφικτον ἐν ἐπιτόμῳ πάντα περιλαβεῖν, τὰ θαυμάσια ἃ εἰργάσατο. τοσοῦτον δὲ εἰπεῖν μόνον ἐστὶν ἀναγκαῖον, ὅτι κομιδῇ νέος ὢν τῇ ἡλικίᾳ, τὴν κατὰ Χριστὸν Πίστιν ὑποδεξάμενος, αὖθις μονάσας ὁσίως, πάντας τοὺς κατ' αὐτὸν ὑπερήλασεν, ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις ἀσκητικοῖς, καὶ εἰς τὸ τέλειον τῆς Ἀρχιερωσύνης γενόμενος, κατάλληλον ἔσχε τὴν πρᾶξιν τοῖς προβεβιωμένοις. ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρελθοῦσιν, ἀσκητικὴν διαγωγὴν, καὶ πλήθη θαυμάτων, καὶ θεραπείαν πολλῶν ἀθεμιτῶν εἰργάσατο. ἐν δὲ τοῖς μετὰ τὴν ἱερωσύνην, αὐτά τε ταῦτα, καὶ διδασκαλίαν ὀρθὴν, καὶ συγγραμμάτων πλήθη πάντας ἐπαιδεύσεν. ὑπὲρ οὗ πολλοὺς ἐξεῦρε τοὺς πειρασμοὺς παρὰ τῶν κακοδόξων. ζήσας δὲ ἔτη πέντε πρὸς τοῖς ἑκατὸν, ἐπὶ μησὶ τρισὶν, ὡς αὐτὸς Ἀρκαδίῳ τῷ βασιλεῖ ἐρωτήσαντι ἀπεκρίνατο, τῷ Κυρίῳ τὸ Πνεῦμα παρέθετο. οὐκ ἐν τῷ οἰκείῳ δὲ θρόνῳ κατὰ τὴν τοῦ Χρυσοστόμου αἰτίαν, ἐπεὶ τῇ κατ' ἐκεῖνον ἐξορίᾳ συνῄνεσε. τὸν δὲ φασὶν ἀντιγράψαι μηδὲ αὐτὸν τὸν τόπον, πρὸς ὃν ἀπέσταλτο ὑπερόριος φθάσαι κατιδεῖν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ Ἁγίου Φιλήμονος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Χαίρων ἀφεὶς γῆν Γερμανὸς καὶ τὸν θρόνον·

Γῆς, δημιουργοῦ τὸν θρόνον χαίρει βλέπων.

Οὗτος ὑπῆρχεν Υἱὸς Ἰουστινιανοῦ τοῦ Πατρικίου ἀνδρὸς περιφανοῦς καὶ περιβοήτου, καὶ κατὰ τοὺς χρόνους Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως πλείστας ἀρχὰς δημοσίας προστάξαντος. ὃν θαυμασθέντα παρὰ τῆς Συγκλήτου, διὰ τὴν ἄκραν εὐσέβειαν, ὁ ἔγγονος Ἡρακλείου ζηλοτυπήσας ἀπέκτεινε, καὶ Γερμανὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ βραχύτατον ὄντα εὐνούχισε, καὶ τῷ κλήρῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας κατέλεξεν. ὁ δὲ ὡς ἑρμαίῳ χρησάμενος τῷ συμβάντι, ἐπέδωκεν ἑαυτὸν τῇ τῶν θείων Γραφῶν μελέτῃ. τάχει δὲ φύσεως καὶ πόνοις ἐνδελεχέσιν, ἐπὶ πλεῖστον προελθὼν γνώσεως, καὶ τὸν βίον ῥυθμίσας καλῶς, πρῶτον μὲν χειροτονεῖται τῆς ἐν Κυζίκῳ Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος, οὐ σχεδιάσας τοὺς βαθμοὺς, ἀλλ' ἀκολουθίᾳ καὶ τάξει ἐπὶ τὸ τέλειον προελθών. Ἔπειτα δὲ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐμφρόνως ἐπιστασίας δεομένων, καὶ ἀνδρὸς λόγῳ καὶ πράξει κατηρτισμένου, ἀπὸ τῆς Κυζίκου πρὸς τὴν μεγάλην Κωνσταντινουπόλεως καθέδραν ἀνάγεται. Ἔνθα πολλαῖς διδασκαλίαις τὸν λαὸν καταρτίσας, καὶ τὰ βαθύτερα καὶ ἀσαφῆ τῆς Γραφῆς ἑρμηνεύσας, καὶ πανηγυρικοῖς καὶ ἐγκωμιαστικοῖς λόγοις τὰς τῶν πιστῶν Ἐκκλησίας φαιδρύνας, καὶ μελῳδίαις καὶ ᾄσμασι τὸ ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις σκληρόν τε καὶ σύντονον καταθέλξας· ἐπεὶ Λέων ὁ Ἴσαυρος τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴν τυραννήσας κατεῖχε, κατὰ Θεοῦ πρῶτον ὑβρίζειν ἤρξατο, καὶ τὰς ἱερὰς εἰκόνας καθελεῖν ἐπεχείρισε, καὶ οὔτε κρείττοσιν ἀποδείξεσιν ὡς δεῖν προσκυνεῖσθαι ταύτας καὶ τιμᾶσθαι ἐπείθετο, ἀλλὰ καὶ τὰς συνταχθείσας βίβλους ὑπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων κατέκαυσε. Συνιδὼν οὖν ὁ Ἅγιος, ὅτι κωφῷ τινι καὶ ἀμαθεῖ καὶ ἀνοήτῳ παραινεῖ, θεὶς ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης τὸ ὠμοφόριον αὐτοῦ, ἐν τῷ ἰδίῳ γενόμενος οἴκῳ, τὴν ἡσυχίαν ἠσπάσατο, καὶ ἐν γήρᾳ καλῷ τὸν βίον κατέλυσε, τοῖς ἐννενήκοντα χρόνοις προσεπιβάς. καὶ παρ' αὐτὴν τὴν ἐκφορὰν, τοὺς προσεγγίσαντας αὐτοῦ τῷ Λειψάνῳ παντοίων ἀπαλλάξας παθῶν. καὶ μετὰ τὴν τούτου κατάθεσιν, τοῖς Πιστοῖς ἰάματα βρύον, κατετέθη ἐν τῷ εὐαγεῖ Μοναστηρίῳ τῆς Χώρας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παρμενᾶ, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐθαλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος

τυρος

Digitized by Google

τυρος Κοΐρτυ τῦ Θαυματυργῦ, ϗ τῦ Ἁγίυ Τρφαδίυ, ϗ ἡ κοίμησις τῶν Ἁγίων Ἀνδρονίκυ καὶ Ἀθανασίας, καὶ Θεοδωρήτυ Πρεσβυτέρυ Ἀντιοχείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῦ Ἁγίυ Ἱερομάρτυρος Θεοδότυ Ἐπισκόπου Κυρηνίας τῆς Κύπρυ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λυκινίου βασιλέως, ᾧ παραςὰς, βυνδροις τύπτεται, εἶτα κρεμᾶται, καὶ ἐπὶ κραββάτυ σιδηροῦ πυρωθέντος ἁπλῦται, καὶ ἐν φυλακῇ βληθεὶς, τῦ διωγμῦ παυσαμένυ, δόγματι τῦ Μεγάλυ Κωνςαντίνυ, ἀπελύθη τῆς φρυρᾶς. ϗ δύω ἐπιβιὺς ἔτη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Ἐκ θεϊκῆς, δεξιᾶς δεξάμενος, τὴν τῶν θαυμάτων δωρεὰν, τοῖς αἰτῦσί σε χορηγεῖς, Πάτερ τὰ ἰάματα, ἅπασιν ἀφθόνως τε, ὡς ὁ Δεσπότης σοι ἔταξεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πίπτει ποδῶν, σῦ προσκυλινδύμενος, ὁ Ἀσσυρίων βασιλεύς. εὐλαβεῖσθαι γὰρ ἀρετὴν, οἶδε ϗ πολέμιος. ἅπας ὑποπίπτει δὲ, οἷς ἐνοικῶν Χριςὸς ἀναπαύεται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων.

Λέγος σιγᾷ, τῶν κατορθωμάτων συ, ϗ τῶν θαυμάτων τὴν πληθὺν, τὸ κατ' ἔπος ὐ δυνηθεὶς, φράσαι παμμακάριςε. ψάμμον ὑπερέβη γὰρ, ὧν ὁ Χριςός σοι δεδώρηται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων.

Τριαδικόν.

Ἡ τρισφεγγὴς, ἐνταία ἄληκτος, ἄπειρον πέλαγος φωτὸς, ἐποπτάζοις σὺς ὑμνητὰς, ὁ ὑπερυψύμενος, ἄναρχος Πατὴρ, Υἱὸς, ϗ Πνεῦμα τὸ συναΐδιον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς ϗ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Σὲ Ἰακὼβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ. διὰ σῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψύμενος, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις τε, συναναςράφη ὡς ηὐδόκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς ϗ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Σὺ τῷ λόγῳ ἤλεγξας σοφῶς, αἱρέσεων τὴν πλάνην, ϗ φέγγει τῆς εὐσεβείας, ἐφυγάδευσας αὐτὴν, βοῶν Ἐπιφάνιε· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐπὶ θρόνυ ἤρθης ὑψηλῦ. παθῶν γὰρ βασιλεύσας, σαρκός τε ἐπικρατήσας, σὺ ἐποίμανας Χριςῦ, κραυγάζων τὸ ποίμνιον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χορευέτω πᾶσα νοερὰ, ϗ λογικὴ ὐσία, τῇ μνήμῃ τῦ Ἱεράρχυ, ϗ θεράποντος Χριςῦ, πιςῶς ἀνακράζουσα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίυ τὸν Κύριον.

Θεαρέςως σὺ θεολογῶν, ὡς ἄγκυραν δογμάτων, τοῖς πᾶσι θεολογίαν, καταλέλοιπας τὴν σὴν· δι' ἧς ἀναμέλπομεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε ἔνδοξε Θεῦ, πιςῶν χαῖρε τὸ τεῖχος, δι' ἧς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξαπέςειλε Χριςὸς, τοῖς σὲ μακαρίζυσι ϗ βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Ὠδὴ θ΄. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ὅρος πρακτικὸς ὁ βίος συ, καὶ θεωρίας Πάτερ οἱ λόγοι συ, τῷ θεόφρονι ὄντως λαῷ κατελείφθησαν, Ἐπιφάνιε μάκαρ ἀοίδιμε. διό σε ἐπαξίως ἀνευφημῦντες μακαρίζομεν.

Νύμφης τῆς Χριςῦ προΐςασο, τῆς Ἐκκλησίας ἔνδοξε Ἐπιφάνιε, ϗ κατάπαυσον τὸν κατ' αὐτῆς ἐγειρόμενον, ταῖς πρεσβείαις συ ἄγριον κλύδωνα, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, πρὸς τὸν Δεσπότην ϗ φιλάνθρωπον.

Ἄναξ τῶν Ἀνάκτων Ἅγιε, μοναρχικὴ Τριὰς ἡ πάντων δεσπόζυσα, τοῖς ὑμνῦσί σε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, ϗ τῦ βίυ παντὸς τὴν κατάςασιν, ἀπείραςον παράσχυ, ταῖς τῦ Ὁσίυ συ ἐντεύξεσιν.

Θεοτοκίον.

Ἅπας ἐγκωμίων Πάναγνε, νόμος ἡττᾶται τῷ μεγέθει τῆς δόξης συ· ἀλλὰ

Δέ-

Digitized by Google

Δέσποινα, παρ' οἰκετῶν ἀναξίων σου, καὶ ὁμοίας δέ σοι προσφερόμενον, πρόσδεξαι Θεοτόκε, μετ' εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον.
Ὁ Εἱρμός. Τύπον τῆς ἁγνῆς.
Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.
Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ΄.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ϛ΄. τῆς Ἑορτῆς, γ΄. καὶ τῆς Ἁγίας, γ΄. Ἦχος δ΄.
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Διὰ πόνων ἀθλήσεως, τὸν Δεσπότην μεμνήστευσαι, παρθενίας κάλλεσι διαλάμπουσα. καὶ ὥσπερ προῖκα προσήγαγες, αὐτῷ παναοίδιμε, τῶν μελῶν τὴν ἐκκοπήν, καὶ τὸν βίαιον θάνατον. ὅθεν ἔτυχες οὐρανίων θαλάμων Γλυκερία, δυσωποῦσα τοῦ σωθῆναι, τοὺς σὲ πιστῶς μακαρίζοντας.

Ὅμοιον.

Ὡς ἀνδρεῖον τὸ φρόνημα, καὶ γενναία ἡ ἔνστασις, τῆς ψυχῆς σου ἔνδοξε ἐναπέφηνεν. ἐν ἀσθενείᾳ γὰρ σώματος, προθύμῳ δὲ πνεύματι, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, κατεπάτησας λέγουσα· σὺ εἶ Κύριε, ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ κλέος τῶν σῶν δούλων, ὁ δυνάμει ἀντιπάτῳ, τὸ ἰσχυρὸν τροπωσάμενος.

Ὅμοιον.

Οὐ λιμός, οὐδὲ κίνδυνος, ἀλγεινῶν ἡ ἐπίτασις, τῆς ἀγάπης ἔνδοξε οὐ κατίσχυσαν, Χριστοῦ χωρίσαι ἀοίδιμε, οὐ καθείρξεις βίαιος, οὐδὲ κάμινος πυρός, οὐ τῶν λίθων καταστρώσεις. ὅθεν δέδεξαι, ἐκ Θεοῦ θείαν δρόσον Γλυκερία, καὶ ἐκ γῆς καὶ τῶν γηΐνων, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.
Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος.
Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν κάθισμα. τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τῆς Ἁγίας.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄.
Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Τῶν ἀρετῶν, σήμερον καὶ τῶν θαυμάτων αὐτῶν, τὸν μυστικὸν πληρώσασα, κρατῆρα πάσης γλυκερίας ἡ Μάρτυς, εἰς πόσιν εὐφροσύνης πιστοὺς προσκέκληται.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαϊσμένη λαμπρότησι, τῷ καθαρῷ παρίστασαι, Μάρτυς νυμφίῳ σου, ψυχοφθόρων πταισμάτων, αἰτοῦσα λυτρωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πρὸς αἰκισμούς, πρὸς ἀλγηδόνας πρὸς μάστιγας, πολυειδεῖς ἀπτόητος Μάρτυς ἐχώρησας. συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν καὶ συναρήγουσαν.

Θεοτοκίον.

Γνώσεως Θεοῦ, ἅπαντες κατεπλουτίσθημεν, οἱ ἐπιγνόντες Δέσποινα, σὲ Θεομήτορα, καὶ Κυρίαν τιμῶμεν, τοῖς πράγμασι τοὺς λόγους ἐπισφραγίζοντες.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τὰ αἵματα Χριστῷ ὥσπερ ἀρώματα, καὶ μύρα κομίσασα ἀθληφόρε, εὐωδία προσηνέχθης αὐτῷ, πλημμυροῦσα τοῖς πᾶσι τὰ ἰάματα.

Εὐφράνθη νοητῶς ἐν τοῖς ἀγῶσί σου, μαρτύρων καλλώπισμα ὁ Δεσπότης. εὐφροσύνην ὅθεν θείαν σε, τῶν πιστῶν ταῖς καρδίαις ἐπεβράβευσεν. Θεοτοκίον.

Ἐρράγη τῆς ἀρᾶς Θεοχαρίτωτε, τὸ πάλαι μεσότοιχον καὶ ἡ ἔχθρα, ἐξηφάνισται τῷ τόκῳ σου, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθημεν οἱ ἄνθρωποι.

Ὁ Εἱρμός.
Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀνυμνουμένων τὸ τερπνὸν προορῶσα, τῶν ὁρωμένων τὸ ῥᾶστον παριδοῦσα, ταῖς θεϊκαῖς ὠχύρωσας ἐλπίσι τὸν νοῦν. ὅθεν πρὸς τὸ στάδιον, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, χαίρουσα εἰσέδραμες, καὶ τὸν ὄφιν καθεῖλες, καὶ ἀνεπλέξω νίκης εὐπρεπῆ, ὦ Γλυκερία τὸν ἄδυτον στέφανον.

Καὶ

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῶν παθῶν ἀποκτείνασα, τοὺς ἀοράτους θῆρας Γλυκερία, ὁρωμένους θῆρας οὐκ ἐδειλίασας.

Ὃν ἐκήρυττες Κύριον, πρὸ ὀφθαλμῶν ὁρῶσα Ἀθληφόρε, ὑπερεῖδες πάντων τῶν αἰσθήσεων. Θεοτοκίον.

Οἱ προστάτην σε Δέσποινα, καὶ τῆς ψυχῆς Παρθένε προσδοκίαν, ἀσεβῶς πλουτοῦντες οὐκ αἰσχυνθήσονται.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Φόβον Θεοῦ, ἐν γαστρὶ διανοίας εἰσδεξαμένη, πνεῦμα σωτηρίου ὁμολογίας, καὶ μαρτυρίου, ἔτεκες γενναιόφρων, παραδόξως στερρῶς ἀθλήσασα, καὶ τὰς ἐναντίας ἀρχὰς θριαμβεύσασα.

Εὖ τὸ σεπτόν, καὶ μακάριον πάθος ἐκμιμουμένη, ἡ δι' ἀπαθείας σοι συναφθεῖσα, πάσχει προθύμως, ἐν πυρὶ βεβλημένη, ζωοδότα Χριστὲ κραυγάζουσα· ἕτερον ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι. Θεοτοκ.

Ἡ φωτεινή, τοῦ ἡλίου νεφέλη λάμψον μοι αἴγλην, λῦσαν τὸν ζόφον τῆς ἁμαρτίας. δίδου μοι χεῖρα, καὶ παθῶν ἐν τῷ βόθρῳ, Θεοτόκε κείμενον ἔγειρον, μόνη τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς καθαρότητος ταῖς ὡραιότησι, κεκοσμημένη ἔνδοξε, τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ νῦν παρίστασαι.

Τὸ καλὸν ὄντως ἆθλον ἀνύσασα, καὶ τῆς ἀσεβείας τὸν δρόμον τελέσασα, δικαιοσύνης εἴληφας, ἐκ Θεοῦ τὸν ἐπάξιον στέφανον. Θεοτοκίον.

Γνωστικὴν εὐφροσύνην γινώσκων σε, Πάναγνε παθῶν τῆς ἀγνοίας τὸ κάλυμμα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Δέσποινα ἀποτίθεμαι· δόξα τῷ κράτει σου.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Στ. Θηρὸς τὸ πικρὸν δῆγμα τῇ Γλυκερίᾳ,
Ὑπεργλυκάζον ὡς ἀληθῶς ἦν μέλι.
Τῇ δεκάτῃ τριτάτῃ τις δάμασε Γλυκερίην.

Αὕτη ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντωνίνου τοῦ Βασιλέως, καὶ Σαβίνου Ἡγεμόνος, ἐν Τραϊανουπόλει. Θύοντος οὖν τοῦ Ἡγεμόνος ἐν τῇ Πόλει, αὕτη ἐπιγράψασα ἐπὶ τοῦ μετώπου τὸν τίμιον Σταυρόν, ἦλθε πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, Χριστιανὴν ἑαυτὴν καὶ δούλην τοῦ Χριστοῦ ὀνομάζουσα· καὶ τοῦ Ἡγεμόνος αὐτῇ παραινοῦντος θῦσαι, εἰσελθοῦσα ἐν τῷ ναῷ, εὐξαμένη τῷ Θεῷ, κατέβαλε τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα εἰς γῆν καὶ συνέτριψεν. οἱ δὲ συνόντες Ἕλληνες, λίθοις ῥίπτοντες κατ' αὐτῆς, οὐκ ἀφικνοῦντο αὐτῆς. Κρεμᾶται οὖν ἐκ τριχῶν καὶ ξέεται, καὶ τῇ εἱρκτῇ βληθεῖσα, ἄσιτος διαμένειν κελεύεται ἐπὶ ἡμέρας πολλάς. ἔνθα δι' Ἀγγέλου δεξαμένη τροφήν, οὐδὲν κακὸν ἔπαθε, καὶ θάμβος ἔλαβε τὸν Ἡγεμόνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, εὑρόντας πίνακα, καὶ ἄρτους, καὶ γάλα, καὶ ὕδωρ, ἀκριβῶς τοῦ δεσμωτηρίου ἠσφαλισμένου. καὶ οὕτως ἐμβάλλεται εἰς κάμινον πυρός. κατενεχθέντος δὲ ἄνωθεν δρόσου, ἐσβέσθη τὸ πῦρ, καὶ ἐξέρχεται ἀβλαβής. Ἐπὶ τούτοις δειροτομεῖται τὴν κεφαλὴν μέχρι τοῦ μετώπου, καὶ δεσμεῖται χεῖρας καὶ πόδας, καὶ ὑποστρωθέντων λίθων, ἀποτίθεται ἐν τῇ φυλακῇ, ἔνθα ἐπιστάσα Ἀγγέλου λυθεῖσα τῶν δεσμῶν, καὶ ὑγιὴς γενομένη τὴν κεφαλήν, τὸν δεσμοφύλακα ἐξέπληξεν· ὃς παρ' αὐτὰ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. ἡ δὲ Μάρτυς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ἀχθεῖσα, θηρίοις ἐκδίδοται, ὧν ἑνὸς ἁψαμένου αὐτῆς, ὡς μὴ φανῆναι μηδὲ πληγὴν μηδὲ μώλωπα, ἀλλ' ἢ δῆγμα καὶ μόνον, τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέδωκε, καὶ κατετέθη ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς Θρᾴκης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σεργίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Θεοῦ τιμῶν Σέργιος εἰκόνα, φέρει,
Ὕβρεις, φυλάττων σῶον τὸ κατ' εἰκόνα.

Οὗτος ὑπάρχων γονέων ἐνδόξων καὶ μεγάλων, μέγας καὶ τὴν ψυχὴν ἐγνωρίζετο.

παρί-

Digitized by Google

παρίσταται ἐν τῷ διώκτῃ καὶ ἀθέῳ Βασιλεῖ, διὰ τὸ τὰς ἁγίας καὶ ἱερὰς εἰκόνας προσκυνεῖν, καὶ χοῖνος αὐτῷ δεσμεῖται περιαυχένιος, καὶ τῆς ἀγορᾶς πληθούσης, ἄγεται καὶ περιάγεται, καὶ προπηλακισμοὺς καὶ ὕβρεις ἐγκαρτερεῖ, τῶν προσόντων ἐπαίνων στερεῖται, καὶ φυλακῇ προσταλαιπωρεῖ, καὶ παροικίᾳ ἅμα γυναικὶ καὶ τέκνοις ὑπερορίζεται, καὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοτρίας δεινῶν κατεντρυφᾷ, θλίψεσι προσπαλαίσας ποικίλαις. ὅθεν κληθεὶς πρὸς Θεοῦ, ἀποληψόμενος ἄπεισιν ἄξια γέρα παρὰ τοῦ ἀγωνοθέτου Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παυσικάκου Ἐπισκόπου Συνάδων.

Στ. Ὁ Παυσίκακος παῦσιν εὑρὼν τοῦ βίου,
Παῦσιν κακῶν εὕρατο τῶν ἐκ τοῦ βίου.

Οὗτος ὁ μακάριος πατρίδα μὲν ἔσχε Πόλιν Ἀπάμειαν, γεννήτορας δὲ τῶν ἐπισήμων καὶ ἡγεμόνων, καὶ τῆς ἀληθοῦς τῶν Χριστιανῶν πίστεως τροφίμους. Ἔτι δὲ νέος ὤν, νηστείᾳ καὶ συντόνῳ δεήσει, καὶ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν κατεδάμαζεν. ὅθεν καὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑποδύεται, καὶ τρέφεται ἄρτῳ καὶ βραχεῖ ὕδατι, καὶ ἐπιτήδευμα τὸ τῆς ἰατρικῆς μετέρχεται, σώματα καὶ ψυχὰς ὁμοῦ θεραπεύων, καὶ κατὰ δαιμόνων στρατεύεται, καὶ φυγάδας ἀποτελεῖ, ἀμβλώματα λύει, συγκεκυφότας ἀνορθοῖ, καὶ ἕτερα παράδοξα ἐπιτελεῖ θαύματα. ὑπὸ δὲ τῆς πάντα δῆλα ποιούσης φήμης τῷ Προέδρῳ Κωνσταντινουπόλεως γνωσθείς, Κυριακὸς δὲ ἦν οὗτος ὁ Μακάριος, τῇ Συνάδων Ἐκκλησίᾳ, πρὸς αὐτοῦ χειροτονηθεὶς πέμπεται, καὶ αὐτίκα τῇ τοῦ λόγου σφενδόνῃ τοὺς νοητοὺς λύκους ἀποδιώκει, καὶ τῷ τμητικῷ λόγῳ ὡς σεσηπότα μέλη τεμών, ἔξωθεν βάλλει, ὡς μή τινα βλάβην καὶ τῷ ὑγιεῖ προξενήσωσιν. Οὕτω τοῖς ἑαυτοῦ ποιμνίοις τὴν ἀσφάλειαν ἅμα καὶ θεραπείαν βραβεύσας, εἰς Κωνσταντινούπολιν γίνεται, καὶ Μαυρικίῳ τῷ Βασιλεῖ ἐντυχών, τοῦ συνέχοντος αὐτὸν πάθους ἐλευθεροῖ, καὶ τὸ ἐτήσιον τέλος, ὅπερ ἐστὶ χρυσοῦ λίτρα μία, τῇ Πόλει αὐτοῦ μετὰ σφραγῖδος χρυσῆς, καὶ ἐγγράφου ἐπιδόσεως τὸν Βασιλέα πείθει δωρήσασθαι. Ἐπανιὼν δὲ πρὸς τὰ Σύναδα, καὶ ἐν τῷ Σόλιμι γενόμενος, ὕδωρ εὐχῇ μόνῃ ἀναβλύσαι πεποίηκε, τὸ δίψος τῶν συνοδοιπόρων παραμυθούμενος. Οὕτως οὖν καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ πολλοῖς Σωτὴρ γενόμενος, μεταλλάττεται τὸν βίον, καὶ πρὸς τὰ ποθούμενα διαβαίνει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Τὸ κάλλος Χριστοῦ, ἐν ἐσόπτρῳ νοητῷ τῷ τῆς ἁγνείας, καταμοῦσα ἐπεπόθησας, τούτῳ εὐθέως ἀοίδιμε· καὶ δραμοῦσα τούτου ὀπίσω, δι' ἀθλήσεως ἔψαλλες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡραίαν στολήν, τῶν αἱμάτων ταῖς βαφαῖς πεποικιλμένην, περιθεμένη καθυπέδειξας, τῆς ἀσεβείας τὴν κόσμησιν, πᾶσιν ἀθληφόρε τοῖς πιστοῖς ἀνυμνοῦσι καὶ ψάλλουσιν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰδού σε Ἁγνή, πᾶσα φύσις γηγενῶν δοξολογοῦσιν, ὑπερθαυμάζοντες τὸ μυστήριον, τῆς σῆς κυήσεως Ἄχραντε, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοῶντες, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τὸν τῆς ἁγνείας νοητόν, κεκτημένη ἐραστὴν Χριστὸν νυμφίον, σεαυτὴν ἀθλοφόρε, ἐν καθαρότητι νοός, καὶ πόνοις θείοις ἐκαλλώπισας, καὶ τούτῳ ἡρμόσθης διὰ τοῦ Μαρτυρίου.

Ἡ συντριβή σου τῶν μελῶν, ἐξελέπτυνεν ἐχθρῶν μηχανουργίας, τῶν αἱμάτων ἡ ῥύσις, τῆς ἀθείας δεινοὺς χειμάρρους σοφὴ ἀπεξήρανε, πέλαγος θαυμάτων ἡμῖν ἀναδειχθεῖσα. Θεοτ.

Ἐῶρον οἰκτείρησον ἡμᾶς, τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν ἀποτεκοῦσα, ὑπὲρ λόγον Παρθένε, πυρκαϊὰς λογισμῶν, παθῶν τε ἐξαίρουσα καύσωνα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις Ἁγνὴ Θεοκυῆτορ.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ὑπεραρθεῖσα ἁπάσης, σαρκικῆς προσπαθείας, τῷ πόθῳ τοῦ Νυμφίου σου σεμνή, ἄσαρκον βίον ἐπόθησας. διὸ σὺν τοῖς ἀΰλοις, Χριστὸν τὸν ἐραστὴν σου νοερῶς, καθορῶσα δοξάζεις, ὡς πάντων παθεινότερον.

Μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τὸ ἀκίβδηλον πνεῦμα, Κυρίῳ παραδέδωκας τὸ σόν. οὗ τῇ ἀνόδῳ ἐκρότησαν, ἐπουράνιαι τάξεις. Χριστὸς δὲ παμαλκεῖσε δεξιᾷ, ἐστεφάνωτε Μάρτυς, νομίμως ἐναθλήσασαν.

Θεοτοκίον.

Ἡ ταῖς φωναῖς καμπτομένη, τῶν θερμῶς σε αἰτούντων, ἡ μόνη τῶν πιστῶν καταφυγή, σῶσον οἰκτείρησον Δέσποινα, διατήρησον βλάβης, ἐκ πάσης καὶ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ σε μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν „Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως „σωματούμενον Θεόν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς.

Ἐκτενής, ἡ α΄. ὥρα ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΔ΄.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτ. Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ. Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, γ΄. καὶ τοῦ Μάρτυρος, γ΄. στ. τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ζήλῳ πυρπολούμενος τῆς εὐσεβείας Ἰσίδωρε, ὑπεισῆλθες τὸ στάδιον, θερμῶς τῆς ἀθλήσεως, καὶ βραβεῖον νίκης, Μάρτυς ἀπηνέγκω, καὶ τὰς πλάνης διδαχαῖς, θεοπαθέσιν ὡραϊζόμενος, Σταυροῦ περιφραξάμενος, τῇ πανοπλίᾳ κατέβαλες, τὸν ἀλάστορα τύραννον, νικηφόρος δεικνύμενος.

Ὅμοιον.

Μάστιξι ξεόμενος, τῆς δερματίνης γεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας ἐκδέδυσαι, στολὴν ἀφθαρσίας δέ, καὶ λαμπρὰν ἐσθῆτα, περιβεβλημένος, θᾶττον τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς, ἀποκατέστης ζωὴν δρεψάμενος, τὴν ὄντως ἀκατάλυτον, καὶ ἀτελεύτητον ἔνδοξε. ἧς περ νῦν ἐμφορούμενος, τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὔφραινον.

Ὅμοιον.

Ὄντως ὑπερβέβηκε, τὰ τῶν Μαρτύρων παλαίσματα, τῶν ἐπαίνων τὴν σύνθεσιν, καὶ λόγων καὶ ἔννοιαν. οἱ στεῤῥοὶ γὰρ πύργοι, τῆς Θεοσεβείας, σῶμα θνητὸν καὶ παθητόν, ἴσον ἡμῖν οὗτοι περικείμενοι, πυρός τε κατετόλμησαν, καὶ τῶν πληγῶν κατεφρόνησαν, ὡς ἐν σώματι πάσχοντες, ἀλλοτρίῳ οἱ ἔνδοξοι.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. καὶ οἱ Κανόνες. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν Ἰσίδωρον ὑμνῶ προφρόνως.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ταῖς σαῖς ἱκεσίαις Μάρτυς Χριστοῦ, Ἰσίδωρε μάκαρ, οὐρανόθεν μοι φωτισμόν, παράσχου καὶ χάριν ἀνυμνῆσαι, τὴν Ἑορτήν σου τὴν σεβάσμιον.

Ὁλόκληρον ἔχεις πρὸς τὸν Θεόν, Ἰσίδωρε Μάρτυς, τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχήν· παράμονον ἔχες καὶ τὸν βίον, μαρτυρικῶς ἐγγυμναζόμενος.

Νομίμως ῥυθμίσας σου τὴν ψυχήν, Ἰσίδωρε μάκαρ, ὥσπερ ἄσυλον θησαυρόν, τὴν πίστιν ἀκράτως ἄσκεπτόν τε, τὴν σωτηρίαν πανμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως τεκοῦσα φύσει Θεόν, κυρίως ἀκούεις, Θεοτόκος καὶ ἀληθῶς, τὴν προσηγορίαν καταλλήλως, τῷ Θείῳ Λόγῳ Ἁγνὴ περιφέρουσα.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λόγῳ κυβερνώμενος, τὰς τῶν παθῶν ὁρμὰς ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ ἐν τῇ ἀσκήσει, ἀθλοφόρε ἠμαύρωσας.

Ἔχων ἀκατάπληκτον, τὴν τῆς ψυχῆς ὁρμὴν ἔνδοξε, παμμάκαρ εὐσεβῶς, τὴν ὁμολογίαν, ἀβλαβῆ διετήρησας.

Ἵλεων πρεσβείαις σου, τὸν τοῦ παντὸς Κριτὴν ἔργασαι, τοῖς εὐλαβῶς, τὴν σὴν εὐφημοῦσιν, Ἀθλοφόρε πανήγυριν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Δέσποινα, καὶ τὴν ψυχὴν ζώωσον Παρθένε, τῶν ἐν πίστει ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Καθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἀγωνισάμενος κατὰ τοῦ ὄφεως, ἔστησας τρόπαιον Μάρτυς Ἰσίδωρε. ἐκ τῆς Αἰγύπτου γὰρ φωστήρ, ἀνατείλας τὴν ἀσέβειαν, πᾶσαν ἐξαφανίσας, τὰς κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τὸν ἀνατείλαντα, ἐκ Παρθένου Θεόπαιδος. δι' ὃν σφαγιασθεὶς ἀθλοφόρε, θῦμα εὐῶδες γεγένησαι.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Ὅλον ἐν σοὶ, τὸν λόγον εἰσοικισάμενος, στρατιώτης ὡς ἀκαταγώνιστος, τυραννικὴν ἤσχυνας ὀφρὺν, καὶ τροπαιοφόρος, ἐντεῦθεν μάκαρ γενόμενος, στεφάνους ἀμαράντους, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, παμμακάριστε Μάρτυς Ἰσίδωρε.

Νεανικῶς, καταδιώξας Ἰσίδωρε, τοὺς ἐχθρούς σου, τούτους κατελέανας, τῷ φοβερῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιπεφραγμένος, ἰσχύν τε περιζωσάμενος, καὶ τοὺς μισήσαντάς σε, ἐξωλόθρευσας κράζων· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὑψηλατῶν, τὰ τοῦ Δεσπότου Παθήματα, ἐμιμήσω, θάνατον ἑκούσιον, τὸν δι' αὐτὸν, φέρων ὑποστάς. ὅθεν ἀκηράτου, ζωῆς σε Μάρτυς ἠξίωσεν, ὁ Κύριος τῆς δόξης, οὗ χερσὶν ἐναπέθου, τὴν ψυχήν σου παμμάκαρ Ἰσίδωρε.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλος ὅλῳ, Παρθένε ἑνούμενος, ὁ Πατρικοὺς, κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἑκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτίσας τὸν Κόσμον Θεότητι.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἱερεῖον προσήχθης, ἄμωμον καὶ τέλειον τῷ σῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, καὶ τυθεὶς προθύμως, καὶ τὸ αἷμά σου ῥάνας Ἰσίδωρε, κοινωνὸς τοῦ Πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ νῦν Βασιλείας, χρηματίζεις ἀξίως συμμέτοχος.

Δυναμούμενος Σῶτερ, τῷ παντοδυνάμῳ σου Πνεύματι κατέσβεσε, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, ὁ καλλίνικος Μάρτυς Ἰσίδωρος, ἐκτμηθεὶς τὴν Κάραν, σοὶ τὴν ψυχὴν τῷ ζωοδότῃ, εὐκλεῶς ἐναπέθετο Δέσποτα.

Ὡραΐζεται μάκαρ, τοῖς σοῖς προτερήμασιν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, καὶ φαιδρύνεται σου, ταῖς τῶν ἄθλων ἐνστάσεσιν ἔνδοξε. πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, σὺ γὰρ στερρῶς μέχρις αἱμάτων, ἀνθιστάμενος ὤφθης Ἰσίδωρε.

Θεοτοκίον.

Ῥυπωθεῖσαν τὴν φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος τῇ παραβάσει τὸ πρὶν, καὶ δεινῶς φθαρεῖσαν, καὶ θνητὴν γενομένην ἀνέστησας, τὴν πηγὴν τεκοῦσα, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας, Θεοτόκε πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὁλόκληρον πρὸς Θεὸν τὴν ἔφεσιν, κεκτημένος ἀθλοφόρε παμμάκαρ, τῶν ἀγαθῶν, τὸ ἀκήρατον ὄντως, τῶν ἐπιγείων τὸν πόθον ἠμαύρωσας, καὶ ἔδραμες ἀναβοῶν· ἐκολλήθην ὀπίσω σου Δέσποτα.

Νυμφίος ὡς εὐπρεπὴς Ἰσίδωρε, καλλοναῖς μαρτυρικαῖς διαπρέπων, πρὸς οὐρανοὺς, ἀνελήλυθας χαίρων, καλλοποιῷ λαμπηδόνι παριστασθαι, δεόμενος διαπαντὸς, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Ὑπέφερες ἀθλητὰ σφαττόμενος, προορῶν τὴν δι' αἰῶνος σοι δόξαν, καὶ τὴν τρυφὴν, τὴν αἰώνιον ὄντως, μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυς ἀήττητος, ἀπείληφας παναληθῶς, στεφηφόρε παμμάκαρ Ἰσίδωρε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ τοῦ Δεσπότου σκήνωμα, καὶ λαμπραῖς τῆς Παρθενίας ἀκτῖσι, φωτοειδῶς, ὥσπερ κρίνον ἐκλάμψαν, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς τῶν πταισμάτων παράσχου μοι ἄφεσιν. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΔ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου.

Στίχ. Ἔσαιμεν Ἰσίδωρον ἐλπὶς τοῦ στέφους,
Καὶ πρὸς τομὴν ἤπειγεν ἐξ ἧς τὸ στέφος.
Τῇ δὲ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ Ἰσίδωρος ἐλαύσθη.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, ἕλκων τὸ γένος ἀπὸ Ἀλεξανδρείας τῆς Πόλεως. στρατευόμενος δὲ, τὴν τοῦ Ὀπίωνος τάξιν ἐπεῖχε· καταρας δὲ ἐν Χίῳ τῇ Νήσῳ, μετὰ στρατιωτικῶν πλοίων, ὧν ἐναυάρχει Νουμέριος, διαβάλλεται ὑπὸ Ἰουλίου Κεντηρίωνος, ὅτι φησὶ, σέβεται τὸν Κύριον, καὶ τοῖς παρ' ἡμῖν θεοῖς οὐ προσάγει σέβας. τοῦ δὲ Ἁγίου Ἰσιδώρου διαπρυσίως ὁμολογήσαντος τὸν Χριστὸν, ὁ Νουμέριος, τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ κατιδὼν, προσέταξε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι, καὶ τὸν τοῦ Μαρτυρίου οὕτως στέφανον εἴληφεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στ. Φωνῇ μεγίστῃ Μάξιμος Θεὸν μέγαν,
Ἔφησε Χριστὸν, καὶ κατεστέφθη λίθοις.

Οὗτος ὁ μακάριος, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ πολλοὺς χειραγωγήσας πρὸς τὴν εὐσέβειαν, διαφόρους ὑπομείνας αἰκίας, ἔσχατον λίθοις βληθεὶς, καὶ οἱονεὶ στεφανωθεὶς ὑπ' αὐτῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεράποντος.

Στ. Ὤφθης Θεράπων, ἱερὰ θύτης τοῦ Λόγου.
Ὤφθης θεράπων καὶ δι' αἵματος Πάτερ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος πόθεν τε ἦν, καὶ πόθεν ὥρμητο, ἢ ἐκ τίνων ἔφυ, ἢ καθ' οὓς ἐγένετο χρόνους, ἢ τίσι παραταξάμενος ἐνίκησεν, ἀρχῶν τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον, οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν, τῶν ὑπομνημάτων αὐτοῦ συνδιαφθαρέντων τῷ χρόνῳ. Ὅτι δὲ τὸν μονήρη βίον εἵλετο, δηλοῦσιν αἱ εἰκόνες αὐτοῦ, ἐπὶ τοιαύτης ἰδέας καὶ σχήματος αὐτὸν ἀναγράφουσαι, καὶ ὅτι Ἐπίσκοπος κατὰ τὴν Κυπρέων γέγονε Νῆσον, καὶ ὅτι τῷ Χριστῷ προσηνέχθη δι' αἵματος, καὶ τὸν ἀθλητικὸν ἀγῶνα διήνυσεν, ἐξ ἀρχαίας φήμης κατὰ διαδοχὴν παρειλήφαμεν, καὶ ἀγράφως παρὰ τῶν προγενεστέρων διδαχθέντες πιστεύομεν. Ἀνηνέχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τῶν Ἀγαρηνῶν βουλευσαμένων τῇ Κυπρέων Νήσῳ ἐπιθέσθαι, αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου δι' ἐπιφανείας μετατεθῆναι κελεύσαντος· καὶ νῦν ἔνθα κεῖται, πηγὰς θαυμάτων ἀναβλύζει ἑκάστοτε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Νῦν ἐλλαμπόμενος τρισμάκαρ, τῇ τοῦ Πνεύματος αὐγῇ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, ἐλλαμφθῆναι σὺν σοὶ, εὐδόκησον βοῶντας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς τῶν καλλίστων σου ἀγώνων, δι' ὧν ἔλυσας τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, καὶ Τυράννους δεσμοὺς, κατήχησας κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Πανάγνε Δέσποινα Παρθένε, τῶν πταισμάτων μου τοὺς μώλωπας ἐλαίῳ, συμπαθείας τῆς σῆς, θεράπευσον βοῶντος· εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ Καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ῥᾳδιουργίαις ᾤετο, ὑποκλέπτειν ὁ Τύραννος, τῆς σῆς καρτερίας τὸ στεῤῥὸν καὶ εὔτονον, παμμάκαρ Ἰσίδωρε, πρὸς τὴν αὐτοῦ κακόνοιαν. ἀλλὰ σὺ θεόφρων, τῷ Θεῷ ἀνεβόας· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁλο-

Digitized by Google

Ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος, ἱλαρόμενος τὸ πρόσωπον, τῇ τοῦ μαρτυρίου χαρμονῇ ἐφαίνετο, ἀμνὸς γὰρ ὡς ἄμωμος, σφαγιασθεὶς προσήχθης Θεῷ. ᾧ ὡς πλαστουργῷ μελῳδικῶς ἀνεβόας· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοειδὲς τὸ σῶμά σου, τοῖς ποθοῦσιν ἐδείκνυτο, τῆς Ἀγγελικῆς δορυφορούσης τάξεως, ἀστράπτον Ἰσίδωρε, μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, θαυματοποιίαις τε ποικίλαις ἐμπρέπον, δωρούμενον ἑκάστῳ, τὰς ἰάσεις ἐμφρόνως, καὶ σάλου [illegible], σαφῶς καὶ ἐκ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Ῥητόρων γλῶσσαί σε, εὐφημῆσαι οὐ σθένουσιν, ὦ Θεογεννῆτορ, Μαριὰμ Θεόνυμφε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Ἁγνή, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας συγκαταβάς, καὶ πτωχεύσας Σταυρόν τε καὶ θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν, θέλων ὑπομείνας ὡς ἀγαθός, τὸν διʼ αὐτὸν σε θάνατον, βλέπων ὑπομείναντα καρτερῶς, αὐτοῦ τῆς Βασιλείας, Ἰσίδωρε τρισμάκαρ, συγκληρονόμον ἀπειργάσατο.

Νομίμως σῶν αἱμάτων ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ κρουνοὶ ἐκχυθέντες Ἰσίδωρε, ἐν Οὐρανοῖς, χλαῖναν σοι ἐξύφηναν εὐπρεπῶς, ἐξυφασμένην χάριτι. ἣν νῦν ἐνδυσάμενος τῷ Χριστῷ, παρέστης ἐν θαλάμοις, παμμάκαρ οὐρανίοις, στεφανηφόρε Μάρτυς ἔνδοξε.

Ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ἱκετεύων μὴ παύσῃ Ἰσίδωρε, ἐκ πειρασμῶν, ζάλης τε καὶ θλίψεως καὶ παθῶν, τοὺς ἐκτελοῦντας ῥύσασθαι, μνήμην σου ἀξίως τὴν ἱεράν. ψυχῶν τε σωτηρίαν, αἰτούμενος τρισμάκαρ, τῆς κληρουχίας καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ λυτρωτήν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, παράγγελε πταισμάτων μου τὰς σειράς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύουσα. πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὺ κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ϛίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν, ϛιχ. τῆς Ἑορτῆς γ'. Καὶ τοῦ Ὁσίου Παχωμίου γ'. Ἦχος Πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὸν Θεὸν ἀναρτήσας, κοσμικὴν τερπνότητα, ὡς μὴ διαμένουσαν καταλέλοιπας, καὶ Χριστῷ πάνσοφε, σεαυτὸν ἀνέθου, ὁλοτρόπως διʼ ἀσκήσεως, ἐκκαθαιρόμενος, καὶ καρτερικὴν ἐνδεικνύμενος, τὴν ἔνστασιν Παχώμιε, πρὸς τὰ τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα. καὶ τῇ συνειδήσει, Μαρτύριον Θεόφρον ὑποστάς, ὡς Νικηφόρος ἀπείληφας, στέφος τὸ ἀμάραντον.

Ὅμοιον.

Σοὶ νῦν ἀρχόμενον, ἐκ πρακτικῆς θεωρίας, διαχέοντι σώματος, τὸ παχὺ προκάλυμμα καὶ προσπάθειαν, τῆς σαρκὸς ῥήξαντι, τῷ Θεῷ κραθῆναι, ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπτόμενος, αὐγαῖς καὶ χάρισι, καὶ θεουργικοῖς ἀμαρύγμασι, καὶ νεύσεσι θεούμενος, καὶ τοῖς πρὸς τὸ κρεῖττον ὑψώμασι. καὶ νῦν Θεοφόρε, μακάριος γενόμενος Χριστῷ, ἐν παῤῥησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ἅπασαν τὴν αἴσθησιν, ὑπεραρθεὶς τῷ Δεσπότῃ, καθαρῶς ὡμίλησας, τίς σαρ-

σαρκὸς γενόμενος ἔξω πάντη, λογισμῷ κρείττονι, τῶν παθῶν κρατήσας, καὶ Δαιμόνων τὰ φρυάγματα, καταστρέψάμενος, καὶ καταπατήσας Παχώμιε. καὶ νῦν ἐνδιαιτώμενος, τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι, πάντων τῶν τιμώντων, τὴν μνήμην σου μνημόνευε Χριστῷ, ἐν παῤῥησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Κείνον σε ἔρημος ἐξεβλάστησε Πάτερ, ἅπαντας εὐωδιάζον, τῆς ἀρετῆς τῆς πράξεως, καὶ τερπνὸν, ἐκ σοφίας τῆς ἐκ θεωρίας, ὡς ἐπαμφωδέξιος. καὶ τῇ τοῦ τελείου εὐδοκιμήσει, ἀπολαβὼν τὴν κρείττονα ψῆφον, ἔκ τε τοῦ λόγου καὶ τοῦ βίου σου, ἔκ τε τῶν ἔργων καὶ τῆς Πίστεως, εὐηρέστησας Χριστῷ τῷ Θεῷ. αὐτὸν καθικέτευε Παχώμιε θεόληπτε, καὶ ἡμᾶς εὐαρεστεῖν αὐτῷ, καὶ σὺν σοὶ τυχεῖν τῆς ἄνω κληρουχίας.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Σ. Π. τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Παχώμιε. διὰ γὰρ σου τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος Πλ. α'.

Ἀγγελάρχης ἐδείχθης τοῦ ἀρχιποίμενος, Μοναστῶν τὰς ἀγέλας Πάτερ Παχώμιε, πρὸς τὴν μάνδραν ὁδηγῶν τὴν ἐπουράνιον, καὶ τὸ πρέπον Ἀσκηταῖς, ἐκεῖθεν σχῆμα μυηθεὶς, καὶ τοῦτο πάλιν μυήσας. νῦν δὲ σὺν τούτοις ἀγάλλῃ, καὶ συγχορεύεις ταῖς οὐρανίαις σκηναῖς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἀναγνωσις εἰς τὸν Βίον τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἁγίου εἰς ϛ'. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀνὰ τῶν Θεοτοκίων.

Παχωμίῳ τὸν αἶνον ἀκόσμως πλέκω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Πεποιθὼς χρηστότητι τῶν σῶν, πρόπαν προθυμότατα, σοὶ τὴν ᾠδὴν, προσφυῶς ἀναχρώμαι. ἀλλά μου θεωρεῖσαι τὴν διάνοιαν, φωτοβόλοις ἔλλαμψεσι, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, λάμπρυνον Παχώμιε παμμάκαρ.

Ἀπαθείας ἔρωτι θερμῷ, Πάτερ κατεχόμενος, τὰς ὑλικὰς, τῶν παθῶν κατεμάρανας, ἀφορμὰς Παχώμιε, καὶ ἐπέτελαβες, δι' ἀγάπης πτερούμενος, πᾶσαν τὴν ἐπίγειαν, ἔλλαμψιν παμμάκαρ τῆς Θεότητος.

Χαρμονῆς ἐνέπλησας πολλῆς, οὐρανῶν τὰ τάγματα, τὴν νοητὴν, ἐπιγνοὺς πάσης Κτίσεως. ἐν φρυρᾷ γὰρ ἔμαθες, κατεχόμενος, τὴν ἀπόῤῥητον δύναμιν, τούτου Θεοφόρε, πίστεως τὸ δόγμα παιδευόμενος. Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἁγνὴ, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς ἀπαρθένε κτίσεως. τὸν γὰρ κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν Μήτρᾳ σου. ᾧ σὺν παῤῥησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Ἐξηνθησεν ἡ ἔρημος.

Ὡς ἔλαφος προσέδραμες, πρὸς τὸ ὕδωρ Ὅσιε, καὶ ῥαντισθεὶς Βαπτίσματι, τῷ ἁγίῳ τὴν δρόσον ἀληθῶς, ἐν ᾗ κατεγλυκάνθη ἡ καρδία σου.

Μὴ φέρουσαι τὸ σύντονον, καθαρὰν σου Ὅσιε, τῶν δυσμενῶν αἱ φάλαγγες, Θεοφόρε τὸ τῆς ἀσκήσεως, πειρασμοὺς σοι ποικίλως ἐτεκτήναντο.

Ἱερὰν ὡς κτησάμενος, πολιτείαν γέγονας, τῶν ἀσκητῶν Παχώμιε, μύστης καὶ προηγούμενος, Χριστῷ τούτους προσάγων παμμακάριε. Θεοτοκίον.

Τὰ Τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου. διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Ο Εἱρμός. Ἐξελώθησαν ἡ ἐρῆμος.
Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ'.
Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Τῶν δακρύων τοῖς ὄμβροις σου τὴν ψυχὴν, καταρδεύσας πλουσίως Πάτερ σοφὲ, πολύχουν ἐθέρισας, ἀρετῶν σου τὸν ἄσταχυν, καὶ ποιμὴν θρεμμάτων, ὁσίων γενόμενος, ἐπὶ χλόην ταῦτα, ἀσκήσεως ἔθρεψας. ὅθεν ἀναλύσας, ἐκ τοῦ βίου ἐνδόξως, Πατέρων Παχώμιε, τοῖς χοροῖς συνηρίθμησαι. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ὡς ἄριστος, κυβερνήτης ἐγένου Παχώμιε, μοναστῶν συστήματος. δι' ὀπτασίας γὰρ πάνσοφε, Πάτερ κεχρημάτισαι, τῇ ἀρετῇ ἀνεγείρων φροντιστήρια.

Τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου τὴν αἴγλην δεξάμενος, ἀστὴρ φαεινότατος λάμπων τῇ χάριτι γέγονας, πᾶσιν οὓς ὡδήγησας, εἰς σωτηρίας λιμένα σοῖς διδάγμασιν.

Ὁ βίος σου, Θεοφόρε παμμάκαρ Παχώμιε, κανὼν ἀκριβέστατος, τῶν μοναζόντων γεγένηται. ᾧ νῦν πολιτεύονται, οἱ σοῖς ἑπόμενοι Πάτερ θείοις δόγμασιν.

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότου τῷ πόθῳ κατέσβεσας, σαρκὸς τὴν ἀπάθειαν, δι' ἐγκρατείας Παχώμιε. ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς εὐπρόσδεκτον θῦμα καθιέρωσας.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀπόρθητον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα. σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Ἀγάπη Θεοῦ, διδαχαῖς ὡμίλησας τοῦ Πνεύματος. ὑφ' οὗ φωτιζόμενος, ἀπαθείας ἀκρότητα κατείληφας, τῶν παθῶν ἀπαλλάξας, τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Ἱκέτην τὸν σὸν, ἀσκητὴν προσάγομέν σοι Δέσποτα, δι' αὐτοῦ αἰτούμενοι, φωτισμὸν τῆς χάριτος καὶ γνώσεως, καὶ τῇ σῇ παντοδυναμίᾳ, διαπαντὸς φυλάττεσθαι.

Νεκρώσας τὸν νοῦν, ἐντολῶν τηρήσει Παχώμιε, τῆς σαρκὸς τὸ σκίρτημα, τῇ σῇ ἐγκρατείᾳ κατεμάρανας, καὶ ποιμὴν ἀνεδείχθης, θεοφιλοῦς συστήματος.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον Παρθένε Ἁγνὴ, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἁμαρτίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, αἰωνίαν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὀλεθρίων πνευμάτων ἐπάτησας, Πάτερ μηχανήματα, τὴν τοῦ Δεσπότου σου, ἐνδεδυμένος δύναμιν, καὶ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ φραττόμενος.

Νυμφικῶς τῶν προσκαίρων προέκρινας, τὰ διαιωνίζοντα, πόνοις ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσας Ὅσιε, καὶ ψυχῶν οἰκονόμος γενόμενος.

Ἑκουσίως πτωχεύσας τῷ πνεύματι, Πάτερ τὴν ἀθάνατον καὶ ἀδιάδοχον, ἐν Οὐρανοῖς ἀπόλαυσιν, καὶ τὸν ἄφραστον πλοῦτον ἀπείληφας. Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωστὴρ φαεινὸς, ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασι, τὴν ἔρημον δὲ, ἐπόλισας τοῖς πλήθεσι. σεαυτὸν ἐσταύρωσας, τὸν Σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, καὶ ἀσκήσει τὸ σῶμα κατέτηξας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ'. Τοῦ [illegible]ου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Ταβεννησιώτου.

Στίχ. Ὁ Παχώμιος λεπτύνων σαρκὸς πάχος,
Ψυχῇ συνῆγε πρὶν μετασχεῖν ἐαρ.
Σαρκὸς τμήξας πρὶν Παχώμιος πάχος,

Σχήματι καὶ πράγματι μιμεῖται Νῶας.
Πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ Παχώμιον ἔνθεν ἄειραν.

Οὗτος ἦν ἐκ Αἰγύπτου τῆς Θηβαΐδος τῆς κάτω, κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως. εἶχε δὲ γονεῖς εἰδωλοθύτας. μεθ' ὧν ἀπερχόμενος ἐν τῷ εἰδωλείῳ ἤκουε τοῦ νεωκόρου πρὸς τοὺς αὐτοῦ γεννήτορας λέγοντος· ἄρατε τὸν τῶν θεῶν ἐχθρὸν τῶν ἐντεῦθεν, καὶ ἀπελάσατε τοῦ δαιμονίου. ἀλλὰ καὶ τοῦ οἴνου τῆς σπονδῆς ὁ Ὅσιος πιὼν, ἐξέμεσε. Συμπροϊούσης δὲ τῆς ἡλικίας, τοῖς στρατιωτικοῖς ἐτάχθη καταλόγοις, καὶ ἐν βραχεῖ τὴν στρατείαν καταλείψας, ἀνέρχεται εἰς τὴν ἄνω Θηβαΐδα. δέχεται δὲ τὸ εἰς Χριστὸν Βάπτισμα, καὶ τὸν μονήρη βίον ἐνδύεται, καὶ πρὸς τὴν ἔρημον ἀποτρέχει. ἔνθα κατά τινα τόπον τῆς Ταβεννησίας, ἄνωθεν αὐτῷ φωνῆς ἐνεχθείσης, δι' ἧς τὴν εὐφυΐαν ἐδήλου τοῦ τόπου, καὶ τὸ πλῆθος τῶν συνελευσομένων, ἐπήξατο Μοναστήριον. Τῷ χρόνῳ οὖν πολλῶν συνδραμόντων, προσῆλθε καὶ Θεόδωρος ὁ ἡγιασμένος, καὶ γενόμενος αὐτοῦ Μαθητὴς καὶ ζηλωτὴς, ἔν τε τῷ κατ' ἀρετὴν βίῳ, καὶ τοῖς θαύμασιν αὐτῷ συνεξέλαμψε. καὶ τοσοῦτον δι' ἀπαθείας πρὸς θεωρίας ὕψος ἀνήχθησαν, ὡς καὶ τὰς ἀνόδους τῶν μακαρίων ψυχῶν, νοερῶς καθορᾷν, καὶ τὰ πόρρωθεν ὡς ἐνεστῶτα προβλέπειν, καὶ περὶ τῶν μελλόντων προλέγειν. Πρὸ δὲ τῆς ἐκ τοῦ βίου ἀναλύσεως τοῦ Ἁγίου, ἀριθμηθὲν τὸ τῶν Μοναχῶν πλῆθος, ὑπερ προσῆλθεν αὐτῷ, εὑρέθη ἀνδρῶν χιλίων τετρακοσίων. κἀκ τούτου δῆλον, ὅτι θεῖός τις ἦν ἀνὴρ, καὶ τὴν ἀρετὴν ἀπρόσιτος. οὐ γὰρ τρυφῆς ἡγουμένης, οὐδὲ τῆς κατὰ σάρκα ἡδυπαθείας, αἷς οἱ πολλοὶ χαίροντες, προσιασ[illegible]ἀπανιστάμενοι τῶν οἰκείων, ἀλλ' ἐγκρατείας καὶ τῶν κατ' ἄσκησιν πόνων, τοὺς τρόπους θαυμάζοντες τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τὴν Ἀγγελικὴν διαγωγὴν ζηλοῦντες αὐτοῦ. Τελειωθεὶς δὲ ἐν Χριστῷ, ἐν τῇ αὐτοῦ Μονῇ κατατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλίου Μητροπολίτου Λαρίσσης.

Στίχ. Λαλεῖ Λάρισσα σὰς ἀριστείας ξένας,
Μνήμην ἔχουσα καὶ θανόντος σου Πάτερ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἐξ εὐσεβῶν γεννητόρων φὺς καὶ ἀναδοθεὶς, δι' ὧν εὐσέβειαν, καὶ θεοσέβειαν, μετὰ τῶν ἔξωθεν μαθημάτων, καὶ τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν ἐκπαιδεύεται. πάσαις δὲ ταῖς κατὰ Θεὸν ἀρεταῖς ἑαυτὸν κατακοσμήσας, Ἀρχιερεὺς τῆς δευτέρας Θετταλίας ἐν τῇ Λαρισσαίων παρὰ πάντων τῶν τὴν Ἑλλάδα κατοικούντων ἀναγορεύεται. καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν μεγάλῃ Συνόδῳ παραγενόμενος, καὶ μέχρι τέλους τοῖς Πατράσι συγκάμνων, καὶ συναγωνισάμενος, καὶ τὸν Ἄρειον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καθελὼν, καὶ ἀναθέματι παραπέμψας, αὖθις εἰς Λάρισσαν ἔρχεται, καὶ ναοὺς εἰδωλικοὺς πλείστους καταστρεψάμενος, καὶ δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων διώξας, καὶ ἄλλα πάμπολλα θαύματα κατεργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον ἀπέλιπεν, εὐκτηρίους οἴκους ἐκ βάθρων αὐτῶν ἐγείρας, καὶ παντοίως κατακοσμήσας.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἰσχὺν ἐνδυσάμενος τὴν τοῦ Δεσπότου, ὡς χοῦν ἡδυπάθειαν, τοῦ βίου κατεπάτησας, τῷ πόθῳ βαλλόμενος, τῆς ἀκηράτου ζωῆς. ἧς νῦν καὶ μετέσχηκας χοροῖς, Ἀγγέλων Πάτερ συναυλιζόμενος.

Καρδίαν κτησάμενος καθαρωτάτην, ἰδεῖν κατηξίωσαι, τὸν πᾶσιν ἀθεώρητον. ἐντεῦθεν μακάριος, ὡς ἡ ὑπόσχεσις, Πάτερ ἐχρημάτισας ὑμνῶν, τὸν εὐεργέτην καὶ ὑπερένδοξον.

Ὀρθόδοξον φρόνημα σὺ κεκτημένος, Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, παμμάκαρ ἐκήρυξας. καὶ τὴν τοῦ Λόγου, φρικτὴν σάρκωσιν ἐδίδαξας ὑμνῶν, Θεοτόκον τὴν Ἀειπάρθενον. Θεοτ.

Ἁγίων Ἁγίαν σε κατανοοῦμεν, ὡς μόνην κυήσασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον,

Digitized by Google

τον, Παρθένε ἀμόλυντε, Μῆτερ ἀνύμφευτε. πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου.

Ὠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Τὰς τῶν ἀσκητῶν, σοφὰς ὑποτυπώσεις, πρὸς τοῦ Ἀγγέλου ἐμυήθης σοφέ, ἐκ θείου προστάγματος, αἷς περ νῦν ἐκτρεφόμενοι, οἱ εὐσεβείας τρόφιμοι, κράζομεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὥσπερ ἀστραπή, μεγίστης φρυκτωρίας, ἡ πολιτεία διαλάμπουσα, τοῖς πᾶσιν ἀνέφαινε τῆς ἀσκήσεως σου πάνσοφε, τοῖς εὐσεβῶς τῷ κτίσαντι, κράζουσιν εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Σὲ τὸν ὑπὲρ νοῦν, Πατρὸς Υἱὸν ἀγεννήτου, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθέντα Χριστέ, δοξάζων ἐκήρυξεν, ὁ Παχώμιος ὁ ἔνδοξος, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, μίαν τὴν τῆς Τριάδος, φύσιν εἰδὼς καὶ Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Πύλην σε φωτός, Παρθένε Θεομῆτορ, οἱ εὐσεβοῦντες ὀνομάζομεν. Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, ἑνωθὲν σαρκὸς παχύτητι, ὑπερφυῶς ἐγέννησας. Πάναγνε ὃν ὑμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Λαμπρότητος χάριτος, καταυγασθεὶς Παχώμιε, ὡς πιστὸς ὑπηρέτης Θεῷ παρίστασαι, καὶ κατατρυφῆσαι τῆς δόξης ἀξιωθείς, τῆς ἀκαταλύτου. διὸ τὴν σεβάσμιον, ἑορτήν σου μεγαλύνομεν.

Ἐπλάκη σοι στέφανος, ὡς νικητῇ Παχώμιε, δεξιᾷ ζωηφόρῳ καὶ παντοκράτορι, καὶ νῦν τοὺς ὑμνοῦντας σου τὴν μνήμην, τὴν εὐκλεῆ, ἀξίωσον μάκαρ, τυχεῖν τῆς ἀφέσεως, τῶν πταισμάτων παμμακάριστε.

Καρποὺς νῦν δρεπόμενος, τῶν πόνων σου Παχώμιε, τῆς χαρᾶς ἀπολαύεις τῆς ὑπερέμνιου. ἀλλὰ νῦν πρεσβεύειν σωθῆναι τοὺς φοιτητάς, Χριστὸν μὴ ἐλλίπῃς, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, καὶ τιμῶντας ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος παμάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα τοῖς εὐσεβῶς, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν παναμώμητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ
„ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου
„ ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτί-
„ σαι, συναγαγεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα.
„ διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγα-
„ λύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Α. Π. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚ.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἡγιασμένου.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Α. ϛ'. καὶ ψάλλομεν Π. προσόμ. τῆς Ἑορτῆς, γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου, γ'. Ἦχος Πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νεφέλη τὴν ἐπίβασιν, ὁ πρὶν τιθεὶς ὡς Δεσπότης, ἐν νεφέλῃ κούφῃ νῦν, καταβὰς εἰς Αἴγυπτον τοὺς ἐκλάμψαντας, ἐκλεκτοὺς προώριζε, τοὺς ἁρπαζομένους, ἐν νεφέλαις ὡς Θεόφρονας, μεθ' ὧν Θεόδωρος, ὁ ἡγιασμένος Πατὴρ ἡμῶν, ὁ πύργος ὁ ἀκράδαντος, ὁ τὴν ἀρετὴν περιβόητος, ὁ φαεινοτάταις, ἐκλάμψεσιν ἐκλάμπων τοῦ Χριστοῦ, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὅμοιον.

Αἴγυπτος ἡ πρότερον, δαιμονικῶς μαινομένη, τελεταῖς καὶ πάθεσιν, Ἀσκητῶν νῦν τάγμασιν ὡραΐζεται, καὶ ποικίλοις κάλλεσιν, ἀρετῆς ἐνθέου, κοσμουμένη διαδείκνυται, ἐν ᾗ διέλαμψε, θείων δωρεῶν ὁ ἐπώνυμος, Θεόδωρος ὁ Ὅσιος, ὁ Θεοειδής, καὶ Θεόληπτος, ὁ τὴν θαυμασίαν, ταπείνωσιν μιμούμενος Χριστοῦ, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Digitized by Google

Ὅμοιον.

Ἄσκησιν ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν καρτερίαν, ἀποχὴν κακότητος, ἀρετῆς περίληψιν ἐκ νεότητος, ὁ σοφὸς Θεόδωρος, ἀσκητῶν ὁ μέγας, ὁ θεόφρων ἐπεδείξατο, θερμὸς γενόμενος, θείας ἐραστὴς ἀγαπήσεως. καὶ πάντα τὰ ὁρώμενα, χαίρων ὑπερβὰς ὁ θαυμάσιος, διὰ πολιτείας, ὑψούμενος ὡμίλει τῷ Θεῷ, καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύει νῦν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὑμνῶ Θεοῦ σε δῶρον ἡγιασμένον.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ὑμνῳδίαις μέλλοντι τὴν σὴν, μέλπειν νῦν πανήγυριν, τῶν θεϊκῶν, δωρεῶν ὁ ἐπώνυμος, δωρεὰν παράσχου μοι, φωτοφόρων ἐκ θησαυρῶν ἀρυόμενος, τῶν ἀδαπανήτων, χάριτος τῆς θείας παναοίδιμε.

Μελετῶν τὸν νόμον ἐμμελῶς, Πάτερ τὸν ἁγνότατον, ὅλος ἁγνὸς, καὶ καθαρὸς γεγένησαι, τῷ παναγνῷ Λόγῳ δὲ, ῥυθμιζόμενος, τῆς ἁγνείας λαμπρότατον, σκεῦος ἀνεδείχθης, καὶ ἡγιασμένον παμμακάριστε.

Νεκρωθεὶς τῷ Κόσμῳ τὴν ζωὴν, Πάτερ ὢν ἰσάγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς εὐσεβῶς μετερχόμενος, τῷ Ἀνατείλαντι, ἐκ λαγόνων Παρθενικῶν ἠκολούθησας, Σταυρὸν ἐπὶ ὤμων, ἄρας σου Θεόφρον παναοίδιμε.

Ὠδὴ γ΄. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ὡς δῶρον ἀγαπώμενον, τῷ Δεσπότῃ Ὅσιε, τὴν σὴν ψυχὴν Θεόδωρε, σεσωσμένην καὶ δι' ἀσκήσεως, παθῶν ἀπηλλαγμένην προσενήνοχας.

Θεῷ καθιερούμενος, ὑπερέβης πάνσοφε, τῶν ὀρεκτῶν τὴν αἴσθησιν, καθαρῶς δὲ σὺ προσωμίλησας, μόνῳ τῷ ὑπερτάτῳ παμμακάριστε.

Ἐμάκρυνας εἰς ἔρημον, φυγαδεύων εὐδόξε, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Θεὸν Λόγον σὺ προσδεχόμενος, ἐν ᾧ καὶ διεσώθης ἀξιάγαστε.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν, καὶ ἐν Κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχος. τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος ἐδείχθης, θεράπων μακάριε. ὅθεν καὶ νοσούντων θεραπεύεις τὰ πάθη, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι. Θεοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ὁμόσκηνος, Παχωμίῳ τῷ θείῳ γενόμενος, τοὺς τρόπους ἐζήλωσας, Πάτερ θεόφρον Θεόδωρε, τούτου τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκμιμούμενος.

Ὑμνοῦμέν σε, βασιλείας καὶ θείας ἐλλάμψεως, ἀξίως γὰρ τέτυχας, ὡς γεγονὼς ἐπιτήδειος, Πάτερ καθαρότητι, πρὸς μετοχὴν, τῆς ἀφθάρτου ὡραιότητος.

Σκιώματα, Αἰθιόπων δαιμόνων συστήματα, τὴν σὴν ἐπτοήθησαν, ὑπομονὴν καὶ ταπείνωσιν, καὶ τὴν ἀκατάπαυστον, ἐν ἀγρυπνίαις σου στάσιν ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἐν ἐκστάσει, κεφαλαὶ δυναστῶν διεκόπησαν, τῷ φόβῳ τοῦ τόκου σου, Θεογεννῆτορ Πανάμωμε. δῆμος τῶν Ὁσίων δὲ, ἐθαυμαστώθη ἀξίως θείᾳ χάριτι.

Ὠδὴ ε΄. Μεσίτης Θεοῦ.

Δογμάτων θερμῶν, τῶν σεπτῶν ἐχόμενος διέλυσας, πασῶν τῶν αἱρέσεων, τὰς πεπλανημένας ὑπολήψεις σοφὲ, τῆς Τριάδος τῇ πίστει, περιφρουρῶν τὴν Ποίμνην σου.

Ὡς φῶς ἀληθῶς, ἐπὶ γῆς διέπρεψας Θεόδωρε, πολιτείαν ἄμεμπτον, πεπολιτευμένος παναοίδιμε, Ἀσκη-

τῶν

Digitized by Google

τῶν ἡ τερπνότης, τῶν Μοναςῶν τὸ καύχημα. Θεοτοκίον.

Τῷ σαῖς Ἀσκητὰ, τῶν δακρύων ἄρδων τὴν καρδίαν σε, καρποφόρον ἔδειξας, τῷ ξαφατέλλοντι Δεσπότῃ Χριςῷ, ἐκ Παρθένε Ἁγίας, Θεόδωρε παμόλβιε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁ λαμπρὸς καὶ θεάρεςος βίος σε, σοὶ τὴν ἐπιχάμιον, Πάτερ λαμπρότητα, τὴν τῶν Ἁγίων ἔδειξεν, ἐν σκηναῖς ἐρανίσις Θεόδωρε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος Θεόδωρε, τῶν τῆς πονηρίας πνευμάτων γεγένησαι, τῷ Παρακλήτῳ Πνεύματι, συνεργῷ κεχρημένος Θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Ἡ νεφέλη ἡ κούφη ὑπάρχουσα, ἧς ἐπικαθήμενος ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον, ὁ Παντοκράτωρ Κύριος, καὶ φωςῆρας αὐτὰς εἰργάσατο. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐν οἴκῳ Θεοῦ, ὡς φοῖνιξ ἐξηνθήσας, καρποὺς ἀρετῶν, Κυρίῳ προσήξάς τε, διὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀρίςης Πάτερ Ὅσιε. ὅθεν καὶ μακαρίζεται, ὡς τῶν Ἀσωμάτων ἰσοςάσιος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚ. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἡγιασμένου.

Στίχ. Δεῖξόν σε θεῖον Θεόδωρε δεικνύει,
Ἐν Ἁγίοις Ἅγιος Ἡγιασμένε.
Τῇ δὲ ἕξ καὶ δεκ. Θεόδωρος ἀφίςατο γαίης.

Οὗτος ὁ μακάριος μελετήσας τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον, καὶ ὅλος καθαρὸς γενόμενος, καὶ σκεῦος εὔχρηςον καὶ ἡγιασμένον δειχθεὶς, τῆς ἀληθοῦς καὶ μεγίςης προσηγορίας καταξιοῦται. ὁρόσκηνος καὶ ὁμότροπος τῷ μεγάλῳ Παχωμίῳ χρηματίσας. ὅθεν σκηνώματα Αἰθιόπων, κατὰ τὸν θεῖον φάμενον Δαβὶδ, καταπτοήσας, καὶ ὡς ἐν ἐκςάσει τὰς τούτων κεφαλὰς διακόψας, μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς ἱδρώτων ἐπὶ τὰ βραβεῖα διαβαίνει, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν τῶν ἀνθρώπων ἀποδιώξας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Μητροπολίτου Μιτυλήνης.

Οὗτος ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τὸν μοναςικὸν ὑπεδὺ βίον, ταπείνωσιν ἄκραν ἀσκήσας, καὶ πρᾳότητα κατορθώσας. ὅθεν οἶκον ἑαυτὸν κατασκευάσας τῆς Ἁγίας Τριάδος, Μητροπολίτης τῆς κατὰ Μιτυλήνην Ἐκκλησίας ἀναδείκνυται, καὶ ἐλεήμων ὑπὲρ τὸ μέτρον γενόμενος, δαψιλῶς τοῖς πανῶσιν ἐπήρκεσε. πάσης δὲ κακοδοξίας ἀντίμαχος, καὶ ὑπέρμαχος ὀρθοδοξίας γενόμενος τὸν δρόμον καλῶς καὶ θεοφιλῶς τελέσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, πηγὴν θαυμάτων τὴν θείαν αὐτοῦ σορὸν καὶ μετὰ θάνατον καταλείψας, τοῖς πόθῳ πρὸς αὐτὸν καταφεύγουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων Μοναχῶν, καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, καὶ τῆς Ἁγίας Εὐφημίας πλησίον τοῦ Νεωρίου Λιμένος, εἰς τὴν Ἁγίαν Δύναμιν, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Αὐδιησοῦ Ἐπισκόπου, καὶ Πρεσβυτέρων, ιϛ΄. καὶ Διακόνων ἐννέα, καὶ Μοναζόντων, ϛ΄. καὶ Παρθένων, ζ΄. ἀπὸ πατρίδος Χαρχάρ. καὶ ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βαχθισοῦ, Ἰσαακίου, καὶ Συμεῶνος.

Οὗτοι τὸν Χριςὸν ὁμολογοῦντες, καὶ κηρύττοντες ἐν Περσίδι, κατεσχέθησαν καὶ προσήχθησαν τῷ Ἄρχοντι. διὸ ἀναγκάζονται θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, καὶ μὴ πεισθέντες, διαφόρους ὑπομείναντες βασάνους, εἶτα πυρὶ παραδίδονται, μετὰ τῶν αὐτῶν φοιτητῶν, καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἐκομίσαντο.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόςαγμα.

Γνωςῶς ἐπεπόθησας ὡς ὁ Θεόπτης, Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, θεάσασθαι Θεόδωρε. διὸ τὰ ὁρώμενα πάντα κατέλιπες, γνόφον ὑπεισδύνας δὲ ὁρᾷν, κατηξιώθης τὸν ἀκατάληπτον.

Τὸν σοὶ τοῦ ὄφεως τοῦ ψυχοφθόρου, παμμάκαρ Θεόδωρε, μηδὰ μῶς προσκάμενες,

μος, τὸ τούτου μνημόσυνον Πάτερ ἀπώλεσας, μνήμην ἀκατάπαυστον Θεοῦ, ἐν σῇ καρδίᾳ σοφῶς κτησάμενος. Θεοτοκ.

Ἅγιον τὸν Ἅγιον τὸν ἐν Ἁγίοις, ἐπαναπαυόμενον, ἁγίως ἀπεκύησας, Παρθένε πανάμωμε, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, ἄνθρωπον γενόμενον ἐκ σοῦ, σωματωθέντα τὸν πρὶν ἀσώματον.

Ὠδὴ η´. Κάμινος ποτέ.

Εὐφωτοειδὴς, φωτὶ τῷ φανωτάτῳ, προσομιλήσας ἐναπέφηνας, παμμάκαρ Θεόδωρε, τῇ ἑνώσει τῇ ἀμείνονι, ὑπερφυῶς θεούμενος, κράζων μυστικῶς εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μάρτυς γενόμενος, στερρὸς πρὸς ἁμαρτίαν, μέχρις αἵματων ἀνθιστάμενος, θεόφρον Θεόδωρε, τῷ στεφάνῳ τῆς ἀθλήσεως, τὴν κορυφὴν ἐκόσμησας, κράζων μυστικῶς εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἐκ σοῦ Θεογεννῆτορ, δικαιοσύνης φαιδρὸς ἥλιος, φωτίζων τὰ πέρατα, λαμπηδόσι τῆς Θεότητος, σωματωθεὶς ὁ Ὕψιστος. ὃν περ μυστικῶς ἀνυμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Κάμινος ποτέ.

Ὠδὴ θ´. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Νῦν οὐ δι' αἰνίγματος, σοὶ ὁ Χριστὸς ὀπτάνεται· πρὸς δὲ πρόσωπον μᾶλλον ὁρᾶται πρόσωπον, τῇ τῆς ἀληθείας ἐμφάσει, τῶν τῆς σκιᾶς, λυθέντων ἐσόπτρων, δωρεῶν ἐπώνυμε, τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ πόθος ὁ θεῖός σου, πεπλήρωται Θεόδωρε, οἷα φθάσας τὸ τέλος τὸ δι' ἀσκήσεως, πόῤῥωθεν ἑώρας συντόμως. οὗ καὶ τυχὼν, ἐφέσεως ἔσχες, ἀσκητῶν τὸ καύχημα, μοναζόντων ἡ εὐπρέπεια. Θτ.

Νοσήσας τὸ φθείρεσθαι, παρακοῇ ὁ πρῶτος Ἀδὰμ, διὰ σοῦ Θεομῆτορ ἀνακεκαίνισται· σὺ γὰρ σαρκωθέντα τεκοῦσα, χωρὶς φθορᾶς, τὸν ἄφθαρτον Λόγον, φθορὰν ἐξωστράκισας, ἀφθαρσίαν δὲ ἐξηνθήσας.

Ὁ Εἱρμός. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΖ´.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρονίκου, καὶ τῆς Ἁγίας Ἰσαποστόλου Ἰουνίας.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Ιϛ.

Ἦχος Πλ. δ´.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγῳ τὴν ἄλογον ἔπαυσας, τῆς ἀθείας φθορὰν, ὡς τοῦ λόγου ὑπήκοος, καὶ κλεινὸς διάκονος, καὶ φωστὴρ διαυγέστατος, τῆς οἰκουμένης θεομακάριστε. διό σε λόγοις θείοις δοξάζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου, μνήμην ἑορτάζομεν, περιχαρῶς, αἴνεσιν προσάγοντες, τῷ Παντοκράτορι.

Ὅμοιον.

Παῦλος ὁ θεῖος Ἀπόστολος, θείοις ἐπαίνοις ὑμᾶς, ἐκθειάζων λαμπρότατα, τοῖς πιστοῖς παρίστησι, τὴν ὑμῶν γενναιότητα, πρὸς τούτου λέγων ἀποδειχθῆναι ὑμᾶς, Θεοῦ τοῦ Λόγου, μαθητὰς πάνσοφοι, καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ, Ἰουνία πάνσοφε, ὡς ἀληθῶς, μάκαρτε Ἀνδρόνικε, Θεοῦ θεράποντες. Ὅμοιον.

Πᾶσαν ἱερῷ κηρύγματι, φωταγωγοῦντες τὴν γῆν, τὴν ἀχλὴν ἀπελάσατε, τὴν τῆς ματαιότητος, καὶ πρὸς φῶς ὁδηγήσατε, Θεογνωσίας, τοὺς ἐνυπάρχοντας, ἐν σκότει πάλαι, τῆς ἀθεότητος, θεῖοι Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ σωτήριοι, καὶ πρεσβευταὶ, πάντων τῶν πιστῶς ὑμᾶς, τιμώντων πάντοτε. Ἀπολυτίκ. Ἦχος γ´.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι πρεσβεύσατε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἶνον προσοίσω τῷ σοφῷ Ἀνδρονίκῳ.

Ὠδὴ α´. Ἦχος πλ. δ´. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Αἶνον Θεῷ προσάγει, ἐν τῇ παναγίᾳ Μάκαρ μνήμῃ σου, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τοὺς ἀγῶνάς σου πίστει δοξάζουσα.

Ἴθυνας τοῦ νοός σου, πάσας τὰς κινήσεις ἱερώτατε, πρὸς Θεοῦ θελημάτων, ὑποπλήρωσιν χαίρων Ἀνδρόνικε.

Νο-

Digitized by Google

Νόσους ἀποκαθαίρειν, πνεύματα διώκειν πονηρότατα, ἐκ Θεοῦ θείαν χάριν, ἐκομίσω Θεόφρον Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον.

Ὀμβρεισόν μοι Παρθένε, πάντων τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, καὶ διόρθωσιν βίου, τῇ ἐν σοὶ μεσιτείᾳ καὶ χάριτι.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Νεκρώσας τὰ μέλη σου ἀγωνίσμασι, τὴν ζωὴν κατηξίωσας, τῶν ζώντων θεάσασθαι, ἐπὶ γῆς σαρκοφόρον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Ἀνδρόνικε Ἀπόστολε.

Πυρίπνοος γέγονας θείου Πνεύματος, καθαρᾷ διανοίᾳ σου, τὴν θέρμην Ἀπόστολε, περιφέρων καὶ φλέγων, τῆς πλάνης τὴν ἄκανθαν, Ἀνδρόνικε πανεύφημε.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου καὶ ἡ δύναμις, τῶν θαυμάτων ἐπέδραμε, τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, μαθητὰ τοῦ Κυρίου, πιστοὺς ἐκδιδάσκουσα χάριν τὴν σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλὴν σοῦ Δέσποινα, καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλὴν σοῦ Πανάμωμε. τοῦ Θεοῦ γὰρ τῶν ὅλων, χωρίον μόνη ἐχρημάτισας.

Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ
„ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμ-
„ νεῖ πᾶσα Κτίσις. Οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν
„ σοῦ Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ θεῖος Ἀνδρόνικος, φωτοειδὴς πεφυκώς, καρδίας ἐφώτισε, Θεογνωσίας φωτὶ, Κυρίῳ προσέρχεσθαι. ὅθεν καὶ μετὰ τέλος, ἀναβλύζει ἰάσεις, πίστει τοῖς προσιοῦσι, τῷ σεπτῷ αὐτοῦ οἴκῳ, καὶ πᾶσιν ἐξαιτεῖται πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Σὲ ὡς συγγενῆ, ἀσπάζεται ὁ Παῦλος, ἔναντι πιστῶν, τοὺς θείους σου ἐπαίνους, ἀνακηρύττων Ἀνδρόνικε Θεόρρημον, φωταγωγὲ τῶν εὐφημούντων σε.

Οἶκος γεγονὼς, Τριάδος Παναγίας, οἴκους καὶ βωμοὺς, κατέστρεψας τῆς πλάνης, καὶ ἐδομήσω πανεύφημε Ἐκκλησίας, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἴσχυσας Θεοῦ, τὸ σθένος περιφέρων, τὰ τοῦ δυνατοῦ, ἁρπάσαι σκεύη Μάκαρ, καὶ ἐκτελέσαι τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, κατοικητήριον Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον.

Σὲ διὰ παντὸς, Παρθένε Θεοτόκε, πάντες οἱ πιστοὶ, συμφώνως ἀνυμνοῦμεν, ὡς ἀσφαλῆ καὶ ὑπέρμαχον προστασίαν, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὴν λύτρωσιν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ὡς συγγενῆ σε Παύλου, καὶ πρὸ αὐτοῦ μαθητὴν χρηματίσαντα, σὺν αὐτῷ νῦν τιμῶμεν, πίστει συνελθόντες Ἀνδρόνικε.

Τοὺς φωταυγεῖς ἀστέρας, καὶ ἱεροὺς Ἀποστόλους τιμήσωμεν, Ἰουνίαν ἐνθέως, καὶ τὸν Θεοφόρον Ἀνδρόνικον.

Ὡς ἐπισήμους ὄντας, ἐν Ἀποστόλοις ὑμᾶς ὁ μακάριος, Παῦλος ἀνακηρύττει, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία Κόρη, τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς προεχάραξεν, ἱεροῖς ἐν συμβόλοις, ἔσεσθαι Κυρίου λοχεύτριαν.

Ὠδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ὁ οἶκός σου ἰάσεων πηγὰς, τοῖς πόθῳ προστρέχουσι, πηγάζει Ἀπόστολε, ἀποπλύνων ψυχικὰ ἀρρωστήματα.

Φθαρεῖσαν ἀθείας τὴν πληθὺν, ἐθνῶν ἀνεκαίνισας, μονίμοις σου δόγμασι, τῷ ἀφθάρτῳ Ἰησοῦ φίλε γνήσιε.

Ὡς ἥλιος ἐπέδραμες τὴν γῆν, Ἀνδρόνικε πάνσοφε, τρισήλιον ἄκτιστον, καταγγέλλων τοῖς πιστοῖς φῶς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Αἱ θεῖαι τοῦ Δεσπότου ἐπὶ σοὶ, πορεῖαι ἐγνώσθησαν, τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος, καὶ πλουτίσαντος πιστοὺς ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἱρμός. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας.

Στίχ. Ἔθνη διδάξας Ἀπόστολε μυρία,

Πρὸς

Digitized by Google

Πρὸς Χριστὸν ἦλθες, ὃς καλεῖ πρὸς φῶς ἔθνη.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ θᾶν Ἰουνίαν Ἀνδρόνικόν τε.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, ὡς ὑπόπτερός τις διαδραμὼν, πᾶσαν πλάνην ἐκ βάθρων ἀνέσπασε, τὸν Χριστὸν κηρύττων, συνεπομένην ἔχων καὶ τὴν ὑπερθαύμαστον Ἰουνίαν, τῷ Κόσμῳ ἤδη νεκρωθεῖσαν, καὶ Χριστῷ μόνῳ ζῶσαν. ὅθεν πολλοὺς πρὸς Θεογνωσίαν ἑλκύσαντες, εἰδωλικοὺς μὲν οἴκους κατέστρεφον, Ἐκκλησίας δὲ θείας πανταχοῦ οἰκοδομήσαντες, καὶ πνεύματα ἀκάθαρτα τῶν ἀνθρώπων ἀποδιώξαντες, καὶ πάθη ἀνίατα θεραπεύσαντες, τὸ κοινὸν χρέος ὡς ἄνθρωποι ὄντες τῇ φύσει ἀποτιννύασιν. Τούτων καὶ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ μέμνηται, Ἀσπάσασθε λέγων Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σολόχωνος, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἡρακλείου, Παυλίνου, καὶ Βενεδίμου, καὶ ἡ ἀνάδειξις τῆς Ἀχειροποιήτου Εἰκόνος, τῆς ἐν Καμουλιαναῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Ἀλεξάνδρων δύω, Διονυσίων δύω, Ἀγαπίου, Τιμολάου, Ῥωμύλου, καὶ Πλησίου.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. ὁ μὲν Ἀγάπιος, ἀπὸ τῆς Πόλεως Γάζης, Τιμόλαος δὲ, ἐκ Πόντου, οἱ δύω Διονύσιοι, ἐκ Τριπόλεως τῆς Φοινίκης, καὶ ὁ Ῥωμύλος ὑποδιάκονος ὢν τῆς ἐν Διοσπόλει Ἐκκλησίας· ὁ δὲ Πλήσιος, καὶ οἱ δύω Ἀλέξανδροι, ἦσαν ἐκ Αἰγύπτου. Καὶ αὐτοὶ τὰς ψυχὰς τῷ πρὸς Χριστὸν συνδήσαντες φίλτρῳ, τὴν ἀσέβειαν ἐπαρρησιάζοντο. διαβληθέντες δὲ Οὐρβανῷ τῷ τῆς Καισαρέων Πόλεως Ἡγεμόνι προσήχθησαν, καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ὁμολογήσαντες, εἰς ἀγωνίαν ἐκεῖνον ἐξεκαλέσαντο, καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσε, καὶ οὕτω πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Νόσους δεινὰς καὶ πάσας μαλακίας, ἐκ τῶν ψυχῶν ὁμοῦ, καὶ τῶν σωμάτων, ἀποδιώκεις τῶν προστρεχόντων, ἐν τῷ οἴκῳ σου σοφὲ μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ.

Δαιμονικὰς ἐφόδους ἀπελαύνων, πάθη δεινὰ καθαίρεις τῶν ἀνθρώπων, ἐν συμπαθείᾳ Χριστοῦ αὐτόπτα· διὰ τοῦτό σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Ῥητορικὴν σοφὲ ἀδολεσχίαν, καταβαλὼν ἁπλότητι δογμάτων, Θεὸν κηρύττεις σαρκὸς ἐν εἴδει, ὁμιλήσαντα βροτοῖς ἀγαθότητι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Γαστρὶ ἐν τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Νεμομένην κακίας σηπεδόνα, τῶν ἀνθρώπων Ἀνδρόνικε καρδίας, ἅλατι θείῳ ἔστησας δογμάτων σου, καὶ τῷ κενωθέντι, Λόγῳ σωζομένας, παρέστησας θεσμάκαρ.

Ἱερεύς τε θυσία τε καὶ θύτης, τῷ τυθέντι δι' οἶκτον ἐγνωρίσθης, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες Ἀνδρόνικε, στέφος ἀφθαρσίας, καὶ δικαιοσύνης, πρὸς τούτου δεδεγμένος.

Κήρυξ θεῖος Ἀπόστολος Θεόπτης, καθαιρέτης ξοάνων ἀπωλείας, καὶ πλουτιστὴς ἀπόρων ὤφθης ἔνδοξε, καὶ Σιὼν τῆς ἄνω, μέγιστος οἰκήτωρ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς λαβίδι χερσὶν ἄνθρακα φέρεις, δρόσον θεῖον πηγάζοντα Παρθένε, τοὺς τῷ φλογμῷ τῆς πλάνης κινδυνεύουσι, φλέγοντα δὲ πάθη, τῶν ὑμνολογούντων, αὐτοῦ τὴν Βασιλείαν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ
„ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον
„ ὑμνεῖτε, καὶ δοξολογεῖτε, αὐτὸν εἰς τοὺς
„ αἰῶνας.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἴνα τῆς ἐκεῖθεν ζωῆς ὀφθῇς κληρονόμος, τοὺς νενεκρωμένους τὸ πρὶν, Δαιμόνων ἐπηρείαις, ἀνεζώωσας ζωηφόρῳ σου λόγῳ, ἀξιομακάριστε Ἀνδρόνικε.

Ὡς τῆς ἀληθοῦς γεγονὼς ἀμπέλου παμμακάριστε, κλῆμα εὐφορώτατον, οἶνον ἀφθαρσίας ἐναπέσταξας, καὶ ἀνθρώπων καρδίας εὔφρανας, πανεύφημε Ἀνδρόνικε.

Σὲ τὸν ἀστραπαῖς φλέξαντα δογμάτων γῆν ὅλην, τῆς πολυθείας σαφῶς, καὶ φῶς Θεογνωσίας, καταλάμψαντα τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, πάντες μακαρίζομεν.

Ἡ ἱερωτάτη σου μνήμη ἐφαπλουμένη, εἰς τὰ πέρατα σήμερον, φωτίζει τὰς καρδίας, τῶν ἐν ταύτῃ σε ἱερῶς ἀνυμνούντων, ἀξιομακάριστε Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον.

Φωτισμὸν ἡμῖν αἴτησαι ἡ τὸ φῶς τεκοῦσα, καὶ ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς εἰδόσι σε ἀληθῆ Θεοτόκον, ἄχραντε Παρθένε πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέ-
„ τῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς
„ Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτη-
„ ρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ϛ. τῶν Αἴνων, ϛ. τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου, καὶ Βενεδίμου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ϛ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ. καὶ τῶν Ἁγίων, γ. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Αἴγλη φωτιζόμενοι, τῆς τρισηλίου Θεότητος, σκοτασμὸν παρεδράμετε, βασάνων καὶ ὤφθητε, φωστῆρες ἀστέρες, τὸ τῆς Ἐκκλησίας, θεῖον στερέωμα ἀεὶ, φωταγωγοῦντες Ἅγιοι Μάρτυρες. διὸ τὴν φωταυγῆ ὑμῶν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν. προσκυνοῦντες τὰ λείψανα, καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος. Ὅμοιον.

Πέτρον Διονύσιον, Παῦλον Ἀνδρέαν Βενέδιμον, τὰς γυναῖκας ἀδάμαντας, Χριστίναν Ἡράκλειον, καὶ Παυλῖνον πάντες, ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν μακαρίσωμεν πιστοὶ, ὑπὲρ Τριάδος στεῤῥῶς ἀθλήσαντας, καὶ πάσας τὰς τοῦ δράκοντος, μηχανουργίας πατήσαντας, καὶ τὸ σκότος μειώσαντας, τῶν εἰδώλων ἐν χάριτι.

Ὅμοιον.

Αἵματι ὠνήσασθε, τὴν Βασιλείαν μακάριοι, τοῦ Θεοῦ τὴν ἀσάλευτον, καὶ ὅρμους ἐφθάσατε, τοὺς γαληνοτάτους, πᾶσαν τρικυμίαν, ὑπενεγκόντες τῶν δεινῶν, γνώμης ἀνδρείᾳ Θεομακάριστοι. ἐντεῦθεν μακαρίζεσθε, νῦν ἱκετεύοντες πάντοτε, τοῦ εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Πίστεως ὑπέρμαχοι τοὺς ἐν πίστει, τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἀεὶ, τελοῦντας πανήγυριν, παθῶν ἀπολυτρώσασθε, καὶ πάσης περιστάσεως.

Ἰστίῳ πτερούμενοι Θεοφόροι, τῷ τοῦ Σταυροῦ πανσθενέως, ἀβρόχως τὸ πέλαγος, βασάνων διεπλεύσατε, ἐχθρὸν καταπατήσαντες.

Συνήφθητε τάξεσιν ἀσωμάτοις, καθυπομείναντες πληγὰς, ἐν σώματι Ἅγιοι. διὸ τὴν θείαν σήμερον, μνήμην ὑμῶν γεραίρομεν. Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνον σε Παρθένε τοῦ Βασιλέως, ἐν ᾧ καθίσας τοῖς πιστοῖς, καθέδραν οὐράνιον, ἡτοίμασε γεραίρομεν, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠθένησε.

Στήσας ἐπὶ Πέτραν πίστεως, Πέτρε τῆς ψυχῆς σου τοὺς πόδας μακάριε, τῇ ἐν-

Digitized by Google

στάσει οὐ παρεστάτης, τῶν ἀθέων παμμακάριστε.

Ὅλον ὡς ἀστέρα λάμποντα, Λαμψακός σε Πέτρε, τῇ οἰκουμένῃ προβάλλεται, ἐκμειοῦντα τῆς ἀθείας, τὴν ἑσπέραν θείᾳ χάριτι.

Νόσει πρὸς Θεὸς νευρούμενος, Πέτρε τροχαντῆρσι, καὶ δεσμοῖς συνθλιβόμενος, ἀνενδότως ἅπαν τὸ σῶμα, στεφανίτης ἀναδέδειξαι. Θεοτοκίον.

Μόνη παρθενεύεις τίκτουσα, μόνη μυστηρίου, μεγίστου ὄντως διάκονος, ἐγνωρίσθης Θεὸν τεκοῦσα, Θεοτόκε Μητροπάρθενε. Ὁ Εἱρμός.

„ Πόρρωθεν δυνατῶν ἠθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
„ τες περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦ-
„ το ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Μαρτύρων ἐν αἵματι, καλλωπιζόμενοι, Κυρίῳ παρέστατε, τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ, καλλίνικοι Μάρτυρες. ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, σήμερον ἐκτελοῦμεν, ὀφλημάτων τὴν λύσιν, αἰτούμενοι εὑρεῖν δι' ὑμῶν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμων.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ψυχῆς ὠθοῦντες, τὴν ἐκ τῆς ἀμελείας, ἐγρηγόρσεσι θείαις, πᾶσαν ἐκομίσατε ἀθέων κακόνοιαν.

Ὡς ὑπέρτιμοι καὶ θεῖοι τοῦ λόγου λίθοι, ὁ Ἀνδρέας καὶ Παῦλος, θανατωθέντες λίθοις, καὶ ὁ Διονύσιος ζωῆς ἠξιώθησαν.

Τὸν τερπνότατον λειμῶνα τῆς εὐσεβείας, τὴν ἀληθῆ καὶ θείαν τοῦ Χριστοῦ εὐωδίαν, πίστει εὐφημήσωμεν τοὺς Μάρτυρας σήμερον. Θεοτοκίον.

Ὑπερύμνητε Παρθένε Θεοκυῆτορ, τοὺς ὑμν[illegible]ας σου σῶζε, ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, πάσης πειράσεως κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ὠδὴ ε΄. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Σημειωθέντες Μάρτυρες, φωτὶ τῷ νοητῷ, βασάνων σκότος καὶ νύκτα πονηρὰν θέμενοι θεϊκῷ, πολυθείας ἀπροσκόπτως διέβητε.

Οἱ μανικῶς ἐρώμενοι, τοῦ σώματος τοῦ σοῦ, Χριστίνα μάρτυς ἡδίστῳ λόγῳ ἔρωτα Θεοῦ εἰσδεδεγμένοι ἐναθλοῦσι στερρότατα.

Θεοτοκίον.

Νύμφη Χριστοῦ ἀνύμφευτε, δι' ἧς τοῦ παλαιοῦ λυθέντες χρέους, Υἱοὶ κατὰ χάριν ὤφθημεν Πατρὸς ἐπουρανίου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φύλαττε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ὁ ἔνδοξος, ἀριστεύσας Ἡράκλειος ἤρατο, μέγα κλέος, Παραδείσου πολίτης γενόμενος, καὶ σεπταῖς χορείαις, ἐνωθεὶς ἀθλητῶν ἀγαλλόμενος.

Ὑμνήσωμεν, σὺν Παυλίνῳ τὸν θεῖον Βενέδιμον, καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Ἡράκλειον καὶ Διονύσιον, Πέτρον τε καὶ Παῦλον, καὶ Χριστίναν Κυρίου τοὺς Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἄρουρα, καρποφόρος τὸν στάχυν ἐβλάστησας, Θεοτόκε, τῆς ζωῆς τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, καὶ λοιμὸν τῆς πλάνης, ἐκ τῆς γῆς ἀληθῶς ἀνατέλλοντα.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν
„ τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν
„ τῷ κήτει δεόμενος· ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι,
„ Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΗ΄. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης παρθένου, Ἀνδρέου, Παύλου, Βενεδίμου, Παυλίνου, καὶ Ἡρακλείου.

Ὧν ὁ μὲν Ἅγιος Πέτρος ἦν ἐκ Λαμψάκου τῆς πόλεως. ἀχθεὶς δὲ Δακίνῳ ἄρχοντι τῆς Εὐριδινῶν πόλεως, καὶ θῦσαι προσταχθεὶς τῇ Ἀφροδίτῃ, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, δεσμοῖς καὶ ξύλοις, καὶ τροχαντῆρσιν ὅλον τὸ σῶμα συντρίβεται, καὶ τὸ πνεῦμα παραδίδωσι. Παῦλος δὲ καὶ Ἀνδρέας ἐκ Μεσοποταμίας ὄντες, ἅμα τῷ ἄρχοντι Δακίνῳ, ὑφ' ὃν ἐστρατεύοντο, τὰς Ἀθήνας καταλαμβάνουσι. συλληφθέντων δὲ ἐν αὐταῖς Διονυσίου καὶ Χριστίνης, τὴν αὐτὴν πιστεύονται φυλακήν. τὴν δὲ Ἁγίαν

Χρι-

Digitized by Google

Χριςίναν, παρθένον οὖσαν καὶ εὐπρεπῆ καὶ γάμῳ ἔχουσαν ὥραν, ἐκκαλοῦνται πρὸς μίξιν. τῆς δὲ μὴ πειθούσης, ἀντὶ τοῦ ταύτην βιάσασθαι, μεταβληθέντες ταῖς παραινέσεσιν αὐτῆς, ἐπίςευσαν τῷ Χριςῷ. ὅθεν αὐτοὶ μὲν καὶ ὁ Διονύσιος μιφάσι τῶν λίθων κατεχώσθησαν, καὶ ἡ Ἁγία Χριςίνα ἐπιπεσοῦσα αὐτοῖς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γυναικῶν, Τεκούσης, Ἀλεξανδρείας, Κλαυδίας, Φαεινῆς, Εὐφρασίας, Ματρώνας, Ἰουλίας, καὶ Θεοδότης, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀμφιανοῦ, καὶ Αἰδεσίου τοῦ Πολυκαρποῦς.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Μαρκιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ Μητρὸς ἀδελφοὶ, τῆς Λυδίας ὁρμώμενοι χώρας. κατὰ δὲ Βυρητὸν γενόμενοι, ὑπὸ τοῦ Μάρτυρος Παμφίλου παιδαγωγηθέντες πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τῷ Ἄρχοντι παρέςησαν Οὐρβανῷ. ὧν Ἀμφιανὸς πρῶτον κηρύξας τὸν Χριςὸν παῤῥησίᾳ, πληγαῖς κατὰ τοῦ προσώπου τύπτεται, καὶ τοῖς τῶν ςρατιωτῶν ποσὶ λακτίζεται, καὶ ἐλαίῳ χρισθεὶς τοὺς πόδας, πυρὶ καταφλέγεται, καὶ ἀναρτηθεὶς ὡρᾶτο ὅλος διωδηκὼς, καὶ ὑπὸ τῶν λακτισμάτων διεῤῥωγώς. καὶ τῷ πυρὶ τὰς τῶν ποδῶν σάρκας δαπανηθεὶς, ἐπιμένων δὲ τῇ εἰς Χριςὸν ὁμολογίᾳ, τῷ βυθῷ τῆς Θαλάσσης ἐκδίδοται, καὶ ἐν αὐτῷ τελειοῦται· ὁ δὲ Αἰδέσιος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ κατ' Αἴγυπτον, τοῖς τοῦ χαλκοῦ μετάλλοις ταλαιπωρούμενος, ἐπειδὴ τὸν Ἄρχοντα Ἱεροκλέα τιμωρούμενον ἀφειδῶς τοὺς Χριςιανοὺς ἐθεάσατο, αὐτοχείρως αὐτὸν ἔτυψε, καὶ πολλαῖς βασάνοις ἐκδίδοται, καὶ ἐν τῇ Θαλάσσῃ ῥιφθεὶς, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Νέους ζηλοῦντες πιςῶς, ἐν Βαβυλῶνι παῖδας, τὸ πῦρ προθύμως ὑπεισήλθετε, βοῶντες μακάριοι· ὁ τῶν Πατέρων.

Μὴ προσκυνῆσαι γλυπτοῖς, οἱ ἀθληταὶ τῆς δόξης, ἀναςεθέντες τὸν ἀΐδιον, θάνατον ὑπέςητε, τῆς ἀθανάτου λήξεως σαφῶς ἀπολαβόντες.

Θεοτοκίον.

Τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, τοῦ θείου Μάννα ςάμνον, χρυσῆν λυχνίαν τε καὶ τράπεζαν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὴν Θεοτόκον πάντες πιςῶς ὑμνολογοῦμεν.

Ὠδὴ η. Αὐτεξωτὰ τοῦ παντός.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἀπεκδύσει πηλίνου τοῦ σώματος, οἱ ἀθληταὶ ἱμάτιον, ἐνεδύσαντο πόθῳ ἀναβοῶντες· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Βαπτισμῷ θείου αἵματος Μάρτυρες, καθαρθέντες τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ὑπὲρ Χριςοῦ ἐκχέατε, μελῳδοῦντες ἀπαύςως· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡραιότατοι βότρυες ὤφθητε, νοουμένης ἀμπέλου μακάριοι, οἶνον ἡμῖν προχέοντες, εὐσεβείας τοῖς πόθῳ ἀναβοῶσιν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοητὸν ἱλαστήριον πέφυκας, τὰς ἁπάντων δεήσεις δεχόμενον, καὶ τῷ Υἱῷ σου πάναγνε, ἀναφέρεις εἰς λύτρον τῶν μελῳδούντων· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

„Αὐτεξωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, „τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, „συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλ„πειν· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖ„τε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἱερῶσαν πόθῳ ἑαυτοὺς, οἱ Μάρτυρες οἱ γεννναῖοι ἀγαλλόμενοι. ἔδωκαν αἵματα προθύμως, καὶ ὄλβον ἀναφαίρετον ἔλαβον. καὶ νῦν ταῖς τῶν Μαρτύρων ἠρίθμηνται, χοροςασίαις οἱ πανεύφημοι.

Ὠράθητε ἄνθη νοητὰ, μυρίζοντα ἀθλοφόροι τὴν εὐσέβειαν, θείας τε Πόλεως πολῖται, λιμένες τῶν ἐν ζάλῃ σωτήριοι, φωςῆρες ἀληθείας ὑπέρμαχοι. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Digitized by Google

Σὺν Πέτρῳ καὶ Παύλῳ τοῖς σοφοῖς Ἡράκλειον, καὶ Παυλῖνον καὶ Βενέδιμον, ἅμα Ἀνδρέαν καὶ Χρίστιναν, καὶ τῷ Διονυσίῳ τιμήσωμεν, στεῤῥῶς ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσαντας, καὶ τὴν ἀπάτην ἀφανίσαντας.

Ἡ γῆ μὲν τὰ αἵματα ὑμῶν ἐδέξατο, ἐκχυθέντα μεγαλώνυμοι, ὑπὲρ τοῦ πάντων εὐεργέτου, σκηναὶ δὲ τῶν Δικαίων τὰ Πνεύματα. μεθ᾽ ὧν περιχορεύοντες μνήσθητε, τῶν μεμνημένων ὑμῶν πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι πιστοὶ περιχαρῶς προσφέρομεν, τοῦ Ἀγγέλου Θεονύμφευτε· χαῖρε βοήθεια ἀνθρώπων, Μαρτύρων Ἀποστόλων κραταίωμα, καὶ πάντων Προφητῶν περιήχημα, Θεογεννῆτορ πανάμωμητε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, „ τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΘ΄.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου Ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄. στιχ. τῶν Ἁγίων. Ἦχος β΄.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Θεία, τετρακτὺς Ἱεραρχῶν, δέδεικται πληθὺς καθὼς στύλων ἀμετακίνητος Χριστοῦ, ὧν τῇ ἑδραιότητι σοφία οἶκον ὑψοῖ, τῶν δογμάτων τὰ θαύματα, προτίθησι πᾶσιν· οἶνον τὸν εὐφρόσυνον, κιρνᾷ κρατῆρι σεπτῷ, μένει, τὴν τρυφὴν καὶ τὴν χάριν, τοῖς πιστῶς τελοῦσι τὴν μνήμην, τῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἀθλοφόρων Χριστοῦ.

Ὅμοιον.

Μύσται, καὶ θεράποντες Χριστοῦ, καὶ Ἱερομάρτυρες θεῖοι Κόσμον φρουρήσατε, μέγιστε Πατρίκιε σὺν Ἀκακίῳ ὁμοῦ Ἱερώτατε Μένανδρε, Πολύαινε μάκαρ, στῖφος ἰσοστάσιον, τῶν τετραμόρφων Νοῶν, θείαν, ὡς τελοῦντες χορείαν, καὶ Θεοῦ παρόντες τῷ θρόνῳ, σωτηρεῖτε πίστει τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς.

Ὅμοιον.

Ὄντως, ὦ Πατρίκιε ποθῶν, ἐπὶ θαλασσῶν τὸν ἀφράστως θεμελιώσαντα γῆν, καὶ τὸν ποταμοῖς αὐτὴν προετοιμάσαντα, σὺ τοῖς θείοις προσρήμασι, διδάσκεις ὑδάτων, τῶν θερμῶν μυστήριον τὸ ὑπερθαύμαστον. ὅπερ, παροχαῖς νῦν ἐνθέοις, δίδου καὶ ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις· ἰαμάτων ἄνωθεν τὰ νάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πατρίκιον τὸν ἄριστον ἐν ἀθλοφόροις αἰνῶν ἐξᾴδω.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ἁρματηλάτην.

Παντοδαπαῖς κεκοσμημένην χάρισιν, Ἱερωσύνης στολήν, καὶ ταῖς βαφαῖς αὖθις, μαρτυρίου αἵματος, ὡραϊθεῖσαν ἔνδοξοι, περιθέμενοι πάντες, τῆς ἀσεβείας ἐδείχθητε, πρόμαχοι στεῤῥοὶ καὶ τῆς Πίστεως.

Ἀγωνοθέτης ὁ Χριστὸς καθήμενος, προτείνει νῦν δεξιᾷ, τοῖς ἀθληταῖς πᾶσι, τῶν ἀγώνων στάδιον, ἀναπετάσας ἤθροισε, προσφυῶς ἡρμοσμένον, χορὸν Μαρτύρων τετράριθμον, ᾄσμασιν αὐτὸν μεγαλύνοντα.

Τῆς Ἐκκλησίας προεστὼς Πατρίκιε, οἷα ποιμὴν ἀγαθός, ὑπὲρ αὐτῆς μάκαρ, τὴν ψυχήν σου τέθεικας, σὺν Ἀκακίῳ Μένανδρον, Πολύαινόν τε τὸν θεῖον, σοφοὺς πλουτήσας συλλήπτορας, ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναπέμπων ἀεί.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεσι θείων Προφητῶν ἑπόμενοι, καθωμολόγησαν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, σάρκα προσλαβόμενον, οἱ θεηγόροι Μάρτυρες,

Digitized by Google

τυρες, τῆς ἀχράντου Παρθένου, τὴν Θεοτόκον δοξάζοντες, ᾄσμασιν ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Τοὺς προαθλήσαντας ἀνδρικῶς, τὴν τρίβον τῦ μαρτυρίε, καὶ τελέσαντας τὸν κάλλιστον δρόμον, μακαρίσωμεν πιστοί, ὡς νικηφόρους μάρτυρας, καὶ στεφανίτας θείους, καὶ Ἱεράρχας θεόφρονας.

Ὁ θεηγόρος πηρωθεὶς, τῷ ζήλῳ τῆς ἀσεβείας, κατεμάρανε τὴν φλόγα τῆς πλάνης, ῥητορεύειν ἀσφαλῶς, Θεολογίας δόγματα, καὶ συνετίζων πάντας, πρὸς θείαν ὄντως ἐπίγνωσιν.

Νενεκρωμένον καθορῶν, τῷ κάρῳ τῆς ἀσεβείας, ὁ Πατρίκιος δεινὸν ἡγεμόνα, εἰσεπήδησε βοῶν, Θεογνωσίας ῥήματα, καὶ διαπείρων πᾶσι, τὸν θεῖον λόγον τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ὑπερογάμως τῦ Θεοῦ, τὸν Λόγον ὦ Θεοτόκε, ἀπεγέννησας ἐκ σῦ σαρκωθέντα, ὃν οἱ Μάρτυρες Θεῦ, ἀνδρείως ὡμολόγησαν, ὡς στρατιῶται τύτε, καὶ στεφανῖται γενόμενοι.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σὺν Μενάνδρῳ Ἀκάκιον τὸν σοφὸν, καὶ Πολύαινον πίστει τὸν ἱερὸν, τιμήσωμεν ᾄσμασι, καὶ τὸν μέγαν Πατρίκιον. Ἱερεῖς γὰρ ὗτοι, Θεῦ παντοκράτορος, γενομένες πίστει, αὐτῷ εὐηρέστησαν. ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις, συναγάλλονται πίστει, καὶ τύτοις συνήφθησαν, οἷς ἐκ πόθυ βοήσωμεν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζυσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μυ Χριστὲ Κύριος.

Ῥώμην Χριστῦ, περιεβάλλυ Πατρίκιε. ἱερεὺς γὰρ, τούτυ ἐσχηματίσας, καὶ τοῖς αὐτῦ, ἴχνεσι σαφῶς, κατακολυθήσας, διὰ βασάνων προσήνεξαι, τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ, εὐσεβῶς ἀνακράζων· τῇ δυνάμει συ δόξα φιλάνθρωπε.

Ἱερουργὸς, θεῖος ἐδείχθης Ἀκάκιε, θείας αἴγλης, Πάτερ ἐμφορύμενος, καὶ τῦ Χριστῦ Μάρτυς ἀληθὴς, ἀναδεδειγμένος, εἰδώλων πλάνην κατέπτυσας. διὸ καὶ γεγηθότι, συνειδότι κραυγάζεις· τῇ δυνάμει συ δόξα φιλάνθρωπε.

Στίφει Χριστὲ, τῶν σῶν Μαρτύρων ὁ Μένανδρος, συγχορεύων, καὶ συναγαλλόμενος, μαρμαρυγαῖς λάμπει νῦν ταῖς σαῖς, καὶ φωτοχυσίαις, ὡραίαις ἀγλαϊζόμενος, κἀκεῖ σοι τῷ Δεσπότῃ, γεγηθὼς ἀνακράζει· τῇ δυνάμει συ δόξα φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ὅπλον Χριστὲ, τὴν σὲ τεκῦσαν Παναμωμον, κεκτημένοι, πλάνης ἐστρατοπεδεύσαντο, τὰς μηχανὰς Μάρτυρες σοφοὶ, καὶ τὰς τῶν τυράννων, θωπείας σαφῶς διέλυσαν, καὶ νῦν στεφανηφόροι, δεδειγμένοι βοῶσι· τῇ δυνάμει συ δόξα φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νεκρωθέντες τῷ κόσμῳ, Μάρτυρες θεόφρονες πόνοις ἀσκήσεως, τῷ Χριστῷ προθύμως, προσηνέγκατε θύματα τέλεια, ἑαυτὺς τυθέντες, ὥσπερ ἀμνοὶ τοῖς τῦ Δεσπότυ, πειθαρχῦντες ἐνθέοις προστάγμασιν.

Ἐναθλῦντες νομίμως, μάρτυρες πανεύφημοι ἐστεφανώθητε. καρτερήσαντες γὰρ, τὰς πικρὰς ἀλγηδόνας καὶ μάστιγας, τὰς τῶν παρανόμων, ἐν Οὐρανοῖς κατατρυφῆσαι, τῆς ἀφθάρτυ ζωῆς ἠξιώθητε.

Νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις, νῦν ἐνδιαιτώμενος μάκαρ Πατρίκιε, καὶ ἐπιτελύντων, τὴν σεβάσμιον μνήμην συ μεμνήσο, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην, ἐν προσευχαῖς καθικετεύων, ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε Μάρτυρες ἔνδοξοι, τὸν ἐκ σῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες ἐκήρυξαν, πρὸ τὴν ἁμαρτίαν, νεανικῶς μέχρι θανάτου ἀνθιστάμενοι Κόρη πανύμνητε.

Ὠδὴ ς΄. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Θίασον ἀθλητικὸν, ἐκ τεσσάρων συνεστῶτα Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν ἀξίως, ἀνευ-

Digitized by Google

εὐπρεπῶς φαιδρυνόμενος, ὁ λαὸς ὁ εὐσεβὴς, νῦν συγκαλεσάμενοι, τὰς χορείας, χαρμονικῶς ἀνευφημήσωμεν.

Λύουσι σωματικῶς, ἀλγηδόνας ἀθληταὶ νοσημάτων, ταῖς τῶν θερμῶν ὑδάτων, αὐτομάτοις ἐκβλύσεσι, καὶ παθῶν τῶν ψυχικῶν, θείαις ἐντάξεσι, τοὺς ἐν πίστει, προσερχομένους ἀπαλλάττουσιν.

Ὄρθρον μοι τὸν νοητὸν, τῷ ἐν σκότει τῶν πταισμάτων κειμένῳ, καὶ μοχθηρῶς ἐντεῦθεν, τὴν ζωὴν διανύοντι, προσευχαῖς μάκαρ ταῖς σαῖς, νῦν ἐξανάστησον, ἱκετεύων, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν Πατρίκιε.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν μου τὴν ψυχὴν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε, Θεοτόκε πανύμνητε. τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀθληταὶ, χάριν κατέχοντες, τῶν τυράννων, τὰς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων „καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυ„θὸν βιαίας, συνωθεῖ ἀπογνώσεως. ἀλ„λὰ σὺ τὴν κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτει„νον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνα„κάλεσαι.

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. δ'.
Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἱερὸν κειμήλιον, τοῦ Ἰησοῦ Πατρίκιε, ἡ Ἐκκλησία λαβοῦσα τὸ σῶμά σου ἀγαλλομένη κράζει σοι· διὰ σοῦ ἅπας Κόσμος ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, κρατύνεται καὶ περισκέπεται, ἐξ αἱρέσεως πάσης ἀλώβητος ὡς ἀήττητος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου Ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀκακίου, Μενάνδρου, καὶ Πολυαίνου.

Στίχ. Ἐφεῦρε Πατρίκιος ἐντμηθεὶς κλέος,
Ὑπὲρ κλέος πᾶν γνησίων Πατρικίων.
Ἐννέα καὶ δεκάτῃ τάμε Πατρίκιον ξίφος ὀξύ.

Οὗτος ὁ μὲν Πατρίκιος, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐγκληθεὶς, παρέστη Ἰουλίῳ τῷ Ἐπάρχῳ. καὶ τούτου πείθειν αὐτὸν παντοίως ἐπιχειροῦντος, καὶ τὴν τῶν θερμῶν ὑδάτων προβαλλομένου ἀνάδοσιν, ὡς προνοίᾳ τῶν Θεῶν ἐκπυροῦνται, καὶ ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐκχέονται, ὁ Ἅγιος Μάρτυς ἀντέφησεν, ἐπ' εὐεργεσίᾳ μὲν τὰ θερμὰ ἀναδίδοσθαι, τῇ δὲ δυνάμει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ τάξαντος δύω τόπους, τὸν μὲν, ἀγαθῶν ἔμπλεων, ἔνθα οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται, τὸν δὲ, σκότους καὶ πυρὸς, ἔνθα κατακλεισθήσονται οἱ ἁμαρτωλοὶ, μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· καὶ ὅτι τὸ πῦρ εἰς πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἀνέθηκεν ὁ Θεὸς, καὶ τοῖς ἄλλοις στοιχείοις ἀνέμιξε, καὶ ἔστι μὲν ὑπεράνω τοῦ στερεώματος, πῦρ καὶ ὕδωρ, ἔστι δὲ καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἐξ οὗ ἀναδιδόασιν αἱ πηγαὶ, αἱ μὲν πλησιάζουσαι τῷ πυρὶ, θερμὸν, αἱ δὲ πολὺ τούτου ἀπέχουσαι, ψυχρόν· καὶ ὅτι τὸ ὑποκάτω τῆς γῆς πῦρ, κολαστήριόν ἐστι ψυχῶν ἀσεβῶν, τὸ κατώτατον ὕδωρ εἰς κρύσταλλον πεπηγὸς, τάρταρος ὀνομάζεται, ἔνθα οἱ Θεοὶ τῶν Ἑλλήνων ἔλαχον κατοικεῖν. καὶ τοιαῦτα πολλὰ ἕτερα εἰπὼν, προστάξαντος τοῦ Ἄρχοντος, μέσον τῶν ἀναδιδομένων ἐβλήθη θερμῶν. τῶν δὲ τοὺς βάλλοντας μᾶλλον, ἢ τὸν βληθέντα βλαψάντων, ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἀβλαβής· καὶ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δεξάμενος, μετὰ Ἀκακίου, Μενάνδρου, καὶ Πολυαίνου, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, Ἱερωσύνης κεκοσμημένην στολὴν, τῷ σφῶν αἵματι ταύτην, ἱερωτέραν ἀπεργασάμενοι, ἐν θεοπτίᾳ χορεύοντες ἔψαλλον· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥητόρων δεινότητος, φωτὶ τῷ θείῳ καταυγαζόμενος, ἐξεφαύλισας μάκαρ, ὡς ἐν καμίνῳ τοῖς αὐτομάτοις θερμοῖς, οἷς οὐκ ἐφλέχθης κραυγάζων Πατρίκιε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, Δαβὶδ τοῦ θείου ἡ θεία πρόῤῥησις. λιτανεύει γὰρ πόθῳ, τετρὰς Μαρτύρων τῷ σῷ προσώπῳ Ἁγνή, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ ἀνακράζουσα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στεφανηφόρους μάρτυρας, Ἱεράρχας θεόφρονας, δεῦτε γεγηθότες οἱ πιστοὶ τιμήσωμεν, Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν παρασχόντα τούτοις ἰσχύν, τὰς τῶν δυσμενῶν, μὴ δεδοικέναι βασάνους. ἐν παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγαλλιάσθω Μέναυδρος, εὐφημείσθω Ἀκάκιος, καὶ σὺν Πολυαίνῳ ὁ φαιδρὸς Πατρίκιος, χορείαν στησάμενοι. τὸν σαρκωθέντα Λόγον Πατρὸς, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος, ὑμνείτωσαν ἀπαύστως, Ἱερεῖς δεδειγμένοι, αὐτὸν ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νενικηκότες ἔνδοξοι, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, καὶ τὰς τῶν Τυράννων τὰς ἀπειλὰς μὴ πτήξαντες, στεφάνους ἐδέξασθε, παρὰ Χριστοῦ πανεύφημοι, ὥσπερ νικηφόροι ἀθληταὶ μελῳδοῦντες· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Τριαδικόν.

Μονοτροφαῆ Θεότητα, ἐν τριαῖς ἐκλάμψασαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρὸς, καὶ συμβασιλεῦον ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐξέστησαν ὁρῶντες τοὺς ἀθλητὰς, κεφαλὰς τεμνομένους οἱ Τύραννοι, καὶ τὰς ψυχὰς, πόθῳ προδιδόντας καρτερικῶς. ὁ δὲ Χριστὸς ἐδέξατο, τούτους καταπαύσας ἐν ἑαυτῷ, δι' ὧν καὶ τὰς ἰάσεις, πηγάζει ὡς ἐκ κρήνης, ἀδιαλείπτως τοῖς προστρέχουσι.

Ἱδρῶτι ἐσπευδακότες τῶν ὀρεκτῶν, τὴν πηγὴν Ἱεράρχαι καὶ Μάρτυρες, ἐν οὐρανοῖς, πάσας εὐκληείας τὰς ἐν τῇ γῇ, καταλιπόντες ἤρθητε, πρὸς ὑψηλοτάτην περιωπὴν, τῆς θείας Βασιλείας, τρυφῆς ἀξιωθέντες, τῆς ὑπὲρ νοῦν μακαριότητος.

Διήλθετε τὸ ὕδωρ τῶν πειρασμῶν, καὶ τὸ πῦρ τῶν βασάνων διέβητε, καὶ νῦν τερπνῶς, τὴν διαιωνίζουσαν Ἀθληταὶ, ἀνάψυξιν εἰλήφατε, τῶν ἐπουρανίων ἐν ταῖς σκηναῖς· ἐν αἷς στεφανηφόροι, χορεύοντες ἀπαύστως, ἐκ τῶν κινδύνων ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἥλιος ἡ μνήμη τῶν ἀθλητῶν, τοὺς πιστοὺς περιλάμπει τοῖς θαύμασιν. ὁ γὰρ ἐκ σοῦ, ἄχραντε Παρθένε τεχθεὶς Θεὸς, ὃν εὐσεβῶς ἐκήρυξαν, τούτους κατελάμπρυνεν ἐμφανῶς, δοξάζων τοὺς ἐν πίστει, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, τετιμηκότας ὡς ὑπέσχετο.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν α'. τῶν Αἴνων, β'. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς.

Ἐκτενὴς, ἡ α'. ὥρα ὡς συνήθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ϛ'. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, γ'.

β'. προσόμοια τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὄμβροις τῶν αἱμάτων σου, μεγαλομάρτυς Θαλλέλαιε, ἀθείας τὴν κάμινον, ἐνθέως κατέσβεσας, νῦν δὲ τῶν θαυμάτων, ῥείθροις ἀπελαύνεις, πάθη ποικίλα καὶ πιστοῖς, ῥῶσιν παρέχεις ἐν θείᾳ χάριτι. διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, περιχαρῶς ἑορτάζομεν, καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος, ἱερῶς προσπτυσσόμεθα.

Digitized by Google

Ὅμοιον.

Θάλλον σε κατάκαρπον, θείας ἐλαίας γνωρίσαντες, ἀθλοφόρε Θαλλέλαιε, ἐλαίῳ τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν, θαυματουργημάτων, ἱλαρυνόμεθα σαφῶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν δοξάζοντες, μεγάλως σε δοξάσαντα, ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἀθλήσαντα, καὶ τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, παντελῶς ἀφανίσαντα.

Ὅμοιον.

Πελάγει ῥιπτούμενος, καὶ ταῖς ῥαπίσιν εἰλούμενος. καὶ ἀτόνως ξεόμενος, μένεις ἀταπείνωτος, τοῦ Χριστοῦ σε μάκαρ, ἐπενδυναμοῦντος, ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ, πονηροτάτῳ φθόνῳ μαχόμενον, Θαλλέλαιε μακάριε, τῶν Ἀσωμάτων ὁμότιμε, Ἀθλοφόρων συνόμιλε, πρεσβεύοντα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν Θαλλέλαιον εὐφημεῖν θέμις.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Τῷ ὁδηγήσαντι.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι, τοῦ παντουργοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος ἀεὶ, τοὺς τὴν φωσφόρον σου πάντοτε, ἐπιτελοῦντας πανήγυριν φώτισον, τοὺς μεγαλύνειν σε πιστῶς, Μάρτυς Θαλλέλαιε.

Ὀχυρωθεὶς εὐσεβείᾳ, καὶ κρατυνθεὶς χάριτι, τοῦ πανοικτίρμονος Θεοῦ, γενναιοφρόνως Θαλλέλαιε, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, καὶ ἔλυσας τὰ ὀχυρώματα ἐχθροῦ, νίκην ἀράμενος.

Νέος τὸ σῶμα ὑπάρχων, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειος, Θεογνωσίαν ἀληθῆ, καθάπερ ἥλιος ἔλαμψας, εἰδωλικῆς ματαιότητος ζόφωσιν, ἀποσεισάμενος σαφῶς Μάρτυς Θαλλέλαιε.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Παρθένε, τῶν εὐσεβῶν καύχημα, ἡ τῶν Ἀγγέλων χαρμονὴ, Χριστιανῶν τὸ διάσωσμα, ἁμαρτανόντων ἐξίλασμα, γέφυρα ἐκ γῆς μετάγουσα τοὺς πιστοὺς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Θαυματουργεῖς ἐξαίσια παμμάκαρ, καὶ ῥώμῃ τῇ τῆς ἀθλήσεως. τοῦ γὰρ Τυράννου ἀνηλεῶς, σὲ κολάζειν προθεμένου, αἱ τούτου χεῖρες ὤφθησαν, ξηραὶ καὶ ἀνενέργητοι.

Ἀποσκοπῶν πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, τὴν νίκην σοι παρέχοντα, ὁ παρεστάτης τῆς ἀληθοῦς, ἀθλητὰ ὁμολογίας, ἀλλ' ἀκλινὴς διέμεινας, ἐκπλήττων καὶ τοὺς ἄφρονας.

Λόγῳ ζωῆς καὶ ἔργων ἐπιδείξει, Ἀλέξανδρον ἐζώγρησας, καὶ τὸν Ἀστέριον ἀθλητὰ, καὶ Θεῷ τῷ εὐεργέτῃ, πανεύκλεες παρέστησας, Θαλλέλαιε Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Λάμψον μοι φῶς Παρθένε μετανοίας· ἐν σκότει γὰρ κατάκειμαι, τῆς ἁμαρτίας φρενοβλαβῶς. καὶ παράσχου μοι τὴν λύσιν, τῶν ἐπταισμένων ὅπως σε, δοξάζω πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα, „ στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰ„λικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι „ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Φωτοειδὴς ἀναδειχθεὶς ἀθλοφόρος, τῆς ἀθείας σκοτασμὸν ἀπεκρούσω, καὶ πρὸς ποινὰς καὶ θάνατον ἐχώρησας. ὅθεν διανύσας σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας, μέγιστον ἀντέλαβες, κληρουχίαν καὶ δόξαν, τὴν μηδαμῶς γενναῖε ἀθλητὰ, παρερχομένην, Θαλλέλαιε ἔνδοξε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐν θαλάσσῃ ἀπορριφεὶς, δυνάμει θείᾳ οὐκ ἐβυθίσθης, ἀσεβεῖς δὲ κατεπόντισας, τῷ βυθῷ Θαλλέλαιε, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου Μάρτυς σοφέ.

Λαμπροφόρος ταῖς θεϊκαῖς, Μάρτυς ἀστράπτων φωτοχυσίαις, ἐπεφάνης

τῷ

Digitized by Google

τῷ δικάζοντι, διελέγχων ἔνδοξε, τὴν ζοφερὰν δυσσέβειαν τούτου κραταιῶς.

Ἁγιώτατον σε ναὸν, καὶ οἶκον τῆς τριλαμπῆς δόξης, γεγονότα μάκαρ ἔγνωμεν· ναούς τε καὶ ξόανα, τῶν πονηρῶν Δαιμόνων συντρίψαντα.

Θεοτοκίον.

Ἱεροὶ Προφῆται, τὴν σὴν λοχείαν πάλαι προανεφώνησαν, ὄρος μέγα καὶ κατάσκιον, πύλην τε καλοῦντές σε, δι' ἧς Κύριος μόνη Ἁγνὴ διώδευσεν.

Ὠδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Οἱ πόνοι σου μακάριε, ὀσῶδες ὡς θυμίαμα τῷ εὐεργέτῃ προσηνέχθησαν, τὴν ἄπονον ἐντεῦθεν, Βασιλείαν Ἅγιε, καὶ ζωὴν κεκλήρωσαι, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν.

Ναμάτων θείων ἔμπλεως, ὑπάρχων τῶν τοῦ Πνεύματος, ψυχὰς ἐξωχρήσας φλεχθείσας, φλογμῷ τῆς ἀσεβείας, καὶ πρὸς ὕδωρ ἔνδοξε, τὸ τῆς ἀναπαύσεως, καθωδήγησας σαφῶς.

Ἐλαία ὡς κατάκαρπος, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μάρτυς Θαλλέλαιε πεφύτευσαι, ἐλαίῳ εὐσεβείας, πάντων ἱλαρύνουσα, τὰς καρδίας πάνσοφε, καὶ τὰ πρόσωπα ἀεί.

Θεοτοκίον.

Υἱοὺς φωτὸς ἀπέδειξας, τοὺς σκοτισθέντας πάθεσι, Πατρὸς ἀπαύγασμα κυήσασα, Χριστὸν τὸν φωτοδότην, Παναγία Δέσποινα. διὰ τοῦτο πόθῳ σε, μακαρίζομεν ἀεί.

Ὠδὴ ς'. Ζάλη με λογισμῶν.

Φάλαγγας Δαιμόνων ἐτροπώσω, συνεργοὺς Θαλλέλαιε, Ἁγίους ἔχων Ἀγγέλους, ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων σου σοφέ· δι' ὧν στεφανηφόρος, ἀναδειχθεὶς δόξης ἔτυχες.

Ἡ φύσις τῶν ἀλόγων ἐπιγνοῦσα, τοῦ Λόγου σε Μάρτυρα, ὁρμὴν τὴν ἄλογον φεύγει, καὶ τιμᾷ σε ἐν λόγῳ εὐσεβεῖ, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, ἀγωνιζόμενον ἔνδοξε.

Μέγιστα ἐπὶ σοὶ θαύματα βλέπων, ὄχλος ὁ παράνομος, τελούμενα παραδόξως, καταβάλλεται νύσσει θεϊκῇ, θαλλέλαιε καὶ φέγγος, θεογνωσίας εἰσδέχεται.

Θεοτοκίον.

Ἔλυσας τῶν δεσμῶν με τῆς ἁμαρτίας, τεκοῦσα τὸν Κύριον, τὸν λύσαντα τὰ τοῦ ᾅδου Θεοτόκε, Βασίλεια Ἁγνὴ, καὶ πάντας συνδεσμοῦντα, πρὸς τὴν οἰκείαν ἐπίγνωσιν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς „ βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων ἁμαρ„ τημάτων. ἀλλὰ σὺ κυβερνῆτα ἀγαθὲ, „ προφθάσας διάσωσον, ὡς τὸν Προφή„ την καὶ σῶσόν με.

Κοντάκ. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων συνάθλος, ἀναδειχθεὶς καὶ ὁπλίτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γέγονας διὰ βασάνων καὶ τιμωρίας, ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας. διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ὑμνοῦμεν μνήμην σοφὲ Θαλλέλαιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Στ. Ἀκέστορι τμηθέντι τῷ Θαλλελαίῳ. Θεὸς βοτάνην πρὸς λύσιν πέμπει πάθους. Εἰκοστῇ Θαλλέλαιος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Νουμεριανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁρμώμενος ἐκ τοῦ Λιβάνου, Πατρὸς μὲν Βερυκίου, καὶ Μητρὸς Ῥωμυλίας, ἐν μελέτῃ γενόμενος τῆς Ἰατρικῆς τέχνης. συνεσχέθη δὲ ἐν Ἀζάρβῳ, τῆς δευτέρας τῶν Κιλικῶν ἐπαρχίας, ἐν ἐλαιῶνι κρυπτόμενος. προσάγεται δὲ Θεοδώρῳ τῷ ἄρχοντι, ὃς μὴ πειθόμενον αὐτὸν θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, προσέταξε τρυπηθῆναι αὐτοῦ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ σχοινίοις κατὰ κεφαλῆς ἀρτηθῆναι. τοῦτο οὖν δόξαντες οἱ ὑπηρέται ποιεῖν ἔκ τινος θείας δυνάμεως τὰς φρένας ἀλλοιωθέντες, ξύλον ἀντὶ τοῦ Ἁγίου τρυπήσαντες ἀπῃώρησαν. Τύπτονται οὖν ὡς κατὰ τοῦ ἄρχοντος παίξαντες. εἶτα ἐκέλευσεν αὐτὸν ῥιφθῆναι ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐξ ἧς ἐξῆλθεν ἀβλαβὴς, φορῶν ἐσθῆτα λευκήν. μετὰ ταῦτα θηρίοις ἐν σταδίῳ ἀφίεται, καὶ πάλιν ἀλώβητος διαμείνας, ἐν Ἐδέσσῃ τῆς Αἰγέων Πόλεως ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Digitized by Google

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Ἵστασο μέσον τῆς φλογὸς, τῶν πειρασμῶν οἱ παῖδες, τὴν θείαν δρόσον ἐξ ὕψους ἔνδοξε, δεχόμενος σαφῶς, καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν δοξολογῶν.

Θαυματουργίαις τοὺς Πιστοὺς, νόσων παντοίων λυτροῦσαι, τὰς τῶν Δαιμόνων, ἐλαύνων φάλαγγας, καὶ λύων πειρασμῶν, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις Μαρτύρων καλλονή.

Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν Θεοχαρίτωτε Κόρη, σὲ δυσωποῦμεν σαφῶς, ἀνάστηθι καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, πειρασμῶν αἰωνίων καὶ πάσης ἀπειλῆς.

Ὠδὴ η΄. Ἐν φλογὶ πυρός.

Μίαν φύσιν μίαν θέλησιν, καὶ βουλὴν καὶ ἰσχὺν ἔνδοξε, Τριάδος θείας καταγγέλων εὐσεβῶς, πολύθεον ἐμφρόνως, καθεῖλες βλασφημίαν, καὶ πόνους ὑπομείνας πολλοὺς, μεγάλως ἐδοξάσθης.

Ἱερεῖον ὥσπερ ἄμωμον, τῷ τυθέντι ἀμνῷ ἅγιον, σὺ προσηνέχθης τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ, καὶ ἔκτεινας τὸν ὄφιν τὸν πρὶν ἐν Παραδείσῳ, παρακοῆς θανάτῳ Ἀδὰμ, καὶ Εὔαν ἀνελόντα.

Συγχορεύουσι τῇ μνήμῃ σου, τοῖς πιστοῖς ἀθλητὰ, ὅσιοι Ἀγγέλων δῆμοι, Ἀποστόλων Προφητῶν. μεθ' ὧν τοὺς οὐρανίους, κληρούμενος σκηνώσεις, μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, πρεσβεύων ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸν τῶν ἐπταισμένων μοι, Παναγία Ἁγνὴ αἴτησαι, καὶ δός μοι χεῖρα ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, δεινῶς χειμαζομένῳ, ἵνα σε μακαρίζω, καὶ πιστῶς κηρύττω τὴν σὴν, βεβαίαν προστασίαν. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐν φλογὶ πυρὸς παρίστανταί σοι, Χε„ ρουβὶμ Σεραφὶμ Κύριε, καὶ πᾶσα Κτί„ σις ὕμνον ᾄδει σοι τερπνόν. ὑμνεῖτε εὐλο„ γεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν „ μόνον δημιουργὸν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Παρθενομάρτυς πολύαθλος.

Ὡς καθαιρέτην τῆς πλάνης σε, ὡς [θε]ῖον ναὸν τοῦ θείου Πνεύματος, σήμερον ἀνυμνοῦμεν σοφὲ, τοὺς μακαρίους σου πόνους τὰ τίμια στίγματα, καὶ τὴν κόνιν τῶν λειψάνων ἀσπαζόμενοι.

Ἡ γῆ χυθέν σου τὸ αἷμα, ἐδέξατο τὸ τίμιον Θαλλάλαιε, καὶ γέγονε πηγὴ ἰάσεων. ἐν ᾗ προστρέχοντες πιστοὶ, τῶν δεινῶν λυτροῦνται, Χριστὸν μεγαλύνοντες, καὶ συμφώνως σε τιμῶντες μακαρίζουσιν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον γεγένησαι, Παρθένε καὶ θρόνος τοῦ Παντάνακτος Ἄχραντε, ἐν ᾧ καθήσας τοῦ παλαιοῦ, πτώματος ἤγειρεν ἡμᾶς, καὶ τῇ συνεδρείᾳ τῇ θείᾳ ἐτίμησε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας. Ὁ Εἱρμός.

„ Παρθενομάρτυς πολύαθλος, Παρ„ θένου Μητέρα πολυύμνητον, σή„ μερον ἐν τῷ αὐτῆς νυμφῶνι, ἐπιδημοῦ„ σαν ξεναγεῖ. νυμφοστόλοι πάντες χο„ ρεύσωμεν πάστρια, εὐσεβῶς τὴν Βασι„ λίδα μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ΄.

Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Μεγάλων Θεοστέπτων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ἑσπέρας, στιχολογ. τὸ α΄. Ἀντίφωνον. Τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων, γ΄. εἴπερ τύχῃ ἐντὸς τῆς Πεντηκοστῆς. εἰ δὲ ἐκτὸς τῆς Πεντηκοστῆς, ψάλλομεν μόνον τῶν Ἁγίων τὰ παρόντα, γ΄. προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὅπλον κραταιότατον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δέδωκας, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμψας εὐσεβείᾳ, καὶ Βασιλείας οὐρανῶν, κατηξιώθη τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· μεθ' οὗ σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Digitized by Google

Ὅμοιον.

Ἔδωκας φιλάνθρωπε, τῷ εὐσεβεῖ σου θεράποντι, Σολομῶντος τὴν φρόνησιν, Δαβὶδ τὴν πρᾳότητα, καὶ τῶν Ἀποστόλων, τὴν ὀρθοδοξίαν, ὡς Βασιλέων Βασιλεὺς, Κυριευόντων ἁπάντων Κύριος. διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Πρῶτος καθυπέταξας, τὴν ἁλουργίδα ἀνέμνησε, Βασιλεῦ ἑκουσίως Χριστῷ, αὐτὸν ἐπιγνοὺς Θεὸν, καὶ Παμβασιλέα, πάντων εὐεργέτην, νικοποιὸν πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν ὑπερκείμενον· ἐντεῦθεν σοι φιλόχριστε, τὴν βασιλείαν κατεύθυνεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. τῶν Ἁγίων. Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Πλουσίων δωρεῶν τὰ κρείττονα εἰληφὼς παρὰ Θεοῦ, Ἄναξ κράτιστε Κωνσταντῖνε μέγιστε, καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας. καταυγασθεὶς γὰρ ἀκτῖσι τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὑπὸ Σιλβέστρου Ἱερέως, διὰ τοῦ Βαπτίσματος, ἐν Βασιλεῦσιν ὤφθης ἀήττητος, τὴν οἰκουμένην ὡς προῖκα, προικοδοτήσας τῷ Κτίστῃ σου, καὶ Πόλιν Βασιλεύουσαν θεοσεβῆ. διὸ ἱκετεύων μὴ παύσῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασι, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, ὡς παρρησίαν ἔχων, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. εἰ τύχῃ ἐν ταῖς προρρηθείσαις δύω Ἑορταῖς, δηλονότι τῇ Ἀναλήψει καὶ τῇ Πεντηκοστῇ, πρῶτον τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῶν Ἁγίων.

Βασιλειῶν, γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐδ. 22. Ἔστη Σολομὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης Ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. (Ἐδ. 27.) Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; πλὴν καὶ ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου σήμερον πρὸς σὲ, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεῳγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτὸς, εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπας ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον. καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ὅσα ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον. καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἵλεως ἔσῃ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ξά. 10. Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον Σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης. Ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ. Καὶ ὡς γῆν αὔξουσαν τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. (Κεφ. ξβ'. 1.) Διὰ Σιὼν οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ Σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄψονται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομά σου τὸ καινὸν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό. καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ οὐκ ἔτι κληθήσῃ καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐκ ἔτι κληθήσεται ἔρημος. σοὶ γὰρ κληθήσεται θέλημα ἐμὸν, καὶ τῇ γῇ σου οἰκουμένη, ὅτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοὶ, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ Υἱοί σου. καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται Νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Φωτίζου φωτίζου Ἱερουσαλήμ. ἥκει γάρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ

ἀνα-

Digitized by Google

ἀνατέταλκεν. Ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπ' ἔθνη, ἐπὶ σὲ δὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται. Καὶ πορεύσονται Βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου. Ἥκασι πάντες οἱ Υἱοί σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὄψει καὶ χαρήσῃ, καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θαλάσσης, καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ ἥξουσί σοι ἀγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ Γεφάρ. Πάντες ἐκ Σαβὰ ἥξουσι φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσουσί σοι, καὶ λίθον τίμιον, καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου διαγγελοῦνται. Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδὰρ συναχθήσονταί σοι, καὶ κριοὶ Ναβαιὼθ ἥξουσί σοι, καὶ ἀνενεχθήσονται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. Τίνες οἵδε ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς; Ἐπ' ἐμὲ αἱ Νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρσεὶς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν, καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν μετ' αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου, καὶ οἱ Βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονταί σοι. Διὰ γὰρ ὀργήν μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεός μου ἠγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ Βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ Βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσονται, καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἥξει ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες Υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξύναντές σε, καὶ κληθήσῃ πόλις Κυρίου Σιών, τοῦ Ἁγίου Ἰσραήλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι. Καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον Βασιλέων φάγεσαι, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

Εἰς τὴν Λιτήν, στιχηρὰ ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Εἰ τύχῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἢ τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς Ἑορτῆς πρότερον.

Εἶτα τῶν Ἁγίων. Ἦχος α'.

Χρεωστικῶς ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην σου Κωνσταντῖνε Ἰσαπόστολε, πάντων Ἀνάκτων βάσις καὶ καύχημα. Φωτισθεὶς γὰρ ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν ἐφαίδρυνας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὰ συστήματα τῶν πιστῶν πανταχόθεν συνάξας ἐν τῇ λαμπρᾷ Πόλει Νικαιέων, ἔνθα τῶν ἀσεβῶν ἐσβέσθη τὸ φρύαγμα, καὶ Αἱρετικῶν καθέμησαν γλῶσσαι, καὶ ἐμωράνθησαν· τῶν δὲ Ὀρθοδόξων, ὑψώθη τὸ στῖφος, φανερωθείσης τῆς πίστεως. Ὅθεν ὑπ' αὐτῶν ἐδοξάσθης ὀρθοδοξότατος, καὶ πάντων Βασιλέων ἐκηρύχθης Πατήρ, ὡς πρῶτος τὴν ἁλουργίδα, παρὰ Θεοῦ κομισάμενος. Διὸ αἰτοῦμέν σε οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, αἴτησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων τὴν κλῆσιν ἔλαβες, ἀλλ' ὡς ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἔσχες δὲ μᾶλλον ἔνδοξε ταύτην ἐξ ὕψους, Κωνσταντῖνε Ἀπόστολε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Τὸ γὰρ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, ἐν Οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ δι' αὐτοῦ ἀγρευθεὶς, ὡς κάλλιστον θήραμα, ἐν τούτῳ καὶ νικητὴς κατὰ ὁρωμένων καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν ἀπεφάνθης ἀήττητος. Ὅθεν δυσωποῦμέν σε ὡς πρέσβυν θερμότατον, οἱ γηγενεῖς ἐπαξίως τὴν μνήμην σου σέβοντες, ἐν παρρησίᾳ αἰτήσασθαι ἡμῖν, φωτισμὸν ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Βύζαντος.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε. Χριστὸν γὰρ ποθήσας, εἰδώλων κατεφρόνησε, ναὸν ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι

δι'

δι' ἡμᾶς. ἐν Οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον. Ἦχος γ΄.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὥσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων ἐδέξω τὸ θεῖον χάρισμα, καὶ τοῦ δαιμονος πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες. Ἀνάκτων τὸ καύχημα, Κωνσταντῖνε Ἰσαπόστολε. ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχος δ΄.

Τίμιος τῷ Θεῷ, ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Κωνσταντῖνε πανεύφημε. σὺ γὰρ ὤφθης ἀκραιφνὴς στρατιώτης τοῦ λόγου τῆς Πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι, τῶν Εἰδώλων τὰς μορφάς. καὶ νῦν προσηρέεισθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν, ταῖς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου.

Δόξα. Ἦχος Πλ. α΄.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τῷ κράτει σου Ἄναξ, μυστικῶς εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν πανγέρασμον μνήμην, κατάξιον εὐφήμως γεραίρει κραυγάζουσα· χαίροις, ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. χαίροις, Ἀνάκτων παράδειγμα, καὶ Ἀποστόλων ἰσότιμε. χαίροις, πιστῶν τὸ στήριγμα, καὶ Βασιλέων τὸ προπύργιον. Κωνσταντῖνε μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων, ὡς παῤῥησίαν ἔχων Βασιλέων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαὶ παρὰ τοῦ Ἱερέως. Εἰ τύχῃ ἐν Ἑορτῇ ἡ. εἰς τὸν ἡ. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν ἡ. ἡ. προσόμοια. Ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πρῶτος, Βασιλεὺς Χριστιανῶν, παρὰ τοῦ Θεοῦ Κωνσταντῖνε, τὸ σκῆπτρον ἔλαβες. σοὶ γὰρ πεφανέρωται ἐν γῇ κρυπτόμενον, τὸ σωτήριον σύμβολον· δι' οὗ καὶ τὰ ἔθνη, πάντα καθυπέταξας τοῖς τῶν Ῥωμαίων ποσὶν, ὅπλον ἀπροσμάχητον ἔχων, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν Μάκαρ, δι' οὗ καὶ προσήχθης τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στ. Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Ὄντως, μακαρία ἡ γαστὴρ, καὶ ἡγιασμένη κοιλία, ἡ σὲ βαστάσασα, Μέδων κοσμοπόθητε, Χριστιανῶν ἡ χαρά, Κωνσταντῖνε θεόσεπτε, Ῥωμαίων ἡ δόξα, πλοῦτος καὶ ὑπέρμαχος τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, σκέπη ταπεινῶν καὶ ἀπόρων, θλιβέων ἀνόρθωσις ὄντως, καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἡ ἀνάῤῥυσις.

Στ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου.

Πόθῳ, καὶ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, κατεπειγομένη ἡ Μήτηρ, τοῦ γλυκυτάτου βλαστοῦ, ἀποδοῦσα κατέλαβεν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σιὼν, εἰς τὸν τόπον τὸν Ἅγιον, ἐν ᾧ ἐσταυρώθη, θέλων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς. ἔνθα, τὸν Σταυρὸν ἀραμένη, χαίρουσα ἐκραύγαζε, δόξα τῷ δωρησαμένῳ μοι ὃν ἤλπιζον.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄.

Σέλας φαεινότατον, κομήτης ἐσπερώτατος, ἐξ ἀπιστίας εἰς Πίστιν Θεότητος παροχθεὶς, ἤχθης ἁγιάσαι λαὸν καὶ Πόλιν. καὶ τύπον Σταυροῦ ἐν Οὐρανῷ κατοπτεύσας, ἤκουσας ἐκεῖθεν. Ἐν τούτῳ νίκα τοὺς ἐχθρούς σου. ὅθεν δεξάμενος τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος, Ἱερεὺς χρηματισθεὶς καὶ Βασιλεὺς, ἐλαίῳ ἐστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Ὀρθοδόξων Βασιλέων Πατὴρ, οὗ καὶ ἡ λάρναξ ἰάσεις βρύει Κωνσταντῖνε Ἰσαπόστολε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις. καὶ τὰ λοιπά.

Τροπάριον. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν Βασιλεῦσιν Ἀπόστολός σου Κύριε, βασιλεύουσαν Πόλιν τῇ χειρί σου παρέθετο· ἣν περίσωζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Κάθισμα. λέγομεν τῆς Ἑορτῆς, εἰς τὴν α΄. καὶ β΄. στιχολογίαν. εἰς δὲ τὸν Πολυέλεον τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. εἶδ' οὖν λέγε τῶν Ἁγίων.

Εἰς

Digitized by Google

Εἰς τὴν α΄. στιχολ. κάθισμα. Ἦχος γ΄.
Θείας Πίστεως.

Νέος γέγονας, Δαβὶδ τοῖς τρόποις, γέρας ἄνωθεν, εἰσδεδεγμένος, τῆς Βασιλείας τῇ κορυφῇ σου τὸ ἔλαιον, διὰ τοῦ Πνεύματος ἔχρισεν ἔνδοξε, ὁ ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος. ὅθεν ἔλαβες, καὶ σκῆπτρον σοφὲ βασίλειον, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολ. κάθισμα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ἑλκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ ὁ Ποιητὴς τοῦ Ἡλίου καὶ Κτίσεως, σὲ ὡς ἀστέρα φαεινὸν, ἐξ οὐρανοῦ δι' ἀστέρων ἐφελκύσατο. ᾧ καὶ κράτος πρώτως τὸ Βασίλειον ἐπέθηκε. διό σε ἀνυμνοῦμεν Κωνσταντῖνε Βασιλεῦ, εὐσεβέστατε, σὺν Ἑλένῃ Μητρὶ τῇ θεόφρονι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. Ἦχος δ΄.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ εὔσημος μνήμη σου, ἐπιφανεῖσα ἡμῖν, αὐγάζει τὰ πέρατα, θεογνωσίας φωτὶ, Κωνσταντῖνε θεόπνευστε. σὺ γὰρ ἐν Βασιλεῦσιν, εὐσεβῶς ἀνεδείχθης, μόνος ἐπουρανίου Βασιλέως τηρήσας. διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφ. τοῦ δ΄. ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ Λαοῦ μου.

στ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως. Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος ἐγώ εἰμι ἡ θύρα.

Ὁ Ν΄ Πεντηκοστὸς. Δόξα. Ταῖς τῶν Θεοστέπτων πρεσβείαις ἐλεῆμον.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἦχος β΄.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου.

Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν.

Τὸ, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ΄. καὶ οἱ Κανόνες.

Εἰ τύχῃ ἐν ταῖς δυσὶν Ἑορταῖς τῆς Ἀναλήψεως, ἢ τῆς Πεντηκοστῆς, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς εἰς ι΄. μετὰ τῶν εἱρμῶν, καὶ τῶν Ἁγίων εἰς δ΄. Καταβασίαν λέγομεν τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ΄. Ὠδῆς, Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, καὶ τὸν Οἶκον. Ἀφ' ἕκτης τῆς Ἑορτῆς. ἐν τῇ θ΄. ᾠδῇ, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς η΄. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ς΄. Καταβασίαν λέγομεν τὸν Εἱρμὸν τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ΄. Ὠδῆς, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸν Οἶκον. ἀφ' ἕκτης, τῶν Ἁγίων. Ἐν τῇ θ΄. Ὠδῇ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. εἰ δὲ ἔξω τῆς Πεντηκοστῆς τύχῃ, στιχολογεῖται, Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, καὶ ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς η΄. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ς΄. στιχολογεῖται καὶ ἡ Τιμιωτέρα. ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον. Πεντηκοστὴν δὲ λέγομεν, οὐ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς ἡμέρας πάσας τῆς Πεντηκοστῆς. Οὕτως οὖν ὀφείλει ψάλλεσθαι ἐν ταῖς καθημεριναῖς. εἰ δὲ ἐν τοῖς Ἑορταῖς, ὡς προεγράφη.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλευούσης, ἁμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοὶ, τῶν σῶν θεραπόντων ἱκεσίαις, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν ἐλευθέρωσον.

Τῆς ἄνω γενόμενος ἐραστὴς, μάκαρ Κωνσταντῖνε, Βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, πάντων καὶ Δεσπότῃ διανοίᾳ, καθαρωτάτῃ πιστεύσας ἐλάτρευσας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῷ, σκότος ἀγνωσίας, καταλέλοιπας ἀληθῶς, θεόφρων Ἑλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας. Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς θείας Ἀνατολῆς, ἄνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θανατηφόρου ἁμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥῦσαί με Δέσποινα.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀμοιβῶν οὐρανίων, ἐπιτυχεῖν ἐσπούδασας. ὅθεν τῷ καλοῦντι θεόφρον ἐπηκολούθησας, καὶ σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον πλάνην, καὶ φωστὴρ ἐν Πνεύματι Θείῳ γεγένησαι.

Digitized by Google

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ πᾶσαν ἐθεμένη ἐλπίδα τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ, τόπους κατείλαβες, ἐν οἷς τὰ ἄχραντα Πάθη, σαρκωθεὶς ὑπέμεινεν ὁ Ὑπεράγαθος.

Τὸ σωτήριον ὅπλον, τὸ ἄρραγες τρόπαιον, τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα Σταυρὸν τὸν τίμιον, φθόνῳ κρυπτόμενον, σὺ ἐφανέρωσας θείῳ, φλεγομένη ἔρωτι θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Τέρας πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἄχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι καὶ κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι. ἡ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Εἰ τύχῃ ἐν Ἑορτῇ, Κοντάκιον τῶν Ἁγίων. Εἰδὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Καθ. Ἦχος πλ. δ´. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς Οὐρανὸν, καὶ τῶν ἄστρων μαθὼν τὴν καλλονὴν, ἐκ τούτων μυούμενος, τὸν τῶν ἁπάντων Κύριον, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ὅπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφων ἐν τούτῳ, νικᾷν καὶ κρατύνεσθαι. ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας, Κωνσταντῖνε πανσέβαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οὐρανόθεν ὡς Παῦλόν σε, πάλαι σαγηνεύει Χριστὸς ὁ Κύριος, Κωνσταντῖνε ἐκδιδάσκων σε, Βασιλέα τοῦτον μόνον σέβεσθαι.

Ὑπερλάμπρῳ σημείῳ σε, μάκαρ δι' ἀστέρων Χριστὸς ὁ Ἥλιος, καταυγάζει καὶ φῶς ἤρασε, τῶν ἐσκοτισμένων ἀναδείκνυσι.

Καὶ τοῖς τρόποις φιλόθεος, καὶ ταῖς θείαις πράξεσιν ἀξιάγαστος, Μακαρία ἐχρημάτισας. διὰ τοῦτο πίστει σε δοξάζομεν.

Φανεροῖς τὸ κρυπτόμενον, χρόνοις ἐπὶ πλείσοις νῦν θεῖον τρόπαιον, τοῦ Σταυροῦ δι' οὗ σεσώσμεθα, καὶ δαιμόνων πλάνης ἐλυτρώθημεν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου καταύγασον, τὴν ἐσκοτισμένην ταῖς πλημμελήμασιν, ἡ τὸν ἥλιον κυήσασα, τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε´. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὀφθεῖσας πρὸς τὸν ἄδυτον ἥλιον, καὶ Δεσπότην, Βασιλεῦ θεόσοφε, φωτὸς ἀνάπλεως γέγονας.

Ἀγάπην καὶ τελείαν συμπάθειαν, ὡς πορφύραν, φοροῦσα κατῴκησας, νῦν εἰς τὰ ἄνω Βασίλεια.

Συνήφθης Ἀσωμάτων Ἑλένη, χοροστασίαις, Θεὸν θεραπεύσασα, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσι. Θεοτοκίον.

Παρθένε τὴν ψυχήν μου καθάρισον, μολυνθεῖσαν, ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τῇ ἐπηρείᾳ τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ ς´. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Συνήθροισας Θεοφόρων Πατέρων, τὸν μακάριον χορὸν παραδόξως, καὶ δι' αὐτῶν, Κωνσταντῖνε τὰς πάντων, κυμαινομένας καρδίας ἐστήριξας, ὁμότιμον δοξολογεῖν, τῷ τεκόντι τὸν Λόγον καὶ σύνθρονον.

Πιστεύσασα ἐπὶ Κύριον ζῶντα, τὸν τὸ εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, τῶν βδελυκτῶν, καὶ ματαίων Εἰδώλων, νεκροποιὰ ἀπεβάλου θρησκεύματα, καὶ εἴληφας περιχαρῶς, Βασιλείαν Ἑλένη οὐράνιον.

Παλάμῃ σου κυβερνώμενοι Λόγε, ἀγνωσίας τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ τῆς δεινῆς, ἀθείας τὸν σάλον, οἱ διὰ σοῦ Βασιλεύοντες ἔλιπον, καὶ ἤχθησαν πρὸς γαλήνας, εὐσεβείας λιμένας γηθόμενοι. Θε.

Τὰ ἄτρωσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, καὶ τῷ δήγματι δεινῶς πληγωθεῖσαν, τοῦ πονηροῦ, τὴν καρδίαν μου Κόρη, καὶ τῆς ἐν σοὶ θεραπείας ἀξίωσον. καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοὶ, πεποιθότα πρεσβείαις σου ἄχραντε.

Κοντάκ. Ἦχος γ´. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ Μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐμφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν

Ἰου-

Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ὅπλον δὲ κατ' ἐναντίων πιστῶν Ἀνάκτων. δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Ὁ Οἶκος.

Κωνσταντῖνον πιστοί, σὺν τῇ Μητρὶ τιμήσωμεν. τοῦ Δαβὶδ γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ, τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριον Πάθος ἐξηκολούθησε, καὶ πάντας παρέστησαν τοὺς Ἰουδαίους, παρασκευάζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν. καὶ τοῦτο εὑρόντες ἀνέδειξαν αὐτοί. Διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι, νικηφόροι ἀνεδείχθησαν, ὅπλον φέροντες ἀπροσμάχητον, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ'. Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Θεοστέπτων, καὶ Ἰσαποστόλων Μεγάλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Στίχ. Ὡς κοινὸν εἶχον γῆς Βασιλεῖς τὸ στέφος,
Ἔχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ Πόλου στέφος.
Σύνθαψεν εἰκάδι πρώτῃ Μητρὶ Κωνσταντῖνος.

Ὁ μέγας οὗτος ὁ μακάριος καὶ ἀοίδιμος ἐν Βασιλεῦσι Κωνσταντῖνος, Υἱὸς γέγονε Κώνσταντος τοῦ Χλωροῦ, καὶ Ἑλένης τῆς τιμίας. ὁ γὰρ Κώνστας, θυγατριδοῦς γέγονε Κλαυδίου τοῦ προβεβασιλευκότος ἐν Ῥώμῃ πρὸ τῆς Διοκλητιανοῦ καὶ Καρίνου βασιλείας. οὗτος ὁ Κώνστας παρὰ Διοκλητιανοῦ τοῦ Ἑρκουλίου προσληφθεὶς κοινωνὸς εἶναι τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, μετὰ Μαξιμιανοῦ Βαλερίου, τῶν ἄλλων ἁπάντων τὸν κατὰ τοῦ Χριστοῦ διωγμὸν σφοδρῶς ἀναρριπιζόντων, μόνος οὗτος πρᾳότητι καὶ συμπαθείᾳ χρώμενος, μᾶλλον τοῖς ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀγωνιζομένοις ἐχρῆτο καὶ συμβούλοις, καὶ κοινωνοῖς τῶν Βασιλικῶν προσαγμάτων, οὗτος καὶ Κωνσταντῖνον τὸν ἀγαπητὸν Υἱὸν μετὰ ταῦτα πρῶτον τοῖς Χριστιανοῖς χρηματίσαντα Βασιλέα τὴν εὐσέβειαν διδάξας, διάδοχον τῆς αὐτοῦ Βασιλείας κατέλιπεν ἐν ταῖς Βρετανικαῖς Νήσοις. ὃς ἀναμαθὼν τὰ κατὰ τὴν Ῥώμην γενόμενα παρὰ Μαξεντίου τοῦ υἱοῦ Ἑρκουλίου, ἔκπωστα καὶ ἀποτρόπαια καὶ ἐναγῆ καὶ βέβηλα, ζήλῳ θείῳ κινούμενος, ὥρμησε κατ' αὐτοῦ, τὸν Χριστὸν ἐπικαλούμενος σύμμαχον. ὅπερ ἰδὼν ὁ Θεὸς τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς, πρῶτον μὲν κατὰ τοὺς ὕπνους αὐτῷ ἐνεφάνισεν ἑαυτόν· ἔπειτα κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, δι' ἀστέρων τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐγχαράξας γεγραμμένον· Ἐν τούτῳ νίκα· πάλιν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀξίοις ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἐμφανίσαι ἠξίωσε. διὸ θαρρήσας τῷ τύπῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὁπλοποιήσας δὲ αὐτὸν διὰ χρυσοῦ, ἀνελθὼν ἐν Ῥώμῃ, αὐτόν τε τὸν ἀλιτήριον Μαξέντιον κατέβαλεν ἐν ποταμῷ Τιβέρει ἀποπνιγέντα παρὰ τὴν Βαλβίαν γέφυραν, καὶ τοὺς Ῥωμαίων πολίτας τῆς τούτου τυραννίδος ἠλευθέρωσε. Τότε δὲ ἀπάρας ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως, κατὰ τὴν ὁδὸν ἐρχόμενος, ἐβούλετο κτίσαι πόλιν ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι ἐν τῇ Ἰλίῳ, ἔνθα τὸν πόλεμον τῶν Τρώων μετὰ τῶν Ἑλλήνων φασὶ γενέσθαι. ὑπὸ δὲ χρησμοῦ θείου κωλύεται μᾶλλον ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἀπὸ Θεοῦ προτραπεὶς, τὴν αὐτοῦ πόλιν κτίσαι. διὸ τῷ θείῳ κατακολουθήσας θελήματι, κτίζει τὴν θεοφρούρητον ταύτην Πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, καὶ οἷόν τινα τῆς ἑαυτοῦ Πίστεως ἀπαρχὴν ἀνατίθησι τῷ Θεῷ. ζητήσας δὲ τῆς καθ' ἡμᾶς Πίστεως τὴν ἀκρίβειαν, τοὺς πανταχόθεν Ἀρχιερεῖς κατὰ τὴν Νίκαιαν ἤθροισε, δι' ὧν ἡ ὀρθόδοξος πίστις ἀνεκηρύχθη, καὶ τῷ Πατρὶ ὁμοούσιος ὁ Υἱὸς ἐγνωρίσθη, Ἀρείου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μετὰ τῆς βλασφημίας, παραπεμφθέντων τῷ ἀναθέματι. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ Ἑλένην κατὰ ζήτησιν τῶν τιμίων ξύλων, ἐν οἷς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπάγη σαρκὶ, ἀποστείλας εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, δι' αὐτῆς ταῦτα ἀνεκομίσατο. τὰ μὲν ἐν αὐτοῖς τοῖς Ἱεροσολύμοις καταθεμένης, τὰ δὲ πρὸς τὴν Βασιλίδα Πόλιν ἀναγαγούσης. ἥτις τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλα-

βοῦ-

Digitized by Google

βῦσα, τὸν βίον κατέλυσεν. ὁ δὲ Μέγας Κωνςαντῖνος ἐγκαινίοις καὶ πανηγύρεσι τὴν Πόλιν φαιδρύνας, καὶ μικρόν τι ἐπιβὰς τοῦ τεσσαρακοςοῦ δευτέρου ἔτους, ἐν ᾧ τῆς Βασιλείας κατῆρξε, τῆς κατὰ τῶν Περσῶν ἐκςρατείας ἀψάμενος, καὶ αὐτίκα τὴν κατὰ τὴν Νικομήδειαν ἀγρῶν γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, καὶ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἀνάγεται Πόλιν, προπομπαῖς καὶ ὑπαντήσεσι μεγαλοπρεπῶς δεξιούμενος, καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ Σηκῷ τῶν Ἁγίων Ἀποςόλων ἐναποτίθεται. Ἐβασίλευσε δὲ ἐν τῇ Πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ, κατὰ τὸ πεντακισχιλιοςὸν ὀκτακοσιοςὸν ὀκτωκαιδέκατον ἔτος, τριακοςὸς δεύτερος βασιλεὺς ἀπὸ Αὐγούςου γενόμενος. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποςόλοις, καὶ ἐν τῷ θείῳ αὐτοῦ Ναῷ, ἐν τῇ Κινςέρνῃ τῆς μονῆς, τοῦ Πατριάρχου ἅμα τῷ Βασιλεῖ καὶ τῇ συγκλήτῳ μετὰ Λιτῆς ἐκεῖσε παραγενομένου, καὶ τὴν θείαν Μυςαγωγίαν ἐπιτελοῦντος. Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζʹ. Παῖδες Ἑβραίων.

Σοῦ τὰ προςάγματα φυλάττων, ὑπεκλίθη σου τῷ νόμῳ Κωνςαντῖνος. ἀνομούντων διό, καθεῖλε παρατάξεις, ἀναβοῶν σοι Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ξύλον τὸν πάντας ἀνελκύσαν, ἀξιάγαςε ἐκ λάκκου ἀπωλείας, συχωσθὲν φθονερῶς, ἡμῖν ἀνακαλύπτεις, καταχωννύων δαίμονας, ὀλεθρίους εἰς αἰῶνας.

Πράξεσι θείαις ἐδομήσω, τὴν καρδίαν σου Ναὸν Θεοῦ Ἑλένη, καὶ Ναοὺς ἱεροὺς αὐτῷ ἀνῳκοδόμεις, ἔνθα σαρκὶ τὰ ἄχραντα, δι' ἡμᾶς ὑπέςη πάθη.

Θεοτοκίον.

Γνώμη οἰκείᾳ ἁμαρτάνων, καὶ δουλούμενος ἀτόποις συνηθείαις, τῇ συνηθείᾳ σου νῦν προςτρέχω συμπαθείᾳ, ἀπεγνωσμένον σῶσόν με, Παναγία Θεοτόκε.

Ὠδὴ ηʹ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡς πορφυρίδα ἔνδοξε, ςολίσθεις τὴν συμπάθειαν, καὶ ὥσπερ χλαμύδα, τὴν καλὴν συγκατάβασιν, ςέφανον κενόσ-

μησαι, τὴν ἀρετὴν τελειώσας μοι, καὶ μετατεθεὶς ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω, Βασιλείᾳ κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐφραινομένην βλέποντες, σὺν Υἱῷ σε θεόφρονι, ἔνδοξε Ἑλένη, εἰς Θεοῦ Βασίλεια, Χριςὸν μεγαλύνομεν, τὸν τὴν ὑμῶν σεπτὴν ἑορτὴν, δείξαντα ἡμῖν ὑπὲρ ἀκτῖνας ἡλίου, ἡμᾶς φωταγωγοῦσαν, τοὺς πιςῶς μελῳδοῦντας· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς θαυμαςὸς ὁ πόθος σου, καὶ ὁ θεῖος σου ἔνθεος, ἔνδοξε Ἑλένη, γυναικῶν τὸ καύχημα. τοὺς τόπους γὰρ φθάσασα, τοὺς τὰ σεπτὰ παθήματα, ὑποδεξαμένους τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, Ναοῖς περικαλλέσι, κατεκόσμεις βοῶσα· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὰ τῆς ψυχῆς μου ὄμματα, ταῖς πολλαῖς παραβάσεσιν, ἀποτυφλωθέντα Θεοτόκε φώτισον, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, καὶ τὴν καρδίαν δέομαι, ἐκταραττομένην ἡδοναῖς πολυτρόποις, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Ἐξέςη ἐπὶ τούτῳ.

Ὁ τάφος ἔνθα κεῖται τὸ ἱερὸν, Κωνςαντῖνε καὶ τίμιον σῶμά σου, μαρμαρυγὰς, θείων ἰαμάτων ἐλλειπῶς, τοῖς προσιοῦσι πάντοτε, βλύζει ἰαμάτων παντοδαπῶν, τὸ σκότος ἀπελαύνων, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ, φωταγωγῶν τοὺς εὐφημοῦντας σε.

Ἁγίως σου τελέσασα τὴν ζωὴν, σὺν Ἁγίοις μονὰς κατεσκήνωσας, ἁγιασμοῦ, πλήρης γενομένη καὶ φωτισμοῦ, τῶν ἰαμάτων πάντοτε, ὅθεν ἀναβλύζεις τοὺς ποταμοὺς, καὶ πάθη κατακλύζεις, Ἑλένη μακαρία, καὶ καταρδεύεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προαναρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ, Βασιλείας τῆς ἄνω ἠξίωσας, οὓς εὐσεβῶς, πάλαι ἐδικαίωσας ἐπὶ γῆς, τοὺς βασιλεῖαν Κύριε σε ἠγαπηκότας εἰλικρινῶς, Ἑλένην τὴν Ἁγίαν, τὸν μέγαν Κωνςαντῖνον. ὧν ταῖς πρεσβείαις πάντας οἴκτειρον.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητὴν, συλλαβοῦσα Παρθένε ἐκύησας. καὶ νῦν ἰδοὺ, οἷά περ Βασίλισσα δεξιᾷ, τούτου ἁγνὴ παρίστασαι. ὅθεν δυσωπῶ σε ἀριστερᾶς, μερίδος λύτρωσαί με, ἐν ὥρᾳ καταδίκης, καὶ δεξιοῖς προβάτοις συντάξον.

Εἰ μὲν ἔστιν ἐντὸς τῆς Πεντηκοστῆς, ἢ ἐν Κυριακῇ, ἢ ἐν τῇ Πεντηκοστῇ, ἢ τῇ δ'. τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, ἢ ἐν τῇ Ἀναλήψει, λέγομεν πρῶτον τῆς Ἑορτῆς τὸ Ἐξαποστειλάριον, εἶτα τῶν Ἁγίων, ἔπειτα πάλιν τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ τῆς Πεντηκοστῆς, πρῶτον τοῦ Ἁγίου, εἶτα τῆς Ἑορτῆς.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε, τὸ βασίλειον κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, σὺν τῇ Μητρὶ οὐρανόθεν. διαστράπτων δὲ βλέπει, Σταυρὸν τὸ θεῖον τρόπαιον. ὃς ἐν τούτῳ ὀλέσας, τοὺς δυσμενεῖς, καὶ εἰδώλων ἔλυσε τὴν ἀπάτην, ἐν Κόσμῳ δὲ ἐκράτυνε, τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν.

Εἰ τύχῃ Ἑορτὴ, ψάλλομεν εἰς τοὺς αἴνους πρῶτον τῆς Ἑορτῆς Ἡ. δ'. ἔπειτα τοῦ Ἁγίου. Δόξα. τοῦ Ἁγίου. καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ'. τῇ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, ψάλλομεν τοῦ Τυφλοῦ, γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. εἶτα τὰ Ἡ. τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Ἡ. αὐτῶν. Δόξα. τοῦ Τυφλοῦ. Καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, Ἡ. προσόμοια τοῦ Ἁγίου, δ'. Δόξα. τοῦ Ἁγίου. καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δὲ ἐν Κυριακῇ τύχῃ. Δόξα. τῆς ἡμέρας. καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Ἡ. προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Κωνσταντῖνε πάνσοφε, Ὀρθοδοξίας πηγὴ, ἡ ποτίζουσα πάντοτε, τοῖς γλυκέσι νάμασι, τὴν ὑφήλιον ἅπασαν. χαίροις ἡ ῥίζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ τρέφων τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ. χαίροις τὸ καύχημα, τῶν περάτων ἔνδοξε, Χριστιανῶν, Βασιλέων πρώτιστε. χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Κτίσεως, τὸ εὐπειθὲς προορῶν, τῆς καρδίας σου πάνσοφε, λογικῶς θηρεύει σε, ἀλογίᾳ κρατούμενον, καὶ καταυγάσας τὴν σὴν διάνοιαν, τῆς εὐσεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι, Κόσμῳ ἀνέδειξε, φωταυγῆ ὡς ἥλιον, μαρμαρυγὰς, θείων ἀποπέμποντα, πράξεων ἔνδοξε.

Ὅμοιον.

Τὰ τοῦ Κυρίου διδάγματα, καθάπερ γῆ ἐκλεκτὴ, δεξαμένη πανεύφημε, ἀναρέτων πράξεων, εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, τὰς διανοίας ἡμῶν ἐκτρέφουσα, τῇ ἐκμιμήσει, Ἑλένη πάνσοφε, τῆς πολιτείας σου· ὅθεν ἑορτάζομεν, περιχαρῶς, σήμερον τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντες.

Ὅμοιον.

Ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, τοὺς σοὺς μετόχους Χριστὲ, Κωνσταντῖνον Ἑλένην τε, παραδόξως ἔχρισας, τὴν ἀπάτην μισήσαντας, καὶ σοῦ τὸ κάλλος ἐπιποθήσαντας, καὶ Βασιλείας τῆς οὐρανίου σου, τούτους ἠξίωσας, εὐσεβῶς τὸ πρότερον, ἐπὶ τῆς γῆς, λέγε Βασιλεύσαντας, τῇ ἐπινεύσει σου.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Μεθοδίου Πατριάρχου.

Ὁ τῶν Ἀνάκτων Ἄναξ καὶ Θεὸς, ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν τοὺς ἀξίους, αὐτὸς οὐρανόθεν ὥσπερ Παῦλον τὸν ἀοίδιμον, διὰ σημείου τοῦ Σταυροῦ σε Κωνσταντῖνε ἐζώγρησεν. Ἐν τούτῳ φήσας νίκα τοὺς ἐχθρούς σου. ὃν ἀναζητήσας σὺν μητρὶ Θεόφρονι, καὶ εὑρὼν ὡς ἐπόθεις, τούτους κατὰ κράτος ἐτροπώσω. σὺν αὐτῇ οὖν ἱκέτευε, ὑπὲρ ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλάνθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τῆς ἡμέρας ἡ γ'. Ὠδὴ, καὶ τῶν Ἁγίων ἡ ς'. ᾠδὴ, εἰς δ'. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνι-

νωμικὸν, πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῶν Ἁγίων. Εἰ τύχῃ ἐν τῇ Πεντηκοστῇ, ἢ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τῆς Ἑορτῆς ἡ γ. ᾠδὴ, καὶ τῶν Ἁγίων ἡ ϛ. ἀνὰ δ. ὁμοίως ἐν ἄλλῃ Ἑορτῇ, οἵα τύχῃ. Ἀπόστολον δὲ καὶ Εὐαγγέλιον, πρῶτον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῶν Ἁγίων, ὁμοίως καὶ Κοινωνικόν. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, ἡ γ. καὶ ϛ. ᾠδὴ τοῦ Ἁγίου.

Προκείμ. τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος Πλ. δ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ Βασιλεὺς. Τέλος. Ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Ἀλληλούϊάριον. Ἦχος ά.

Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Στίχ. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατ' Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας.

Τέλος. Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἕν ἐσμεν.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Χρὴ δὲ γινώσκειν, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῶν Ἁγίων τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος, καταλιμπάνεται ἡ Ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἡ Ἀναστάσιμος, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τῶν Ἁγίων. Ζήτει τὰ ἀπορούμενα εἰς τοῦ Θεολόγου. Ὡσαύτως εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἡ Ἀναστάσιμος, τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ τῶν Ἁγίων.

Εἰ τύχῃ ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Ἀναλήψεως, ἢ τῆς Πεντηκοστῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα Ἑορτὴ τῶν παρόντων Ἁγίων, ἐν τῇ ἀποδόσει τῶν δύω Ἑορτῶν, Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ι. καὶ ψάλλομεν στιχ. τῆς Ἑορτῆς, ϛ. καὶ τῶν Ἁγίων, δ. Δόξα. τῶν Ἁγίων. καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν στ. στιχ. τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν Ἁγίων. καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Ὄρθρον Καθίσμ. τῆς Ἑορτῆς. οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ Εἱρμῶν εἰς ι. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς δ. Ἀπὸ γ. ᾠδῆς, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, τῶν Ἁγίων. εἰς τοὺς Αἴνους ἡ Ἀκολουθία, ὡς ἐτάχθη ἐν ταῖς Ἑορταῖς, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὴν αὐτὴν Ἑρμηνείαν ὀφείλομεν τηρεῖν καὶ ἐν τῇ τοῦ Προδρόμου Ἑορτῇ. Εἰ τύχῃ ἐκτὸς τῆς Πεντηκοστῆς, λέγομεν Ἀπόστολον Κυριακῇ κ. Ἀδελφοὶ, γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια. Ἦχος δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Βασιλείαν ἀσάλευτον, Βασιλεύσας ἀπείληφας, Βασιλίσκε ἔνδοξε καὶ παρίστασαι, τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, σὺν πάσαις γηθόμενος, τῶν Ἀγγέλων στρατιαῖς, ἀνα μέλπεις γηθόμενος τὸ ἄσμα, καὶ μακάριον ᾆσμα, φρικτωρίαις, κατὰ μέθεξιν ταῖς θείαις, περιφανῶς ἀγαλλόμενος.

Ὅμοιον.

Τοὺς σοὺς πόδας ὑπέδησαν, ταῖς κρηπῖσιν ἡλώσαντες, ἐν τῷ σε πορεύεσθαι τρίβους πάντοτε, τοῦ Μαρτυρίου ἀοίδιμε. μεθ' ὧν κατεπάτησας, κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς, καὶ τελείως συνέτριψας, καὶ ἐβάδισας, ἀσφαλῶς τὰς πορείας οὐρανίους, τῷ Δεσπότῃ νικηφόρος, ἐμφανιζόμενος ἔνδοξε.

Ὅμοιον.

Προσευχῇ σου ἐβλάστησε, ξύλον ἄνικμον πρότερον, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε ζῶντος ὕδατος. τῇ δὲ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, ἡ γῆ καθηγίασται. ὁ ἀὴρ δὲ τῆς ψυχῆς, τῇ ἀνόδῳ πανόλβιε. ὅθεν πίστει σου, τὴν ἁγίαν τιμῶμεν Βασιλίσκε, καὶ πανέορτον ἡμέραν, ἐν ᾗ νομίμως ἠγώνισας.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.
Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Τὸν παμμέγιστον Βασιλίσκον αἰνέσω. Ἰωσήφ.
Ὠδὴ ά. Ἦχος Πλ. δ΄.
Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Ταύτην τὴν φαιδρὰν σου ἑορτὴν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, Μάρτυς πολύαθλε, τὸν Βασιλέα Χριστὸν ἱκέτευε σώζεσθαι, καὶ τῆς ἐπουρανίου, Βασιλείας μετόχους γενέσθαι.

Ὅλη τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, ἀνακραθεὶς πανόλβιε, σαρκὸς ἠλόγησας, ὡς φθείρεσθαι μελλούσης, καὶ ἤνεγκας βάσανα, γνώμῃ ἀνδρειοτάτῃ, στηλιτεύσας εἰδώλων τὴν πλάνην.

Νύκτα ἀγνωσίας φωτισμῷ, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καταλαμπόμενος, παρῆλθες Βασιλίσκε, καὶ ἄθλων λαμπρότητα, ἥλιος καθωράθης, πᾶσαν κτίσιν φαιδρῶς καταυγάζων.

Θεοτοκίον.

Πόκον προεώρα Γεδεών, τὴν ἄχραντον γαστέρα σου, δρόσον τὴν οὐράνιον, Παρθένε δεξαμένην, θαλάσσας ξηραίνουσαν, Κόρη τῆς ἀθεΐας, καὶ τακείσας ἀρδεύουσαν φρένας.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τίμασιν ἀθλήσεως, εἰδωλικὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῆς τρυφῆς, Μάρτυς τὸν χειμάῤῥουν, ἐν τρυφαῖς ἀγαλλόμενος.

Μάρτυρα Τριάδος σε, ἡ ἐκλεκτὴ δυὰς εὔδοξε, τῶν ἀθλητῶν, ἀπολειπομένη, πρὸς Χριστὸν ἐπεδήμησεν.

Θεοτοκίον.

Εὕροιμί σε Πάναγνε. χειραγωγοῦσάν με πάντοτε, πρὸς ἀρετὰς, καὶ πρὸς μετανοίας, τὰς ὁδοὺς ἐμβιβάζουσαν.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.
Κάθισμα. Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ μόνῳ Βασιλεῖ, νῦν παρίστασαι χαίρων, διάδημα φαιδρὸν, καὶ στολὴν τῆς οἰκείων, βαφεῖσαν αἱμάτων σου, ἱερῶς περικείμενος, καὶ θεούμενος, καθαρωτάτῃ μεθέξει. ὅθεν σήμερον, τὴν πανάγιαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑπομήνας τὴν ἄῤῥητον, Μάρτυς τῆς ψυχῆς σου ἑκατοστεύοντα, στάχυν ἤνεγκας ἀθλήσεως, ἀποθήκαις θείαις σωστηρούμενον.

Ἱερᾶς ἐπακήκοας, ἄνωθεν παμμάκαρ φωνῆς καλούσης σε, καὶ τὸ πέρας τῆς ἀθλήσεως, βεβαιούσης Μάρτυς πανοίδιμε.

Στεῤῥοτάτην ἐνδεικνύμενος, εὔδοξε τὴν ἔνστασιν ἐκαρτέρησας, ταῖς ἁλύσεσι δεσμούμενος, καὶ τῆς πλάνης λύων πάντα σύνδεσμον.

Θεοτοκίον.

Ὁ Πατρὶ Ὁμοούσιος, ὤφθη κατὰ πάντα ἀνθρώποις ὅμοιος, σαρκωθεὶς καθὼς ηὐδόκησεν, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων Παναμώμητε.

Ὠδὴ έ. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Νομίμως ἐναθλῆσαι ἑλόμενος, ἀνομοῦντας, δυνάμει τοῦ Πνεύματος, Μάρτυς θεόφρον κατήσχυνας.

Βαδίζων θαρσαλέως τὴν τρίβον, τοῦ μαρτυρίου, τὰ κέντρα συνέτριψας, τοῦ πολεμήτορος εὔδοξε.

Αἱ βάσεις σου τοῖς ἥλοις θεόφρον, ἐμπεπαρμέναι, ἐχθροῦ πολυμήχανον, κάραν τελείως συνέθλασαν.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι τέτοκας, Θεοτόκε, τὸν ἀκατάληπτον, καὶ ἀπερίληπτον Κύριον.

Ὠδὴ ϛ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐκρίφω τὸν ὑψωθέντα κηρύττων, ἐν ξηρῷ δεσμῆσαι ξύλῳ καὶ τοῦτο, σῶν προσάγχων, ἐπομβρίαις δακρύοις, χλωρὸν καὶ φύλλοις παντοίοις κατάκομον, εἰς στήριγμα τῶν εὐσεβῶν, Βασιλίσκε καὶ κλέος τῶν πόνων σου.

Λυθέντα σε σαρκικῆς προσπαθείας, οἱ παράνομοι ἀδίκως δεσμοῦσι, καὶ σιδηροῖς,

ροῖς, πεφορμίζουσιν ἥλοις, καὶ μακροτάταις ὁδοῖς συνελαυνόμενος, τῷ αἵματι πᾶσαν τὴν γῆν, ἁγιάζοντα Μάρτυς πολύαθλε.

Τεταμένος, καὶ δεσμούμενος χεῖρας, ἀνεπτερωσας καρδίας τὸ ὄμμα, πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ πηγὴν ἀναβλύσαι, ὕδατος ζῶντος αὐτὸν ἐκδυσώπησας, ἡ μνήμη σου πανάκλεής, καὶ ψυχῶν θεραπεία μακάριε.

Θεοτοκίον.

Εὐωτρίμματα τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, καὶ τὰ χρόνια ἰάτρευσον πάθη, τὸν Ἰατρὸν τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀνερμηνεύτως Παρθένε κυήσασα, καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοὶ, τὰς ἐλπίδας Πανάμωμε θέμενον.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Κοντάκιον. τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Στίχ. Ὁ Βασιλίσκος ἐκτομῇ δοὺς τὴν Κάραν,
Πατεῖ μονοῦ Βασιλίσκου τὴν Κάραν.
Εἰκάδι δευτερίῃ Βασιλίσκον φάσγανον εἷλε.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ, χωρίου Χουμιαλῶν, ἐνορίας Ἀμασείας, ἀνεψιὸς τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος. προήθλησε δὲ μετὰ τοῦ Ἁγίου Εὐτροπίου καὶ Κλεονίκου, οἳ τινὲς ἦσαν συστρατιῶται τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. κατελείφθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ, ἐκείνων τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ τελειωσάντων μαρτύριον. ἐπιθυμίαν δὲ ἔχων, τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον τελέσαι, καὶ ὑπὲρ τούτου δεόμενος τοῦ Θεοῦ, καταξιοῦται τῆς τοῦ Κυρίου ἐπιφανείας, παρεγγυῶντος αὐτὸν, συντάξασθαι τοῖς οἰκείοις, καὶ ἐν Κομάνοις γενόμενον μαρτυρῆσαι. καὶ δὴ μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπελθὼν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἀσπασάμενος, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει παραινέσας αὐτοὺς ἐμμένειν, ὅσον ἤδη καὶ συνελήφθη παρὰ τῶν ἀποσταλέντων στρατιωτῶν παρὰ Ἀγρίππα τοῦ Ἡγεμόνος. δεσμήσαντες οὖν αὐτὸν, καὶ κρηπῖδας σιδηρᾶς ἐνδοθεν ἥλοις πεπυκνωμένας ὑποδήσαντες ἤλαυνον τὴν αὐτοῦ Κομάνων ὁδόν. καταλαβόντες δὲ τὸ χωρίον Δακμῶν, ἐξυλίσθησαν παρὰ γυναικὶ καλουμένῃ Τραϊανῇ, καὶ προσεδέθη ὁ Ἅγιος πλατάνῳ ξηρᾷ, εἰς τοὐπίσω τὰς χεῖρας περιηγκωνισμένος, καὶ δεξάμενος, νεοθαλῆ καὶ κομῶσαν τὴν πλάτανον ἔδειξε. καὶ πηγὴ ὕδατος ἐκ τῆς γῆς ἀνεδόθη λεγόμενον, ἔνθα ὁ Ἅγιος ἵστατο. Ἰδόντες δὲ τοῦτο οἱ στρατιῶται, ἅμα τῇ γυναικὶ, πιστεῦσαί φασι τῷ Χριστῷ, καὶ λῦσαι τὸν Ἅγιον τῶν δεσμῶν. καταλαβόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν Κομάνων, παρέστη τῷ Ἡγεμόνι ὁ Ἅγιος, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι, πῦρ ἐξ Οὐρανοῦ διὰ προσευχῆς αὐτοῦ κατηνέχθη, καὶ κατεφλέχθη ὅ, τε τῶν εἰδώλων ναὸς, καὶ ὁ ἀνδριὰς τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἐπὶ τούτοις ἀχέτῳ θυμῷ βληθεὶς ὁ Ἡγεμὼν, ξίφει προσέταξεν ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ σῶμα ῥιφῆναι ἐν ποταμῷ. καὶ οὕτω τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον εἴληφεν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Κόσμος Μαρτύρων ἀνεδείχθης, ὑπερκόσμια σκηνώματα τρισμάκαρ, κατοικῶν καὶ ἡμῖν, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, τὸν κοσμικὸν κλυδώνιον, κατευνάζων ταῖς πρεσβείαις.

Οἶκος Τριάδος ἀνεδείχθης, τὰ ἰνδάλματα βωμούς τε τῶν εἰδώλων, καταρράσσων σοφὲ, καὶ ψάλλων τῷ Δεσπότῃ· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει σοι γέρα ὁ Δεσπότης, ἐναθλήσαντι στερρῶς καὶ καθελόντι, μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ μέλποντι συμφώνως· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἴδε ἣν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν συνέλαβε καὶ τίκτει, ᾧ μελῳδοῦμεν Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Digitized by Google

Ὠδὴ η΄. Νικηταὶ Τυράννου.

Νικητὴς Τυράννων, καὶ πνευμάτων εὔδοξε τῆς πονηρίας, ἀπεδείχθης μέλπων, τῷ σὲ δυναμώσαντι ἀκαταπαύστως. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκρωθεὶς τῷ Κόσμῳ, τῷ νεκροῖς ἐμπνέοντι ζωὴν Δεσπότῃ, Βασιλίσκε Μάρτυς, ἀκλινῶς ἑπόμενος ἔψαλλες χαίρων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Σώματος βασάνους, ἀνεγκὼν στεῤῥότητι ψυχῆς θεόφρων, ἀσωμάτοις θείοις, συγχορεύων αἴνεσιν Θεῷ προσάγεις, καὶ βοᾷς· ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης πλατυτέρα οὐρανῶν, χωρήσασα Θεὸν ἐν μήτρᾳ, τὸν στενοχωρίας πονηρᾶς ῥυσάμενον τοὺς μελῳδοῦντας, παναγία Κόρη, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„ Νικηταὶ Τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χά-
„ ριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντο-
„ λῶν σου σφόδρα, ἀντεχόμενοι παῖδες
„ ἐβόων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν
„ Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τῷ ξίφει Μάρτυς τοῦ Σταυροῦ, τῶν βασάνων διελθὼν τὸ κλυδώνιον, τὸν γαληνότατον τῆς Βασιλείας ὅρμον κατέλαβες, καὶ ὥσπερ ἔμπορος καλός, τὸν φόρτον διέσωσας, τῆς εὐσεβείας Χριστῷ, τῷ τῶν ὅλων Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ὡς πάλαι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, ὁ Θεσβίτης Ἠλιοῦ κατηγάγετο, οὕτω μακάριε τῇ σῇ δεήσει φλόγα κατήγαγες. δι' ἧς ἐμπυρίζεται ναός, εἰδώλων καὶ ξόανα, δαιμόνων φλέγονται, καὶ Θεὸς ὁ ποιητὴς μεγαλύνεται.

Σώματος λέλυσαι σοφέ, τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ δεξαμένῳ σου, σεπτῶν Δυνάμεων τὸ θεῖον Πνεῦμα νικῆσαν χάριτι, τῆς πονηρίας τὰ δεινά, Παμόλβιε πνεύματα, καὶ νῦν τὰ ἄνω οἰκεῖς, στεφηφόρος Βασιλίσκε Βασίλεια.

Ἡ γῆ μὲν Μάρτυς τῇ ταφῇ, οὐρανὸς δὲ τῇ ψυχῇ καθηγίασαι, τῇ σῇ θεόπνευστε. ὡς γὰρ πορφύραν λαμπρὰν ἐξ αἵματος περιβαλλόμενος τοῦ σοῦ, Χριστῷ, τῷ Θεῷ ἡμῶν, συμβασιλεύεις ἀεὶ μεμνημένος, τῶν πιστῶς μεμνημένων σου. Θτ.

Φύσει μὲν πέφυκας Θεός, ἀλλ' ἠνέσχου πεισθῆναι τὸν ἄνθρωπον, μήτραν ἀμώμητον ἐθελουσίως εἰσδὺς φιλάνθρωπε ὅθεν διπλᾶς τὰς φυσικάς, εἰδότες θελήσεις σου, σὲ μεγαλύνομεν, τὴν Μητέρα σου πιστῶς μακαρίζοντες.

Ὁ Εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν σ. π. τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΓ΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Μιχαὴλ Ἐπισκόπου Συνάδων.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Μιχαὴλ θεόπνευστε, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, διετήρησας ἄμεμπτον, καὶ Χριστοῦ τὸν ἄχραντον, χαρακτῆρα ἐτίμησας, καὶ διδαχαῖς σου πᾶσαν κατέσβεσας, τὴν γλωσσαλγίαν ψυχῆς στεῤῥότητι ὢ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως, δι' ἧς Χριστῷ, μάκαρ εὐηρέστησας, τῷ Παντοκράτορι.

Ὅμοιον.

Πάτερ Μιχαὴλ θεόπνευστε, Ἱερωσύνης στολήν, ἐνδυσάμενος ἔδραμες, τῶν Μαρτύρων στάδιον. καὶ Χριστῷ προσενήνεξαι, διπλοῖς στεφάνοις μάκαρ κοσμούμενος, Ἀρχιερέων τάξεις ὀψόμενος. ὢ τῆς ἀφράστου σου, χαρμονῆς μακάριε, ἧς μετασχεῖν, ὄντως κατηξίωσαι, Θεομακάριστε.

Ὅμοιον.

Πάτερ Μιχαὴλ θειότατε, σὺ τῷ ποδήρει σαφῶς, Ἀαρὼν ὥσπερ δεύτερος,

ρος, καθωραϊζόμενος, τῶν Ἁγίων τὰ Ἅγια, καὶ κατοπτεύεις ἔνδον γενόμενος, καὶ τοῦ δευτέρου καταπετάσματος. ὢ τῆς ἀχράντου σου, ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως, Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἧς καὶ μετέσχηκας. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὴν συνήθη ἀλλ. κα. θθ. τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ ά. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ἀπορρήτῳ λάμψας φωτισμῷ, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, Ἀρχιερεὺς τοῦ Θεοῦ ἐχρημάτισας, Μιχαὴλ θεσπέσιε, τὸ βασίλειον ποδηγῶν ἱεράτευμα, καὶ Χριστοῦ ποιμαίνων, σὺ τὴν Ἐκκλησίαν παμμακάριστε.

Ῥητορεύων στόματι λαμπρῷ, πᾶσι διεσάφησας, παναισέβως τὰ θεόπνευστα δόγματα, Μιχαὴλ πανόλβιε, τῶν αἱρέσεων διελέγχων τὸ βλάσφημον, καὶ τῆς εὐσεβείας, ἄριστα παμμάκαρ προϊστάμενος.

Χαρισμάτων θείων γεγονὼς, μάκαρ ἐνδιαίτημα, πᾶσι πιστοῖς προφανῶς μεταδέδωκας, Μιχαὴλ θεόπνευστε, θεομίμητον πολιτείαν κτησάμενος, καὶ δικαιοσύνην, περιβεβλημένος ὡς ἱμάτιον.

Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρός σου Πάναγνε σεμνὴ, λάμψας ἡμῖν Ἥλιος, θεουργικαῖς ἀστραπαῖς κατεφαίδρυνεν, ἐκδιώξας ἅπασαν, τῶν Δαιμόνων τὴν σκοτεινόμορφον σύγχυσιν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ῥεόντων προτετίμηκας Θεόῤῥημον, τὰ ἄῤῥευστα καὶ μένοντα δι' αἰῶνος. ποικίλως γὰρ διέπρεψας ἀνακράζων· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Ἐξεχύθη σοῖς χείλεσι θεία χάρις, ἐπλάτυνας τὸ στόμα σου καὶ ἐδέξω, σοφίας τὰ χαρίσματα καὶ ἐβόας· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Ὑπέταξας τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας, ἐφώτισας τὸν νοῦν σου τῇ θεωρίᾳ, ἐγένου πρακτικώτατος ἀναμέλπων· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε. Θτ.

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας, φανεῖσαν οἱ θεόφρονες καὶ βοῶμεν· οὐκ ἔστιν ἄλλη τις ἐλπὶς, καὶ στήριγμα, τῶν πιστῶν παναύμνητε θεοδόξαστε.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ„πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς „μου. ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ „ψάλλειν· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡ„μῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

κα. θθ. Ἦχ. ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἱερώσας σαυτὸν, διὰ βίου τελείου, καὶ ὤφθης Ἱερεὺς, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, παρ' οὗ δυναμούμενος, αἱρετίζοντα στόματα, ἀπεφίμωσας, κατὰ Χριστοῦ τῆς Εἰκόνος, ἀνοιγόμενα, καὶ διωκόμενος Πάτερ, τὸν δρόμον τετέλεκας.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἐλκόμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης κατέλιπες, σαρκὸς τὴν ἀπάθειαν, Γερονῦστα πανόλβιε. ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς εὐωδέστατον θῦμα Χριστῷ τέθεικας.

Χωλεύσαντες, ἀπαθείας τῆς τρίβου κατέπεσον, εἰς ζόφον αἱρέσεως, οἱ νῦν φανέντες ἀλλότριοι. οὓς περ ἐξεφαύλισας, Χριστοῦ τιμῶν τὴν εἰκόνα παμμακάριστε.

Ἡ γλῶσσά σου, ἀνεδείχθη τοῦ Πνεύματος κάλαμος, Μιχαὴλ πανένδοξε, οἰκονομίαν τὴν ἔνσαρκον, γραφὴν μελετήσασα, τοῦ Παντοκράτορος Λόγου πανάοιδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἰθυνόν μου, Θεοτόκε τὸν βίον προστάγματι, ἐνθέῳ ῥυθμίζουσα, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου ἐκ σοῦ, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, Παρθενομῆτορ Μαρία θεονύμφευτε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει.

Ἐξ ἀγκαλῶν, ἀνετέθης τῷ Λόγῳ ἱεροφάντορ, εὐπρεπὲς ἀνάθημα δεδειγμένος,

μος, ἐμδιαπρέψας, πρακτικῇ θεωρίᾳ, καὶ σοφίας καρπὸν δρεψάμενος, γέγονας ποιμὴν γὰρ σαφῶς ἀξιόληπτος.

Ῥῆμα Θεοῦ, δαψιλῶς κατοικῆσαν ἐν σοὶ Θεόφρον, ποταμοὺς ἀνέβλυσε διδαγμάτων, οἷς ἐντρυφῶντες, εὐφραινόμεθα Μάκαρ, σὲ μεσίτην σαφῶς πλουτήσαντες, ἵλεων ἡμῖν ἐργαζόμενον Κύριον.

Ὁ θεϊκῇ δυναστείᾳ τὰ πάντα διακοσμήσας, σὲ ὦ Θεοφάντορ Ἱερωσύνης, μυστικωτάτης, κατηγλάϊσε μύρῳ, προγινώσκων τὴν σὴν λαμπρότητα, ὤφθης Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ μεγαλόφωνος.

Θεοτοκίον.

Ἴσος ἡμῖν, καὶ πάντα γενέσθαι καταξιώσας, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε Θεομήτορ, Πατρὸς ἐκλάμψας, ὁ παναγίος Λόγος, καὶ ἐτέχθη ἐκ σοῦ Παναμώμε, ἄνθρωπος ὁμοῦ καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σωτηρίου χιτῶνα Πανεύφημε, θείας εὐφροσύνης τε περιβαλλόμενος, ὁμολογίας στέφανον, πρὸς Θεοῦ ἐκομίσω ἐπάξιον.

Ὑπομείνας πικρὰς ἐξορίας σοφὲ, εἰς εὐρυχωρότατον πλάτος κατήντησας, τοῦ Παραδείσου Μάρτυσι, συγχορεύων θεόφρον πανόλβιε.

Μαθητὴς χρηματίσας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τούτου τὰ παθήματα, Μάκαρ ἐζήλωσας, προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς ἐμυοῦντο τὴν ἄφραστον, πάντες οἱ Προφῆται σε Πάναγνε κύησιν, πραγματικῶς τυπούμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὥσπερ μέγας ἥλιος ἐξανατείλας, καταυγάζεις ἅπαντας τῆς ἀρετῆς σου τῷ φωτὶ, καὶ τῇ θαυμάτων ταῖς λάμψεσι, θαυματοφόρε, Ἀγγέλων ὁμώνυμε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΓ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἐπισκόπου Συνάδων.

ἠ. Τῷ κυματώδει μικρὸν ἐμπρέψας βίῳ, Λύει Μιχαὴλ, οἷα κούφη πομφόλυξ.

Εἰκάδι τριτάτῃ Μιχαὴλ Νόες ἔνθεν ἄειραν.

Οὗτος ὁ ἀγγελώνυμος Μιχαὴλ, διὰ βίου τελείου ἑαυτὸν ἐκκαθάρας, ἐκ μητρικῶν ἀγκαλῶν γεγονὼς ἀνάθημα τῷ Θεῷ, ὤφθη Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. καὶ ὑπ' αὐτοῦ δυναμούμενος, τὴν θεομάχων ἅπασαν κατέσβεσε γλωσσαλγίαν, αἱρετιζόντων φιμώσας τὰ ἄθεα στόματα, κατὰ τῆς θείας μορφώσεως ἀνοιγόμενα. μὴ φέρων δὲ τῆς γλώσσης αὐτοῦ ὁ θὴρ ὁ δυσώνυμος τὸ θεῖον ῥῆμα. οὐδὲ γὰρ κατεπλάγη τὰς αὐτοῦ ἀπειλὰς, οὐκ ἐχαυνώθη ταύταις τὸν νοῦν, ἀλλ' ἐλευθέρᾳ τῇ φωνῇ ἐξεβόησε· τὴν μὲν ἄχραντον καὶ θείαν εἰκόνα σέβω καὶ προσκυνῶ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τὸ δὲ σὸν δόγμα καταπτύω, καὶ εἰς οὐδὲν λογίζομαι. Ἐν τούτοις οὖν ὁ Τύραννος αἰσχυνθεὶς, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, ἐξορίᾳ τοῦτον καταδικάζει μακρᾷ. αὐτὸς δὲ τὸ κατ' εἰκόνα τηρῶν ἀρρύπωτον καὶ ἀκηλίδωτον, καὶ διωκόμενος τόπον ἐκ τόπου, εἰς εὐρύχωρον πλάτος κατήντησε. καὶ οὕτω τὸν καλὸν δρόμον τελέσας, καὶ διπλοῖς στεφάνοις κοσμούμενος, προσετέθη τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ὡς Ἀρχιερεὺς, καὶ ὡς Μάρτυς τοῖς Μάρτυσι.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Οὐκ ἔφερε γλώσσης σου τὸν θεῖον φθόγγον, ὁ θὴρ ὁ δυσώνυμος, Μιχαὴλ ἱερώτατε, ἀλλ' ὑπερορίαις σε καταδικάζει μακραῖς· ὅμως κατῃσχύνετο τὴν σὴν, ἱεροκήρυξ ὁρῶν στερρότητα.

Ἰθύνεται πάνσοφε ταῖς διδαχαῖς σου, Χριστοῦ τὸ πανίερον, ὀρθόδοξόν τε σύστημα. ἔγνω γὰρ ὄργανον θαυματουργὲ Μιχαὴλ, Πνεύματι κρουόμενον βοῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Παντοκράτορος.

Σοφαῖς ἐστηλίτευσας τῶν δυσωνύμων, τροφίμων τοῦ Μάνεντος, τὴν βλάσφημον ἀσέ-

ἀσέβειαν, Χριστοῦ τὴν ἀχάραντον Πάτερ εἰκόνα τρανῶς, καὶ τῆς Θεομήτορος τιμῶν, καὶ τῶν Ἁγίων Μιχαὴλ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκώσεως γέγονας Θεοῦ τοῦ Λόγου, Παρθένε παναμώμε, ὡραῖον ἐνδιαίτημα. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέλαβε, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπεράνδοξος.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐπὶ τοῦ βήματος ἔσω, θεοκήρυξ Μιχαὴλ οὐ κατεπλάγης, ἀπειλὰς τῶν ἀνόμων, ἀλλ' ἐλευθέρᾳ φωνῇ, ἐβόας· εἰκόνα τὴν ἄχραντον, σέβω τοῦ Σωτῆρος, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ πρὸς πρωτότυπον εἶδος, τῆς εἰκόνος τὴν τιμὴν Ἱεροφάντωρ, διαβαίνουσαν Πάτερ ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς, συνάδων τοὺς πάντας ἐδίδαξας, σέβειν τὴν εἰκόνα, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων. Θτ.

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀενάως τοῖς πιστοῖς ἀναπηγάζεις. οὗ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι σοῦ ὑμνοῦμεν, τὸν τόκον τὸν ἄχραντον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἀπείρῳ λαμπόμενος, μιᾷ φωτισμῷ παμόλβιε, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ ὡς παριστάμενος, τοῦ πεποθημένου σοι τέλους, τυχεῖν σαφῶς, Πάτερ ἠξιώθης. πρὸς ὃ σπεύδων ἔδραμες, εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, τὴν ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητα, ἧς ἐν γῇ τὰς ἐμφάσεις Πάτερ ἐκέκτησο. ἀλλὰ μεσιτεύων ῥυσθῆναι τοὺς φαιδρυντὰς, Χριστὸν ἐκδυσώπει, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, καὶ τιμῶντας ἀξιάγαστε.

Ῥωσθεὶς θείᾳ χάριτι, σοφίας σου πυρσεύμασι, θεομάχων τὸ θράσος σοφῶς κατέσβεσας, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν τῇδε, ὡς τὴν πηγὴν ἔνδον κεκτημένος, Μιχαὴλ θεσπέσιε, Χριστοκήρυξ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Παναμώμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα τοῖς εὐσεβῶς, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἱρμός. Ἀνάρχου γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς'. καὶ ψάλλομεν στ. τῆς Ἑορτῆς, γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, γ'. τοῦ Ἁγίου. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στήλην γεγραμμένην ἔχουσαν, τὰς γενικὰς ἀρετὰς, θεωρίαις καὶ πράξεσι, Συμεὼν παμόλβιε τὴν ψυχὴν ἀπετέλεσας, τὰ τῆς σαρκὸς νικήσας σκιρτήματα, καὶ ζωηφόρον ἀμφιασάμενος, νέκρωσιν Ὅσιε, ὡς φωστὴρ γενόμενος ἀειφανὴς, πάσης γῆς τοῖς πέρασι, λάμπων τῇ χάριτι.

Ὅμοιον.

Πόθῳ τῷ θείῳ τηρούμενος, ἔτι τὴν σάρκα φορῶν, καὶ τὸν χοῦν περιθέμενος, τοῖς Ἀγγέλοις γέγονας, προφανῶς ὁμοδίαιτος, τῶν ἐπιγείων μὲν ἀφιστάμενος, πρὸς οὐρανοὺς δὲ Πάτερ ὑψούμενος. ὅθεν ἐλήλυθας, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, διηνεκῶς, θείαις ἀναβάσεσιν, ἐπεκτεινόμενος.

Ὅμοιον.

Σάρκα λεπτύνας ἀσκήσεσιν, ἀνωφερῆ τὴν ψυχὴν, καὶ Θεῷ πλησιάζουσαν, Συμεὼν ἀπέδειξας, καὶ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ τῇ δυνάμει τούτου τὰ θαύματα, τὰ ὑπὲρ φύσιν τελεῖν ἠξίωσαι· ἔνθα γὰρ πέφυκε, παντουργὸς ἐνέργεια, τὰ ὑπὲρ νοῦν, πάντα καὶ διάνοιαν, διαπεραίνεται.

Δόξα. Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Εἰς Ὄρος ὑψηλὸν συμβολικῶς, τὸ Θαυμαστὸν ἀνελθὼν, καὶ τὴν σεπτὴν Κιβωτὸν ὡς ἄδυτον ὑπελθὼν, πρᾶξιν ἀείζων, καὶ ἐπίβασιν θεωριῶν ἐπεδείξω. τῇ μὲν,

μεὶν, τὸν βίον λαμπρύνας δεσμοῖς σιδηροῖς, ὡς ὁρμίσκοις χρυσοῖς κοσμούμενος. τῷ δὲ, Θεὸν ὁρῶν τε καὶ ὁρώμενος, καὶ μόνος μόνῳ προσλαλῶν. ὃν ἱκέτευε σεβάσμιε Συμεὼν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α΄.

Ὑπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς. καὶ τὴν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν ἐκτήσω ἐν σώματι, Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Κάθισμα. τῆς Ἑορτῆς. Καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην.

Θεολογίας ἀληθοῦς ὑπόθεσις, ἐστὶν ἡ μνήμη σου, Θαυματουργὲ Πάτερ, Συμεὼν καὶ ἔλλαμψις, τοῖς συνελθοῦσιν ἅπασι, καθαραῖς ταῖς καρδίαις, ὑμνῆσαι ταύτης τὸ μέγεθος, καὶ τὸν ἀξιάγαστον βίον σου.

Ὑπὸ φωνῆς τοῦ Βαπτιστοῦ, καὶ ὄψεως, εὐηγγελίσθη σου, ἡ εὐκλεὴς Μήτηρ, καί σε ἐνδέξατον, καὶ θεῖον καταγώγιον, παμμακάριστε Πάτερ, συνέλαβέ τε καὶ τέτοκε, τῆς Τρισυποστάτου Θεότητος.

Ὑπερφυοῦς δικαιοσύνης ὄχημα, θεοχαρίτωτον, ἐκ σπαργάνων Πάτερ, μητρικῶν ἐσόμενον, προγνοὺς ὁ μέγας Πρόδρομος, ἐπωνύμου μαθοῦ σε, ἀπέχεσθαι ἐγκελεύεται, καὶ τοῦ δεξιοῦ σε ἐκτρέφεσθαι.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλίᾳ χάριτος, θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι᾿ ἀπαραλλαγχίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀλοχευμένη γεγέννηκας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἁπαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀγωνιστὴς ἄριστος, ἔφυς ἐραστής τε, τοῦ κάλλους ὄντως διάπυρος. ὅθεν ἐκ μήτρας σου, προεγνωκὼς ὁ Δεσπότης, Συμεὼν ἡγίασε Πάτερ ἀοίδιμε.

Τῆς ψυχῆς τὰς αἰσθήσεις, ἐκ τῆς φθειρομένης, Ὅσιε, Πάτερ ἐλλαμφθείς, θεωρίας ξένην διάγνωσιν, ἐκτήσω τῶν ἀγαθῶν, καὶ τὸν ἑτέρως ἐχόντων, Συμεὼν καὶ ἄπταιστον βίον ἠξιώθησας.

Ἐμφανῶς σοι παρέστη, ἀποσταλεὶς Ἄγγελος, τὸν Ἀγγελικὸν θεοφόρε παρεγγυώμενος, βίον ἀσπάσασθαι, ἀγαλλομένῳ ποδί σε, τοῦ ὀφθέντος ἕπεσθαι, Πάτερ τοῖς ἴχνεσιν. Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με πάλαι, πρὸς τὴν ζωὴν Πάναγνε, πάλιν ἐπανήγαγες, μόνη τὴν ἐνυπόστατον, Ζωὴν γεννήσασα. οὗ προσβαλὼν διεῤῥάγη, προφανῶς ὁ θάνατος, ὁ δυσμενέστατος.

Ὁ Εἱρμός. Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργέ.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Κάθισμα. Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐν πέτρᾳ ῥιζωθείς, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, ὡράθης ἐπὶ γῆς, ἐγειρόμενος στύλος, στηρίζων ἐπιδείξεσιν, ἰαμάτων τὰ πέρατα. ὅθεν πίστει σου, ἐπιτελοῦντες τὴν μνήμην, φωτιζόμεθα, ἀναβοῶντές σοι Πάτερ· πρεσβείαις σου σῶζε ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Νέμειν ἐντός, ἥκιστα Κόσμου ὑπέμεινας, ἔτι Πάτερ, ἔχων ὁδηγοῦσάν σε, τὴν τοῦ Θεοῦ, δύναμιν Χριστὸν, εἰς δὲ τὰς ἀβάτους, ἐρήμους συνδιαιτώμενος, θηρσὶ συναναστρέφου, ἀδεῶς παῖς ὑπάρχων, καὶ τοῖς πόνοις εὐφραίνου τοῦ σώματος.

Ἐπιπηδῶν, ἔλαφος ὥσπερ τοῖς ὄρεσιν, ἐπεπόθεις, Πάτερ θεοῤῥύτους πηγάς, καὶ εὑρηκὼς ταύτας Συμεὼν, τῆς θεοφιλίας, τὴν δίψαν προσανεπλήρωσας. ἐξ ὧν θεολογίας, πεπωκὼς ἀναβλύζεις, τῷ προσώπῳ Χριστοῦ ὀπτανόμενος.

Τῶν εὐχειμονούντων, ὥσπερ σὲ ἐπὶ ὀχήματος, διεσκόπει, Ὅσιε φερόμενον, τοῖς νοεροῖς, Πάτερ ὀφθαλμοῖς, στύλῳ φωτεινῷ τε, παιδίῳ συνοδηγούμενον, ὁ θεῖος Ἰωάν-

Digitized by Google

κωσάμενος, ἐφιστάμενος βάσει, πρὸ τῆς σῆς πρὸς αὐτὴν ἀναβάσεως. Θεοτοκίον.

Δαβιτικῆς, ἐκ Βασιλίδος ἐβλάστησας, συγγενείας, σὺ τὸν βασιλεύοντα, τὸν πρὸ αἰώνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀπορρήτως, καὶ ὑπὲρ νοῦν ἀναλάμψαντα, ἐγεννήσας Παρθένε. διό σε Θεοτόκον, θεοφρόνως πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ έ. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡραιότητος πλήρης, παῖς ὡς εὐπρεπέστατος Πάτερ ὁ Κύριος, ἐμφανῶς ἐπέστη, ἐν τῇ βάσει τὴν στάσιν σοι ἔχοντι, καὶ ἀστράψας δόξαν, ὑπομονῆς καθὼς ᾐτήσω, ἑαυτὸν ἐπεδείκνυ σταυρούμενον.

Συνεξέλαμψεν αἴγλη, τῶν ἀποκαλύψεων ὁ θεῖος βίος σου. ὧν τῷ θείῳ μύρῳ, εὐωδίας γενόμενος ἔμπλεως, τὰς ἀντικειμένας, ἀθλητικῶς Θεοῦ θεράπων, τῶν Δαιμόνων συνέκοψας φάλαγγας.

Ὑψωθεὶς θεωρίαις, θείαις παμμακάριστε νοῦ καθαρότητι, καὶ πηγὴν σοφίας, ζωηφόρους ῥοὰς ἀναβλύζουσαν, τὴν καρδίαν ἔχων, παρὰ Θεοῦ θεόφρον Πάτερ, τὰς ψυχὰς τῶν νοσούντων ἐφώτισας.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων Πατρὶ συνυπάρχων, εὐσπλαγχνίας πλούτῳ, ἐν γαστρί σου σκηνώσας ἐπτώχευσε, καὶ βροτὸς ἐφάνη, ἐπὶ τῆς γῆς σαρξ χρηματίσας, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ ϛ. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Μετάρσιος ὡς Μωσῆς ταῖς ἀρεταῖς, ὁ θεσπέσιος γενόμενος Πάτερ, ἐφ' ὑψηλοῦ, στύλου βάθματι θείῳ, προσεπιβὰς ὑπερήφθης τῷ Πνεύματι, καὶ δύναμιν φωτιστικὴν, εἰληφὼς ὡς ἐκεῖνος δεδόξασαι.

Ἐκένωσεν ἑαυτοῦ ὁ δυσμενὴς, τῶν βελῶν τῶν ψυχοφθόρων φαρέτραν, μανιωδῶς, Θεοφόρε τοξεύων, καὶ τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον οὐκ ἔσεισε. τῇ Πέτρᾳ γὰρ τῇ ἀρραγεῖ, ἐδραιότως Χριστοῦ ὑπεστήρικτο.

Ὡς φέροντι εὐμαρῶς τοὺς ἱδρῶτας, τῆς ἀσκήσεως θεσπέσιε Πάτερ, ἐπιτερφθεὶς, ὁ Δεσπότης σου ῥάβδον, παναλκεστάτην Χριστὸς ἐγχειρίζεται, καὶ ταύτῃ σε τῶν ἀθεμιτῶν, θεραπεύειν τὰς νόσους προτρέπεται. Θεοτοκίον.

Εἰδότες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι, τοῦ φρικτοῦ σου μυστηρίου τὸ βάθος, ὅτι Θεὸν, ἐν γαστρί σου συλλήψῃ, οἱ θεηγόροι Προφῆται προήγγειλαν. Παναμώμε καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κοντάκ. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανὸν, τὸν στύλον τεκτηνάμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας, τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην Ὅσιε, καὶ Χριστὸν τὸν πάντων Θεὸν, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.

Στ. Θαυμαστὸν ᾤκει πρὶν Συμεὼν γῆς ὄρος.
Πόλου δὲ πανθαύμαστον οἰκεῖ νῦν ὄρος.
Εἰκάδι ἠδὲ τετάρτῃ ὄρος Συμεὼν ἤμειψε.

Οὗτος ὁ Ὅσιος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστίνου τοῦ πάλαι. γεγέννηται δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας ἐκ Πατρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐξ Ἐδέσσης ὁρμωμένου τῆς πόλεως, καὶ μητρὸς Μάρθας, ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ἀντιοχέων τραφείς. τὰ δὲ ἐντεῦθεν θαυμαστὰ πάντα, τὰ μὲν συμβῆναι, τὰ δὲ ποιῆσαι αὐτὸν λέγεται, καὶ κρείττονα ἢ κατ' ἄνθρωπον, ἡ ἐν γαστρὶ σύλληψις, δι' εὐχῆς, καὶ πρὸ τῆς συλλήψεως παρὰ τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, μαρτυρία τὴν ἐσομένην τοῦ παιδὸς ἀρετὴν καὶ τελείωσιν, τῇ μητρὶ προμηνύοντος. καὶ ὅτι γεννηθεὶς ἀπέχετο τὸ παράπαν, τῶν εὐωνύμων μαστῶν, τοῦ συμβόλου δηλοῦντος, ὅτι συντομον ἕξει τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ ὁρμὴν ὁ παῖς καὶ πορείαν, καὶ τῆς ἀριστερᾶς καὶ χείρονος, ἀμέθεκτος πράξεως· καὶ ὅτι ἐκτου τῆς ἡλικίας χρόνου ἐπιβὰς, ἐν ᾧ διὰ τὸ ἀτελὲς τῆς αἰσθήσεως, ῥαθυμεῖν τὸν νέον εἴωθε καὶ σχολάζειν, καὶ πρὸς τὰ τυχόντα ῥαδίως ἐκφέρεσθαι, αὐτὸς τῶν ἐν ποσὶ πάντων ὑπεριδὼν, τὸ ὄρος κατέλαβε. καὶ εὐθὺς τῷ χρόνῳ συνεθιζόμενος, σκληρᾶς ἀγωγῆς καὶ διαίτης ἐλάβετο, καὶ θεοφανείας συ-

Digitized by Google

συχίας, καὶ ἀγγελοφανείας, τὸ πρακτέον ὑφηγουμένας, καὶ τῇ παραθέσει τῶν ἀμειβομένων τε καὶ χαιρόντων, τὸ μὲν ἑλεῖν, τὸ δὲ προτρεπομένας φυγεῖν. καὶ ὅτι ἐν σώματι, τὰ τοῦ σώματος ὑπερβὰς, οὐκ ἔτι ἀνθρωπίνῃ τροφῇ, ἀμβροσίᾳ δὲ οὐρανόθεν χορηγουμένῃ τρεφόμενος, μέχρι τῆς ἐν Χριστῷ διέμεινεν ἀναλύσεως. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, καὶ τὸ τῶν Θαυμάτων ἄπειρον πλῆθος ἡ κατ᾽ αὐτὸν Ἱστορία δηλοῖ διεξοδικῶς. ἐκεῖνο δὲ ὑποσημήνασθαι ἄξιον, ὅτι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, τὸν Κόσμον καταλιπὼν, πρῶτον μὲν ἀνεστήλωσεν ἑαυτὸν ἐν Μονῇ, εἰς ἣν ἀπὸ τοῦ ὄρους κατῆλθεν, ἐν ᾧ πρῶτον ἐπέβη ἐπὶ χρόνους ἓξ κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸν στῦλον ἀναβὰς, ἔστη χρόνους δεκαοκτώ. ἐν δὲ τῷ Θαυμαστῷ ὄρει γενόμενος, ἔν τινι τόπῳ διὰ ξηρῶν λίθων ἀνεστηκότι, διεκαρτέρησεν ἔτη δέκα. εἰς δὲ τὸν μικρὸν στῦλον ἀναβὰς, πέντε καὶ τεσσαράκοντα διήνυσε χρόνους, ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. τούτων δὲ αὐτῶν, τὰ ἐννέα καὶ ἑβδομήκοντα τῇ ὑπὲρ ἄνθρωπον διετέλεσεν ἀσκήσει καὶ καρτερίᾳ. καὶ ἀναπαυσάμενος, πρὸς τὴν τῶν Ἀγγέλων μετετάξατο δόξαν, καὶ κατάστασιν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Νεανικῶς θεοφόρε, τῷ φρονήματι Κόσμου τὴν πύρωσιν, κενῆς τε δόξης ἅμα, τὰς καταπτώσεις φυγὼν, ἡσυχάζειν ἐπόθησας, ἐκβοῶν ἀπαύστως· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροειδῶς ἀνατείνων, τὰς παλάμας σου καὶ προσευχόμενος, Χριστὸν μετ᾽ Ἀγγέλων, ἐν δόξῃ ἀπορρήτῳ, Θεοφόρε τεθέασαι, ἐπ᾽ ὄρος τοῦτο τὸ θαυμαστὸν, ἀναβιῶναί σε προστάττοντα.

Οὐρανοδρόμῳ τῇ γνώμῃ, ἐπαιρόμενος Πάτερ ἐμβὰς τοῦ κίονος, πρὸς τοῦτο τοῦ Δεσπότου, τοῖς θείοις πειθαρχήσας, σὺ ἰνδάλμασιν ἔφθασας, τὸ ὄρος τοῦτο, ὃ θαυμαστὸν ἐπωνόμασεν.

Θεοτοκίον.

Ἐν φωτὶ τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον, τὴν Πύλην τὴν ἁγίαν, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, Μητέρα Θεοῦ πιστῶν τὴν σωτηρίαν.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς ἐναρμόστοις Ὅσιε, τῆς ψυχῆς σου δυνάμεσιν, ἡ τρισσοφεγγὴς ἐγκατῳκίσθη ἔλλαμψις, ἐξ ἧς δᾳδουχούμενος, ὡς ἐκ μιᾶς Θεότητος, ταύτης πρὸ τοῦ στύλου, τὸν τρισόλβιον οἶκον, ἐνδόξως ἐδομήσω, καὶ τὴν ἄκτιστον σέβειν, ἐθέσπισας ἐν τούτῳ, Τριάδα εἰς αἰῶνας.

Ἡ παμσθενὴς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου ἐνέργεια, σοὶ θεοειδῶς Παμμάκαρ ἐνσκηνώσασα, συντρέχειν κεκίνηκεν, ἐκ τῶν περάτων ἅπαντας, τοὺς ὑπὸ πνευμάτων πονηρῶν μαινομένους, καὶ τούτους θεραπεύων, τῇ βαιῇ σου ῥάβδῳ, ἐδίδασκες τὸν Κτίστην, ὑμνεῖτε εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, τῶν εἰλικρινῶς καὶ καθαρῶς βοώντων σοι, καὶ σὲ Θεομήτορα, ὁμολογούντων Πάναγνε, τῶν ἁμαρτημάτων αἰτουμένη τὴν λύσιν, τυχεῖν τε σωτηρίας τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄρτοις ὀλίγοις Συμεὼν, τὸν χορτάσαντα πλήθη πολυάνθρωπον, Χριστὸν τρισόλβιε, ταῖς προσευχαῖς σου ἐκμειλιξάμενος, τοὺς ἐν τῇ μάνδρᾳ σου κενοὺς, σιτῶνας ἐπλήρωσας, ταῖς εὐλογίαις σου, καὶ ἐκ πείνης ἐλυτρώσω τὴν Ποίμνην σου.

Ῥήμασι Μάρθας τῆς σεμνῆς, καὶ Ὁσίας σου Μητρὸς παμμακάριστε, ἱκετηρίοις σε, προσλιπαρούσης ἐκδυσωπῆσαι Χριστὸν, οὐκ ἀπηξίωσας αὐτῆς, πληρῶσαι τὴν αἴτησιν, καὶ Θεουπόλεως τὴν θεήλατον ὀργὴν ἀπελήλακας.

Θεοτοκίον.

Σκήνωμα γέγονας Θεοῦ, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ χωρήσασα, καὶ τὸν πρὶν ἄσαρκον, σεσαρκωμένον Λόγον γεννήσασα. ὃν ἐκδυσώπησον Ἁγνὴ, πταισμάτων συγχω-

χώ-

Digitized by Google

χώρησιν, πᾶσι δωρήσασθαι, τοῖς ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ'.

Ἡ τρίτη φανέρωσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἑσπέρας, μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τό, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, γ'. καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. τὰ παρόντα. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη Πρόδρομε, ὑπὲρ Ἡλίου αὐγάς, ἀνατείλασα ἤστραψεν, ἐκ τῆς γῆς ἡ Κάρα σου, καὶ πιστοὺς κατελάμπρυνεν. ἣν ὥσπερ θεῖον θησαυρὸν ἔχοντες, πλουσίαν χάριν ἀπαρυόμεθα, ἁγιαζόμενοι, καὶ ψυχὰς καὶ σώματα, καὶ λογισμούς, καὶ πανηγυρίζοντες, σὲ μακαρίζομεν.

Ὅμοιον.

Χάριν ἀέναον βρύουσα, ἡ ἱερὰ Κεφαλή, σοῦ μακάριε Πρόδρομε, Ἱερεῖ θεόφρονι, ἀγνοοῦντι μηνύεται. ὃς ἐπισπεύσας πίστει καὶ χάριτι, σαφῶς ποιεῖται ταύτης τὴν ἄφιξιν, ἁγιαζόμενος, σὺν λαῷ θεόφρονι, καὶ Βασιλεῖ, Πίστιν τὴν ὀρθόδοξον, θερμῶς κρατύνοντι.

Ὅμοιον.

Τρίτην τελοῦμεν φανέρωσιν, σοῦ τῆς σεπτῆς Κεφαλῆς, ἣν Τριὰς ἐστεφάνωσεν, ἐκτμηθεῖσαν ἔνδοξε, διὰ ζῆλον τὸν ἔνθεον. καὶ τῇ εὑρέσει ταύτης ἀγάλλονται, Ἀγγέλων τάξεις, Μαρτύρων σύλλογος, θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ Προφῆται ἅπαντες. μεθ' ὧν ἡμῶν, πάντοτε μνημόνευε, Κύριε Πρόδρομε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν ἡ θεοφόρητος Κάρα σου Πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν. ἣν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυόμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἔνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ σοῦ Χριστοῦ Βαπτιστά, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν τιμίαν Κεφαλήν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ πιστοί, σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ εὑρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ᾄσμασι, τιμῶντες ἐκ πόθου, χάριτας προχέουσαν, τῶν ἰαμάτων ἡμῖν. ἣν περ, ὁ ληρώδης Ἡρώδης, πάλαι προαπέτεμεν οἴστρῳ, τῆς Ἡρωδιάδος συμπλεκόμενος.

Στ. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ.

Ὥσπερ, ἐκ μετάλλων ὁ χρυσός, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου. ἡ Κεφαλὴ δαδουχεῖ, γνάμμασι διαλάμπουσα, καὶ φθεγγομένη γεγωνῶς, τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἴγλῃ δὲ φωτίζουσα τὰς διανοίας ἡμῶν. ἣν περ, ἀσπαζόμενοι πίστει, σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Στ. Ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Πάλαι, ὥσπερ θεῖος θησαυρός, γνάμμασι κεκρυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν ἀποκαλύπτεται, ὥσπερ πλοῦτον προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα. ὅθεν θυμηδίας ἁπάσης, χάριν ἀπολαύοντες πάντες, τοῦ Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον ὑμνήσωμεν. Δόξα. Ἦχος β'.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, πανσεβάσμιος θήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, γεγωνῶς ἡ προβλέψασα, τὸ Μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν τῆς γῆς ταμείων σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἁγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.
Τροπάριον. Ἦχος δ′.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν Κεφαλήν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε. πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, ᾄσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τό, **Θεὸς Κύριος.**

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰ τύχῃ ἐν μιᾷ τῶν Ἑορτῶν, ψάλλεται ὡς ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου μνήμῃ ἐτάχθη.

Εἶθ᾿ οὕτω, μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν. Κάθισμ. Ἦχος δ′.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλή, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων. ἄνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β′. στιχολογίαν Κάθισμα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων, ἡ ἱερά σου Κεφαλὴ παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων γῆς ἐπλούτισε Χριστοῦ Βαπτιστά, πάντας τοὺς προστρέχοντας ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, ὕμνοις μεγαλύνοντας τὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην, τὸν νέμοντα ἡμῖν διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Ἡρώδης Πρόδρομε, παρανομήσας, τὴν τιμίαν Κάραν σου, ξίφει ἀπέτεμε δεινῶς, παρανομήσας ὁ δείλαιος, ἣν περ ἐκ πόθου πιστοὶ ἀσπαζόμεθα. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α′. Ἀντίφωνον τοῦ δ′. Ἤχου. Προκείμενον.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ.

Στίχ. **Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβίδ.**

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Ὁ Πεντηκοστός.

Δόξα. **Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.**

Καὶ νῦν. **Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.**

Εἶτα. **Ἐλέησόν με ὁ Θεός.**

Ἦχος β′. **Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν.**

Ζήτει εἰς τὸν Στίχον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η′. καὶ τοῦ Προδρόμου εἰς ϛ′.

Ὠδὴ α′. Ἦχος Πλ. δ′. Ταρασίου.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Φωνὴ τοῦ Λόγου γεγονὼς διάλυσον, τὴν ἀφωνίαν μου, ὡς τοῦ Πατρὸς πάλαι, ἐν ἀγαλλιάσεως, φωνῇ ἀνευφημῆσαί σε, τῇ παρούσῃ εὑρέσει, τῆς κεφαλῆς σου μακάριε, Πρόδρομε οὐράνιε ἄνθρωπε.

Ἣν κεφαλὴν χειροθετήσας Πρόδρομε, τῆς Ἐκκλησίας Θεοῦ, σὺ τὴν σεπτὴν Κάραν, τὴν καταμηνύσασαν, Τριάδος τὴν φανέρωσιν, φανεροῖς τοῦτο τρίτον, περιφανῶς ἁγιάζουσαν, τὰ τῶν ὀρθοδόξων συστήματα.

Οὐκ ἐνεγκὼν ἐπὶ πολὺ συγκρύπτεσθαι, Κυρίου Πρόδρομε, οἰκονομεῖς πάλιν, φανεροῦσθαι σήμερον, οὐ στάμνῳ συγκλειόμενος, ἀργυρέῳ δὲ σκεύει, ἐν ἱερῷ τόπῳ κείμενος, καὶ δι᾿ Ἱερουργοῦ μηνυόμενος.

Θεοτοκίον.

Στειρωτικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἐβλάστησας, ἡτοιμαζόμενος, τῷ Ποιητῇ Λόγῳ, τὰς ὁδοὺς πανεύφημε, ἐκ Κόρης ἀνατείλαντι, παναγίας ἀφράστως. ἣν Θεοτόκον γινώσκουσαι, πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζουσιν.

Καταβασία τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ γ′. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Πορνικῶν ὀρχισμάτων, ἡ ἱερὰ Κάρα σου, ἔπαθλον γυναίῳ δοθεῖσα χερσὶν ἐφέρετο, νῦν δὲ φαιδρῶς, ἱερουργοῦ ταῖς παλάμαις, ἱερῶς πρὸς ἅγιον Ναὸν κομίζεται.

Εὐ-

Digitized by Google

Εὐσεβῶς ὑπαντᾷ σοι, τὸ τῶν πιστῶν ἄθροισμα, σὺν Ἱερουργῷ Βασιλεῖ τε ἔνδοξε Πρόδρομε, ᾆδον χαρμόσυνα, καὶ προσηγεῖται σου πόθῳ, καθαγιαζόμενον τῇ παρουσίᾳ σου.

Ἱερῶν ἐξ ἀδύτων, ὡς φωταυγὴς ἥλιος, ἡ ἱερωτάτη σου Κάρα ἐξανατείλασα, πᾶσαν ἐφώτισε, τὴν Οἰκουμένην Προφῆτα, τοῦ Χριστοῦ καὶ Πρόδρομε θείαις λαμπρότησι. Θεοτοκίον.

Ἐπιφανείσης μηδύος, φωτοφανὲς ἔλαμψας, ἄστρον τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης προπορευόμενον, τοῦ ἀνατείλαντος, Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης, Βαπτιστὰ καὶ λύσαντος, νύκτα πολύθεον.

Τὸ Κοντάκιον. τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνη σήμερον ἡ τοῦ Προδρόμου, Κεφαλὴ ἐκ κόλπων γῆς, ἀναδοθεῖσα τοῖς πιστοῖς, ἐκ τῶν μετάλλων καθὰ χρυσὸς, καὶ ἱκετεύει Χριστὸν, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Προφητῶν ὡς ὑπέρτερος, τὸν προφητευθέντα ἰδεῖν ἠξίωσαι, Ἡλίου προπορευόμενος, ἐν δυνάμει τούτου μάκαρ Πρόδρομε.

Τὴν ἀοίδιμον Κάραν σου, μύρα ἰαμάτων ἀναπηγάζουσαν, τρίτον ἤδη ἐφανέρωσας, τὰ δυσώδη πάθη ἀπελαύνουσαν.

Συνελθόντες ἀρύσασθε, ἅπαντες ἰάματα μὴ κενούμενα, ἐκ πηγῆς ἀναδιδόμενα, τῆς τιμίας Κάρας τοῦ Προδρόμου Χριστοῦ. Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευόμενον, ἡ τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα, τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν Πάναγνε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡς μεσίτης τῆς νέας, καὶ τῆς παλαιᾶς γεγονὼς ἱερώτατε, μεσιτείαις θείαις, τὴν ἡμῶν παλαιότητα καίνισον, καινισμὸν τελούντων, τῆς νεωστὶ ἀναφανείσης, Κεφαλῆς σου Μακάριε Πρόδρομε.

Ἐκ Κομάνων κομῶσαν, χάριν ἰαμάτων τὴν Κάραν σου Πρόδρομε, πρὸς τὴν Βασιλίδα, εἰσοικίζεις τῶν πόλεων σήμερον, ἧς τῇ ἐπανόδῳ, ἐπικροτεῖ πιστῶν τὰ πλήθη, φωτισμοῦ ἀκηράτου πλήρωμα.

Βασιλεὺς ἁλουργίδος, πλέον τῇ εἰσόδῳ τῆς Κάρας σου γάννυται, Ἱερεὺς δὲ θεῖος, θεοφόρου ἐπώνυμος Πρόδρομε, ταῖς παλάμαις ταύτην, περικρατῶν συνευλογεῖται, εὐλογῶν τοὺς πιστοὺς τελεώτατα. Θεοτοκίον.

Τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, ἄφθης ὑπερτέρα τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ βροτῶν τὴν φύσιν, ἐθεούργησας Κόρη πανάμωμε. Θεοτόκον ὅθεν, πανολοθῇ ψυχῇ καὶ γλώσσῃ, οἱ πιστοί σε Παρθένε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς, ἡ Κεφαλὴ ἀνατείλασα, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Χριστὲ, τὸ ψεῦδος ἀπήλασεν, αἱρέσεων ἔλυσε, τὸν πικρὸν χείμαρρον, καὶ τὸν Κόσμον κατεφώτισεν.

Ἀντλήσατε φωτισμὸν, καὶ χάριν Θεοῦ καὶ ἔλεος, καὶ κεφαλὰς καὶ ψυχὰς, Κεφαλῇ προσψαύοντες, Προδρόμου τῆς χάριτος, τοῦ τῆς θείας Κάρας, ἀψαμένου ἐν τοῖς ὕδασι.

Τὰς κεφαλὰς τῶν ἐχθρῶν, ὑπὸ τοὺς πόδας συντρίβεσθαι, τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ἱκέτευε Πρόδρομε, πόθῳ τὴν τιμίαν σου, Κεφαλὴν τιμῶντος, τὴν Ἡρώδην στηλιτεύσασαν. Θεοτοκίον.

Τοῖς ἐν τῷ ᾅδῃ τὸ φῶς, ἐκήρυξας ἐλευσόμενον, αἱμάτων παρθενικῶν, σάρκα περικείμενον, γενόμενον Ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Μάκαρ Πρόδρομε.

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας.

Ὁ φωτοφανὴς καὶ θεῖος ἐν Κόσμῳ στύλος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος λύχνος, Κεφαλὴν τὴν φωσφόρον καὶ θείαν αὐτοῦ, ἀναδεί-

Digitized by Google

μαδείξας ἐν τοῖς Πέρασιν, ἁγιάζει τοὺς πιστῶς αὐτὴν προσκυνοῦντας καὶ κραυγάζοντας· Χριστοῦ σοφὲ Βαπτιστά, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ γῆς καθὼς πηγὴ τοῦ Παραδείσου, Κεφαλὴ θεοφιλὴς ἡ τοῦ Προδρόμου, ῥεῖθρα βλύζει χάριτος, καὶ θαυμάτων τὰ νάματα, νέμει πᾶσι τοῖς χρήζουσι. προσέλθωμεν οὖν πάντες, ἀντλήσωμεν προθύμως, ταύτης τῶν ἰαμάτων τοὺς θείους κρουνούς. ἀρδεύει γὰρ ψυχὰς ἐν δωρεαῖς ἀενάοις, καὶ κατακλύζει σωμάτων πόνους, καὶ πᾶσαν νόσον ἀθέτως αἴρει. ταύτην οὖν πόθῳ μελψῶμεν, καὶ πίστει ἀσπασώμεθα, σεμνῶς περιπτυσσόμενοι, καὶ ᾄσμασιν ὡς στέμμασι, στέψωμεν ταύτην Πιστοί. προκαθάρωμεν ἡμῶν κηλῖδας νοητάς, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς, κοσμήσωμεν ψυχάς, καὶ βοήσωμεν στεῤῥῶς. Χριστοῦ σοφὲ Βαπτιστά, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ'. Ἡ τρίτη Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στ. Φωνὴ βοῶντος γῆς μυχῷ κεκρυμμένη, Τῆς γῆς ῥαγείσης πᾶσιν ἤχησε ξένως. Εἰκάδι δὲ Προδρόμοιο Κάρην εὗρον κατὰ πέμπτην.

Ἡ τιμία αὕτη Κεφαλὴ καὶ ἁγία, πρὸ πολλοῦ ἀποκρυβεῖσα, νῦν ἀνεδόθη ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς, ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων· οὐ στάμνῳ συγκλειομένη ὡς τὸ πρότερον, ἀργυρῷ δὲ σκεύει, ἐν ἱερῷ τόπῳ κειμένη, καὶ δι' Ἱερουργοῦ μηνυθεῖσα. ταύτην ἐκ Κομάνων κομισθεῖσαν, ἡ περιφανὴς τῶν Πόλεων, ἅμα τῷ πιστῷ Βασιλεῖ, καὶ τῷ Ποιμενάρχῃ σὺν τῷ πιστῷ Λαῷ, ἀσμενέστατα δέχεται· καὶ πιστῶς προσκυνηθεῖσα, ἐν ἱερῷ τόπῳ τίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παγχαρίου.

Ὃς ἐγένετο τῆς Ῥωμαίων Πόλεως πιστῶν γονέων βλαστός, τιμώμενος δὲ παραπολὺ ταῖς πρώταις τιμαῖς παρὰ τῶν ἀτίμων καὶ αἰσχίστων Βασιλέων, καὶ οἰκεῖος ὤν, τῆς ἀσεβείας ἐκτραπεὶς, καὶ τοῦ κρείττονος ἀποσφαγεὶς, καὶ χαίρειν εἰπὼν τῇ καθαρᾷ πίστει τοῦ Χριστοῦ, τὰ Βασιλέως θρησκεύειν εἵλετο, παρ' αὐτῷ τὸ ἐπίσημον πορίζόμενος· καὶ τοῦ τοιούτου δράματος δήλου γενομένου, ἐπιστολαὶ μητρόθεν αὐτῷ διεπέμποντο, ἀνακλώμεναι αὐτὸν πρὸς τὸ φῶς τῆς εὐσεβείας, καὶ ὑποδεικνύουσαι τὰ μέλλοντα διαδέχεσθαι τοὺς ἀρνησαμένους τὸν Χριστὸν κολαστήρια, καὶ τὸ τῆς γεέννης ἄσβεστον πῦρ. ὑφ' ὧν καταυγασθεὶς, καὶ ἀναρρήψας μικρὸν ἐκ τοῦ ζόφου, καὶ τῆς ἐπικειμένης αὐτῷ ἀχλύος, εἰς ἑαυτὸν ἐπανῆλθε, καὶ αὐτίκα μετέστη πρὸς τὴν Θεογνωσίαν, τὴν μετάνοιαν ἐνστερνισάμενος. Ταῦτα μαθὼν ὁ Βασιλεὺς, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, παρίστησιν αὐτὸν διὰ τῆς τάξεως, καὶ μαστίζει ξηροῖς βουνεύροις σφοδρῶς τὰ νῶτα, καὶ πομπεύει δι' ἀγορᾶς, περιαυχενίους δεσμοὺς αὐτῷ ἐπιθεὶς, καὶ ὑπερορίζει αὐτὸν κατὰ τὴν Νικομήδειαν, ἐν ᾗ μυρίας θλίψεις ὑποστὰς, καὶ τὴν κάραν ξίφει τμηθεὶς, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, φαεινότατος λύχνος, γέγονας Πρόδρομε, τὸ νέφος ἐκδιώκων, τῆς πλάνης καὶ φωτίζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἑορτὴν ἐτησίαν, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, καὶ ταύτην Πρόδρομε, λαμπρῶς ἐπιτελεῖ σοι, τὴν Κάραν σου τιμῶσα, καὶ συνήθως κραυγάζουσα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Προμηνύσας τοῦ Λόγου, τὴν φρικτὴν παρουσίαν, θείοις σκηνώμασι, μηνύεις σου τῆς Κάρας, τὴν εὕρεσιν Προφῆτα, ἀψευδοῦς διὰ στόματος, τῷ δὲ ποθοῦντι θερμῶς Ἱερουργῷ Ποιμένι.

Θεοτοκίον.

Παρθενία καὶ τόκος, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, ἐν σοὶ συνέδραμον. Θεὸν γὰρ σαρ-

Digitized by Google

σαρκωθέντα, ἐκύησας ἀφράςως, Θεοτόκε ᾧ ψάλλομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾨδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ Βαπτιςὴς καὶ Πρόδρομος, ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, τῆς παρανομίας ἀκριβὴς κατήγορος, Τριάδος φανέρωσιν, ἐν Ἰορδάνῃ πρὶν κατιδὼν, τρίτον φανεροῖ τὴν Κεφαλὴν αὐτὸ πᾶσι, τοῖς πόθῳ μελῳδῶσιν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προσυπαντᾷ προθύμως σοι, Βασιλεὺς ὁ πρᾳότατος, ἅμα φιλοχρίςῳ τῷ Λαῷ παγεύφημε. Ποιμένων δὲ πρόκριτος, προσεφαπλοῖ τὰς χεῖράς σοι, καὶ τῷ ἑαυτοῦ ἐνςερνισάμενος ςήθει, σκιρτᾷ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ βοᾷ εὐχαρίςως· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ χρυσὸν ἡ Κάρα σου, διαλάμπουσα Πρόδρομε, τεθησαυρισμένη ἀργυρέοις σκεύεσιν, ὡς ὄλβος πολύτιμος, τῇ Βασιλίδι δέδοται, ταύτην δωρεαῖς καταπλουτίζων ἐνθέοις, προθύμως μελῳδοῦσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ γαςρὶ φερόμενον, τὸν τὰ σύμπαντα φέροντα, μάκαρ Ἰωάννη, προσεκύνεις χαίροντα, νηδύϊ κρυπτόμενος, ςρατιωτικῇ παγεύφημε. ὃν περ γεννηθέντα, ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, ἀμνὸν Θεοῦ κηρύττων, εὐσεβῶς ἀνεβόας· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τῆς ςείρας ὅσιος βλαςὸς, γεννητῶν ἐκ γυναικὸς ὁ ὑπέρτερος, τοῦ Βασιλέως Χριςοῦ, ὁ ςρατιώτης ὁ μέγας Πρόδρομος, ὁ προκηρύξας τὸν ἀμνὸν, τοῦ Κόσμου τὰ πταίσματα, τὸν ἀφαιρούμενον, εὐφημείσθω ἱεροῖς μελῳδήμασι.

Κρατῆρα πλήσας δαψιλῶς, συγκαλεῖς μεθ' ὑψηλοῦ τοῦ κηρύγματος, τὴν Ἐκκλησίαν Χριςοῦ, τῇ ἀνευρέσει τῆς Κάρας Πρόδρομε. δεῦτε ἐμπλήσθητε βοῶν, τερπνῶν ὧν ἡτοίμασα, καὶ μεγαλύνατε, τὸν τὸ εἶναι τοῖς βροτοῖς παρεχόμενον.

Ἔκραξε Ἄγγελε Θεοῦ, ἀγγελώνυμος εἰς τοῦτο Βασίλεια, χαίρων εἰσδέχεται, καθυπηργυρώντος πρὸς τοῦτο κάλλιςα, τοῦ Ποιμενάρχου εὐσεβῶς, καὶ κλήσει καὶ χάριτι, σεμνυνομένου σαφῶς, Θεοφόρου Ἱεροῦ καὶ Θεόφρονος.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας, τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου ὁ ἀσυμπάθητος, ἐλεῆμον ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Ἐξαποςειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐν τῇ εὑρέσει Πρόδρομε, τῆς τιμίας σου Κάρας, Βασιλεὺς ὁ φιλόχριςος, πλέον γαννυται ἤ περ, τῇ ἑαυτοῦ πορφυρίδι. ὃν ἀμοίβου ταῖς νίκαις, ταῖς ὕψους δυναμούμενον. καὶ ἡμᾶς φρούρει σκέπε, σοῦ ταῖς εὐχαῖς, Βαπτιςὰ πανεύφημε Ἰωάννη, φαιδρῶς πανηγυρίζοντας, καὶ τιμῶντάς σε πόθῳ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Πᾶσα πνοή.

Εἰ τύχῃ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Πεντηκοςῆς, ἢ ἐν μιᾷ τῶν Ἑορτῶν, ζήτει τὴν Ἑρμηνείαν τῇ, κά. τοῦ αὐτοῦ Μηνός. εἰδ' οὖν, ἱςῶμεν ς΄. δ΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια τοῦ Προδρόμου. Ἦχος Πλ. ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερὰ Κεφαλὴ, καὶ φωτοφόρος, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος, καὶ ξίφει, τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἶσχος διακόψασα, πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιςοὺς καταρδεύουσα, ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι καταμηνύσασα, πρὸς τοῦτον σκιώσασαν, τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας ἡ μεσιτεύσασα χάριτι, Χριςὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐν κάδει τοῦ Βαπτιςοῦ ἀργυρῷ, ἐγκεκρυμμένη Κεφαλὴ πεφανέρωται, λαγόνων,

μων, ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἐναπέλυσε, τοῦ ὑπερῷα, νῦν στεγάζοντος ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεσιν. ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωποῦσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα, ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, καὶ τὴν χρόνιον, ὑποστᾶσα κατάκρυψιν, ὥσπερ φωτοφανὴς ἡμῖν, ἀνέτειλεν Ἥλιος, μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προσίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δευτεροῦντες τὸ, ά. Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν φιλάνθρωπε, οἱ ἐπταικότες δοῦλοί σου προσάγομεν, αἰτούμενοι δι᾽ αὐτῆς ἀπολαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου, Ὠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους.

Ἀδελφοὶ, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τῆς Πεντηκοστῆς, ἢ ἐν Ἑορτῇ, ζήτει ἀκριβέστερον τὴν Ἑρμηνείαν ἐν τῇ κά. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς, ἢ ἐν τῇ Μνήμῃ τοῦ Θεολόγου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΣΤ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς, γ. καὶ τοῦ Ἀποστόλου, γ'. τὰ παρόντα. Ἦχος ά.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Λεκτὴν ἐπιλάμψεων τὸν νοῦν, θεῖκὴν ποιούμενος, κατεφωτίσθης πανόλβιε, καὶ εἰς τὸ κήρυγμα, τοῦ Χριστοῦ ἐξῆλθες, καὶ λαὸν ἐδίδαξας, τοῦ σέβεσθαι τὸν αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπον. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Ἄστρον φαεινότατον δειχθεὶς, θείαις ἐπιλάμψεσι, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, φωτίζεις πάντοτε, διδαχαῖς παμμάκαρ, καὶ σκεδάζεις χάριτι, ἀχλὴν τῶν νοσημάτων ἑκάστοτε. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Θυσίαν ἀναίμακτον Θεῷ, θύων τελεώτατα, ὑπὲρ αὐτοῦ Μάρτυς τέθυσαι, καὶ προσενήνεξαι, μονητῇ τραπέζῃ, θῦμα εὐωδέστατον, Ἀπόστολε ὦ Κάρπε θεόληπτε, διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον. Ἀπόστολε Ἅγιε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν αἰνῶ Κάρπον ἐνθέῳ πόθῳ.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Τοὺς πόθῳ τελοῦντάς σου τὴν φωσφόρον, καὶ ἱερὰν πανήγυριν, καὶ πάντιμον μνή-

μνήμῃ σου, φωτὸς ἐνθέου πλήρωσιν, Ἀπόστολε πρεσβείαις σου.

Ὅλος ἀνακείμενος τῷ Δεσπότῃ, τούτου τὰς νόμους τὰς σεπτὰς, ἀπταίστως ἐτήρησας, ἀνόμους ὁμόνοιαν δὲ, Ἀπόστολε ἐδίδαξας.

Νοῦν τὸν ὑπὲρ ἔννοιαν ἀγαπήσας, ἐν θεωρίᾳ μυστικῇ, τὸν νοῦν κατηυγάσθης, καὶ Κόσμον κατεφώτισας, παμμάκαρ ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Κύουσα Παρθένος ἀνερμηνεύτως, καὶ τοὺς τῆς φύσεως θεσμοὺς, καινίζουσα πέφυκας, Μήτηρ Ἀειπάρθενος. διό σε μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ. Τόξον δυνατῶν ἠθέτησε.

Λύρα κρουομένη Πνεύματι, γέγονε παμμάκαρ, ἡ Θεοκίνητος γλῶσσά σου, φθεγγομένη τὰ μεγαλεῖα, τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἔχων Λόγον τὸν προάναρχον, σὲ καταλαβόντα, καὶ προφανῶς ἐπισχύοντα, τοῖς ἀθέοις τὰς σωτηρίους τρίβους, Κάρπε καθυπέδειξας.

Ἵνα Κάρπε τὸ σωτήριον, κήρυγμα τῇ κτίσει, ὡς Ἱεράρχης Θεόληπτος, καταγγείλῃς πολλοὺς ὑπέστης, διωγμοὺς καὶ θλίψεις ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Νέον ὡς παιδίον τέτοκας, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀνατείλαντα, ἀπορρήτως Θεογεννῆτορ. διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„Τόξον δυνατῶν ἠθέτησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν.
„διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρ-
„δία μου.

Κάθισμα. Ἦχος γ.

Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ.

Θείαν ἔλλαμψιν τοῦ Παρακλήτου, Κάρπε πάνσοφε εἰσδεδεγμένος, τοὺς σκοτισθέντας ἀγνωσίᾳ ἐφώτισας, καὶ μεταστὰς πρὸς τὰ ἄνω Βασίλεια, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων παρίστασαι, ἐξαιτούμενος Χριστὸν τὸν Θεὸν ἑκάστοτε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ. Δι᾽ ἀγάπησον οἰκτίρμων.

Ὠικοδόμησας ὡς λίθους πιστῶν τὸ πλῆθος, ἐν ἀσεβείας πέτρᾳ, καὶ ναὸν ἀπειργάσω, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Θεόφρον Ἀπόστολε.

Νευργήσας τῷ βαπτίσματι Θεοκήρυξ, παλαιωθέντας γνώμῃ, τῇ φθορᾷ τοὺς ἀνθρώπους, ἔσωσας δοξάζοντας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἀποφαίνων τὸ Μυστήριον τὸ καλύψαν, ἐπ᾽ ἀρετῇ Θεόφρων, οὐρανοὺς ἐφελκύσαι, ἐθνῶν πρὸς ἐπίγνωσιν, τὸ σκότος ἀφιέμενα. Θεοτοκίον.

Νοερῶς ὁ θεοφόρος Θεογεννῆτορ, ὄρος σε βλέπει μέγα, κατάσκιον Κόρη ἐξ οὗ ἐπεδήμησε, σαρκὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ὡς φυτοκόμος ἄριστος, ὑπέδειξας λαοῖς, ζωῆς τὸ ξύλον, ἐξ οὗ ὁ μεταχὼν ζήσεται, λοιπὸν εἰς τὸν αἰῶνα, Χριστοκήρυξ Ἀπόστολε.

Κήρυξ ἐθνῶν Ἀπόστολος, διδάσκαλος σεπτὸς, ἱερομύστης καὶ ἱερολόγος, Κάρπε γεγονὼς ἐν εὐφροσύνῃ, τῷ Δεσπότῃ παρίστασαι.

Ἀνατολῆς ἐξώρμησαι, ὡς ἄδυτος φωστὴρ, τὴν οἰκουμένην αὐγαῖς τῶν σῶν λόγων, καὶ τῶν ἱερῶν φωτίζων τρόπων, ἱεράρχα Ἀπόστολε. Θεοτοκίον.

Ἰοὺ ψυχῆς καὶ σώματος, καθάρισόν με νῦν, εὐλογημένη εὐσπλάγχνῳ σου ῥοπῇ, ὅπως σε ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, κατὰ χρέος Πανύμνητε.

Ὠδὴ ϛ. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἠγάζεσου, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων τοῖς αἰτοῦσιν, ἰαμάτων, Ἱεράρχα καρποὺς θείᾳ χάριτι, καὶ καθαίρει πάθη, καὶ βυθίζει ἀκάθαρτα πνεύματα.

Ὁ λόγος σου, ἀλογίας ἀνθρώπους ἐῤῥύσατο, καὶ θαυμάτων, ἡ μεγίστη ἐπίδειξις ἔνδοξε, τοὺς πεπλανημένους, πρὸς εὐσέβειαν Κάρπε ὡδήγησεν.

Νευρούμενος, δυναστείᾳ τῇ θείᾳ τὸν δράκοντα, τὸν εἰς ὕψος, βλασφη-

Digitized by Google

μίαν λαλοῦντα ἀπώλεσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου, ὀλλυμένους Ἀποστόλε ἔσωσας.

Θεοτοκίον.

Ἐκύησας, ἀνωδίνως τὸν πλάστην Παναμώμε, τὰς ὀδύνας, καὶ τοὺς πόνους ἡμῶν ἀφαιρούμενον, καὶ τῆς ἀνωδίνε, ἀξιοῦντα τρυφῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν „τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν „τῷ κήτει δεόμενος· ἐκ φθορᾶς με λῦ„σαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚϚ΄. Τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Κάρπου, ἑνὸς τῶν ό. Ἀποστόλων.

Κ. Κάρπος ἐνεγκὼν καρποὺς δεκτοὺς Κυρίῳ.
Φέρει καθορᾶν τὴν τελευτὴν ὡς τρύγην.
Εἰκάδι ἕκτῃ Κάρπος ἀμέτρητο ἐκ βιότοιο.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου μέγας Ἀπόστολος τοῖς ἑβδομήκοντα μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις ὑπ' αὐτοῦ συναριθμηθεὶς, καὶ τῷ μεγάλῳ Παύλῳ διακονῶν ἐν τῷ κηρύγματι, καὶ τὰς θείας αὐτοῦ Ἐπιστολὰς τοῖς πρὸς οὓς ἀπέπεμπον τοδιαπορθμεύων, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων τὴν Τριάδα σέβειν ἐδίδαξεν. ὅθεν καὶ θείᾳ ἐλλάμψει τοῦ Παρακλήτου καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, ὥσπερ ἄδυτος ἀστὴρ ἐξ Ἀνατολῶν ὁρμήσας, πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην ταῖς θείαις αὐτοῦ διδασκαλίαις κατεφώτισε, θαυμάσια μέγιστα καθ' ἑκάστην τελῶν, καὶ ἀποσοβῶν πνεύματα πονηρότατα. πολλὰς δὲ Πόλεις καὶ λαοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐφελκόμενος, καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος τοὺς πιστοὺς τῶν ἀπίστων διαιρῶν, πολλοὺς παρ' αὐτῶν ὑπέστη διωγμοὺς καὶ θλίψεις. τομῶς γὰρ χωρῶν πρὸς τὰ ἐπίπονα τῆς ἀθλήσεως σκάμματα, τὸν θυμὸν τῶν Ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασεν. ὅθεν δοξάσας τὸν Θεὸν ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ, ὑπ' αὐτοῦ ἐνδόξως δοξάζεται. ἀναπαυσάμενος δὲ τὸν γλυκύτατον ὕπνον, θαυματουργεῖ καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς αὐτοῦ λειψάνοις, πάθη παντοῖα καθαίρων, καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα ἀποδιώκων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀλφαίου, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀβερκίου καὶ Ἑλένης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Νόσους διώκων φθογγῇ, καὶ θεραπεύων πάθη, σφραγῖδι μόνῃ τὸ σωτήριον, διηγγείλας κήρυγμα ἱερομύστα Πάτερ, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.

Θυμὸν ἀρχόντων σοφὲ, μὴ δειλιάσας ὅλως, τομῶς ἐχώρεις πρὸς ἀθλήσεως, ἐπίπονα σκάμματα, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐπισκοπούμενόν σε, ὑπὸ Κυρίου Κάρπε, Βέρροια θεῖον ἐκληρώσατο, Ἐπίσκοπον ἄριστον, ἐπισκοποῦντα ταύτην, ἐπισκοπαῖς ἐνθέοις.

Θεοτοκίον.

Ὡς πλατυτέρα οὖσα τῶν οὐρανῶν, ἐν μήτρᾳ ἐδέξω Λόγον τὸν ἀχώρητον, Παρθένον λυτρούμενον, στενοχωρίας πάσης, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ σαρκί.

Παύλῳ τῷ σοφῷ καθηγεμόνι, διακονῶν ἐπιστολαῖς, ἐνθέοις Ἱεράρχα, τὰς σωτηριώδεις διδαχὰς, διεπόρθμευσας τοῖς σωζομένοις.

Ὄρθρος φαεινὸς περιαυγάζων, τὴν οἰκουμένην τῷ φωτὶ, κηρύγματος ἐδείχθης, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ βαθὺ, ἀξιάγαστε ἐξαίρων σκότος.

Θαύματα τελῶν τῇ ἐπικλήσει, Πατρὸς καὶ Πνεύματος, σοφὲ, καὶ Λόγου σαρκωθέντος, ἔπεισας Ἑλλήνων τοὺς σοφοὺς, τρισυπόστατον Οὐσίαν σέβειν.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης οὐρανὸς Θεοκυῆτορ, ἐξανατείλασα ἡμῖν, τὸν τῆς δικαιοσύνης Ἥλιον, φωτίζοντα ἡμᾶς, φωτὶ ἐπιγνώσεως, Θεογεννῆτορ Ἁγνή.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ σαρκὶ προσηλω„θέντα, καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὁ„πλον εἰς σωτηρίαν, παῖδες ὑπερυψοῦ„τε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ

Digitized by Google

ᾨδὴ θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ἰδὼν μετὰ δόξης ἀνελθόντα, Θεὸν σαρκοφόρον ἐν ὑψίστοις, ἑβδομήκοντα Κάρπε, Μαθηταῖς, συναριθμούμενος ἐξῆλθες, ἅμα σὺν τούτοις, κήρυξ ἔνθεος δεικνύμενος.

Ὡς πρόβατον μέσον ἀπεστάλης, τῶν λύκων μετάγων αὐτοὺς Κάρπε, πρὸς ἐπίγνωσιν λόγῳ ἀληθεῖ, πρὸς σωτηρίαν, καὶ μεταπλάττων, τούτων τὴν γνώμην Θεόρρημον πρὸς εὐσέβειαν.

Συνόμιλος ὤφθης τῶν Ἀγγέλων, Ἀπόστολε Κάρπε θεορρῆμον, Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων θαυμαστῶς, ἐν εὐσεβείᾳ τελειωθέντων. οἷς συγχορεύων, εὐφροσύνως ἡμῶν μέμνησο.

Ἡγίασας Κάρπε ἐνηματίζων, τὴν γῆν καὶ τὸ Ἅγιον κηρύττων, Εὐαγγέλιον πίστει καὶ ψυχάς, τῷ ζωοδότῃ Λόγῳ προσῆξας. ὅθεν σοι μένει, κληρουχίαν τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι προσάγομεν Παρθένε, τὴν τοῦ Γαβριὴλ ἀναβοῶντες· χαῖρε κούφη νεφέλη, χαῖρε γῆ, ἀγεωργήτως στάχυν ὡραῖον, καρποφοροῦσα, τὸν τροφέα τῆς Κτίσεως. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη. σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπά, συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΖ'.

Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στίχ. τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Θεόφρον Ἑλλάδιε βαφαῖς, τοῦ οἰκείου αἵματος, Ἱερωσύνης ἐλάμπρυνας, στολὴν τὴν ἔνθεον. μεθ' ἧς εἰς τὰ ἄνω, εἰσῆλθες Βασίλεια, καὶ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου παρέστασαι· ὃν νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Θεόφρον Ἑλλάδιε Χριστός, ἐποφθεὶς σοι ἅπαντας, τοὺς ἐκ μωλώπων ἰάσατο, ἰχῶρας χάριτι. δι' αὐτὴν γὰρ πᾶσαν, ὑπομείνας κάκωσιν, προείλω προφανῶς κλειζόμενος· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Θεόφρον Ἑλλάδιε πυρός, φύσιν ἐχαλίνωσας, καὶ ἀδιάφλεκτος ἔμεινας. ἡ δρόσος γὰρ Θεοῦ, σὲ περικυκλοῦσα, ἀβλαβῆ ἐφύλαττεν, ἐχθροὺς περιφανῶς καταισχύνουσα. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ συνήθης Κανών. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

ᾨδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἅρματα Φαραώ.

Δεῦτε θεοπρεπῶς, φιλομάρτυρες λαοὶ χορεύοντες ᾄσωμεν, ᾀσματικαῖς ὑμνῳδίαις, τὸν Ἱερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦντες Ἑλλάδιον.

Ἔνθεσι χαρμονικῶς, καταστέψωμεν πιστοί, τὸν θεῖον Ἑλλάδιον, ὡς νικητὴν ἀσεβείας, καὶ μάρτυρα στεῤῥὸν τῆς τριφαοῦς, ὁμοουσίου Θεότητος.

Ἥλιος διαυγής, τῶν ἀδύτων ἱερῶν, τῷ Κόσμῳ ἀνέτειλας, ἀπομειώσας τὴν πλάνην, ἐν ἀθλητικαῖς μαρμαρυγαῖς, Ἱερομάρτυς Ἑλλάδιε.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ὅρον τοκετόν, μόνη φέρεις γυναικῶν, καὶ Μήτηρ ὑπάρχουσα, καὶ παρθενεύουσα Κόρη. ἄκυμα φρικτὸν ὤφθης, Ἁγνή, ὅτι Θεὸν ἀπεκύησας.

ᾨδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Ὡς θαυμαστὸν λαοῖς τὸν μάρτυρα ἀνέδειξας Σωτὴρ ἡμῶν, ὑπομένοντα πᾶσαν προσβολήν, διὰ δὲ πικρῶν βασάνων, τῷ πόθῳ γλυκαινόμενον τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Ἐν ὀφθαλμοῖς τὸ πῦρ ὑποίσας μάκαρ, τὴν ὄψιν ἀπολέλοιπας, καὶ κατιδὼν δό-

Digitized by Google

δόξαν Οὐρανῶν, τῷ Θεῷ καθωμολόγεις, ὅτι τῷ πάθει φάος σοι λαμπρὸν ἐξαπέστειλε.

Θεοτοκίον.

Τὸ θαυμαστὸν ἀεὶ ἐν σοὶ θρυλλεῖται, τεράστιον Παμάκαρτε, ὅτι Παρθένος οὖσα παιδοτοκεῖς, καὶ γηναία Μήτηρ πέλεις, τοῦ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως ἀμφοῖν ἀληθεύουσα. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα,
„ στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰ-
„ λικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου· ὅτι οὐκ
„ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καθ. Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Καθάρας ἑαυτὸν, ἀπὸ ῥύπου κακίας, ἐχρίσθης καὶ Θεῷ, ἱερατεύσας Πάτερ. ἀθλήσας δὲ θαύματος, πλειοτέρως ἐξέλαμψας, καὶ κατηύγασας, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας, τῶν θαυμάτων σου, ταῖς παραδόξως ἀκτῖσιν, Ἑλλάδιε ἔνδοξε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐν αὐχήμασι ποικιλθεὶς, δικαιοσύνης ἐν κορυφῇ σου, ἀντιτέθεικας διάδημα, λιθοχρυσοκόλλητον.

Ἡδομένης σου τῆς ψυχῆς ἐν ταῖς βασάνοις Μάρτυς τὸ πρόσωπόν σου, ὡσεὶ ῥόδον τεθεώρητο, ὡραϊζόμενόν σοι, ἐν τοῖς Χριστοῦ παθήμασι μάκαρ σοφέ.

Τριαδικόν.

Ἐν μιᾷ οὐσίᾳ ὑμνῶ, τρεῖς ὑποστάσεις, τῆς Θεαρχίας, τοῦ Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, ὅτι μία ἔλλαμψις, τῆς τρισηλίου φύσεως εἷς ὁ Θεός.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος πῶς γαλουχεῖς; πῶς τοῖς μητρῴοις τοκάδεις μόνοις; ὅτι ὅνπερ ἀπεκύησας, σαρκωθεὶς Θεός ἐστι, παιμάτων τὴν φύσιν ὡς οἶδεν αὐτός.

Ὠδὴ έ. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ἐξέλαμψας ὡς ἥλιος, οἴκων τὸ δεσμωτήριον, ὅτι ἐκεῖ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, Χριστός σοι ἐπεφάνη, λόγους παρακλήσεως, ὡς τῷ Παύλῳ φωνῶν σοι, καρτερόφρον ἀθλητά.

Ἄσμά σοι διεῤῥάγησαν, ὥσπερ ἱστὸς ἀράχνιος, ὅτι ἐν σοὶ ἰσχὺς ἡ ἄμαχος, συντρίβουσα Δαιμόνων, ἅπασαν ἐπίνοιαν καὶ σὲ μεγαλύνουσα στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ.

Τριαδικόν.

Καὶ τρία σέβω πρόσωπα, καὶ μίαν τὴν Θεότητα, ὅτι ἐν τρισὶ διῄρηται προσώποις οὐ τῇ φύσει. εἷς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱός τε, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές.

Θεοτοκίον.

Καὶ ἄῤῥητον λεγόμενον, καὶ ἄγνωστον νοούμενον, τὸ ἐπὶ σοὶ ὀφθὲν μυστήριον, ὅτι σποράν οὐκ ἔγνως, καὶ Υἱὸν ἀπέτεκες· οὗτός ἐστι Πανάγνε, τῆς εἰρήνης Βασιλεύς.

Ὠδὴ ς΄. Τῶν πταισμάτων.

Τῶν ἀσμάτων τὴν λύραν πάντες ἄσωμεν, ἀγαλλομένῃ καρδίᾳ, ὅτι Χριστὸς ἀνέδειξεν, Ἑλλάδιον τὸν κλεινὸν ἀθλοφόρον, νικητὴν τοῦ ἀντικειμένου.

Τοῖς εἰδώλοις τοῦ θύειν ἀπαρνούμενος, θυσία ζῶσα τρισμάκαρ Θεῷ γέγονας, εὐωδιάζων ἅπασι, τὰ ἄχραντα μύρα τῶν παθημάτων, τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματί σου.

Τετραδέσμοις ἀνάγκαις διερχόμενος, ὡς ἐν ἀδύτοις ὑπῆρχες εὐφραινόμενος. ἑώρας γὰρ τὴν μέλλουσαν ἀνάπαυσιν, πρὸ προσώπου σου Μάρτυς, ὑπὲρ ἧς εἵλω πάντα παθεῖν.

Θεοτοκίον.

Ὑπερφυής σου ὁ τόκος ὅτι ἀσπόρως, μητροπρεπῶς πάλιν τίκτεις μόνῳ φύσεως, παναληθῆ ἀμφότερα, φιμοῦθωσαν αἱ γλωσσώδεις αἱρέσεις, ἐπὶ σοὶ Ἁγνὴ Θεομῆτορ. Ὁ Εἱρμός.

„ Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ βυθιζόμε-
„ νος, ὡς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνε-
„ χόμενος, ὡς ὁ Προφήτης κράζω σοι·
„ ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, δέο-
„ μαι καὶ ἐλέησόν με.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΖ. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Στίχ. Ἔλαιον Ἑλλάδιος Ἱερωσύνης,
Αἵματι συνέμιξε τοῦ Μαρτυρίου.

Εἰ-

Digitized by Google

Εἰκάδι ἑβδομάτῃ Ἑλλάδιον ἔκταμε πυγμή.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, ἐκκαθάρας ἑαυτὸν ἀπὸ πάσης κηλῖδος, καὶ δοχεῖον γεγονὼς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀξιεῖται ψήφῳ Θεοῦ Ἀρχιερεὺς, καὶ τοὺς οἴακας πιστευθεὶς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡς μὲν ποιμὴν τῆς αὐτοῦ ποίμνης, τοὺς λυκώδεις τῶν ἀνθρώπων ἀπεῖργεν· ὡς δὲ κυβερνήτης ἐπιστήμων, ταύτην ἐκυβέρνα, ἄβατον καὶ ἀνεπηρέαστον τῶν κακῶν ἁπάντων διατηρῶν. ἐπεὶ οὖν οἱ Τύραννοι δέσμιον αὐτὸν παρεστήσαντο, τότε μᾶλλον ἔλαμψε, καὶ κατηύγασε τῶν πιστῶν τὰς διανοίας. τολμῶς γὰρ χωρήσας πρὸς τὰ σκάμματα, καὶ παῤῥησιασάμενος τὴν ἀσέβειαν, πλείσταις βασάνοις καθυποβάλλεται. καὶ τὸ σῶμα σφοδρῶς καταξανθεὶς, τὴν ἐκ τῶν μωλώπων ἅπασαν κάκωσιν, ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν ἐποφθεὶς, αὐτῷ ἐξιάσατο, καὶ εἰς τὸ ἑξῆς προθυμότερον ἐποίησε. μετὰ ταῦτα ὀργῆς πλησθέντες οἱ τύραννοι, τῷ πυρὶ τὸν Ἅγιον ἐπιῤῥίπτουσιν. ὁ δὲ ἄφλεκτος διαμείνας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο. ἔπειτα σφοδρότατα αἰκισθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησιν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Πῦρ φλέγον ἐν καμίνῳ.

Οὐρανός σε ἠδέχθη πρὸς γῆν συρόμενον. Θέατρον μακάριε, ἐν τῷ κόσμῳ γέγονας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλήσας, καὶ τοῦτον ὑμνῶν τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν ἡμῶν.

Ἐν πτέρναις σου ὑποίσας πικρὰν διάτρησιν, ἔτρωσας τὸν δόλιον, καὶ πτερνίσας ἔῤῥιψας, ὑπὸ τοὺς πόδας σου μάκαρ, δοξάζων Χριστὸν τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Τρισήλιε Θεότης ὁμοβασίλειε, ἄναρχε ἀΐδιε, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα· εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὢ φρικτοῦ μυστηρίου. ὢ ξένου θαύματος. πῶς καὶ Μήτηρ πέφηνας, καὶ Παρθένος ἔμεινας, εὐλογημένη μόνη, τεκοῦσα ἡμῖν τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Γῆ τὸ αἷμά σου μυρωδεῖ, ἄνωθεν ὑμνεῖ σε Οὐρανὸς, λογογραφοῦμεν δὲ ἡμεῖς, τὰ ὡραῖα ἆθλά σου μάκαρ, καὶ λαμπρῶς ἐκβοῶμεν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πῦρ καὶ ξίφος μὴ πτοηθεὶς, γέγονας ὁπλίτης τοῦ Χριστοῦ, ἐν πανταχίᾳ μυστικῇ, τὸν Βελίαρ σκυλεύσας μάκαρ, καὶ πιστῶς ἀνακράζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Θεὸν δοξάζω ἐπὶ Πατρὸς, σύμφωνα ὑμνῶ ἐπὶ Υἱοῦ, καὶ ἐπὶ Πνεύματος ταὐτὸν, φύσιν κράτος πλὴν τῶν προσώπων. εἷς Θεὸς γὰρ τὰ τρία· ὃν ὑμνοῦντες αἰνοῦμεν ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς τὸ θαῦμα οὐκ ἐγχωρεῖ, γλῶσσα δὲ εἰπεῖν ἐξαπορεῖ, ὅτι κύει ἀνευ σπορᾶς ἡ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον ἀληθῶς Θεομήτωρ· ἣν αἰνοῦντες ὑμνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

„ Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσαι καὶ
„ πᾶσαι αἱ πηγαὶ, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐ-
„ ρανῶν, πῦρ καὶ καῦμα ψῦχος καὶ καύ-
„ σων, Υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτε
„ ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ἡμέραν ἀθλήσεως, λαμπρῶς ἑορτάζοντες, τοῦ θείου Ἑλλαδίου, ἐν ὕμνοις τὸν Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Σκεῦος ἱερόχρυσον, ἱερᾶς ἀθλήσεως, Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, τὸν Μάρτυρα ὑμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις μυριόχαιρε, καὶ κοσμοχαρμόσυνε, Μαρία Θεοτόκε, ὕμνοις σε ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε Ἄ-
„ χραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
„ ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΗ΄.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐτυχοῦς, τοῦ ἐν Μελιτινῇ.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, τῆς Ἑορτῆς, γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, γ΄. Τὰ τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον Εὐτύχιε ταῖς σαῖς, μυρίαις τῶν λογίων σου, ἐναποπνίξας τοὺς ἄφρονας, τέλος μακάριον, καὶ πνιγμὸν ὑδάτων, ὑπεδέξω δράκοντα, ἐν τούτοις ἀποπνίγων τὸν ἄσαρκον. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Κόσμος ὡραιότατος δειχθείς, ἀθλητῶν ἐν χάριτι, μετεβιβάσθης γηθόμενος, πρὸς ὑπερκόσμια, Βασιλεῖ τῶν ὅλων, ἀληθῶς παρίστασθαι, σὺν πάσαις ταῖς ἁγίαις Δυνάμεσι. μεθ' ὧν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Μάρτυς ἀξιάγαστε τὰ σά, λείψανα γηθόμενοι, περιφανῶς ἀσπαζόμεθα, καὶ ἀρυόμενοι, χάριν ἰαμάτων, πόθῳ σε γεραίρομεν, καὶ πίστει ἐκτενῶς δυσωποῦμέν σε. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ταῖς θείαις δυνάμεσι, συναγελάζων Εὐτύχιε, καὶ θρόνῳ τῆς χάριτος, νῦν παριστάμενος, τοὺς τιμῶντάς σου, τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον, ἐνθέως καταύγασον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὁσίως ἐβίωσας, μαθητευθεὶς ἀκριβέστατα, παμμάκαρ Εὐτύχιε, τοῖς Ἀποστόλοις Χριστοῦ, καὶ εἰς τελείαν, ἀνήχθης ἡλικίαν, ἀθλήσας λαμπρότατα ἀξιοθαύμαστε.

Ὑπῆλθες τὸ στάδιον, τῆς μαρτυρίας γηθόμενος, καὶ θάνατον πρόξενον, ζωῆς ἐπόθησας, καὶ ἀπέπνιξας, ἐχθροὺς τὰς μυριάδας, θαλάσσῃ πνιγόμενος μάκαρ Εὐτύχιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανεὶς ὁ φιλάνθρωπος, ἐκ σοῦ Παναμώμητε, Κόσμον διέσωσεν, ἀπολλύμενον, καὶ πλάνῃ ὑπαχθέντα. ὅθεν σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Εὑρὼν τοὺς τοῦ Λόγου Ὑπηρέτας, ἐργάτας Θεόφρων τῶν καλῶν, ἐδέξω ἐν καρδίᾳ σου, τὸν σπόρον τὸν τοῦ Πνεύματος, καὶ εὐσεβῶς ἐβλάστησας, ἑκατοστεύοντα ἄσταχυν.

Πυρὶ τῆς Θεότητος ἀΰλῳ, παμμάκαρ σαφῶς ἀναφλεχθείς, ὡς ὕλην τὴν δυσσέβειαν, κατέφλεξας Εὐτύχιε, καὶ ἱερῶς ἐνήθλησας. ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Ἁγίοις τοῦ Λόγου Ὑπηρέταις, ψυχῇ καὶ καρδίᾳ κολληθείς, ἁγίως συνδιήνυσας, τὸν βίον καὶ ἐσκήνωσας, περιφανῶς Εὐτύχιε, ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι.

Θεοτοκίον.

Νοὸς μου τὸ σκότος Θεοτόκε, φωτὶ τῷ ἐν σοὶ ὡς ἀγαθή, ἐκδυσωπῶ διάλυσον, καὶ μετανοίας τρόποις με, βελτιωθῆναι πρέσβευε, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Ὁ Εἱρμός. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σου, τελέσας Μάρτυς σοφέ, βραβεῖα τὰ θαύματα, ἐκ τοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ, ἐδέξω Εὐτύχιε. ὅθεν σε συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, πίστει τῶν σῶν λειψάνων, τὴν σορὸν προσκυνοῦντες, πλουσίως ἡμῖν ἀναπηγάζουσαν, χάριν καὶ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὥσπερ ἐρημον ὡς βότρυν σε τῆς μονῆς, ἐνδοξε ἀμπέλου ὑπάρχοντα, ὑμνολογοῦμεν, κατανύξεως ἡμῖν, ὡς ἀληθῶς Εὐτύχιε, οἶνον εὐσεβῶς ἀναβλύζοντα.

Μέγιστος ὡς ἥλιος ἀνατολῇ, Μάρτυς τῶν ἀγώνων σου ἅπασαν, τὴν Οἰκουμέ-

Digitized by Google

μέρlω, καταυγάζεις ἀληθῶς, τὸν σκοτασμὸν Εὐτύχιε, παύων τῶν ψυχῶν ἡμῶν χάριτι. Θεοτοκίον.

Νόμον σε προέγραψε τῶν Προφητῶν, ἄχραντε Παρθένε ὁ σύλλογος, ἐν ᾧ δακτύλῳ, κατεγράφη τοῦ Πατρὸς, ὁ Λόγος Θεονύμφευτε, βίβλῳ τῆς ζωῆς καταγράφων πιστούς.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὑψώθης πρὸς Κύριον, χρυσαῖς παμμάκαρ πτέρυξι, τοῦ ἱερωτάτου Μαρτυρίου, καὶ πρὸς ἐνθέους μονὰς κατέπαυσας, δήμοις ἀθλητῶν παμψκλεῶν, νῦν συναριθμούμενος, Θεομάκαρ Εὐτύχιε.

Σταυρῷ τοῦ ταθέντος, ἐθελουσίως Ὅσιε, χεῖρας μιμησάμενος ἐμφρόνως, χερσὶν ἐδέθης κατακλειόμενος, καὶ παραδιδόμενος βυθῷ, καὶ τέλος δεχόμενος, ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον.

Ἐγγυμνάθησαν ἔνδοξε, πορεῖαί σου ἐν ὕδασιν, ἐν οἷς τελειούμενος ἐμφρόνως, τὸν ἀλαζόνα παντοκράτι Τύραννον, Μάρτυς ἐναπέπνιξας σοφέ. ὅθεν μακαρίζοντες, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Νεκρούμενος πάθεσι, καὶ λογισμοῖς Παμάμωμε, πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω, πρὸς τὴν θερμὴν σου προστρέχω Δέσποινα, σκέπην καὶ βοήθειαν ἡμῶν, μόνη Θεοδόξαστε, ζωοποίησόν σῶσόν με.

Ὠδὴ ϛ'. Τὴν θείαν ταύτlω.

Θαυμάτων χάριν δεξάμενος, ἰᾶσαι τῶν ψυχῶν ἀῤῥωστήματα, Μάρτυς Εὐτύχιε, καὶ θεραπεύεις νοσήματα, τῶν προστρεχόντων πίστει ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἐνθέου Πίστεως ἔμπλεως, καὶ χάριτος γενόμενος ἔνδοξε, λόγον σωτήριον, σὺν Ἀποστόλοις ἐκήρυξας, τῆς δυσσεβείας λύων σκότος βαρύτατον.

Ὅσιως Λόγον τὸν ἄναρχον, κηρύττων ὡς ἐν θήκῃ ἐμβέβλησαι, δέῤῥει Εὐτύχιε, καὶ τῷ βυθῷ παραδίδοται, πρὸς σωτηρίας ὅρμον κατεπειγόμενος. Θε.

Τιμίαν γενοῦ μοι Παναμώμε, πρὸς ὅρμον σωτηρίας ἰθύνουσα, τῷ θαλαττεύον-

τι, ἐν τοῖς τοῦ βίου νῦν κύμασι, καὶ τῶν σκανδάλων ῥῦσαι τοῦ πολεμήτορος.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν θείαν ταύτlω.

Τὸ Κοντάκιον. τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΗ'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Σ. Ὡς Εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμάκαρ, Θείας τετευχὼς, Εὐτυχῆ κληρουχίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἑλικονίδος.

Στ. Ἑλικονὶς τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει, Οὐχ'' Ἑλικῶνα, ἀλλ'' Ἐδὲμ τρυφὴν ἔχει.

Αὕτη lω ἐπὶ Γορδιανοῦ καὶ Φιλίππου τῶν Βασιλέων, ἐκ Πόλεως Θεσσαλίας. συσχεθεῖσα δὲ, καὶ πρὸς τὸν Πηρίνιον Δοῦκα Κορίνθου ἀχθεῖσα, καὶ τοῖς εἰδώλοις θῦσαι μὴ πεισθεῖσα, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν ἀληθῆ ὄντα Θεὸν κηρύξασα, πρῶτον μὲν δεσμεῖται τοὺς πόδας ἐν ζυγῷ βοῶν καὶ πτερίζεται. εἶτα λυθέντος μολίβδου καὶ ἀσφάλτου καὶ πίσσης, ἐν αὐτοῖς βληθεῖσα, ἀβλαβὴς ἐξέρχεται, καὶ οὕτω ξυρᾶται τὴν κεφαλὴν, καὶ πῦρ φέρει καθ' ὅλου τοῦ σώματος. ἀπελθοῦσα δὲ, καὶ εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων εἰσελθοῦσα, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ξόανον καὶ τοῦ Διὸς, καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, δι' εὐχῆς κατέῤῥηξεν εἰς γῆν. εἶτα τέμνεται τοὺς μαστούς. καὶ διαδεξαμένου τὸν Τύραννον Ἰουστίνου τοῦ Ἀνθυπάτου, ἀχθεῖσα καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ Μάρτυς, καὶ μὴ πεισθεῖσα τοῖς εἰδώλοις σπονδὰς ἐνεγκεῖν, ἐν καμίνῳ ῥίπτεται. τῆς δὲ φλογὸς μὴ ἁψαμένης αὐτῆς, ἀλλ' ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἑβδομήκοντα ἄνδρας λυμηναμένης, ἐν κραββάτῳ πυρωθέντι ἁπλοῦται. ἐπιφανέντων δὲ τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, τὰς ἐκτακείσας αὐτῆς ἐν ταῖς βασάνοις σάρκας ὑγιώσαν· ἀλλὰ καὶ ἔτι ἀβλαβὴς διαφυλαχθεῖσα, θηρίοις ἐκδίδοται. ὧν οὐδεμιᾶς αὐτῆς ἁψαμένου, ἐκ τῶν ὑπηρετούντων δὲ μᾶλλον δι' αὐτῶν ἀναιρεθέντων ἀνδρῶν ρκ'. τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται. καὶ οὕτως ἐν Οὐρανοῖς στεφηφόρος ἀπέρχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, Ἰωάννου τοῦ Ψυχαΐτου.

Digitized by Google

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ νηπίου, Ἰωάννου καὶ Ἠλιοῦ τοὺς τρόπους μιμούμενος, ἐν σκληραγωγίᾳ τὸν βίον ἑαυτοῦ ῥυθμίσας, τοὺς πολέμους τῶν Δαιμόνων ἐνίκησεν ἀνδρεικώτατα, ταῖς τῶν δακρύων ῥοαῖς τὴν ψυχὴν προκαθαρθεὶς, καὶ παννύχοις στάσεσι τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος. καὶ ἰκμάδας προχέων δακρύων, ποταμοὺς ἐξήρανε τῶν αἱρέσεων, τοῦ Χριστοῦ τὸ ὁμοίωμα προσκυνῶν ὡς σεβάσμιον, τῶν δὲ ἀσεβῶν τὰ βουλεύματα καταστρεψάμενος [illegible], ἐξορίας πικρὰς καὶ φυλακὰς καρτερῶς ὑπομείνας, καὶ νόμων προϊστάμενος, καὶ πατρικῶν παραδόσεων, νόμων βασιλικῶν κατέπτυσεν. ὅθεν καὶ ἀθλήσας καρτερῶς, τὸν ἴσον καὶ αὐτὸς τοῖς Ἁγίοις ἀγῶνα, ὁμοίως καὶ τὸν στέφανον ἤρατο, νοσούντων σώματα καὶ ψυχὰς θεραπεύων, ὡς τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἐκ Θεοῦ δεξάμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Σταθηρὰν ἐπιδεικνύμενος τὴν ἔνστασιν, Μάρτυς Εὐτύχιε, τοὺς τῶν Ἑλλήνων σοφοὺς, ἀνδρείως κατῄσχυνας, μέλπων ἐν Πνεύματι· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς τοῦ Λόγου Μαθητὰς καταμυοῦντάς σε, ὁρῶν Εὐτύχιε, τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸ οὖς σου ὑπέκλινας, καὶ ἰάσεων, ἀναπηγάζεις νάματα, τοῖς πιστῶς σοι προσιοῦσιν.

Ῥεῖθρον ζῶν ἐν τῇ καρδίᾳ σου Εὐτύχιε, ὑποδεξάμενος, τοῦ Πνεύματος ἀληθῶς, πλάνης ἀπεξήρανας θολώδη ῥεύματα, καὶ ἰάσεων, ἀναπηγάζεις νάματα, τοῖς πιστῶς σοι προσιοῦσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀπερινόντος, Υἱὸς καθήμενος, ἐν κόλποις σου τῆς Ἁγνῆς, ὡς Βρέφος καθέζεται, ἐπ' ἀνακλήσει ἡμῶν. ᾧ κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πολλὰ κατὰ σοῦ κενολογοῦντες, οἱ πλάνοι Θεομακάριστε ἠσχύνθησαν, μώμους σοι προσάπτοντες, ἄμωμον φυλάξαντι, τὴν σὴν ψυχὴν καὶ μέλποντι, Μάρτυς Εὐτύχιε· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ὁ νοῦς σου φωτὶ λελαμπρυσμένος, Εὐτύχιε ἔνδοξε τοῦ Πνεύματος, πλάνης ἀμαυρώσεως, ἔμεινεν ἀμέτοχος, ταῖς πρὸς Θεὸν ὑψούμενος, ἀπαύστοις νεύσεσι. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Συνῆψας τὰ πάλαι διεστῶτα, Παρθένε Θεοχαρίτωτε τῷ τόκῳ σου. ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, πάντων μακαρίζομεν, τῶν ἀγαθῶν κραυγάζοντες, ψυχῆς εὐθύτητι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδες εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

Ἥδε ἡ σεπτὴ, πανήγυρις σήμερον, τοῦ ἀθλοφόρου Χριστοῦ. πάντες οὖν συνδράμωμεν, εὐσεβοφρόνως τούτου τὰ θαύματα, καὶ ἱερὰ παλαίσματα ἀναφημῆσαι πιστῶς, δι' ὧν ὤφθη, Ἄγγελος ἐπίγειος, ἀληθῶς καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος.

Ὥσπερ προσφορὰν, παμμάκαρ παρέδωκας τὴν σὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, μέσον τῶν ὑδάτων μὲν, τὸ θεῖον τέλος ὑποδεχόμενος, πρὸς τῆς τρυφῆς χειμάρρουν δὲ κατασκηνούμενος, καὶ μεθέξει, κάλλιστα θεούμενος, καὶ φωτὸς ἀϊδίου πληρούμενος.

Στήριγμα πιστῶν, ὑπάρχεις καὶ καύχημα ἀξιοθαύμαστε, τῶν ἀσπαζομένων σου, Θεόφρον Μάρτυς τὰ θεῖα λείψανα, τῶν ἐκτελούντων πάντοτε τὴν θείαν μνήμην σου, ἀθλοφόρων, μέγα ἀκροθίνιον, τῶν Ἀγγέλων ἁπάντων συνόμιλε.

Ἤθροισται λαὸς, ὑμνῆσαί σου σήμερον τὰ ἀριστεύματα, καὶ τὰ κατορθώματα, καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα. ὧν ταῖς εὐχαῖς σου μέγιστε Μάρτυς Εὐτύχιε, ἀπὸ πάσης, λύτρωσαι στενώσεως, καὶ ἀθέων Βαρβάρων ἁλώσεως.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἁγνὴ, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα παῦσον τὸν κλύδωνα, τὸν ἐπιγινόμενον, τῆς τῶν Δαιμόνων παρενοχλήσεως. καὶ εἰς ὁδὸν κατεύθυνον τῶν θελημάτων

Χρι-

Digitized by Google

Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ μου, Παμμέγιστον σεμνὴν, ὅπως πίστει ἀεὶ μακαρίζω σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αἴγλῃ παρθενίας λάμπουσα, Θεοδοσία σεμνὴ, καὶ πορφύραν δι' αἵματος, μαρτυρίου πάνσοφε, βεβαμμένην λαμπρότατα, περιθεμένη καὶ ὑπερκόσμιον, Χριστοῦ νυμφῶνα κατασκηνώσασα, Κόρη παναμώμητε, συγχορεύεις τάξεσιν, Ἀγγελικαῖς, ὄντως ἀκατάλυτον, χορείαν ἔνδοξε.

Ὅμοιον.

Μάρτυς Παρθένε πανεύφημε, Θεοδοσία Χριστὸν, ὁλοκλήρως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἤνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα, αἰκιζομένη διὰ τὸν σὸν ἐραστὴν, καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς μάστιξιν. ὢ τῶν ἀγώνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως, δι' ἧς πρὸς γῆν, ὄντως καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Ὅμοιον.

Κάλλει ψυχῆς τε καὶ σώματος, κεκοσμημένη φαιδρῶς, τῷ Χριστῷ προσενήνεξαι· τὸν τῆς δόξης στέφανον, παρ' αὐτοῦ ἀναδήσασθαι, Θεοδοσία Μάρτυς πανένδοξε, καὶ βασιλείας σαφῶς διάδημα, ὄντως πολύτιμον, ἐπαξίως δέδεξαι, σῇ κορυφῇ, νύμφη παναμώμητος, καὶ φανεῖσα πάνσοφε.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. ἢ Θεοτοκίον.

Τροπάριον. Ἦχος δ΄.

Τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς Μάρτυς ἀσκήσασα, Χριστοῦ δοχεῖον γέγονας σεπτὸν τῷ θείῳ Πνεύματι. ὅθεν ἤχυνας ἐχθρὸν πολεμοῦντα τὸ γένος τῶν βροτῶν, καλῶς ἀθλήσασα, καὶ κτείνασα σαφῶς τὸν Κοπρώνυμον, Θεοδοσία Πίστεως τῷ ξίφει. καὶ πρὸς οὐρανὸν, μετέβης χαίρουσα, πίστει τοῖς σὲ τιμῶσιν ἀεὶ αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοδοσίας τῆς Μάρτυρος μέλπω κλέος.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεὸς σοι Θεοδοσία γέγονεν, ὁδὸς ἀθλήσεως, ἐπὶ Σταυρὸν ἑκούσιον ἐλθών. καθελὼν γὰρ τὸν τύραννον, ὥσπερ στρουθίον παίζεσθαι, ὑπὸ Μαρτύρων ἀπειργάσατο.

Εὐτόνως Θεοδοσία πάντιμε, πρὸς γῆν κατέῤῥαξας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς πλάνης καρτερῶς, ἐναθλοῦσα πανεύφημε, καὶ τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὡς νικηφόρος Μάρτυς εἴληφας.

Ὁ πάλαι μεγαλαυχίᾳ χρώμενος, νῦν καταβέβληται, σῇ καρτερίᾳ Μάρτυς προσβαλών. τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὴν δύναμιν, ἀναλαβοῦσα ᾔσχυνας, ἄμετρα τοῦτον φρυαττόμενον.

Θεοτοκίον.

Δολίως ἐξαπατήσας ὄφις με, εἷλεν αἰχμάλωτον, τοῦ θεωθῆναι πόθον μοι ἐνθείς. διὰ σοῦ δὲ Πανάχραντε, ἀνακληθεὶς τεθέωμαι, ἀναλλοιώτως ἀληθέστατα.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ὁ πόθος ὁ θεϊκὸς, Θεοδοσία σὲ πιστὴν ἔδειξε, νύμφην Χριστοῦ Μάρτυρα, τοῦ τὸν Σταυρὸν ἀγαπήσασαν.

Σαρκὸς τὴν φθοροποιὸν, καταλιποῦσα ὦ σεμνὴ πρόνοιαν, ζωοποιῷ Πνεύματι, ζῇς Θεοδοσία πανεύφημε.

Τὰ σεπτὰ σὸν μου τὸν νοῦν, Θεοδωρήτῳ σου σεπτῇ χάριτι, καὶ τὴν ψυχὴν πάθεσιν, ἐκ μεμολυσμένην θεράπευσον.

Θεοτ.

Ἀνέστησας ὦ σεμνὴ, τὴν πεπτωκυῖαν μου μορφὴν τέξασα, τὸν ἀρχηγὸν Δέσποινα, τῆς πάντων ἡμῶν ἀναστάσεως.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κοντάκιον. τῆς Ἑορτῆς.

Θεοδοσίας. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεοῦ δόσις πέφυκας, εἰκότως Μάρτυς σοφὴ, ἀθλήσει ἐκλάμπουσα, καὶ παρθενίᾳ

μία φαιδρᾷ, ἀκτῖσι πυρσεύουσα, πάντων τὰς διανοίας, τῶν ἀεί σε τιμώντων, πίστει Θεοδοσία, καὶ τὴν σὴν φαιδροτάτην, τελούντων ἐπὶ γῆς Ἑορτὴν Θεομακάριστε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐσοβημένος ὁ Τύραννος ταῖς αἰκίαις, καταπτοεῖν τὸ εὔτονον, τῆς σῆς καρτερίας, ᾤετο ὁ δόλιος. αὐτὴ δὲ πανεύφημε, δόξα τῷ Θεῷ ἀνεκραύγαζες.

Τὴν θεόσδοτον καὶ θείαν προσηγορίαν, προγνωστικῶς ἐπλούτησας, Μάρτυς ἀθλοφόρε. δόσις γὰρ ἐγγενοῦς Θεοῦ, ἡμᾶς καταυφραίνουσα, πίστει σε καὶ πόθῳ γεραίροντας.

Ἀγλαϊσμένη Θεόφρων Θεοδοσία, μαρτυρικὴν δι᾽ αἵματος, τοῦ πεφοινιγμένην, περιβεβλημένη στολὴν, δραμοῦμαι ὀπίσω σου, πόθῳ τοῦ Νυμφίου σου ἔκραζες.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον Ἁγνὴ Παρθένε, θεοπρεπῶς ἐγέννησας, καὶ μένεις Παρθένος. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Μύρον ἐκκενωθὲν, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαι, νεάνιδες θεοφρόνως, ἠκολούθησαν τοῦτον, ἐν ᾄσμασι δοξάζουσαι.

Αἰώνιον ζωὴν, χρονικῆς ἀπαλλάξασα, ἀνθ᾽ αἵματος βραχυτάτου, οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ Μάρτυς ἐκληρώσατο.

Ῥέουσιν ὡς πηγαὶ, τῶν Μαρτύρων τὰ λείψανα, ἰάματα τοῖς νοσοῦσι, καὶ ψυχῶν ἀῤῥωστίας, τῇ πίστει θεραπεύουσιν.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἑρμηνεῦσαι μυστήριον, Παναμώμε. τὸν γὰρ Κτίστην, μὴ χωρούμενον πᾶσιν, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὑπὲρ σοῦ, μετὰ σπουδῆς τὸν θάνατον εἵλετο, Θεοδοσία ἡ Μάρτυς, ἀπειλὰς τυράννων μὴ πτοηθεῖσα, τὸ σὸν πάθος, μιμουμένη Χριστὲ τὸ ἑκούσιον.

Ῥᾳδίως, τῷ Σταυρῷ σου γυναῖκες ῥωννύμεναι, τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, ὥσπερ ἔφης Σῶτερ καταπατοῦσι, τῷ σῷ πόθῳ, τετρωμέναι καὶ θείῳ σου ἔρωτι. Θεοτ.

Ὅλωσε, περιστερὰν τελείαν καὶ ἄμωμον, καὶ τηλαυγέστατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος σὲ Θεομῆτορ, ὁ νυμφίος, ὁ μόνος ὁ ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν. Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῖς πόνοις ζωὴν, τὴν ἄπονον κεκλήρωσαι· τοῖς αἵμασι δὲ, Κοπρώνυμον ἐπέπνιξας, τὸν ἐχθρὸν τὸν βέβηλον τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ πανεύφημε. καὶ σὺν ταῖς ἄνω χαίρεις Στρατιαῖς, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου σκέπουσα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ΄. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας τῆς Παρθένου τῆς ἐν Καισαρείᾳ.

Στίχ. Πνίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ὕδωρ.
Τρέφει δὲ Χριστὸς εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.
Εἰκάδι ἠδ᾽ ἐνάτῃ Θεοδοσίην πόντος ἔμαρψε.

Αὕτη ἡ Ἱερὰ καὶ Ἁγία Κόρη, Τυρία ἦν τὸ γένος· ὀκτωκαιδέκατον δὲ ἄγουσα τῆς ἡλικίας ἔτος, πέμπτῳ ἔτει τοῦ καθ᾽ ἡμᾶς διωγμοῦ, ἤθλησεν ἐν Καισαρείᾳ, καὶ δέσμιος ὡμολόγηται Θεοῦ, μέλλουσα δίκας διδόναι. ἄρτι γὰρ προκαθεζομένων τῶν δικαστῶν, ἤχθη Οὐρβανῷ τῷ ἄρχοντι. Ὁ δὲ θύειν τοῖς εἰδώλοις αὐτῇ προστάττει. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπείσθη, δεινὰς κατὰ τῶν πλευρῶν, καὶ κατὰ τῶν μαζῶν ἐπιθεὶς αὐτῇ βασάνους, μέχρις ὀστέων αὐτῶν τε ἤδη καὶ τῶν ἔσω σπλάγχνων ὁ ἀνηλεὼς ἐχώρει, ἐπιμόνως τὴν παῖδα ὁρῶν τιμωρουμένην, καὶ σιγῇ τὰς βασάνους δεχομένην. ἔτι δὲ αὐτὴν ἐμπνέουσαν ἠρώτα θύειν παρακελευόμενος. ἡ δὲ διάρασα τὸ στόμα, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀτενίσασα, ἐπιμειδιῶντι τῷ προσώπῳ, τί δὴ πλανᾶσαι φησὶν ἄνθρωπε; οὐκ οἶδας ὅτι τῆς τοῦ Θεοῦ Μαρτυρίας, κοινωνίας τυχεῖν ἠξιώθην; ὁ δὲ ἐπεὶ συνεῖδεν ἑαυτὸν γελώμενον ὑπὸ τῆς Κόρης, μείζοσιν ἢ πρότερον αἰκίζεται ταῖς βασάνοις. εἶθ᾽ οὕτω τοῖς θαλαττίοις ἀκοντίζει ῥεύμασιν, ἐν οἷς τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Θεοδοσίας τῆς Κωνσταντινουπολιτίσσης.

Στίχ.

Digitized by Google

Στίχ. Κέρας κρίου τείναν σε Θεοδοσία,
Ὤφθη νέον σοι τῆς ἀμαλθίας κέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Μάρτυρος Ὀλβιανοῦ Ἐπισκόπου Πόλεως Ἀνέου.

Ὃς ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐν ὑπατείᾳ Ἀλεξάνδρου καὶ Μαξίμου, καὶ ἤχθη ἐπὶ Ἰουλίου καὶ Αἰλιανοῦ. ὑπὸ τούτων δὲ ἐρωτώμενος, καὶ μὴ πειθόμενος θῦσαι, γυμνοῦται τῶν ἱματίων, καὶ ὀβελίσκοις πεπυρακτωμένοις τὰ σπλάγχνα διαπείρεται, καὶ κατακαίεται. εἶτα φρουρεῖται, καὶ εἰς δεύτεραν ἐρώτησιν ἀχθεὶς, καὶ μὴ ἐνδοὺς, γυμνοῦται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται σφοδρῶς. πυρᾶς ἐξαφθείσης μεγίστης, καὶ εἰς ὕψος ἀρθείσης ἐπὶ πολὺ, ἐν αὐτῇ ἀκοντίζεται, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἐν θεοσδότοις, κεκοσμημένην Μάρτυς κάλλεσι, πίστει θεωροῦντες ὕμνοις εἰλικρινῶς τῷ νυμφίῳ σου κραυγάζομεν· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Μετὰ Παρθένων, λαμπαδηφόρος εἰς οὐράνιον, Μάρτυς νῦν παστάδα χαίρουσα τῷ Χριστῷ, εἰσελήλυθας κραυγάζουσα· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ. Θεοτοκ.

Ἐπὶ τοῦ θρόνου, τοῦ ἐπηρμένου ὁ καθήμενος, θρόνον ἐπὶ γῆς Παρθένε θεοπρεπῆ, εὑρηκὼς ἐπανεπαύσατο· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Λυθεῖσα δεσμῶν τῶν τῆς σαρκὸς, Θεοδοσία σεμνὴ, ἀνέπτης χαίρουσα, πρὸς φωτεινόμορφον θάλαμον, νυμφικῶς περιχορεύουσα, καὶ μαρτυρίου φοινικῷ αἵματι στίλβουσα, καὶ βοῶσα· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Παστάδα Οὐράνιον οἰκεῖν, κατηξιώθης φαιδρῶς, Θεοδοσία σεμνὴ, διαιωνίζουσαν εὔκλειαν, εὑραμένη πανοίδιμε, καὶ τῆς ἀνδρείας σου καρπὸν ὄντως πλουτήσασα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Ὡραθῆς φερώνυμος σαφῶς, Θεοδοσία σεμνή. Θεοῦ γὰρ δόσις ἡμῖν ἀρίστη δέδοσαι πάνσοφε, δωρεὰν τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀναδιδοῦσα ποταμοὺς τοῖς πίστει μέλπουσιν. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεὸν, Κυρίως Πάναγνε Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύουσαν φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, θεωνυμίαν· οἱ πιστοὶ ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον, σὲ θεοφρόνως πανάμωμε Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λῦσον τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν εὐσεβῶς σε ἀνυμνούντων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις Θεόφρων, Θεοδοσία Μάρτυς πανεύφημε, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, παριστάμενη πανσεβάσμιε.

Εὔας τῆς Προμήτορος πόθον, ἐπιτηδείως αὐτὴ μείψω, νύσσει πρὸς Θεὸν θεουμένη, καὶ γενομένη θείᾳ μεθέξει Θεός. διό σε παμμακάριστε, Θεοδοσία μακαρίζομεν.

Ὅλος γλυκασμὸς χρηματίζει, ὁ σὸς νυμφίος ἀθλοφόρε. ὅλος ψυχικὴ θυμηδία, Θεοδοσία Μάρτυς ὑπάρχει Χριστός. οὗ πέρ νυν ἀπολαύουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο. Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἁγιωτέραν πάντων εὑράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Λ΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου.

Ἑσπέρας, εἰς το, Κύριε ἐκέκραξα, ϛ΄. προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας, καὶ τὰς τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας. διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα Μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ὅμοιον.

Ὅμοιον.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς παμμάκαρ ἴσθι, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιὼν ἐν τῷ σώματι, πρᾶξιν θέσεις καὶ ἄϋλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω ἀοίδιμε, θείῳ Πνεύματι, ὁδηγούμενος Πάτερ μοναζόντων, ὁδηγὸς καινὸς καὶ τύπος, γέγονας πίστει περίδοξος.

Ὅμοιον.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόπνευστε Ἰσαάκιε, φωστὴρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀδυνὰς κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καὶ ῥυόμενος, νοσημάτων παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολ. Κανών. τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Καινόμενες τῆς Ἑορτῆς. καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πάθεσι νεκρωθέντα, ζώωσόν με Πάτερ ταῖς πρεσβείαις σου. τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώντων, παῤῥησίᾳ πολλῇ παριστάμενος.

Αἴγλην ἄϋλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ σου δεξάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με τὸν ἐν ζάλῃ, αἰσχίστων παθῶν κλυδωνιζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, τοῦ παντὸς τὴν γαλήνην Παναμώμε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στεῤῥῶς Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἔδειξας δουλείας, τῶν παθῶν ἀπελεύθερον.

Νόμοις σου τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σοφὲ Ὅσιε, καλλιεργῶν, στάχυν ἀπαθείας, καὶ θαυμάτων ἐξήνθησας.

Θεοτοκίον.

Τόπον ἁγιάσματος, καὶ νοητὴν Ἁγνὴ τράπεζαν, ἄρτον Χριστὸν, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπιλάμψει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, φωτισθεὶς ἀπήλασας, τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλὺν, θαυματουργὲ Ἰσαάκιε. ὅθεν σε πάντες συμφώνως γεραίρομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐπομβρίαις τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμοὺς θαυμάτων ἀνέβλυσας, μολυσμὸν ἀποκαθαίροντας, τῶν ἐν πίστει Μάκαρ προστρεχόντων σοι.

Ὁλονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις Ὅσιε στάσεσι, τὴν ψυχὴν προκαθηράμενος, τῆς Τριάδος οἶκον Πάτερ ἔδειξας.

Θεοτοκίον.

Ἀλατόμητον ὄρος σε, πάλαι Ἀββακοὺμ προεῖδε Παναμώμε, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε, καὶ ἡμᾶς φθαρέντας ἀνεκαίνισεν.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ναὸς τῆς τρισηλίου Θεότητος, χρηματίσας, παθῶν τὰ ἰνδάλματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐξεμείωσας.

Πνευμάτων ἀκαθάρτων καθέστηκας, σὺ διώκτης. Ἁγίου γὰρ Πνεύματος, καθαρὸν σκήνωμα γέγονας.

Θεοτοκ.

Τὸν Ἥλιον τεκοῦσα τῆς ζωῆς, Θεοτόκε, ὅλον φωταγώγησον, ἐσκοτισμένον με πάθεσιν.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ κήτους τοῦ νοητοῦ, πανωλεθρίαν διέφυγες, ἐγκράτειαν προσευχὴν, ἀγάπην ἀθόλωτον, κραταιὰν ταπείνωσιν, καὶ στοργὴν βεβαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κτησάμενος.

Θεὸς σου τὰ πρὸς αὐτὸν, κατεύθυνε διαβήματα, ὁ δυνατὸς δυνατὴν, σαφῶς ἀπειργάσατο, πατοῦντα ἐπ' ὄφεων, καὶ σκορπίων κάρας, Ἰσαάκιε μακάριε.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς Παρθενίας κειμήλιον, καθάρισόν μου τὸν νοῦν, παθῶν ἀμαυρότητος, καὶ πλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιοσύνης, τὴν καρδίαν μου Παναμώμε.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Λ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου Ἡγουμένου Δαλμάτων, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στ.

Digitized by Google

Στ. Ψήφῳ Θεοῦ πρὸς θεῖον ἤρθη χωρίον, Γῆς Ἰσάκιος ἐκλιπὼν τὸ χωρίον.

Θεῖον Ἰσαάκιον μόνος εἷλεν ἐν τριακοστῇ.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῶν Ἀνατολῶν, ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ Βυζάντιον ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος τοῦ Ἀρειανοῦ, ἐπὶ κατὰ τῶν Γότθων Οὐάλης ἐχώρει, καὶ πόλεμον συνεκίνησεν, ὑπήντησεν αὐτῷ οὗτος ὁ μακάριος, συμβουλεύων ἅμα καὶ παρακαλῶν, ἀνοῖξαι τὰς τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας. τοῦ δὲ βασιλέως μὴ πεισθέντος, πάλιν προφθάσας τὰ αὐτὰ παρῄνει, ἀνοῖξαι λέγων, καὶ ἀποδοθῆναι τὰς Ἐκκλησίας τοῖς Ὀρθοδόξοις, εἰ μέλλῃ ἀπὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ἐν πολέμῳ φυγὼν μὴ ἀπολέσθαι. αὐτοῦ δὲ διὰ τὸ τοῦ ἀνδρὸς εὐπαρρησίαστον χαλεπήναντος, ἐκέλευσεν αὐτὸν μαστιγωθῆναι, καὶ ῥιφθῆναι ἐπὶ ἀκάνθαις. πάλιν δὲ προφθάσας ὁ Ἅγιος ἐν τῷ λεγομένῳ τρίτον, ἐπελάβετο αὐτοῦ τοῦ χαλινοῦ, διαρρήδην τὸν ὄλεθρον ἐπισημαίνων αὐτῷ, εἰ μὴ τὰς Ἐκκλησίας τῶν Χριστιανῶν ἀποδῷ. ὅθεν ὀργισθεὶς, παρέδωκε Σατορνίνῳ καὶ Βίκτωρι, φυλάξαι τοῦτον παρακελευσάμενος, μέχρι τῆς ἐν εἰρήνῃ αὐτοῦ ἐπανελεύσεως. ἔνθα δὲ τὸν Ἅγιον εἰπεῖν, εἰ σὺ ἐν εἰρήνῃ ὑποστρέψεις, ἐμοὶ οὐ λελάληκεν ὁ Θεός. φεύξῃ γὰρ ἐκ τῶν ἐναντίας τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ καταληφθεὶς, διὰ πυρὸς δέξῃ τὴν τοῦ βίου καταστροφήν. ἐπεὶ δὲ συνέβαλεν ἐν πολέμῳ. ἡττηθεὶς, καὶ ἀχυρῶνι καταφεύγει ἅμα τῷ Πραιποσίτῳ. ὃς ταύτην τὴν κακοδοξίαν νοσῶν, ἀεὶ τὸν βασιλέα κατὰ τῶν Ὀρθοδόξων ἠρέθιζε, καὶ ἐν αὐτῷ παρὰ τῶν Γότθων πυρὶ παρεδόθησαν. ἐπὶ γοῦν τῇ τοιαύτῃ προρρήσει ὁ Ἅγιος, καὶ τῇ παρρησίᾳ ἐμεγαλύνθη, καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ ὁμολογίᾳ, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Βασιλίδι Πόλει τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διαγαγὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἤρθης πρὸς ὕψος ἀπαθείας· ἐμιμήσω γὰρ ἐν σώματι Ἀγγέλους. ἀϊδίου τρυφῆς, μέτοχος ἀνεδείχθης, ἀναβοῶν μακάριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λάμπων ἀκτῖσι θεωρίας, διεσκέδασας Δαιμόνων ἐπιστρέψεις, καὶ τῆς τούτων πολλῆς, κακώσεως ἐρρύσω, κραυγάζοντας Ἰσαάκιε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτ.

Ἴδε ἣν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν συνέλαβε καὶ τίκτει, ᾧ μελῳδοῦμεν Κύριε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η. Τὸν ἄναρχον Βασιλέα.

Ἀμύσταντον τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα, ἐλαίῳ σου τῶν ἀγώνων τηρήσας, εἰσῆλθες ἐν χαρᾷ, εἰς ἄφθαρτον νυμφῶνα, καὶ ζῇς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸ δύσμορφον τῶν παθῶν ἐξεδύσω, χιτώνιον· ἐνεδύσω δὲ μάκαρ, ὡραίαν τὴν στολὴν, τῆς θείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑπάρχουσαν τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, ὑμνήσωμεν λαοὶ, τὴν μόνην μετὰ τόκον, Παρθένον φυλαχθεῖσαν. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ἐν
„ φρίττουσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων,
„ ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
„ πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἔδυς μὲν οἷά περ ἀστὴρ, ἀπὸ Κόσμου πρὸς Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας, τὸν νοητὸν ἀληθῶς, δικαιοσύνης Παμμάκαρ Ἥλιον, καὶ ὡς ἀκτῖνα τοῖς πιστοῖς, τὰς σὰς καταλέλοιπας, φωτοειδεῖς ἀρετὰς, ἐλαύνουσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, σὺ ὁ θάνατος Ἰσαάκιε γέγονε, καὶ γὰρ ὁσίως ἐν γῇ, ἐπολιτεύσω τούτου προστάγματα, καὶ δικαιώματα σοφὲ, τηρήσας ἀλώβητα. ὅθεν ἀνέτειλεν, ὡς δικαίῳ σοι τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Θεοτοκίον.

Ἔπαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον, ἐκαινοτόμησας θεσμοὺς, φύσεως ἀμόλυντε, τὰ διεστῶτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου ἑνώσας.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.
Τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.
Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΛΑ´.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.
Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ προσόμοια. Ἦχος α´.
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἡ ἀπροσμάχητος χάρις, τοῦ δυναμώσαντός σε, ἐν ἀθλήσει Μάρτυς, σοῦ τῆς φύσεως πᾶσι, τὴν δύναμιν δεικνύει. διὸ καὶ θνητῷ, σὲ ἐνίσχυσε σώματι, καταπαλαῖσαι τὸν ἄσαρκον κραταιῶς, καὶ λαβεῖν τὰ νικητήρια.

Ὅμοιον.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥανίσι, τῆς ἀθεΐας τὸ πῦρ, μεγαλομάρτυς σβέσας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, κατήρδευσας πλουσίως, καὶ τῶν πιστῶν, τὰς καρδίας ἐφώτισας, τῶν εὐσεβῶς σου τιμώντων τὸ ἱερόν, καὶ σεβάσμιον μνημόσυνον.

Ὅμοιον.

Ὡς ἀκαθαίρετος πύργος, ταῖς προσβολαῖς τοῦ ἐχθροῦ, οὐκ ἐσαλεύθης ὅλως, τὰς αὐτῶν δὲ καρδίας, συνέσεισας Ἑρμεία, καὶ τῷ μοχλῷ, τῶν γενναίων ἀγώνων σου, ὡς ἀπερίσκεπτον τεῖχος πάντων αὐτῶν, τὰ φρονήματα κατέαξας.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.
Ὠδὴ α´. Ἦχος Πλ. δ´. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀστὴρ διαλάμπων θείῳ φωτί, τῷ τῆς ἀληθείας, ἀνεδείχθης μαρτυρικῶς, πάντας καταυγάζων τοὺς ἐν πίστει, εἰλικρινεῖ σε Ἑρμεία γεραίροντας.

Διόλου τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεόν, πάντων ἀλογήσας, τῶν ἐν βίῳ Μάρτυς σοφέ, Μαρτύρων ὑπέδυς τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὸν ἐχθρὸν καταράσσων ἐνίκησας.

Ὡραῖος τὸ εἶδος καὶ τὴν ψυχήν, ὑπάρχων Ἑρμεία, ἐστρατεύθης τῷ Βασιλεῖ, τῷ ἐπουρανίῳ καὶ τοὺς τούτου, Μάρτυς εἰς τέλος ἐχθροὺς ἐταπείνωσας.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Παρθένε Μήτηρ Χριστοῦ, Μαρτύρων ἡ δόξα, καὶ Ἀγγέλων ἡ χαρμονή, σὺν τούτοις δυσώπει τὸν Υἱόν σου, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ γ´. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κόσμος ἐχρημάτισας, τῶν Ἀθλητῶν σοφὲ χάριτι, θεολαμπής. ὅθεν οἱ ἐν Κόσμῳ, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Τίμιον τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὰς σιαγόνας σου θλώμενος, Μάρτυς σοφέ, τῷ σὲ δυναμοῦντι, εὐχαρίστως ἀνέμελπες.

Ῥώμη θεία Πνεύματος, σὺ κρατυνόμενος Πάνσοφε, τὸν δυνατόν, χαίρων ἐν κακίᾳ, ἐταπείνωσας δράκοντα.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλώττῃ σε, Θεοῦ πανάγιον τέμενος, ὁμολογῶ, Παναγνε. διό με, πάσης ῥῦσαι κολάσεως.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.
Κάθισμα. Ἦχος δ´. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγιστον, τῇ οἰκουμένῃ, ὁ Χριστός σε ἔδειξε, φωταγωγοῦντα τοὺς Πιστούς, ταῖς τῶν ἀγώνων σου λάμψεσι, Μάρτυς Ἑρμεία, Ἀγγέλων συνόμιλε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθείας, τὸ πῦρ κατέσβεσαν, τοῖς πιστοῖς δὲ δρόσος ὤφθησαν, ἀθλοφόρε Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Ὑπεισῆλθες ἀπτόητος, τὴν πυρακτωθεῖσαν ἔνδοξε κάμινον, ὡς οἱ παῖδες διέμεινας, θείᾳ δυνάμει ἀκατάφλεκτος.

Τῆς Τριάδος τῇ χάριτι, Μάρτυς δροσιζόμενος μένεις ἄφλεκτος, τῆς φλογὸς μέσον ἱστάμενος, ἐν τρισὶν ἡμέραις παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ὑπερύμνητε Δέσποινα, τὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας. διὰ τοῦτο ὕμνοις σε γεραίρομεν.

Ὠδὴ ε´. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Συντριβόμενος σῶμα, Μάρτυς παναοίδιμε πολλαῖς κολάσεσι, συντριβὴν εἰργάσω, ἀπωλείας ξοάνων ἐν χάριτι. διὰ τοῦτο

Digitized by Google

τοῦτο πάντων, τῶν ἀσεβῶν χάριτι θείᾳ, θεραπεύεις ψυχῶν τὰ συντρίμματα.

Πικροτάτων φαρμάκων, μάκαρ καταπόσει, μείνας ἀπήμαντος, εἰς βεβαίαν πίστιν, ἐκκαλούμενος τούτων τὸν πάροχον, μετακυλισθέντα, τῇ σῇ λαμπρᾷ θαυματουργίᾳ, μαρτυρίου πρὸς κλέος ὑπέρλαμπρον.

Θεοτοκίον.

Νοερὰν σε λυχνίαν, πάλαι ὁ Προφήτης κατεῖδεν ἐν Πνεύματι, κεκτημένην Κόρη, τὸ λαμπάδιον Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν φωτὶ ἀρρήτῳ, πάντας ἡμᾶς φωταγωγοῦντα, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας παραμένειν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὁλόκληρον πρὸς Θεὸν, παμμάκαρ ἔχων τὴν ἔφεσιν, τοὺς πόνους καὶ σπαραγμοὺς, τοῦ θείου σου σώματος, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος, ἐκαρτέρεις χαίρων, τοὺς στεφάνους προορώμενος.

Ὑπέμεινας καρτερῶς, τῶν μελῶν σου τὴν ἀφαίρεσιν, Ἑρμεία Μάρτυς Χριστοῦ, ἐχθρὸν πολυμήχανον, ἐκμυκτηρίζων χάριτι, καὶ ἀνδρείας πάσης, ὑποτύπωσις δεικνύμενος.

Ἐκτεμνόμενος τῷ πυρὶ, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ὡς δίστομος ἀληθῶς, γεγένησαι μάχαιρα, στρατεύματα ἄθεα, ὡς στερρὸς ὁπλίτης, διακόπτων ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον.

Θυλάζεις θεοπρεπῶς, τὸν νεύματι πάντας τρέφοντα, ἀγκάλαις περικρατεῖς, παναμώμε Δέσποινα, τὸν πάντας κατέχοντα. διὰ τοῦτο πίστει, κατὰ χρέος σε δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΛΑ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

Στίχ. Βάπτεις σεαυτὸν κογχύλῃ σῶν αἱμάτων,
Ἑρμεία τμηθεὶς. ὢ βαφῆς ἀνεκπλύτου.
Ἑρμείαν τριακοστῇ ἄορ κτεῖν᾽ ἐνὶ πρώτῃ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ Βασιλέως ἐν τῇ πόλει Κομάνων, τὸν στρατιωτικὸν μετερχόμενος βίον, τὴν ἡλικίαν ἤδη προβεβηκὼς, καὶ λευκὴν ἔχων τὴν τρίχα τοῦ κρανίου. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συλληφθεὶς, καὶ Σεβαστιανῷ τῷ Ἄρχοντι προσαχθεὶς, πρῶτον μὲν τὰς σιαγόνας θλάττεται, καὶ ἀφαιρεῖται τοῦ προσώπου τὸ δέρμα, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκριζοῦται. εἶτα καμίνου ἀναφθείσης, μέσον ἐμβάλλεται, καὶ ἀβλαβὴς ἐκ τοῦ πυρὸς διεξελθὼν, δηλητηρίοις φαρμάκοις διαφθαρῆναι κελεύεται. ἃ καταφαγὼν, καὶ μείνας ἀβλαβὴς, τὸν ταῦτα κεράσαντα πρὸς τὴν Πίστιν ἐφέλκεται. ὃς, τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. ὁ δὲ Ἅγιος ἐκσπᾶται τὰ νεῦρα τοῦ σώματος, καὶ πυρωθέντι λέβητι βάλλεται. εἶτα ἐκκεντᾶται τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις κρεμᾶται κατὰ κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸν αὐχένα τμηθεὶς πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τὸν Θεὸν ἀτενίζων, τὸν δυνάμενον σώζειν νοὸς εὐθύτητι, ὑπήνεγκας τοὺς πόνους, Ἑρμεία τοὺς γενναίους, ἀναμέλπων τοῦ σώματος· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός.

Ῥαντισμῷ τῶν αἱμάτων, τὴν πυρὰν κατασβέσας τῆς ἀθεότητος, τὴν φλόγα ὑπεισῆλθες, ἐφλέχθης δὲ οὐδ᾽ ὅλως, ἀναμέλπων παμόλβιε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακαρίζει σε πᾶσα, Ἐκκλησία ὁρῶσα τὰς ἀριστείας σου, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, ἃ παρέσχε σοι Κύριος, Ἑρμεία Μάρτυς σοφὲ, λαμπρῶς ἠγωνισμένῳ.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης Παρθένε, τὸν ἐν κάλλει ὡραῖον Χριστὸν κυήσασα, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, καὶ πάντας συντριβέντας, πρὸς ζωὴν ἀναπλάσαντα. ὅθεν πιστῶς σε ἀεὶ, δοξάζομεν ἐν ὕμνοις.

Ὠδὴ η΄. Νικηταὶ τυράννου.

Παρανόμων δόγμα, μόνῳ κρατυνόμενος τῆς ἀληθείας, ἀθλητὰ Ἑρμεία,

χαί-

χαίρων κατεφαύλισας καὶ τοῖς ἀγῶσι, τοῖς μεγίστοις μάκαρ καρτερῶς ἀπέλαβες, τὰς ἐν τοῖς ὑψίστοις, σκηνώσεις εἰς αἰῶνας.

Οὐ πτοοῦμαι πᾶσαν, ἀλγεινῶν ἐπίτασιν προσγινομένην, οὐδὲ μένω σέβας, τοῖς μὴ οὖσιν ἔκραζες θεοῖς παμμάκαρ. ἕνα μόνον σέβω, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου σταυρωθέντα.

Θύεσθαι προείλω, ὡς ἀρνίον ἄμωμον Μάρτυς Ἑρμεία, ὑπὲρ τοῦ τυθέντος, δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον καὶ τὰς θυσίας, τὰς βεβήλους πάσας, ἐκ τῆς γῆς ἐξάραντος. ὅθεν ἐν αἰνέσει, ἀξίως σε ὑμνοῦμεν. Θεοτ.

Ὧ φθης πλατυτέρα, οὐρανῶν χωρήσασα Θεὸν ἐν μήτρᾳ. ὃν ἀεὶ δυσώπει, τῆς στενοχωρούσης με νῦν ἁμαρτίας, ῥύσασθαι Παρθένε, ὅπως πλατυνόμενος, ἔργοις εὐσεβείας, πιστῶς σε μακαρίζω.

Ὁ Εἱρμός.

„ Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χά„ ριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου „ σφόδρα ἀντεχόμενοι παῖδες ἐβόων „ λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ „ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἰδεῖν κατηξιώθης ἀπολυθεὶς, τῆς σαρκὸς ἀθλοφόρε πανεύφημε, τὰ ἀγαθὰ, ἅπερ προητοίμασέ σοι Θεὸς, καὶ τοῖς σοὶ ἀθλήσασι, καὶ καταβαλοῦσι τὸν πονηρόν. μεθ' ὧν ἡμᾶς σωθῆναι, τὸν Κύριον δυσώπει, Μάρτυς Ἑρμεία ἀξιάγαστε.

Ὡραῖον σου τὸ εἶδος καὶ πρὸ τῆς σῆς, ἐναθλήσεως ὂν ὡραιότερον, ὤφθη σοφὲ, μετὰ τοὺς ἀγῶνας τοὺς θαυμαστοὺς, ἀγγελικῇ λαμπρότητι, κατηγλαϊσμένος πεειφανῶς. διὸ καὶ πρὸς ὡραίους, ἀνέδραμες νυμφῶνας, νίκης στεφάνοις καλλυνόμενος.

Στρατείας ἀλογήσας τῆς ἐπὶ γῆς, Βασιλεῖ οὐρανίῳ ἐστρατεύσαι, Μάρτυς σοφὲ, καὶ τῇ δυναστείᾳ τοῦ κραταιοῦ, τὰς τῶν Δαιμόνων φάλαγγας, πάσας καθαιμίσας κραταιῶς, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, νομίμως ἀνεπλέξω, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων πάντοτε.

Ἡ μνήμη σου ἐπέστη ἡ φωταυγὴς, τὰς ἡμῶν διανοίας φωτίζουσα, μαρμαρυγαῖς, τῶν ἀγωνισμάτων σου τῶν στεῤῥῶν, ἐν ᾗ παρακαλοῦμέν σε, ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν, ἱκέτευε ἀπαύστως, τυχεῖν ἡμᾶς ἐλέους, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με προῆλθε Θεὸς ἐκ σοῦ, ἀφθαρσίας ἐνδύων με ἔνδυμα, τὸν πονηρὰ, γνώμῃ γυμνωθέντα θείας στολῆς, Θεογεννήτορ Δέσποινα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγὴ, Μαρτύρων στεφηφόρων, κραταίωμα καὶ τεῖχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀγαλλίαμα.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς „ κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς „ ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ „ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐ„ ρανῶν. διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ „ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ς'. τῶν Αἴνων, γ'. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, ἐκτενὴς, καὶ ἡ πρώτη Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

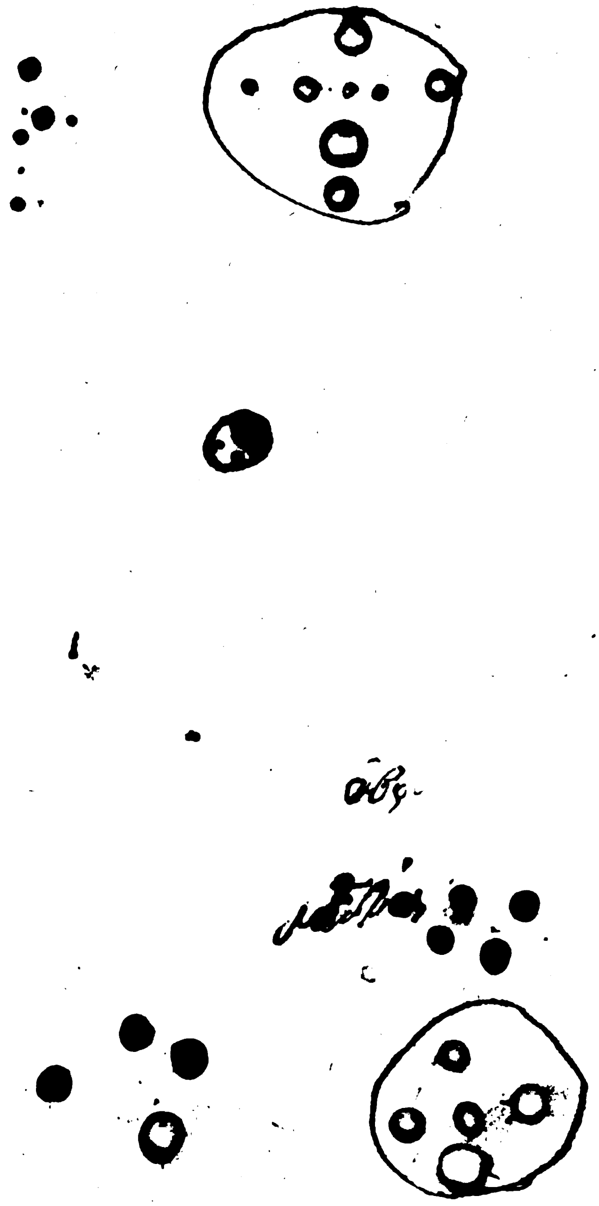

Digitized by Google

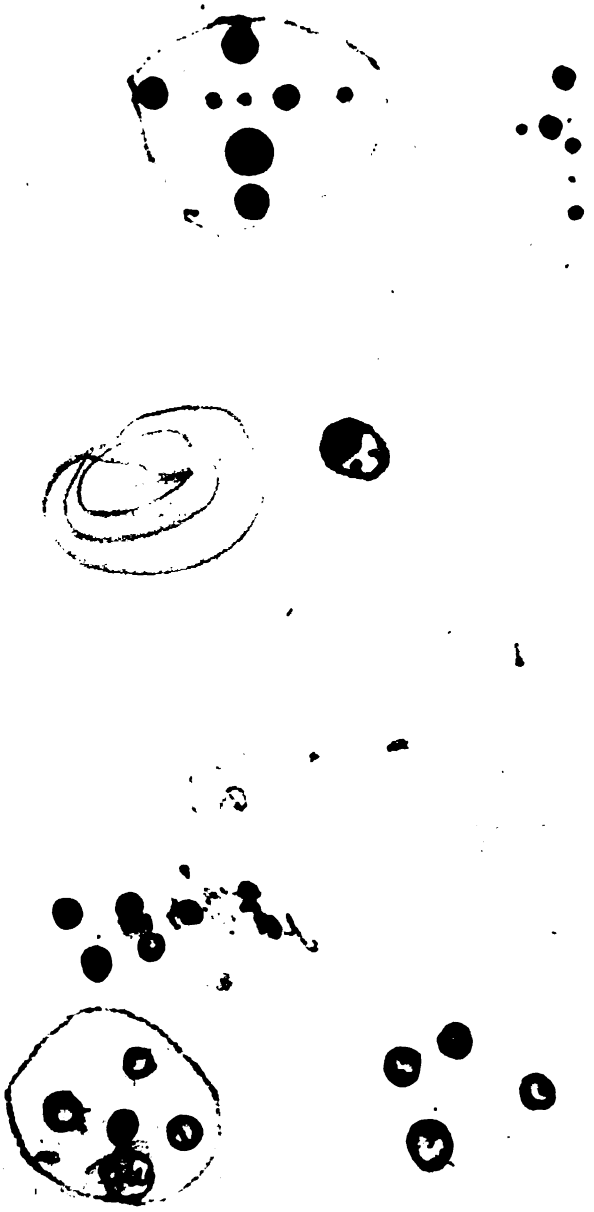

Γεώργιος [illegible]

[illegible]

[illegible]

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google